

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Arató Gergely, Földi László,
dr. Lukács László György, dr. Vinnai Győző*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	12455
Napirend előtti felszólalások:	
Korózs Lajos (MSZP)	12455
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	12456
Burány Sándor (Párbeszéd).....	12458
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	12460
Arató Gergely (DK).....	12461
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	12463
Bana Tibor (Jobbik).....	12465
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	12467
Ungár Péter (LMP)	12470
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	12472
Dr. Latorcai János (KDNP)	12474
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	12475
Halász János (Fidesz)	12477
Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár	12479
A magyar-szlovén államhatár új, 2018. évi határokmányainak kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	12480
Tájékoztató az Állami Számvevőszék 2018. évi szakmai tevékenységéről és beszámoló az intézmény működéséről az Országgyűlés részére című beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslat zárószavazása	12480
A Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről szóló 2017. évi C. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	12481
A Nemzeti Eszközkezelő Programban részt vevő természetes személyek otthonteremtésének biztosításával összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	12481
A törvényszéki végrehajtással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	12482
Az ingatlan-nyilvántartást, valamint egyes közigazgatási hatósági eljárásokat érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	12482
Egyes törvények ipar- és kereskedelemszabályozási szempontból történő, valamint jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	12483
A szakképzésről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	12483
Döntések előterjesztések tárgysorozatba vételéről	12484
A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	12485
Bánki Erik (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	12485
Dr. Szabó Tünde , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	12488
Felszólalók:	
Szatmáry Kristóf , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	12490
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	12491
Nacsá Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	12492
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	12494

Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	12496
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	12499
Burány Sándor , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	12501
Gréczy Zsolt (DK)	12503
Szilágyi György (Jobbik).....	12504
Mesterházy Attila (MSZP).....	12508
Székely Sándor (független)	12512
Tasó László (Fidesz)	12513
Szilágyi György (Jobbik).....	12514
Mesterházy Attila (MSZP).....	12515
Bánki Erik (Fidesz)	12515
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik)	12516
Hajdu László (DK).....	12518
Molnár Gyula (MSZP)	12521
Tordai Bence (Párbeszéd)	12522
Nacsa Lőrinc (KDNP)	12525
Szilágyi György (Jobbik).....	12525
Bánki Erik (Fidesz) előterjesztői válasza	12526

Egyes vagyongazdálkodási tárgyú törvények módosításáról, valamint egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig ..	12530

Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, a napirendi pont előterjesztője.....	12530

Felszólalók:

Witzmann Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	12533
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	12537
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	12540
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	12542
Hajdu László , a DK képviselőcsoportja részéről	12544
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	12546
Witzmann Mihály (Fidesz).....	12550
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	12551

Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkárának előterjesztői válasza	12553

Egyes törvények honvédelmi kérdésekkel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	12557

Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	12557

Felszólalók:

Hubay György , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	12562
Dr. Varga-Damm Andrea , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	12565
Dr. Simicskó István , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	12569
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	12575
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	12579
Demeter Márta , az LMP képviselőcsoportja részéről	12584
Nacsa Lőrinc (KDNP)	12589
Dr. Vadai Ágnes (DK).....	12590
Demeter Márta (LMP).....	12591
Mesterházy Attila (MSZP).....	12592
Dr. Vadai Ágnes (DK).....	12596
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	12600

Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	12602

A védelmi és biztonsági célú beszerzésekről szóló 2016. évi XXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	12605

Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	12605

Felszólalók:

Hubay György , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	12607
Dr. Varga-Damm Andrea , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	12608
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	12611

Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	12613
Demeter Márta , az LMP képviselőcsoportja részéről	12615
Arató Gergely (DK).....	12617
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	12618
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	12620

A Magyar Honvédségnek az Iszlám Állam elnevezésű terrorszervezet elleni nemzetközi fellépésben való további részvételéről szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig	12622
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	12622

Felszólalók:

Hubay György , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	12624
Dr. Varga-Damm Andrea , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	12625
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	12627
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	12629
Demeter Márta , az LMP képviselőcsoportja részéről	12630
Arató Gergely (DK).....	12634
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	12634

A Magyarország Kormánya és a Marokkói Királyság Kormánya között létrejött, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat, valamint A Magyarország és a Marokkói Királyság között létrejött kiadatási egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig.....	12636
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	12636

Felszólalók:

Hubay György , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	12637
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	12638
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	12639
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	12640
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	12641

Egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	12641

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	12641

Felszólalók:

Herczeg Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	12646
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	12647
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	12650
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	12653
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről.....	12654
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	12655
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	12655

Magyarország Alaptörvényének nyolcadik módosításáról, az önálló közigazgatási bírászkodás megszüntetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	12656
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd), a napirendi pont előterjesztője	12656

Felszólalók:

Herczeg Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	12659
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	12660
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	12665
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	12666
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	12668
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről.....	12670
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	12672
Kocsis-Cake Olivio , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	12672
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	12672
Demeter Márta (LMP).....	12674
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	12675
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	12676
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd) előterjesztői válasza	12679

A temesvári népfelkelésről való megemlékezésről szóló határozati javaslat általános vitája	
a lezárásig.....	12679
Németh Zsolt (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	12680
Felszólalók:	
Vargha Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	12682
Pánczél Károly , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	12683
Bencsik János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	12686
Nacsá Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	12687
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	12689
Arató Gergely (DK).....	12689
Németh Zsolt (Fidesz) előterjesztői válasza	12690
Az ülésnap bezárása	12691

Az ülésen jelen voltak:

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. SZABÓ TÜNDE államtitkár, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS államtitkár, BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
10. ülésnapja

2019. november 19-én, kedden
(9.02 óra - Elnök: Jakab István)

Jegyzők: Földi László és dr. Lukács László György)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 10. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Lukács László György jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásokkal** kezdjük munkánkat. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Korózs Lajos képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „Nekünk minden gyerek számít” címmel. Képviselő úr, öné a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Jó reggelt kívánok mindenkinek! Képviselőtársaim, mintegy harminc évvel ezelőtt az ENSZ elfogadott egy dokumentumot, a tagállamok aláírtak egy egyezményt, mely szerint november 20-a a gyermeki jogok világnapja. Nagyon sok civil szervezet készül erre a rendezvényre, van, aki konferenciát rendez, van, aki programsorozatokat indít.

Fölvívom a figyelmet arra, hogy hogyan is állnak a gyermeki jogok Magyarországon, éppen ezért citálok ide a Gyermekesély civil szervezet jelentését, és azon túlmenően, hogy néhány statisztikai adatot is ismertetni fogok, egyéni véleményt is kívánok megfogalmazni ezen a területen.

Az látszott, hogy a gazdasági válság után körülbelül 2014-ig, '15-ig csökkent a gyermekszegénység Magyarországon, de ebből a civil jelentésből kiderül, hogy sajnálatos módon a mélyszegénységben élő gyerekek száma viszont 2014 óta folyamatosan nő. Ez a jelentés néhány szempontot vett figyelembe: például a nagy nehézségek árán élőket vette sorba, a lakhatási körülményeket és az éhezést. Ebből az derül ki, hogy mélyszegénységben olyan 125 ezer gyermek él ma Magyarországon, és nagy nehézségek árán mintegy 18,5 százaléka a gyerekeknek, ez százezres nagyságrend, és ha megnézzük ezt a statisztikai adatot, abból látszik, hogy ez duplája az európai uniós átlagnak.

A nagyon rossz lakáskörülmények között élő gyerekek száma sajnálatos módon nőtt, hiszen közel 20 százalék volt 2014-ben azon gyerekek száma, akik nagyon rossz lakáskörülmények között éltek, és most a jelentés úgy fogalmaz, hogy több mint 27 százaléka a gyerekeknek rossz lakáskörülmények között él.

Érdekes figyelembe venni a gyermekéhezéssel kapcsolatos civil jelentést. Ebből az derül ki, hogy a roma gyerekek 15 százaléka naponta éheznek, és a nem roma gyerekek 7 százaléka is az éhezők közé tartozik.

Az látszik, hogy a válságövezetben befagytak a struktúrák. Sajnos a válságövezetekben nem nő a foglalkoztatás, és a szociális ellátórendszer átalakítása után a szolgáltatásokhoz való hozzáférés is befagyott, sőt mivel befagyasztották a pénzbeli ellátások jelentős részét, nem indexálták, innentől kezdve az elmúlt években az értékükből meglehetősen sokat vesztek, hiszen „megeszi” ezeket az összegeket az infláció.

Az is látszik, hogy a gyermekszegénység ezekben a válságövezetekben a 2014-es 43 százalékról sajnálatos módon 53 százalékra nőtt.

Kedves Képviselőtársaim! Ha már az elején említettem az ENSZ-egyezményt, amelyet 30 évvel ezelőtt elfogadtak, ide kell hogy hozzam azt az ENSZ-nek készült jelentést, amely a napokban került nyilvánosságra. Ebből a jelentésből az derül ki, hogy tíz gyerek közül kilencnek nem jelent semmilyen örömet a tanulás. Ebben a jelentésben az van benne, hogy tíz gyerek közül kettő gyerekek egyáltalán nincs szabad ideje, és tíz gyerek közül öt gyerek elégedetlen a családjával töltött idővel.

Meg kell hogy állapítsam, ez is szintén ebben az ENSZ-jelentésben van, hogy nagyon is felnőtt módjára gondolkodnak ezek a gyerekek, ugyanis 44 százalékuk fél attól, hogy felnőttként nem fognak munkát találni - azt hiszem, ez nagyon alapos előrejelzés a politika számára -, 40 százalékuk fél az éghajlatváltozástól, és 38 százalékuk - kapaszkodjanak meg - fél attól, hogy háború lesz Magyarországon. Nem azt mondom, hogy ezek a gyerekek talán valamit sejtenek, de a féltrejelésekben nagyon sok minden benne van, amivel mi nem foglalkozunk.

Kell hogy szóljak néhány mondatot a nevelőszülői hálózatról. Ismeretes, hogy 2014 előtt még a gyámi feladatokat elláthatták; 2014 óta az állam látja el a gyámsági feladatokat gyermekvédelmi gyámként. Kérem szépen, az látszik ebből, hogy mintegy 20, sokszor 50 gyermeket is ellát egy apparátusi ember, és a nevelőszülők azt vélelmezik, hogy ők is gyámság alá kerültek, hiszen nem tudnak aláírni óvodában, iskolában a gyerekek után, nem tudnak szülői értekezletre menni, gyakorlatilag az állam gyámság alá vonta őket.

Na, itt tartunk most. Köszönöm szépen a figyelmüket, és várom államtitkár úr reflexióját. *(Taps a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselők! Tisztelt Ház! Valóban, mindennap fontos, hogy a gyermeket helyezzük a középpontba. Sokszor elmondtuk, hogy számunkra a gyermek az első, éppen ezért az intézkedéseink is mindig gyermekközpontúak és mindig családközpontúak. Azt hiszem, hogy ha világszerte nézik a magyar

kormány politikáját, intézkedéseit, kevés olyan országot látnak, ahol ilyen sok figyelem háruul a családokra és a gyermekekre, hiszen ön is tudja, hogy nincs nagyon olyan fejlett ország, ahol a nemzeti össztermék arányában ilyen magas mértékűek lennének a családtámogatások, több mint 4,5 százalék fölöttiek. Tehát ebből is látszik, hogy a kormány, ami többletforrása van, azt pontosan a gyerekekre és a családokra fordítja.

Az viszont jellemző az ellenzékre, hogy akkor, amikor ezeknek a kormányzati intézkedéseknek a hatása kézzelfogható, nemcsak a családok hétköznapjaiban, hanem minden, Eurostat-, OECD- és KSH-kimutatásban, akkor hirtelen elfelejti ezeket a nemzetközi kimutatásokat, és inkább keres egy civil szervezetet, amely elmondja, hogy romlik a helyzet - bár hozzátesszem, itt olyan összegekről beszélünk, hogy az önök idején 1000 milliárdot sem költöttünk a családok támogatására, most pedig 2228 milliárdot fogadtunk el a következő évi költségvetésben -, akik az összegek megkétéfélszerezése ellenére is azt mondják, hogy romlik a helyzet; most találnak egy ilyen civil szervezetet - sokszor nyilván ezeknek a politikai összefüggése egyértelmű -, és ezekre hivatkoznak.

Azért teszi ezt, mert ha megnézné az Eurostat kimutatását, tisztelt képviselő úr - bizonyára megnézte, ezért nem beszélt róla -, míg 2010-ben azon 18 éven aluliak aránya, aki a szegénység bármely formájával kapcsolatban veszélyeztetett volt vagy a társadalmi kirekesztés bármely formájával kapcsolatban veszélyeztetett volt, az ő arányuk 38,7 százalék volt az Eurostat szerint, most pedig 23,8 százalék. Tehát jóval több mint harmadával csökkent azoknak a 18 éven aluliaknak az aránya, akik bármilyen formájával a szegénységnek találkozhatnak, nem feltétlenül vannak ebben a helyzetben, de ki vannak téve ennek a kockázatnak.

Ha megnézi a gyermekes háztartásokat, akkor azt láthatja, hogy míg korábban a gyermekes háztartások harmada volt érintett a szegénység vagy társadalmi kirekesztés kockázatában, most már csak egyötöde, a harmadáról az ötödére csökkent az Eurostat kimutatása szerint.

Az egyik legnagyobb mértékben a szegénység kockázata pontosan az egyszülős háztartásoknál csökkent, de a három- vagy többgyermekes, tehát nagycsaládos háztartásokban is az önök kormányzásának az utolsó évében, 2010-ben minden második nagycsaládos család, tehát három- vagy többgyermekes család ki volt téve a szegénység kockázatának, most már kevesebb, mint az egynegyede. Tehát megfelelődött ezeknek a családoknak az aránya. Ön pontosan ezért nem beszél ezekről a kérdésekről.

(9.10)

Tisztelt Képviselő Úr! Ön arról beszélt, és korábban, amikor szocialista politikusok százmillió bankszámlakivonatokkal a zsebükben az éhségmenetben meneteltek, akkor mondogatták nagyon sokszor a

„gyermekéhezés” kifejezést, tisztelt képviselő úr. Ön is nagyon jól tudja, hogy önök összességében a teljes szociális étkeztetésre, a gyermekétkeztetésre 32 milliárd forintot szántak, míg mi a jövő évi költségvetésben 82 milliárd forintnál is többet fogadtunk el, tisztelt képviselő úr, pontosan azért, hogy minden gyermek számára, bölcsődében, óvodában, általános iskolában, középiskolában, aki számára - a családja számára pontosabban - gondot jelent, hogy kifizessék adott esetben a gyermekétkeztetés költségeit, ezt az állam átvállalja helyettük. Ezért van már 600 ezer gyermek, aki ingyenesen vagy kedvezményesen étkezik. Ezt a lépést önök is megtehették volna. Önök is kiterjeszthették volna a szociális étkezést az őszi, a téli és a tavaszi szünetre. Nem tették meg. Önök is megemelhették volna ezeket a tételeket radikális mértékben. Nem tették meg, tisztelt képviselő úr. Mi viszont elindítottuk ezt a programot, és a szülők, a családok válláról levettük a tankönyvvásárlás terheit is, hogy ez se legyen a gyermekes szülők számára költség, hanem most már a következő tanévtől minden magyar család esetében ezt az állam állja, tisztelt képviselő úr.

A kormány számára tehát továbbra is a gyermek, a családok az elsők. Hála istennek, ma már nem attól kell félnie a gyermekeknek és a családoknak, mint az önök idejében, hogy majd a tandíj miatt nem tudnak továbbtanulni, hogy majd a vizitdíj miatt nem viszik el a szüleik őket az orvoshoz, hanem most már sokkal bővebb lehetősége van a gyerekeknek, és minden gyermeknek, aki állami segítségre szorul, az mind az étkeztetés, mind a tankönyvbeli ellátás tekintetében nagyobb segítségre számíthat, mint amire az önök idejében számított. Ez tükröződik abban is, hogy a családokon keresztül a gyermekekre semelyik fejlett ország nemzetiössztermék-arányosan nem fordít annyit, mint Magyarország. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszáat. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Burány Sándor képviselő úr, Párbeszéd-képviselőcsoport: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BURÁNY SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Élni és élni hagyni - több évszázados alapelve ez a világnak. Magyarországon sajnos ennek az elvnek az alkalmazása kiveszőben van. Sajnos. Pedig néhány napig úgy tűnt, hogy akár visszatérhet ennek az elvnek az alkalmazása.

Mint az ismert, az önkormányzati választásokon az ország legnagyobb, legfejlettebb városainak nagy részében az ellenzék nyert. Néhány napig úgy tűnt, hogy a Fidesz és a kormány ebből ért, ért és tanul. Ért és tanul, és rádöbben arra, hogy semmi értelme az állandó harcnak, az ellenzéki önkormányzatok kiszáritásának, az izomból való politizálásnak. Úgy néz ki - néhány napig úgy nézett ki legalábbis -, hogy Magyarországon újra eljöhét egy olyan kor, amiben

a politikai pártok egymást nem ellenségnek tekintik, önkormányzat és állam nem ellensége, hanem partnerei egymásnak, ahol a felek azt keresik, hogy az elképzeléseket hogyan tudják egyensúlyba hozni, hogyan tudják megtalálni azt az optimumot, ami jó az államnak, jó az önkormányzatoknak, végső soron jó az egész országnak.

Ez a kegyelmi állapot sajnos csak néhány napig tartott, és úgy néz ki, hogy Orbán Viktor és a Fidesz a kormányzásának, politizálásának legrosszabb hagyományaihoz tér vissza: szakít az élni és élni hagyni elvével, visszatér az izomból való politizáláshoz, és ott kurtítja az önkormányzatok lehetőségeit, ott bünteti meg a többségében ellenzéki vezetésű városokat, ahol csak tudja. Nincs ez így jól, ez így több mint tragikus.

Néhány friss fejlemény. Nem elég, hogy a kormány és a Fidesz elvette a városoktól a kórházakat, és látjuk, hogy a kórházak rosszabb helyzetben vannak, az egészségügy lepusztultabb állapotban van, mint valaha; nem elég, hogy a Fidesz elvette az önkormányzatoktól az iskolákat, és látjuk, hogy az oktatásban több nehézséggel kell számolnunk, mint valaha; úgy döntött a Fidesz, hogy tovább kurtítja a lehetőségeket, és most éppen azt találta ki, hogy az iparüzési adó felhasználását korlátozza. Megmondja egy eddig szabad felhasználású önkormányzati forrásról, hogy mire költetheti a jövőben, tovább kurtítva az önkormányzatok és a nagyvárosokban többségében ellenzéki vezetésű önkormányzatok lehetőségét. Eddig ezek a városok eldönthették, hogy a területükön mi épüljön, és azt is, hogy hol. Most úgy néz ki, ezt is a kormány akarja eldönteni, hiszen az építéshatósági jogkörök önkormányzatoktól való elvételével ezentúl nem a városok, a helyi választott testületek fogják megmondani, hogy városukban hol és mi épüljön, hanem közvetlenül a kormány a hivatalokon keresztül. És hiába szeretné, mondjuk, egy város a fojtogató közlekedési nehézségek megoldására azt, hogy épüljön egy újabb híd, ha a kormány kedvenc nünükéje a sport, akkor nem hidat épít, hanem kézilabdacsarnokot.

Mindent Orbán Viktor és kormánya akar megmondani. Ennek nem lesz jó vége. Nem lesz jó vége az ország szempontjából elsősorban, de sajnos nem lesz jó vége egyéb szempontból sem. Minél inkább úgy gondolja a Fidesz, hogy izomból kell politizálni, minél inkább azt gondolja a Fidesz, hogy nem tárgyalni, hanem harcolni kell, minél inkább úgy gondolja a Fidesz, hogy nem kompromisszumokra, hanem folyamatos győzelemre kell törekedni, nos, azt kell mondanom önöknek, annál csúnyább lesz a vége. Ne várják meg, térjenek vissza a józan ész politikájához, a kiegyezéssel politikához, az élni és élni hagyni elvéhez! Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Ön a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Itt is szeretném rögzíteni - sokad-jára megyünk bele ebbe a vitába -, hogy a kormánypártok kapták a legtöbb szavazatot az október 13-ai választáson, a legtöbb polgármestert a kormánypártok adják, hiába próbálják önök ezt kétségbe vonni. A kormány politikája változatlan: minden városnak, minden településnek támogatást nyújt, innentől kezdve a városvezetőkön múlik, hogy élnek-e ezzel a lehetőséggel.

Nagyon fontos körülmény például Budapesten, hogy a kerületvezetők jelentős pénzügyi többlettel adják át a stafétát, egész pontosan 93 milliárd forint többlettel; ez teljesen eltérő gyakorlat ahhoz képest, amit korábban tapasztaltak a baloldali kerületvezetők részéről. Az a helyzet, hogy önt végighallgatva azt látom, hogy a legrosszabb Demszky Gábor-féle hagyományt folytatják *(Derütség a Párbeszéd soraiban.)*, azzal, hogy elkezdene kihátrálni az ígéreteikből, és már most látszik, hogy ennek a terhet megpróbálják rátolni a kormányra.

Ami az egészségügyet illeti, szeretném felhívni az ön figyelmét, hogy a jelenlegi kormány 724 milliárd forinttal többet biztosít az egészségügy számára, mint önök az utolsó kormányzati évükben.

Ami az iparüzési adót illeti, ön megpróbálja félrevezetni a közvéleményt. Eddig is kötelezettsége volt az önkormányzatoknak, hogy a közösségi közlekedést finanszírozzák. A főváros ügyében annyiban más a helyzet, hogy a kormány jelentős többlettámogatást biztosít a közösségi közlekedésre, és ezt a többlettámogatást a jövőben is meg fogja adni.

(9.20)

Azt azonban ne várja el, hogy végignézzük, hogy miközben önök közösségi közlekedésre kérik a pénzt, felmerül a gyanúja annak, hogy másra fogják elkölteni, mint Demszky Gábor esetében ez előfordult.

És ha valaki arra kíváncsi, hogy mi a politikájuk lényege, akkor érdemes megnézni az elmúlt napokat: az látszik, hogy Karácsony Gergely a Bajnai-féle stratégiát viszi - megpróbálja azt mondani, hogy ő ott sem volt, nem is felelős semmiért. Amikor például Czegléd Csaba szerződéseiről kérdezték, azt mondta, hogy bocsánat, de az, hogy egy kerületi polgármester kivel szerződik és kivel nem, az milyen módon van rá hatással - kérdezi ő. Ez önmagában is abszurd. Ennyi a mondandója arra, hogy Czegléd Csaba világítja át a kerületeket, aki elítélt; elítélt bűnöző, adóbűnözésért ítélték el. Tényleg hasonló hárítás ez, mint amit Bajnai Gordon bemutatott, például a Hajdú-Bétyben.

És abban sem látnak önök kivetnivalót, hogy Draskovics Tibor is szerepet kap a városházán, mert arra utalnak önök, hogy szakmai tudása meg munkabírása van. Hát, szakmai tudás, könyörgök! Draskovics Tibor pénzügyminisztersége alatt Magyarországon volt a második legnagyobb költségvetési hiány a

világon. Erre mondja Karácsony Gergely, hogy abszolút vállalható. Ő mondta ezt, hogy abszolút vállalható. Czeglédy Csaba morálja abszolút vállalható, meg Draskovics Tibor szakmaisága. Nincs több kérdésünk.

Illetve van. Jó lenne, ha önök eldöntenék, hogy például az új budai szuperkórház ügyében mi az álláspontjuk, hogyha már egészségügyről van szó. Azt tudjuk, hogy az új balos polgármester megpróbálja elkaszálni. Várjuk az önök állásfoglalását. Szeretnék ezt a budai szuperkórházat vagy nem szeretnék? Ez egy több száz milliárdos fejlesztés.

Nem látunk tisztán a dízelek kitiltása ügyében sem; Karácsony Gergely múlt héten azt mondta, hogy megpróbálták kiforgatni a szavait. A szavain semmi kiforgatnivaló nincsen, mert egyértelműen fogalmazott: legutóbb a Blikknek arról beszélt, hogy a magyarok ne vegyenek idősebb dízelautókat, mert előbbutóbb a város nem tehet mást, mint hogy ezeket bizonyos városrészek kapcsán kitiltja a városból. Kitiltja a városból. Erre megkérdezte a riporter, tisztelt képviselő úr, hogy lehetséges-e, hogy 2024-ben egy öregebb dízelautóval már nem lehet bemenni a belvárosba, és a főpolgármester azt mondta, hogy simán lehet. És nem ez az egyetlen ilyen állásfoglalás, ez nem csak egyetlen mondat. Dorosz Dávid főpolgármester-helyettes is azt mondta, hogy kezdeni kell valamit a dízelautók belvárosban való jelenlétével, ez napirenden van, beszélni kell róla.

Hát akkor, tisztelt képviselő úr, beszéljenek, tegyék egyértelművé, hogy milyen terveik vannak (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hadd ismerje meg azokat a nyilvánosság, ismerhessék meg a képviselők, és ami ennél is fontosabb, ismerhesse meg minden érintett magyar állampolgár! Egyébként nemcsak a budapestiek, hanem a vidékiek is, mert amikor Budapestre jönnek, őket is érintené egy ilyen korlátozás.

A teljes képet nézve az az érzésünk, mintha önök az SZDSZ-film felújított változatát vetítenék. Beígérték valami lop-stopot - emlékszünk korábról is ilyenre -, de Czeglédy Csaba, kórházstop, múzeumstop és dízelautóstop lesz belőle, meg persze mindekelőtt fizetésemelés saját maguknak. A jövőre hivatkoznak, de a múlt gyakorlatait és a múlt figuráit hozzák vissza. Ez nem sok jót ígér Budapestnek. Köszönöm, hogy meghallgatott. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! napirend előtti felszólalásra jelentkezett Arató Gergely képviselő úr, Demokratikus Koalíció: „A magyar közoktatás napja” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Pedagógusok Szakszervezete kezdeményezésére 1991 óta tartjuk meg november 22-én - ez most majd péntekre esik - a ma-

gyar közoktatás napját, és nem véletlenül nem mondom azt, hogy ünnepeljük, mert a pedagógusok áldozatos munkájáról nem ilyenkor, hanem a pedagógusok napján, június első vasárnapján emlékszük meg az ország. Ez az emléknap elsősorban a közoktatás problémáiról szól, elsősorban arról szól, hogy mik azok a megoldandó gondok, amelyek a közoktatás előtt állnak.

Ma már az közhely, hogy a megbecsült, jól megfizetett, jól felkészült és önállósággal rendelkező pedagógusok jelentik a sikeres és eredményes közoktatás alapját. Sajnos azonban az elmúlt évek azt mutatják, hogy ennek az ellenkezője is igaz. Annak az oktatáspolitikának a következtében, amely egy valóban érzékelhető béremelés után azonnal elkezdte hagyni azt, hogy lesüllyedjenek ezek a bérek, az ígéretek ellenére nem biztosítja a pedagógusbérek értékállóságát, az a politika, amely rengeteg fölösleges túlmunkával terheli túl a pedagógusokat, az a politika, amely elvonta, megszüntette a pedagógusok önállóságát, ez a politika a közoktatás eredményeiben is jól látszik, ott is nagyon komoly károkat okoz.

Amikor arról beszélünk, hogy jó-e a közoktatás, amikor arról beszélünk, hogy megbecsüli-e a kormány a pedagógusokat, akkor elsősorban arról beszélünk és azért beszélünk róla, mert a saját gyerekeinkről, unokáinkról, az ő sorsukról és esélyeikről és az ország jövőjéről beszélünk.

Az, hogy mi feszíti ma leginkább a közoktatást, azt a Pedagógusok Szakszervezete öt pontos követelés-csomagja, illetve a Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete sztrájkkövetelés-csomagja mutatja legjobban. Mik a legfontosabb elemek ebben? Egyrészt a bérkérdés. Említettem már, hogy korábban az életpályamodell kapcsán önök azt ígérték, hogy az életpálya alapja a mindenkori minimálbér lesz. Ezt az ígértüket egy év után megszegették, és ma már 50 százalékkal kevesebbet kapnak a pedagógusok béreként, mint amit ennek az ígéletnek alapján kapniuk kellene. Ennyit vettek ki minden pedagógus zsebéből, ennyivel tartoznak önök a pedagógusoknak. Ezt azonnal el kell kezdeni pótolni, legalább egy 30 százalékos azonnali béremeléssel a szakszervezetek igénye szerint, és vissza kell állítani a minimálbérhez igazított életpályamodell.

A másik nagyon fontos terület, hogy csökkenteni kell a pedagógusok munkaterheit. Önök megemelték a kötelező óraszámot, a nyakukba varrtak egy csomó kifizetetlen túlórárt, és a nyakukba varrtak egy csomó, egyébként teljesen fölösleges adminisztratív terhet. Ha azt akarjuk, hogy a pedagógusoknak legyen idejük a gyerekekkel foglalkozni és törődni, akkor csökkenteni kell ezeket a fölösleges terheket.

A harmadik nagyon fontos terület pedig az, hogy fejezzék be végre az ötletelő törvénykezést, azt, hogy folyamatosan változtatják a közoktatást és a szakképzést érintő jogszabályokat. Fejezzék be azt, hogy ezeket a javaslatokat egyeztetés nélkül hozzák a parlament elé, anélkül, hogy megkérdeznék a szakma és az

érintettek képviselőit! Hadd említsek ez utóbbira három példát, ami ma éppen az Országgyűlés előtt van.

Az egyik a szakképzési törvény módosítása, ahol önök megszüntetik a szakképzésben dolgozók közalkalmazotti védelmét, hivatkozva arra, hogy majd eredményesebben kötnek egyéni béralkut. Ezt önök is tudják - majdnem csúnyát mondtam -, szóval, hogy ez valótlan állítás, hogy finoman fogalmazzak.

Másodsor, hogy bár nyáron fogadkoztak, fogadkoztak, hogy az alternatív iskolákat nem fogja hátrányosan érinteni a törvénymódosítás, most sunyi módon a szakképzéshez tartozó jogszabályok között becsempészték egy olyan módosítást, amely gyakorlatilag lehetetlenné teszi az alternatív iskolák működését.

Harmadsor: itt van Hollik István képviselő úr javaslata, amely ahelyett, hogy helyreállítaná a 18 éves tankötelezettséget, amit a civil szervezetek, a szakma és az ellenzék egyöntetűen követel, ahelyett a szülőkre hárítja a felelősséget, teljesen abszurd módon azt mondja, hogy a szülő oldja meg, hogy a gyerek járjon iskolába, miközben egyébként az iskolák nem kötelesek arra, hogy ellássák, felvegyék ezeket a gyerekeket.

Azt, hogy önök hogyan kezelik a közoktatást és a közoktatásban dolgozókat, az is jól mutatja, hogy ha egy szakszervezet szelíden tárgyalással próbálkozott, az ő követeléseit sem vették figyelembe, ha jogszerű sztrájtárgyalásokat kezdeményezett, azt sem vették figyelembe, semmilyen módon nem hajlandóak szóba állni a szakma képviselőivel.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tudom, hogy egy hosszú történeti előadást fog tartani, hogy ne kelljen a lényeges kérdésekről beszélni. De kérem, válaszoljon: mikor lesz béremelés, mikor lesz munkateher-csökkentés? És mikor állítják helyre az érdemi egyeztetést az oktatásban? *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Minden ülésnap alkalmas arra szerintem, hogy a pedagógusoknak is megköszönjük azt a munkát, amit végeznek: nap mint nap, hétről hétre nemcsak oktatják, tanítják, de nevelik is a gyermekeket. Hogy milyen lesz a jövő Magyarországa, az jórészt, a családon túl, az iskolákban dől el, hogy pontosan milyen tudást, milyen képességeket, milyen ismereteket kapnak, ezért is elismerés övezi az ő munkájukat. Szerintem mindnyájan vissza tudunk emlékezni egy-egy olyan tanárunkra általános iskolából, középiskolából, aki meghatározta azt, hogy milyen emberekké váltunk.

Ugyanakkor, tisztelt képviselő úr, hogy a történelemóra iránti igényét kielégítsem, azért fölhívom arra az ön figyelmét is, hogy ön sem 2010-ben kezdte a po-

litikai pályafutását, volt ön az oktatásért felelős minisztériumnak az államtitkára, és bizony, nyakig benne volt azokban az intézkedésekben, amelyeket önök a 2010 előtti esztendőkből hoztak.

Ön itt most azt mondja, hogy azonnali béremelésre van szükség a pedagógusok körében.

(9.30)

Amikor önök kormányon voltak, tisztelt képviselő úr, ön is talán éppen akkor volt államtitkár, szerintem pont akkor, amikor elvettek egyhavi bért minden magyar pedagógustól. Megvontak tőlük egyhavi bért. Önök az egyetlen kormány Magyarországon, amelynek a nevéhez pedagógusbér-csökkentés tapadt. Ön annak a kormánynak volt az államtitkára, az egyetlen olyan rendszerváltás utáni magyar kormánynak, amely nemhogy nem növelte, de csökkentette a pedagógusok bérét. Ezzel ön és az a kormány, amelynek ön az államtitkára volt, egy negatív rekordot állított föl Magyarországon.

Ön itt most fölszólalhat, és azonnali béremelést követelhet - nyilván föltűnt önnek, hogy az elmúlt években a kormány végrehajtott 50 százalékos béremelést -, ön felállhat, csak ön azzal a teljesítménnyel áll föl és követel pedagógusbér-emelést, hogy ön annak az egyetlen kormánynak volt az államtitkára, amelyik csökkentette Magyarországon a pedagógusok bérét. Se önök előtt, se önök után egyetlen ilyen kormány nem volt; nemhogy a vásárlóértékét meg nominálisan és a többi, hanem önök azt az összeget, amit egy évben egy pedagógus kapott, azt csökkentették egyhavi összeggel.

Ön feláll, és azt mondja, hogy csökkenteni kell a pedagógusok munkaterhét. Csak hát, amikor ön államtitkár volt, tisztelt képviselő úr, akkor 15 ezer pedagógust elbocsátottak. A gyermekek száma nem változott, ugyanannyi gyermek volt az iskolákban és az osztályokban, csak a pedagógusok számát 15 ezerrel csökkentették. Ha ugyanannyi a gyerek, de 15 ezerrel kevesebb a pedagógus, akkor nő vagy csökken a pedagógus-munkateher? Önök voltak az a kormány, amelyik ténylegesen növelte a pedagógusok munkaterhét, hiszen ugyanannyi gyermeknek a nevelését 15 ezerrel kevesebb pedagógusra bízta. Ön tehát béremelést követel úgy, hogy bért csökkentett, és munkateher-csökkentést követel úgy, hogy munkaterhet növelt a pedagógusok esetében.

Ha tehát valamitől meg kell óvni a magyar pedagógusokat, az az, hogy újra önök kerüljenek a magyar oktatás irányításába, mert önök úgy ösztönözték a 18 éveseket, hogy a pedagóguspályát válasszák, hogy bevezették a tandíjat, hogy aki pedagógus akar lenni, az előbb fizessen az államnak azért, hogy pedagógus lehessen. Ez az önök üzleti szemlélete, amely mindenhol megjelent: a tankönyvkiadót privatizálták, a pedagógusképzést fizetőssé tették.

Ez lett volna a szélesre nyitott kapu? Ez lett volna a jó minőségű oktatásnak az alapja? Ez lett volna a fel-

sőoktatás megnyitása mindenki számára, a szegényebb sorból, nehezebb körülmények közül érkező fiatalok számára is, hogy majd tandíjat fizetnek akkor, ha tanárok akarnak lenni vagy tanítók akarnak lenni, és gyermekeket akarnak iskolában oktatni, nevelni, ha egyáltalán az állásukat megőrizhetik, tisztelt képviselő úr?

Őn azt mondja, hogy jöjjön létre a köznevelésen belüli párbeszédnek az intézményrendszere. Tisztelt Képviselő Úr! Ön is nagyon jól tudja, akár a jogszabályokból kiolvashatta volna, akár a hírekből, akár a napi gyakorlatból, ezt mi létrehoztuk. Köznevelési kerekasztal volt a neve az elmúlt két esztendőben, azóta köznevelési stratégiai kerekasztal a neve. Erre meghívunk minden szereplőt, nemcsak a szakszervezeteket, de a diákok szervezeteit, a szülők szervezeteit, a különböző fenntartókat, a művészeti, tudományos képviselők a szervezeteit, összeülünk és minden törvényjavaslatot, minden irányt ezen, a jogszabályban rögzített egyeztetési fórumon tárgyalunk meg. Arról már nem mi tehetünk, hogyha azok, akikre ön hivatkozik itt a parlamentben, nem jönnek el.

De azért, tisztelt képviselő úr, nem mindegy, hogy a párbeszéd azért nem jön létre, mert a meghívásunkat a minisztériumban nem fogadja el valaki, vagy azért, mert nincsenek meghíva. Van az önök féle, a Kóka János-féle hozzáállás, hogy nem kérdezzük meg a békákat, mielőtt lecsapoljuk a mocsarat, ezt az önök kormányának a minisztere mondta a társadalmi párbeszédéről, van az a formája, és van az általunk időről időre összehívott köznevelési kerekasztal, tisztelt képviselő úr.

Azt is cáfolnám, amit az alternatív iskolákkal és a Waldorf-iskolákkal kapcsolatban mondott, hiszen október 30-án Szabó Zoltán volt ott a Waldorf-iskolák képviselőiben az ön által említett törvényjavaslatról szóló egyeztetésen, és semmifajta olyan aggodalmat nem fogalmazott meg, amit ön *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* megfogalmazott. Úgyhogy kérem, álhíreket ne terjesszen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Bana Tibor képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Mennyire hiteles a kormány politikája?” címmel. Öné a szó.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Orbán-kormány a 2010-es országgyűlési választásokat követően meghirdette a keleti nyitás politikáját. Ezzel önmagában nem is lett volna probléma, azzal viszont már annál inkább, hogy mára ebből a nyugati zárás politikája lett. Mivel tudom alátámasztani ezt a kijelentésemet, és melyek azok a fő indokok, amelyek miatt a Jobbik nagyon határozottan kritizálja a magyar kormány és Orbán Viktor külpolitikáját? *(Dr. Rétvári Bence: Szürke farkasok!)*

Az egyik az *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*, hogy összességében azt láthatjuk *(Dr. Rétvári Bence: EU-s zászlót égetők! EU-zászló égetésével nyitottatok a Nyugat felé!)*, hogy Magyarországra az elmúlt évek során szinte csak és kizárólag keleti despoták érkeztek *(Dr. Rétvári Bence: Angela Merkel! - Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*, Putyin elnök, Erdoğan török elnök szinte már hazajárnak Orbán Viktorhoz Magyarországra. Ők azok, akiket nagy szeretettel fogad a magyar miniszterelnök, ezzel szemben pedig azt láthatjuk, hogy a nyugati világtól, az Európai Uniótól elszigetelt hazánkat Orbán Viktor és a magyar kormány. *(Dr. Rétvári Bence: Kikérem magamnak a kancellár asszony nevében! - Dr. Brenner Koloman: Felfüggesztett hely a Néppártban!)*

De nézzünk néhány konkrét példát! Az egyik ilyen a KGB bank, a Nemzetközi Beruházási Bank vagy IIB, amely egy egyértelműen *(Az elnök csenget.)* orosz háttérű bank, és nem véletlenül nevezik ezt sokan orosz kémbanknak. *(Dr. Rétvári Bence: Szürke farkasok! Attól még nem lesz igaz!)*

Magam is tartottam erről az ügyről több alkalommal sajtótájékoztatót, és elmondtam azt, hogy rendkívül vissza az a helyzet, hogy egy ilyen kétes háttérű és kétes személyeket tartalmazó intézet különböző előjogokat kap Magyarországon, és ez egyáltalán nem szolgálja azt, hogy hazánk megítélése az Európai Unióban és Nyugaton a jelenleginél jobb legyen. *(Dr. Rétvári Bence: Bezzeg az EU-zászló égetése azt szolgálja, javít a megítélésünkön!)* Elképesztőnek tartom ezt a lépést.

A Jobbik ugyancsak tiltakozik az ellen, ami a Türk Tanács vonatkozásában tapasztalható. Éppen e héten lesz majd erről az általános vita pénteken, hiszen itt is azt láthatjuk, hogy különböző mentességeket kap maga az intézmény és azok, akik ott dolgoznak. *(Dr. Rétvári Bence: Gyurcsány írta ezt a szöveget?)*

Félreértés ne essék: természetesen nem arról beszélek, hogy ne lehetne Keleten kapcsolatokat építeni, és a Jobbik is támogatja azt, hogy adott esetben még erősítsük is a gazdasági kapcsolatainkat olyan nagyhatalmakkal, mint Oroszország, Törökország vagy más keleti államok. Nem erről van szó, hanem arról, hogy ezzel együtt viszont nem kellene elszigetelni Magyarországot a Nyugattól *(Dr. Rétvári Bence: De akkor miről beszélünk?)*, és nem kellene elfordulni az Európai Uniótól. Hiszen azt láthatjuk, hogy Orbán most már csak és kizárólag a keleti despoták kegyeit keresi, őket egyfajta példaképnek tekinti. Ennek következtében sajnos azzal szembesülhetünk, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, tisztelt államtitkár urak, hogy bizony a jogállamisági mechanizmus bevezetése esetén Magyarország komoly kohéziós pénzek-től eshet el a következő hétéves költségvetési időszakban. *(Dr. Rétvári Bence: Egy SZDSZ-es felszólalást hallunk!)*

Persze láthatjuk azt *(Dr. Rétvári Bence: Magyar Bálint megtapsolna!)*, hogy az elmúlt évek során a magyar miniszterelnök és az önök kormánya mindent

megtett azért, hogy leépítsék a demokráciát, csorbítsák a fékek és ellensúlyok rendszerét, a sajtószabadság (Dr. Rétvári Bence: *Keményebben, Tibor, keményebben!*), a szólásszabadság ellen fellépjenek, a képviselői jogokat megnyirbálják, és számtalan elképesztő törvényt lehetne még idehozni, amelyeket elfogadtak az elmúlt évek során vagy éppen elfogadás előtt állnak.

Én arra kérem önöket és arra kérem önt, tisztelt államtitkár úr, hogy forduljanak vissza ezen az úton, mert ez nem szolgálja Magyarország és a magyarok érdekeit, hiszen a rendszerváltozás időszakában a magyar nemzet egyértelműen megfogalmazta azt, hogy a Nyugat felé kell orientálódni. Az volt a cél, hogy az euroatlanti integráció részévé váljon Magyarország, az Európai Unió tagjai legyünk, a NATO katonai szövetségi rendszerének tagjai legyünk.

Jómagam pedig néhány évvel a rendszerváltozás előtt, 1985-ben születtem, így ahhoz a nemzedékhez tartozom jobboldali konzervatív politikusként (*Derűlttség a kormánypárti padsorokban.*), amelynek tagjai számára a demokrácia (Dr. Rétvári Bence: *Volt jobboldali!*) és a szabadság mindig is alapvető értékek voltak, és az euroatlanti integráció, a nyugati értékközösséghez tartozás fontossága mindig is a szemünk előtt lebegett.

Ilyen hozzáállás kellene hogy jellemző legyen a magyar kormányra is, a bekiabálások helyett, melyek itt elhangzanak, sokkal inkább arra kellene összpontosítani (Az elnök megkocogtatja a csengőt.), hogy ebbe az irányba vigyék el Magyarországot, hiszen ez szolgálná a gazdaság felemelését és a magyarok érdekét. (Dr. Rétvári Bence: *Nem visszük sehova Magyarországot, itt van!* - Dr. Brenner Koloman: *Zárjátok be tíz évre!*)

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik azért fog küzdeni, hogy Magyarország egy szabad, boldog és demokratikus ország legyen, amely megkérdőjelezhetetlenül a Nyugathoz tartozik, és jövőjét az Európai Unióban és a NATO-ban képzelel el. Csak bízni tudok benne, hogy a magyar kormány politikája is változni fog e tekintetben (Dr. Rétvári Bence: *Hogy a Jobbik változott, az kétségtelen!*), és feladják a keletre fordulás politikáját, a nyugati zárás politikáját (Dr. Rétvári Bence: *Ha valaki változott, az a Jobbik!*), és végre elkezdenek kapcsolatokat építeni az Európai Unió, a nyugati világ értékközössége irányába is. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Egy kicsit zavarban vagyok, képviselő úr, mert én azt hittem, hogy a Demokratikus Koalíció részéről már

elhangzott a napirend előtti felszólalás. (Dr. Varga-Damm Andrea: *Jaj!* - Dr. Brenner Koloman: *Most vicces akart lenni, édes istenem!*) De ma két napirend előtti felszólalást hallottunk a Demokratikus Koalíció részéről, és ön volt az, aki ezt a második felszólalást megtette.

(9.40)

Egészen abszurd volt ugyanis ez a felszólalás, egészen abszurd állításokat fogalmazott meg benne, és ezáltal, lehet azt mondani, hogy szépen felsorakozott azokhoz a demokratikus koalíciós hagyományokhoz, hogy csak egy példát említsek itt, akik például 2010-et megelőzően, ha már a kémkedés szóba került, bolgárnak álcázott orosz ügynökökkel világgíttatták át a magyar állambiztonsági szerveket. (*Folyamatos közbeszólások a Jobbik padsoraiból, többek között dr. Brenner Koloman: Jugoszláv békaember...*) Ezekhez a politikai erőkhöz csatlakozott ön föl, és ezekkel a politikai erőkkel indul az önök pártja egy választási szövetségben. (*Közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiból, többek között dr. Brenner Koloman: Komolyan mondom, vicces ez az ember! - Az elnök csenget.*)

De hogy ne csak a DK-ról beszéljünk, hanem beszéljünk önökről is, önök voltak azok, azért azt ne felejtjük el (*Arató Gergely: Beszélj még a DK-ról, légy-szi!*), akik konkrétan európai uniós zászlót égettek. (Dr. Rétvári Bence: *Így van!*) Az Európai Unió zászlaját elégették. (*Közbeszólások a Jobbik padsoraiból, többek között: A ti szövetségeseitek... - Trianoni megemlékezés... - Szégyelljétek magatokat!* - Dr. Brenner Koloman az elnöki pulpitus felé mutatva: *Ki vetette le innen az EU-s zászlót? A Fidesz!* - Arató Gergely: *Nem a Szovjetunió az Európai Unió!*) Számomra már az is felháborító, hogy bármelyik ország zászlaját valaki ilyen módon megbecsteleníti, de hogy annak a szövetségnek a zászlajával tegye ezt, amelyikhez a magyarok szabad akaratából csatlakoztunk, az pedig egészen vérlázító! (*Közbeszólások a Jobbik padsoraiból. - Zaj a teremben.*) Ezt önök, a jobbikosok megtették anno.

Volt önöknek egy pártelnöke... (*Folyamatos közbeszólások. - Az elnök csenget.*) Bocsnát, képviselő hölgyek és urak, én tudom, hogy a történelem fáj, én tudom, hogy az igazság az fáj, de hogyha ilyen képzelenségeket hoznak fel, akkor én nem tudok mást tenni, csak azt, hogy tükröt tartok önök elé, és az igazsággal szembesítem önöket. Úgyhogy folytatnám ezt a sort.

Az önök pártelnöke volt Vona Gábor, az ő nevéhez kötődik az az idézet, mely szerint: tagok legyünk vagy szabadok, ez a kérdés, válasszatok - és ezt ő az Európai Unióhoz való csatlakozás, illetve az uniós tagság fenntartásával összefüggésben mondta ki. (*Közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiból.*) Tehát önök voltak - és önök megtapsolták, nyilvánosság előtt megtapsolták (*Az elnök újból csenget.*) -, önök voltak az egyetlen olyan párt, amelyik az ország uniós

csatlakozását támadta, nem értett vele egyet. Önök szerint Magyarországnak nem kellett volna az Európai Unióhoz csatlakozni. Miről beszél, képviselő úr? Miről beszél?

És folytatom. Kémkedés, még egyszer szóba került. Nemcsak a magyar nemzetbiztonságnak az orosz érdekeknek történő kiszolgáltatása, hát önöknek volt egy európai parlamenti képviselője - most már nincsen, de az előző ciklusban volt -, akit konkrétan kémkedéssel vádolnak. Nem a magyar hatóságok, hanem az uniós szervek. (Dr. Varga-Damm Andrea közbeszólása.) Ő külföldi érdeket szolgált, Magyarországról, magyarként megválasztott európai parlamenti képviselőként.

Tehát az önök pártja az Unió ellenzőinek pártja, a külföldi ügynökök és a külföldi kémek pártja. (Arató Gergely közbeszólása.) És ezek után kéri ön számomra a magyar kormányt, hogy milyen külpolitikát kellene csinálni? Ha önök kerülnek kormányzati pozícióba, akkor úgy vezetnék ki ezt az országot abból a szövetségi rendszerből, amibe tartozik, mint a sicc! (Közbeszólások a Jobbik padsoraiból, többek között: Miről beszélés? - Dr. Brenner Koloman: Ezt ti csináljátok, nem veszitek észre? 14 százalékon állunk... - Zaj a teremben. - Az elnök csenget.) Egészen elképesztő!

És a dolognak van egy másik oldala. A kormánypártok a kezdetektől fogva támogatták, és jelen pillanatban, ma is támogatják az ország európai uniós tagságát, illetőleg NATO-tagságát. (Az elnök újból csenget.) De amellett, hogy ezeknek a szövetségi rendszereknek a részét képezzük és ezeknek a szövetségi rendszereknek a napi munkájában részt veszünk, ott egy feladatunk azért csak van, az pedig a magyar nemzeti érdek képviselése. (Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Felfüggesztve a Néppártból, igen!) Tehát olyan politikát kell folytatni ezekben a szövetségi rendszerekben is, amely a magyar nemzet javát szolgálja, és bizony néha ez konfliktussal jár, és ezeket a konfliktusokat akkor fel kell vállalni. (Dr. Vadai Ágnes: Nem sikerült... - Dr. Brenner Koloman: KGB bankot idehozni a magyar nemzet javára! Gratulálok!) De önök nem vállalják fel ezeket a konfliktusokat, nem a magyar érdeket képviselik ezekben a szövetségekben, hanem azt az aknamunkát támogatják, amit a baloldal immáron hagyományosan, történelmi értelemben is, Magyarország ellen folytat. (Dr. Brenner Koloman: Jugoszláv békaemberek... Rákosi elvtárs örülne neked, barátom! Láncos kutya...)

Nézzék meg a legutolsó, Várhelyi Olivér biztosjelöltnek a meghallgatásával kapcsolatos anomáliát! Várhelyi Olivér egy olyan jelölt, akinek a szakmai felkészültségével, integritásával kapcsolatban semmilyen kétség nem vethető fel. (Közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiból, többek között dr. Vadai Ágnes: Azért ne mondd... - Dr. Brenner Koloman: Joystick... - Az elnök csenget.) Ezúton is szeretnék gratulálni, hogy az aknamunka ellenére sikeresen átment a jelölési folyamaton.

De mit tettek mindeközben önök? Semmit. Anynyit csináltak, hogy Brüsszelben aláásták és elárulták

a magyar érdeket, ugyanúgy, ahogy ezt korábban tették, és ahogy évek óta teszik. (Dr. Brenner Koloman: Lejárt az idő, elnök úr! Ebből nagyon sok volt, elnök úr!) Úgyhogy szeretném kérni, hogy ezt a típusú tevékenységet hagyják abba, és gondolják újra a Jobbik külpolitikáját. Köszönöm szépen a szót. (Taps a kormányzó pártok padsoraiban. - Dr. Vadai Ágnes az elnök felé: Ne lehessen hazaárulózni meg hazudozni...)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt megpróbálnak külön kórust alakítani (Dr. Vadai Ágnes: Mezzo, alt...), kérem, legyenek szívesek ezt befejezni! (Dr. Brenner Koloman: Jobbra tessék tekinteni, elnök úr!) Képviselő asszony, nem vitatkozom önnel! (Zaj és közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiból. - Közbeszólás a kormányzó pártok padsoraiból: Birság lesz!) Nem vitatkozom.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Ungár Péter képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „Aktuális ügyekről” címmel. Most van lehetősége beszélni, képviselő úr.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kezdjük szerintem a mostani napirend előtti felszólalást azzal, hogy megköszönjük a szociális dolgozóknak azt a munkát, amit végeznek a magyar intézményekben úgy, hogy elképesztően alulfizetettek, és nincs lehetőségük arra, hogy sztrájkoljanak. (Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)

Az a helyzet, hogy az a Ionesco-dráma, amit az EMMI a szociális dolgozók szakszervezetével és az MKKSZ-szel folytat az elmúlt időszakban, új fejezethez ért. Megtörtént ugyanis az, hogy az a szakszervezet, amelyiknek nem mondják meg, hogy mi az elégséges szolgáltatás, olyan helyzetbe került a kormányval szemben, hogy a kormánynak egyazon időben - egy kvantumfizikai csodát tulajdonképpen manifeszt módon megjelenítve - kettő álláspontja van.

Simon Attila helyettes államtitkár szerint 100 százalékos feladatellátást kell tekinteni elfogadhatónak, míg ugyanezen a napon Rétvári Bence - remélem, ön válaszol - azt mondta az MKKSZ szerint, hogy jogilag nem is létezik olyan, hogy elfogadható szolgáltatás, így tulajdonképpen nincs jogi lehetősége a szociális szakszervezetnek sztrájkolni. Kérem, mondják amúgy meg itt, ha már lesz lehetősége az EMMI-nek válaszolni, hogy melyik a valódi válasz, mit kell teljesíteni ahhoz a szociális szakszervezetnek, hogy végre kapjanak egy dátumot, amikor sztrájkolni tudnak.

És beszéljünk arról, hogy miért akarnak sztrájkolni a szociális dolgozók Magyarországon. Hiába fogja elmondani ugyanazt az 1974-es termelési jelentést, amit már 74-szer meghallgatott mindenki ebben az országban, a helyzet ezzel szemben a következő. Az a helyzet, hogy a közalkalmazotti bértábla 76 százaléka, tehát 170-ből 130 fokozat - azért ez elég sok - a minimálbér vagy a bérminimum által lefedett bért jelenti a

szociális intézményben. Tehát hiába mond egy átlagbért, hiába fogja azt mondani, hogy az mennyivel nőtt, ez az ott dolgozó emberek 76 százalékának bérminimumot vagy minimálbért jelent. Az a helyzet, hogy szükség lenne egy diplomás-bérminimumra, mert különben azok, akik igenis tanultak azért, hogy ezt a csodálatos munkát végezhessék, el fognak menni. Így is, még az EMMI szerint is 10 ezer ember hiányzik a szociális szektorból. Az EMMI szerint is legalább 15 százalékos a munkaerőhiány.

Az meg egészen felháborító és elképesztő, hogy ebben a szektorban az EMMI nem engedi a kollektív szerződéseket, ez minden európai uniós alapvető munkajoggal szembe megy, és egyszerűen megérvelhetetlen, hogy miért van az, hogy más állami szektorokban engedik a kollektív szerződéseket, itt meg nem teszik meg.

Az a helyzet, hogy abból, hogy mennyit költünk a közpénzből, pontosan látszik, hogy egy kormányban mi fontos. Az európai uniós átlag az, hogy 28,2 százalékot költünk a szociális szektorban, ez az uniós átlag, ehhez képest a magyar költségvetésben ez 19,2 százalék. Igenis lenne ezt hova növelni; igenis, ha ilyen jól teljesít önök szerint a magyar gazdaság, ide kéne ezt a pénzt fektetni.

Az a helyzet, hogy a mai napon lesz egy hétpárti egyeztetés az LMP kezdeményezésére arról, hogy megbeszéljük mi, törvényhozók, hogy hogyan kell a sztrájk törvényt, amit amúgy önök módosítottak, úgy módosítani, hogy ezeknek az embereknek is joguk legyen kifejezni azt, amit ki szeretnének fejezni a bérárlapok miatt. Remélem, a Fidesz, illetve a KDNP is részt fog venni a mai napon ezen, és megmutatják azt, hogy ők is nemzeti ügyként tekintenek a szociális szektorra. Most nem a Hír Televízióban kell elmondani, hogy minden rendben van, hanem itt a lehetőség nemzeti konszenzust teremteni, és elmondani, hogy mi mint magyar törvényhozók mit kívánunk tenni.

Itt van az MKKSZ 12 pontos követelése, hogy ők mit kérnek a kormánytól. *(Felmutat egy papírlapot.)* Ezt a maradék időben ismertetném. Az első és legfontosabb az azonnali béremelés. A második az elvett 5 nap szabadság visszaállítása, valamint kevesebb túlóra; a rugalmas munkaidő visszaállítása; az ebédszünet legyen újra a munkaidő része; a munkaévek és a tapasztalat elismerése, tehát legyen nagyobb szorzó a bértáblán belül. Kérik a szakszervezeti jogok visszaadását, a korkedvezményes nyugdíjat; ne vegyék el a munkát vállaló szakemberek nyugdíját; szűnjön meg a munkáltatói önkény; július 1-je legyen újra a közgazdasági napja; és kéri a nemzeti munkaügyi kerekasztal felállítását. Emellett még egy dolgot szeretnék a figyelmükbe ajánlani, amit a SZÁD vezetője mondott november 18-án.

(9.50)

Az EMMI azt mondja, hogy biztosítani kell a jogot azoknak, akik részt vesznek a szociális ellátásban,

hogy akkor is kapjanak ellátást, ha esetleg sztrájk lenne. Ebben van igazsága az EMMI-nek, ezért kell a szakszervezettel megállapodni, hogy tudnak elkezdeni sztrájkolni.

De tudja, mi nem biztosítja a jogát a magyar embereknek, hogy részt vegyenek rendes szociális ellátásban? Az, hogy tízezer álláshely betöltetlen, az, hogy egy gyógypedagógus 130 ezer forintot keres, és az, hogy ezeket az embereket önök nem hallgatták meg lassan tíz éve. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni. Megjegyzem, képviselő úr, hogy felszólalási szándékában a vidéki városok mindennapi nehézségei, a tömegközlekedés kérdései szerepeltek. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban érdeklődéssel hallgattuk a vidéki közlekedés csődülő helyzetével kapcsolatos gondolatait. Reméljük, a vidéki emberekre is legalább azért egy-két mondatot majd szentelni fog, ha már ezt a címet adta a felszólalásának. *(Ungár Péter: Vidéken is vannak szociális dolgok.)*

Tisztelt Képviselő Úr! A szociális szférában, szektorban dolgozók iránti megbecsülésünket többek között azzal is kifejeztük, hogy a szociális munka napját bevezettük Magyarországon, önök viszont még arra sem vették a fáradságot, hogy ezt támogatták volna itt a parlamentben, tisztelt képviselő úr. Önök hétről hétre, vagy inkább azt mondom, hónapról hónapra jönnek elő azzal az állításukkal, hogy Magyarországon a sztrájk törvény kizárja a sztrájkot, kizárja a munkabeszüntetést. Csak mindnyájan láttuk, tisztelt képviselő úr, hogy az Audi esetében valahogy mégis megszervezték egy sztrájkot, és mégis megtörtént Magyarországon a sztrájk szervezése. *(Ungár Péter: Magáncég! - Dr. Vadai Ágnes: A magáncég más!)* Hogy lehet, hogy egyrészt önök azt mondják évek óta a munka törvénykönyvről, hogy kizárja a sztrájkot, miközben mi magunk is láttunk egy sztrájkot, egyébként egy eredményes sztrájkot, amely egyezséggel zárult a munkaadó és a munkavállaló között? Tisztelt képviselő úr, pontosan ez a megszervezett és részben eredményes sztrájk mutatja, hogy nem igaz önöknek az az állítása *(Dr. Vadai Ágnes: Az egy magáncég!)*, hogy ki lenne zárva annak a lehetősége, hogy Magyarországon valaki sztrájkot tartson.

Ami a tárgyalásokat illeti: az MKKSZ-szel és a SZÁD-dal folyamatos tárgyalásban van az EMMI, immáron egy éven igencsak intenzívek is ezek a tárgyalások, a tegnapi napon is volt egy forduló a sztrájk tárgyalásokkal kapcsolatban, úgyhogy teljes mértékben a törvényes keretek között zajlik. Amennyiben nincsen konszenzus - ezt írja elő a törvény - a kormányzati képviselők mint kvázi munkáltatók és a

szakszervezetek között arról, hogy pontosan a gondozottak érdekében, tisztelt képviselő úr - nem a kormányról vagy a szakszervezetekről szól ez a passzusa a törvénynek, hanem a gondozottakról -, a gondozottak annak a napnak se lássák kárát, nyilván legyen a sztrájkknak is értelme, tehát legyen látható a közvélemény számára és mindenki más számára is, hogy sztrájk van, ezért van nyilván ennek a lehetősége a törvényben, ugyanakkor ez nem jelenti azt, nem jelentheti azt, hogy ilyen esetben, ahol adott esetben önmagukról gondoskodni nem tudó emberekről kell gondoskodni, ők ellátás nélkül maradjanak. Ennek a minimális szintjét azért meg kell határozni, hiszen az nem lehet, hogy nem nyitják rájuk az ajtót akár napokig. Ennek tehát megvan egy bizonyos szintje.

Ebben vagy kialakul a konszenzus a két fél között, vagy ha nem alakul ki, akkor ennek van egy természetes módja, mint sok más esetben is, hogy akkor a bíróság dönti el, ha a felek ezt nem tudják megtenni, akkor majd a bíróság dönt.

Én úgy tudom, hogy a szakszervezetek be is jelentették, hogy a bírósághoz fognak fordulni, hogy mivel a két fél ezt nem tudta megállapítani közösen - általában ez a sztrájk tárgyalásokon így szokott lenni, tehát ebben azért a gyakorlathoz képest nagy eltérés nincsen -, akkor majd eldönti a bíróság, hogy mi az a szint, amit minden intézményben biztosítani kell, és mi az, ami azon túli szint, tehát a sztrájk részét képezheti.

Tisztelt Képviselő Úr! Valóban elmondhatjuk, hogy 2010-ben nagyon-nagyon alacsony szintről indult a szociális szférában dolgozók átlagos bérszintje, de azóta egy 84 százalékos emelést sikerült több lépésben végrehajtanunk, és így az átlagbér a szociális szférában ma 115 ezer forinttal magasabb, mint jó pár esztendővel ezelőtt. Kellott ehhez 2014-ben az ágazati bérpótlék, amely 14 milliárd forintnyi többletet jelentett, kellett az ágazati bértkiegészítés a következő esztendőben, amely elsősorban azoknak a bérét igyekezett növelni, akik magasabb végzettséggel rendelkeznek vagy nagyobb gyakorlattal, hosszabb ideje tartó gyakorlattal rendelkeznek. Jött az egységes bértkiegészítés, jöttek a minimálbér- és a szakmunkásminimálbér-emelések, amelyek szintén sok esetben még tovább tolták ezeket a béreket.

Önök azt kérték, hogy ezeket a pótlékokat mi építsük be az alapbérekbe. Ez azért lett volna hátrányos a szociális szférában dolgozók számára, mert ők a bértábla alsóbb részén vannak, és a szakmunkásminimálbér emelése érinti őket, ez a minimálbér-emelés lényegében már felfalta volna az ő pótlékukat, így megkapják azt a minimálbér-emelést is, és rájöhet az ágazati bérpótlék és az ágazati bértkiegészítés, tehát így tudnak egy magasabb jövedelmet elérni. Az önök javaslata révén ezek egybeolvadtak volna, és sokkal többen lennének a szakmunkás-minimálbér szintjén, mint ahogy most vannak. Tehát önök ráadásul egy hátrányos javaslatot tettek ezeknek az embereknek az ügyében.

Azt is elmondanám, hogy nőtt a szociális szférában dolgozók száma, itt egy 80 ezer fölötti szám volt 2010-ben, most egy jóval 90 ezer fölötti szám van, akik ebben a szférában dolgoznak, és a jövő évi költségvetés, pontosan azért, hogy minden intézmény, ne csak az államiak, de az önkormányzatiak, az egyházi és civil fenntartású intézmények is biztosan tudjanak működni az emelkedő bérek mellett is, ezért is egy közel 40 milliárdos többlet van a jövő évi költségvetésben ezeken a sorokon. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Latorcai János képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke, KDNP-képviselőcsoport: „100 év a magyar-lengyel diplomáciában” címmel. Alelnök úr, öné a szó.

DR. LATORCAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! 123 év megosztottság után 1918. november 11-én Lengyelország szétszakított országrészei újra egyesültek. Mindez egy olyan időszakban történt, ami nekünk, magyaroknak pusztulást és tragédiát hozott. A világháborús vereséget követően darabokra szaggatott és súlyos belső konfliktusokkal terhelt Magyarország minden nehézsége ellenére a lengyel függetlenség pillanatától kezdve rendelkezett diplomáciai képviselettel, mert az Osztrák-Magyar Monarchia egykori varsói konzulátusának tanácsosa, Csekonics Iván a helyén maradt és megszakítás nélkül végezte munkáját. Ez azért is kulcsfontosságú volt, mert a trianoni békeszerződés aláírása előtt Magyarországnak alig volt lehetősége külföldi képviseletek felállítására, hiszen az akkor újonnan alakult magyar államot sem az antant, sem a szomszédos országok nem ismerték el.

A kapcsolatok szorosabbra fűzésére a Tanácsköztársaság bukását követően, pontosan száz esztendeje, 1919. november 19-én nyílt lehetőség, amikor Lengyelország hivatalosan is elfogadta varsói képviseletünket. Lengyelország ekkor már harcban állt a szovjet állammal, és egyre inkább igényelte Magyarország segítségét, amivel mi nem is maradtunk adósok. A lengyel-szovjet háború sorsdöntő ütközeténél a varsói csatában a magyar lőszer szállítmány nélkül nem maradhatott volna meg a szabadságát visszanyert Lengyelország függetlensége. Ez a diplomáciai kapcsolataink felvételével gyakorlatilag egybeeső esemény is hű példája annak a megelőző 900 évnyi páratlan szolidaritásra, kölcsönös megbecsülésre és tiszteletre épülő barátságnak, ami az elmúlt száz évben is rengeteg eredményt hozott.

A hivatalos kapcsolatfelvételeket követően már az 1920-as évektől sorra alakultak meg a politika, a gazdaság és a kultúra területén működő lengyel-magyar szervezetek. Ennek is köszönhető, hogy amikor Lengyelországot lerohanták a hitleri Németország és a sztálini Szovjetunió csapatai, több mint százezer

menekült lengyel katona és civil nemcsak menedéket, hanem barátokat is talált hazánkban a hatalmas német nyomás ellenére is.

A XX. század során, tisztelt képviselőtársaim, a kommunizmus is próbára tette kapcsolatainkat, hiszen a Kreml figyelme még arra is kiterjedt, hogy megpróbálja megtörni történelmi barátságunkat, a szolidaritást. A diktatúrával és a szovjet rendszerrel szembe forduló két társadalom azonban élénken reagált a másik országában zajló eseményekre. Így volt ez az 1956. október 23-ai tüntetés során is, amely - mint tudjuk - eredetileg a lengyelek melletti rokonszenv nyilvánítása jegyében szerveződött, de a lengyelek is hasonlóan reagáltak a magyar eseményekre, vért adtak a magyar sebesülteknek, gyógyszer- és élelmiszer szállítmányokat indítottak Budapestre.

(10.00)

És, tisztelt hölgyeim és uraim, a II. János Pál pápához köthető lengyelországi lelki és szellemi megújulás minket is megérintett. A lengyel ellenzéki mozgalmak számunkra is példát jelentettek, viszonyítási pontként szolgáltak.

Kapcsolataink a rendszerváltás után erről az alapról építkezve tovább erősödtek. Immár több mint egy évtizede közösen emlékeztünk meg a történelmileg egyedülálló magyar-lengyel barátságról, amely a mára európai szinten is egyre meghatározóbb V4-es együttműködés motorjává vált.

Tisztelt Képviselőtársaim! A diplomáciai kapcsolataink felvétele óta eltelt egy évszázad megmutatta, hogy ugyanúgy számíthatunk egymásra, mint az azt megelőző kilencszáz évben. Hiszem, hogy ez az előtünk álló évszázadokban is így lesz. Isten éltesse a magyar-lengyel barátságot! Köszönöm a figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Menczer Tamás államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Alelnök Úr! Én szeretnék ahhoz csatlakozni, amivel ön befejezte: Isten éltesse a magyar-lengyel barátságot, a magyar-lengyel szövetséget! Ahogyan a sláger is mondja: mindig kell egy barát, barátból jó a több is, de mindig kell egy legjobb barát, és valóban, a magyar-lengyel kapcsolatot joggal lehet legjobb barátságunknak nevezni. Mi, ahogyan ön is említette, mindig egymás mellett állunk, ismerjük és megtapasztaltuk egymás történelmét, nyilvánvalóan sok hasonlóság van a történelmünkben, és nagyon fontos jellemzője a barátságunknak az, hogy - ugye, a barátok nem árulják el egymást - nem árultuk el egymást a múltban sem, és nem áruljuk el egymást a jelenben sem.

Tisztelt Ház! Talán abból, hogy a magyar és a lengyel történelem is hányattatott, sok nehézséget kellett elszenvednünk, azért egy pozitívum mindenképpen származik, mégpedig nézetem szerint az, hogy erős bennünk az életösztön, van egy egészséges életösztönünk manapság is, ami ritka (*Arató Gergely közbeszól.*) egyébként Európában, és ez az életösztön a forrása annak, hogy jó válaszokat tudunk adni egymással szövetségben a jelenkor legfontosabb kérdéseire is. Egyébként pedig a jelenlegi történelem furcsa fintora, hogy azokat szokták támadni, akik jó válaszokat adnak a jelenlegi legsúlyosabb kihívásokra, legyenek ezek akár biztonsági, akár gazdasági kihívások, de mi természetesen ezen támadások során is támogatjuk egymást lengyel barátainkkal.

Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Ház! A rendszerváltás óta erős történelmi alapokra építhetjük a magyar-lengyel kapcsolatot, amely már szerteágazó, és legfőképpen elmondhatjuk, hogy gyorsan fejlődik. Amit szeretnék kiemelni, az az, hogy - ahogyan alelnök úr is említette - a barátság hosszú évszázadokra tekint vissza, és mára a közép-európai együttműködés alapvető pillére lett. Mindenekelőtt azt is hangsúlyoznám, hogy az 1991-ben létrejött V4-es együttműködés, valamint csatlakozásunk a NATO-hoz és az Európai Unióhoz kellően tág keretet biztosít ahhoz, hogy újabb és újabb tartalommal tölthessük meg kapcsolatrendszerünket. Azt is tudjuk, hogy ahhoz, hogy országaink sikeresek legyenek, erős közép-európai együttműködésre van szükség. Ennek a ma már stabil és európai szinten is hatékony V4 adja a keretét, a lengyel-magyar barátság pedig biztosítja a motort és a tengelyt ehhez az együttműködéshez.

A mostani időszakra rátérve a kétoldalú viszonyrendszerünkben diplomáciai kapcsolataink kiszámíthatóan és dinamikusan fejlődnek, ennek egyik legfontosabb eredménye a két- és többoldalú keretben megvalósuló legfelsőbb szintű találkozások. A miniszterelnökök, tisztelt hölgyeim és uraim, idén eddig hat alkalommal találkoztak egymás fővárosaiban, a külügyminiszterek ötször vettek részt magas szintű találkozón, illetve tárgyaltak a másik országában.

A fejlődés másik érzékelhető jele külképviseleteink növekvő száma. A varsói nagykövetségünk mellett főkonzulátusunk működik Krakkóban, Szijjártó miniszter úr pedig az idei év március 14-én megnyitotta a krakkói főkonzulátus felügyelete alá tartozó alkonzulátust Boroszlóban, azaz Wrocławban. További külképviselet-nyitások is napirenden szerepelnek a másik országában, lengyel barátaink jelenleg két tiszteletbeli konzulátust működtetnek hazánkban, mi lengyel területen négyet.

Szót szeretnék ejteni még parlamenti kapcsolatainkról is, amelyek minőségét jelzi, hogy az idei év augusztus 30-án a szejm határozatban köszönte meg a második világháború alatt Magyarországtól kapott segítséget.

Nagy büszkeséggel tölt el bennünket az is, hogy Kövér László házelnök úr 2019. szeptember 18-án a

külföldi állampolgároknak adható legmagasabb kiűntetést, a Lengyel Köztársaság szolgálataért érdemrend nagykeresztjét vehette át a szejm elnök asszonyától Varsóban.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ami a gazdasági kapcsolatokat illeti, a kereskedelmi forgalmunk 2018-ban tovább bővült, és meghaladta a 10 milliárd eurót, így Lengyelország az elmúlt évben Magyarország negyedik legfontosabb kereskedelmi partnerévé lépett elő. Az idei évben június végéig kereskedelmi forgalmunk további 7 százalékkal bővült, és elérte a 6,3 milliárd eurót.

Arra is szeretném még felhívni a tisztelt Ház figyelmét, hogy a bennünket összekötő kulturális kapcsolatok is kiemelkedően fejlődnek évről évre. 2007 óta minden évben március 23-án ünnepeljük a magyar-lengyel barátság napját, az immár jelképpé vált eseménysorozatot az idei évben Kielce városában rendezték, 2020-ban pedig Csepel ad majd ennek otthont *(Az elnök csenget.)*, tehát továbbra is dolgozunk az erős magyar-lengyel barátságon. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Halász János képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Aktuális ügyek” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Központi Statisztikai Hivatal múlt hét csütörtökön közölte, hogy július és szeptember között a nyers adatok alapján 5 százalékkal nőtt a bruttó megtermelt hazai össztermék, azaz a GDP az előző év azonos időszakához képest. Ez már önmagában is egy jó hír, főleg hogy a negyedéves GDP-adatok történetében csupán hatszor volt magasabb ennél az emelkedés.

Derűlátásunkat növelheti, hogy az eddig közzétett adatok alapján Magyarország érte el a legnagyobb gazdasági növekedést Európában ebben az időszakban, és az előző negyedévekhez hasonlóan a teljes összesítésben is a legjobbak közé kerülhetünk. További optimizmusra adhat okot, hogy a jelenlegi növekedés nem privatizációra vagy hitelekre, hanem a gazdaság egészséges szerkezetére támaszkodik.

De leginkább azért lehetünk büszkék a gazdasági eredményeinkre, mert nem volt ez mindig így. Ne feledjük, hogy honnan indultunk: 2010-ben az ország a csőd szélére jutott a balliberális kormányok nyolcéves ámokfutásának végére. *(Moraj a DK soraiban.)* Ezt azért is fontos hangsúlyozni, mert ha visszaemlékezünk, hogy 2010-ben hol kellett ennek a kormánynak megkezdenie a munkát, milyen állapotban volt a magyar gazdaság akkor, akkor bizony elszomorító volt a helyzet, és kevesen remélhették, hogy 2019-ben a magyar az egyik legjobban teljesítő gazdaság lesz Európában.

A növekedés részben a gazdaságot befolyásoló kormányzati intézkedéseknek, az otthonteremtési

támogatásnak, a versenyképességi programnak és az állami beruházásoknak köszönhető. Hozzájárult a bővüléshez a bérfelzárkóztatás és a munkaerőpiac alakulása is. Magyarországon már 4,5 milliónál is többen dolgoznak, a reálbérek idei növekedése pedig meghaladta a 7 százalékot augusztus végéig. Erősítik a növekedést az új exportkapacitások is, hiszen a szűkülő nemzetközi kereslet ellenére is 72 milliárd eurót ért el a magyar kivitel 2019 első hónapjában, ez 4 százalékkal meghaladja a tavalyi teljesítményt. Az uniósforrás-felhasználás is megjelent a növekedési adatokban, hiszen Magyarország a támogatásokat hatékonyan, túlnyomórészt a gazdaság fejlesztésére fordítja.

A kedvező gazdasági folyamatok kitarthatnak ezután is. Belföldön folytatódik a lakossági fogyasztás és a beruházások bővülése, a világ gazdaság pedig a visszaesés ellenére elkerülheti a recessziót, így az éves magyar GDP-növekedés elérheti a 4,8 százalékot. Folytatódik a fegyelmezett költségvetési és államháztartási politika, tovább csökken az államadósság, és tartható marad a hiánycél. Az elmúlt években elvégzett munkának köszönhetően tehát Magyarország mára azzal az elvitathatatlan eredménnyel büszkélkedhet, hogy a gazdasági növekedése évek óta folyamatos és dinamikus.

(10.10)

Az elvégzett munkának köszönhetően 2010-hez képest így már közel 30 százalékkal növekedett a magyar gazdaság, és mindemellett az adócsökkentések és adókedvezmények több száz milliárd forintot hagytak a gyermekes családoknál, a lakoságnál, a vállalkozásoknál. A versenyképességünk növekedését szolgálta az adórendszer elmúlt években történt átalakítása is. Egy olyan adórendszert alakítottunk ki, amely a családoknak a munkavállalást, a családokat és a leghátrányosabb munkaerőpiaci helyzetben lévőket támogatja.

Sajnos azonban van mitől tartanunk. Nagyon erős figyelmeztető jel, hogy az ellenzéket ma is ugyanazok a Gyurcsányék vezetik, akik egyszer már tönkretették a magyar gazdaságot, és ha tehetnék, újra tönkretennék. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Jaj, ne!)* A balliberálisok a gazdaságpolitikában sem képviseltek soha a nemzeti érdekeket, és kezdettől támadják a nemzeti kormány gazdaságpolitikáját. Ott gáncoskodnak, ahol csak tudnak. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* A kormánypártok azonban készek támogatni a parlament előtt lévő további gazdaságösztönző intézkedéseket, és továbbra is azt képviseljük, hogy a gazdasági eredményeket a gyermekes családokra, a fiatalokra, a nyugdíjasokra, a magyar falvak és városok fejlesztésére kell fordítani. Azt kérjük a kormánytól, hogy eszerint folytassa a munkáját. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt megadom a szót Bodó Sándor

államtitkár úrnak válaszára, arra kérem beérkezett képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni. Annyira erős a teremben az alapzaj, hogy nem lehet hallani a felszólalókat. Kérem, foglalják el helyüket, és a beszélgetéseket szíveskedjenek minimalizálni!

Államtitkár úr, öné a szó, a kormány nevében ön válaszol. Parancsoljon!

BODÓ SÁNDOR pénzügyminiszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr, Országgyűlés, Képviselőtársaim! Valóban így van, ahogy a képviselő úr hozzászólásában jelezte, a kormányzati intézkedések eredményeként a magyar gazdaság 2013-ban bekövetkezett fordulata óta dinamikus növekedési pályán van, ami mögött látnunk kell, hogy a korábbiakhoz képest sokkal egészségesebb és kiegyensúlyozottabb szerkezet található. Ezt támasztják alá időről időre a bruttó hazai termék mértékére és összetételére vonatkozó statisztikai adatok, hiszen elteltekben a szocialista kormányzás országot eladósító politikájával, a bővülés napjainkban (*Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.*) több lábbon áll, amelyben szinte minden szektor érdemi részt vállal. Tehát bátran kijelenthetjük, hogy Magyarország jó úton jár, hiszen napjainkra a gazdasági növekedés hosszú távon is fenntarthatóvá vált.

Az időben kicsit visszatekintve elmondható, hogy a 2017-es 4,3 százalékos bővülést követően tavaly jelentősen felgyorsult a növekedés. Az uniós és a világgazdasági környezetben tapasztalt folyamatok ellenére 2018 kiemelkedően jó éve a magyar gazdaságnak. Ez pedig főként annak köszönhető, hogy felpörögtek a belső növekedési motorok, ami legfőképp a 2016 novemberében a kormány kezdeményezésére megkötött bér- és adómegállapodás eredménye. Így tehát 2018-ban 5,1 százalékkal nőtt a hazai bruttó termék. Az idei év I-III. negyedének ugyancsak kedvező adata pedig arra utal, hogy ez a folyamat 2019-ben is folytatódik. Ezt jelzi, hogy míg az első negyedévben 5,3 százalékkal, a második negyedévben 4,9 százalékkal, addig a harmadik negyedévben ismét 5 százalékkal bővült a hazai termék. Ezzel a rendelkezésre álló adatok szerint ismét első helyre került Magyarország az uniós tagállamok rangsorában, azoknak több mint 3,5-szeresét teljesítve.

A továbbra is kiugró ütemű növekedés mögött a következő tényezők állnak. Különböző kormányzati intézkedések, amelyek közül külön is kiemelném az adó- és bérmegállapodásokat, a „Program a versenyképesebb Magyarorszáért” kezdeményezést, az ott-honteremtési támogatásokat, az állami beruházásokat. Kedvező a foglalkoztatás és a bérfelzárkóztatás által támogatott lakossági fogyasztás, az újonnan kiépült exportkapacitások szintén segítenek és az uniós források hatékony felhasználása is. 2019 első féléve során 19,3 százalékos bővülés eredményeként összesen 4088 milliárd forint értékű fejlesztés valósult meg Magyarországon, és ez nyilvánvalóan egy nagyon komoly, nagyon stabil gazdasági alap.

Az elmúlt időszak gazdasági teljesítménye alapján előtekintve is láthatjuk, hogy a növekedés folytatódása megalapozott, és három fő pillért mindenképpen megjegyezni kívánok. A meglévő munkaerőtartalékok kiaknázása alapján szintén támogatható a további foglalkoztatásbővülés. Korlátozottan áll ugyan már rendelkezésre a humán tőke, de azért mindeképpen fontos ezeknek a felkutatása. Fontos a termelőkapacitásokat bővítő beruházások megvalósítása és a hatékonyságot javító technológiai fejlesztések is. Ez utóbbiak elősegítik a kohéziós alapokból finanszírozott, valamint az egyedi kormánydöntéssel megítélt támogatások révén megvalósuló projektek előrehaladását, és az Unió legalacsonyabb, 9 százalékos társaságiadó-kulcsa is segítség.

Összességében tehát megállapíthatjuk, hogy a már megjelent kimagasló növekedési adatok alapján az ideai bővülés elérheti a 4,8 százalékot. Ennek fenntartása érdekében a kormány kiemelt figyelmet fordít az Európában és a világgazdaságban zajló folyamatokra, és hazai szinten nyilvánvalóan a gazdasági folyamatok nyomán követése is alapvető feladatunk. Ezekre adnak érdemi választ a gazdaságvédelmi akcióterv minap bejelentett adó- és adminisztrációcsökkentő intézkedései, a versenyképességet erősítő foglalkoztatáspolitikai intézkedések és a jövő tavasszal várható újabb gazdaságvédelmi akcióterv.

Köszönöm figyelmüket. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! 10 óra 16 perc van, a napirend előtti felszólalások végére értünk. Megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni.

Tisztelt Országgyűlés! Most határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Mielőtt a határozathozatalokat megkezdjük, kérem, ismételten kérem, szíveskedjenek helyüket elfoglalni, és ellenőrizték, hogy kártyájukat elhelyezték-e a szavazókészülékekben.

Tisztelt Országgyűlés! Megkezdjük munkánkat.

Soron következik a **magyar-szlovén államhátár új, 2018. évi határokormányainak kihirdetéséről** szóló T/7841. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7841. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 169 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta.

Soron következik a **„Tájékoztató az Állami Számvevőszék 2018. évi szakmai tevékenységéről és beszámoló az intézmény működéséről az Országgyűlés részére című beszámoló elfogadásáról**” szóló H/6715. számú határozati javaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/6715.

számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 117 igen szavazattal, 54 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről szóló 2017. évi C. törvény végrehajtásáról** szóló T/7556. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Költségvetési bizottság összegző módosító javaslatát T/7556/33. számon, összegző jelentését pedig T/7556/34. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/7556/33. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 117 igen szavazattal, 54 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

(10.20)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7556/35. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 116 igen szavazattal, 55 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Nemzeti Eszközkezelő Programban részt vevő természetes személyek otthonteremtésének biztosításával összefüggő törvények módosításáról** szóló T/7700. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/7700/7. számon, összegző jelentését pedig T/7700/8. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 3. számú módosító javaslat Csárdi Antal indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 56 igen szavazattal, 114 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/7700/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 168 igen szavazattal, nem szavazat nélkül, 4 tartózkodás¹ mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7700/10. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 170 igen szavazattal egyhangúlag elfogadta.

Soron következik a **törvényszéki végrehajtással összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló T/7844. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/7844/5. számon, összegző jelentését pedig T/7844/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/7844/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 142 igen szavazattal, 11 nem ellenében, 20 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7844/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 144 igen szavazattal, nem szavazat nélkül, 29 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **ingatlan-nyilvántartást, valamint egyes közigazgatási hatósági eljárásokat érintő egyes törvények módosításáról** szóló T/7693. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/7693/5. számon, összegző jelentését pedig T/7693/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/7693/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 144 igen szavazattal, 20 nem ellenében, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7693/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 143 igen szavazattal, 13 nem ellenében, 17 tartózkodás mellett elfogadta.

¹ Hohn Krisztina, Schmuck Erzsébet és Ungár Péter (LMP) tévesen szavazott.

Soron következik az **egyes törvények ipar- és kereskedelem szabályozási szempontból történő, valamint jogharmonizációs célú módosításáról** szóló T/7694. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/7694/5. számon, összegző jelentését pedig T/7694/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/7694/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 141 igen szavazattal, 26 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7694/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 120 igen szavazattal, 43 nem ellenében, 11 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **szakképzésről** szóló T/7843. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/7843/24. számon, összegző jelentését pedig T/7843/25. számon terjesztette elő. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a DK képviselőcsoportja a 13., 14. és 15., az LMP képviselőcsoportja a 4., 7. és 8. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 13. számú módosító javaslat Arató Gergely és képviselőtársai indítványa. Ennek elfogadása kizárja a 4. és 7. számú módosító javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 54 igen szavazattal, 116 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslat Hohn Krisztina indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen szavazattal, 119 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 7. számú módosító javaslat Hohn Krisztina indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen szavazattal, 119 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 14. számú módosító javaslat Arató Gergely és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 33 igen szavazattal, 122 nem ellenében, 20 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

(10.30)

A 15. számú módosító javaslat Arató Gergely és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen szavazattal, 116 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 8. számú módosító javaslat Hohn Krisztina indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 56 igen szavazattal, 118 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/7843/24. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 120 igen szavazattal, 52 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7843/28. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 119 igen szavazattal, 40 nem ellenében, 15 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztések tárgysorozatba vételéről** döntünk. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap ezek tárgyalását már lefolytatta az Országgyűlés.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Rig Lajos, Jobbik, képviselő által „A ritka betegségben szenvedők támogatásának elősegítéséről” címmel H/7892. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 61 igen szavazattal, 106 nem² ellenében, 4 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tóth Bertalan, MSZP, és képviselőtársai által „A helyi önkormányzatok pénzügyi függetlenségének helyreállítása érdekében egyes központi költségvetésről szóló törvények módosításáról” címmel T/7575. számon

² Hajdu László (DK) tévesen szavazott.

előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 52 igen szavazattal, 118 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tóth Bertalan, MSZP, és képviselőtársai által „A kormányzat által indokolatlanul magasan tartott energiaárak igazságos csökkentése érdekében a rezsicsökkentések végrehajtásáról szóló 2013. évi LIV. törvény módosításáról” címmel T/7215. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 56 igen szavazattal, 117 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Keresztes László Lóránt, LMP, és képviselőtársai által „Az állambiztonsági múlt átláthatóvá tételéről, valamint az állampárti vezetők és a diktatúra állambiztonsága hivatásos állományának egyes közhivatalok viseléséből való kizárása érdekében szükséges törvénymódosításokról” címmel T/7193. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 57 igen szavazattal, 117 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk. Most kettőperces technikai szünetet rendeltek el. Köszönöm együttműködésüket. (Rövid szünet.)

Tisztelt Országgyűlés! (Zaj.) Mielőtt folytatjuk munkánkat, megkérem azon képviselőtársaimat, akik halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt el kívánják hagyni az üléstermet, azt tegyék csendben és minél rövidebb idő alatt. Folytatjuk munkánkat. Ismételten kérem képviselőtársaimat, foglalják el helyüket, folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Kocsis Máté és Bánki Erik, Fidesz, képviselőtársaink által benyújtott előterjesztés T/8040. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. (Zaj. - Mozgás.)

Elsőként megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, és egyben megkérem ismételten képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni. Köszönöm megértésüket. Képviselő úr, ön a szó.

BÁNKI ERIK (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat egy rendkívül rövid, ámde tartalmát tekintve rendkívül jelentős előterjesztés, hiszen azoknak a látvány-csapatsportágakat képviselő szövetségeknek, egyesületeknek, alapítványoknak ad lehetőséget egy könnyebb beruházásra,

fejlesztésre, amelyek az eddigi jogszabályok értelmében szükséges önerőt a fejlesztéseikhez nem tudták előteremteni.

A társaságiadó-kedvezmény rendszerét 2011-ben vezette be a magyar parlament, elsőként az európai uniós tagországok közül mi voltunk azok, akik a látvány-csapatsportágak utánpótlás-fejlesztésére egy speciális adókedvezmény-rendszert vezettünk be. Miután az első ilyen adókedvezmény-rendszer Magyarországon került bevezetésre, ezért az Európai Bizottsággal való egyeztetés során számos kérdést sikerült tisztáznunk, és örömmel mondhatom önöknek, hogy az a rendszer, amelyet 2011-ben elindítottunk, az elmúlt nyolc évben számos kiemelkedő eredményt hozott.

Annak a hat csapatsportágnak, amelynek a sportegyesületei, sportvállalkozásai, illetve alapítványai vagy maguk a szövetségek igénybe vették ezeket a támogatásokat, igen jelentős eredményeket sikerült elérniük az utánpótlás-nevelés terén, nemcsak a nemzetközi és hazai eredményekben, hanem a sportoló gyermekek számát illetően is.

Hogy néhány számot megosszak önökkel, tisztelt képviselőtársaim, a támogatási rendszernek köszönhetően az igazolt sportolók száma több mint duplájára emelkedett, 111,4 százalékkal nőtt a tavalyi év végéig. A támogatás több mint 80 százaléka, amelyet a szövetségek jóváhagytak, valójában lehívásra is került, tehát olyan programok indultak, olyan működési támogatások kerültek megítélésre, amelyeket a szövetségek, a sportegyesületek és a sportvállalkozások le is tudtak hívni.

(10.40)

A sportolók számát illetően: a Magyar Jégkorong Szövetség adatai szerint 2011-ben mindösszesen 2305 gyermek sportolt a jégkorong sportágban, az ő számuk 2018-ra 5887 főre emelkedett, azaz közel kétszeresét tudták igazolt sportolóként jegyezni.

A Magyar Kézilabda Szövetségben ennél is jóval látványosabb volt a változás, hiszen mindösszesen 24 ezer gyermek sportolt rendszeresen 2011-ben a kézilabda sportágban, 2018-ban viszont már több mint 80 ezer, 81 212 fő sportolt rendszeresen.

A Magyar Kosárlabdázók Országos Szövetségének adatai is impozánsak, hiszen 24 642 gyerek kosárlabdázott 2011-ben, 2018-ban viszont már 69 969 fő vett részt ebben a sportágban.

A Magyar Labdarúgó Szövetség is kiemelkedő eredményekkel büszkélkedhet. Ugye, itt volt a legtöbb igazolt sportoló, 2011-ben is 158 682 fő, az ő létszámuk 266 133 főre nőtt 2018 végére, és 2019 végéig ez a 280 ezret is elérheti.

A Magyar Vízilabda Szövetség is több mint duplájára tudta növelni az igazolt sportolók számát, hiszen 4223-ról 9836 főre nőtt a sportolók száma.

És végül a Röplabda Szövetség, amely legutolsóként, 2017-ben a törvénymódosítással csatlakozott a látvány-csapatsportágak és így a tao által támogatott

sportszövetségekhez: ők 6167 főről 19 174 főre növelték a létszámukat. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

Tehát, tisztelt képviselőtársaim, ebből is látszik, hogy a sportra áldozni, a sportra szálni érdemes, hiszen ezek a gyermekek, akik hetente minimum három, de általában öt alkalommal sportolnak, és a hétvégén különböző versenyeken, tornákon vesznek részt, órákat töltenek a szabad levegőn, a sportpályán, nem pedig otthon, a számítógép mellett vagy éppen az utcán csellengve.

A mostani törvénymódosítás, tisztelt hölgyeim és uraim, a létesítményfejlesztések további erősítését kívánja támogatni. Azt vettük észre az elmúlt évek során, hogy a társasági adó mértékének csökkenésével, amely Európában egyedülálló módon 9 százalékra csökkent Magyarországon az elmúlt évek során, a társasági adó kerete is nyilvánvalóan leszűkül. Jó néhány olyan önkormányzat, kisebb sportegyesület szeretne olyan fejlesztéseket elérni, amely a saját térségükben, a saját járásukban vagy a saját régiójukban meghatározó a sportág fejlesztését tekintve, viszont ebben az esetben ők a 30 százalékos önerőt a fejlesztésekhez nem tudják előteremteni, hiszen a törvény mai rendelkezései szerint az infrastrukturális fejlesztésekre a beruházási összeg 70 százaléka hívható le támogatásként, míg a működési területen ez a mérték 90 százalék. Tehát ez a módosítás azoknak az egyébként nagyobb beruházásokban gondolkodó egyesületeknek, alapítványoknak, sportvállalkozásoknak vagy azoknak a sportszövetségeknek a programjait hivatott támogatni, amelyek 300 millió forint fölötti beruházásokban gondolkodnak, és nincs lehetőségük arra, hogy a beruházáshoz a szükséges önerőt előteremtsék, ezért a törvény módosítása lehetővé teszi számukra azt, hogy akár nulla százalékos önerővel is neki-vághassanak ezeknek a fejlesztéseknek.

Természetesen a támogatási igazolások kiállításának a menetrendje nem változik a törvényben, tehát továbbra is a sportági szövetségek lesznek a felelősek azért, hogy csak és kizárólag olyan programokhoz adjanak támogatási igazolást, amelyek a sportág érdekeit, az utánpótlás-fejlesztés érdekeit szakmai indokok szerint is támogatják. Tehát azt gondolom, ez kellő garancia arra, hogy a pénz nem felesleges beruházásokra lesz elkölthető, hanem kifejezetten és kizárólag olyan beruházásokra, amelyeket a sportági szövetségek támogatnak; és emellett ott van a kormánynak a kontrollja, hiszen az EMMI sportállamtitkársága az, amely ezeknek a programoknak, beruházásoknak a megvalósulását folyamatosan ellenőrzi.

Arra kérem tehát önöket, tisztelt képviselőtársaim, hogy pártállástól függetlenül támogassák ezt a törvényjavaslatot, segítsék azokat a sportegyesületeket, alapítványokat, amelyek a beruházásokhoz szükséges önerőt nem tudják előteremteni, így, ezzel a törvényjavaslattal viszont megnyílik az út számukra is, hogy a sportág fejlesztését illetően, a gyermekek sportolási lehetőségeit biztosítandó létesítményfejlesztéseket valósítsanak meg. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szabó Tünde államtitkár asszonynak, aki a kormány nevében kíván felszólalni. Parancsoljon, államtitkár asszony!

DR. SZABÓ TÜNDE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Ahogy hallhattuk, a T/8040. számú törvényjavaslat egyrészt a tárgyieszköz-beruházás, -felújítás jogcímen jóváhagyott sportfejlesztési programoknál a látványcsapatsport-támogatáson felül szükséges önrész biztosítására vonatkozó szabályokat tartalmaz, másrészt a több ütemben megvalósuló beruházások üzembe helyezésének az időbeli korlátját kívánja módosítani. És tudjuk, a sportlétesítmények fejlesztése a teljes sportágazat tekintetében kiemelt jelentőségű, hiszen ezen területen belül megjelenik mind a verseny, az utánpótlás-nevelés, a szabadidő-sport kiszolgálása.

És 2010 óta a kormány bizony több olyan programot indított el, amely ezen területeket kívánja segíteni és támogatni, mint például a látvány-csapatsport támogatási rendszere, a tanuszoda-fejlesztési program, a kiemelt sportegyesületek vagyongazdálkodásában álló sportlétesítmények fejlesztése, a nemzeti szabadidős és egészségportparkok vagy akár a kézilabdaközpontok-fejlesztési programok; valamint olyan sportlétesítmény-fejlesztéseket indíthatunk el, amely szinte valamennyi sportágat támogat és kiszolgál. Hiszen jól tudjuk, hogy a sport finanszírozása 2010 előtt komoly hiányt szenvedett, ami nagy kihívást jelentett, és erre a helyzetre teremtett olyan megoldást a látvány-csapatsport támogatási rendszere, amely ezáltal ki tudja szolgálni a sportágakat.

A kijelölt látvány-csapatsportágak támogatására fordítható taofelajánlásoknak köszönhetően a magyar sport anyagi helyzete óriásit változott, amelynek eredményeként nemcsak az igazolt sportolók száma nőtt, hanem az új és felújított sportlétesítmények száma is jelentősen növekedett. És mindannyian érezhetjük, hogy a látvány-csapatsportágak növekvő népszerűsége kedvező hatást gyakorol az életmódminták alakítására, a fiatal generációk sportban történő részvételének előmozdítására, amellyel szélesíthetjük az utánpótlás-nevelést és a szabadidősport társadalmi bázisát, amely kiemelt népegészségügyi célokat is szolgál.

És tudjuk, hogy a látvány-csapatsportágak társadalmi szempontból is kiemelkedő jelentőséggel bírnak, hiszen az utánpótlás-nevelési programok közvetlenül is hozzájárulnak a felnövekvő nemzedékek körében az egészséges életmód megalapozásához, ugyanakkor a sport közösségi identitását és közösségteremtő erejét is jelentősen támogatják.

A kormány célja a továbbiakban is a látványcsapatsport-támogatási program fenntartása és támogatása, éppen ezért a benyújtott törvényjavaslat megoldást nyújt az ingatlanfejlesztésre irányuló

tárgyieszköz-beruházás, -felújítás jogcímen jóváhagyott sportfejlesztési programoknál a szükséges önrész biztosításához.

A beruházások megvalósítása az amatőr és hivatásos sportolók, a civil lakosság, a diákok és az egyetemisták számára biztosítja a sporttevékenység végzésére alkalmas helyszíneket, és javítja a sportszolgáltatásokhoz történő hozzáféréseket, hiszen tudjuk, hogy a beruházások befejezése jelentősen javult az elmúlt időszakban a települések sportinfrastruktúrájában. Ezáltal fejlődik a térségekben a minőségi versenysport, az utánpótlás-nevelés és a szabadidősport kiszolgálása és háttere is; valamint olyan közösségi célú feladatok ellátására is alkalmasak ezek a létesítmények, amelyek biztosítására jelentős igény van.

Az ingatlanfejlesztésre irányuló tárgyieszköz-beruházás, -felújítás jogcímben jóváhagyott sportfejlesztési programok megvalósításának sokszor akadálya, hogy a támogatott szervezet nem rendelkezik a látványcsapatsport-támogatáson felül szükséges önrész tényleges összegével. Emiatt tervezett beruházások maradhatnak el, illetve a folyamatban lévő fejlesztések nem tudnak folytatódni vagy befejeződni.

(10.50)

Eppen ezért a látványcsapatsport-támogatás 2011-es indulása óta évente több kérelem érkezik az egyes minisztériumokhoz, amelyekben a már jóváhagyott sportágfejlesztési programmal rendelkező támogatott szervezetek az önrészhez szükséges forrás biztosításához kérnek támogatást. Ezek az igények azonban nem tervezhetők előre, és jelentősen meghaladják a központi költségvetésben e területen lévő forrásokat. Ezért is fogalmazódott meg az az igény, hogy egy generális megoldás szükséges a szakmai igények kezelésére.

A társasági adóról és osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény idei évi júliusi módosítása már megteremtette a lehetőséget arra, hogy a 300 millió forint értéket meghaladó sportcélú ingatlanberuházással rendelkező amatőr sportszervezet és a látványcsapatsport fejlesztése érdekében létrejött alapítvány jóváhagyott sportfejlesztési program esetében a létesítményfejlesztések százszázalékos támogatási intenzitás keretében tudjanak megvalósulni. Ez a lehetőség a látvány-csapatsportágakban működő országos sportági szakszövetségeknél is ugyanúgy indokolható, figyelemmel arra, hogy a 2019-es és '20-as, illetve a korábbi támogatási időszakok esetében a módosítás körülbelül 10-12 sportágfejlesztési programot érint. S mindemellett a beruházások üzembehelyezésére megállapítható határidő kitolása a többi és több ütemben megvalósuló beruházások helyzetét kívánja segíteni és könnyíteni. Előfordul ugyanis, hogy egy nagyberuházás akár három támogatási időszakban is szerepel mint jóváhagyott tétel.

Tisztelt Országgyűlés! Összességében megállapítható, hogy a törvényjavaslat elfogadásával jelentősen tudjuk könnyíteni a sportági szakszövetségek

országos csapatsportágában a hat látvány-csapatsportág munkáját, szakmai munkájának az előmenetelét. Ennek megfelelően a kormány támogatja a T/8040. számú törvényjavaslatot, amelyhez én is kérem a tisztelt Ház támogatását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Szatmáry Kristóf képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

SZATMÁRY KRISTÓF, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Asszony! Valóban, a benyújtott törvényjavaslat egy hosszú évek óta működő nagyon hatékony rendszer további pozitív változását tartalmazza. Ahogy elhangzott, a taorendszer a magyar sportban egy új korszakot hozott, olyan korszakot, ahol soha nem látott mértékben javult a sportinfrastruktúra, és soha nem látott mértékben javult az a sportszakmai munka, amelyet ezek az egyesületek, szakosztályok, illetve szövetségek képviselnek. S valóban, több milliárd forint fejlesztést sikerült minden egyes szakszövetségnek az elmúlt időszakban, még az önrésszel terhelt időszakban is végrehajtania, ami látványosan javította a magyar sportinfrastruktúrát.

A benyújtott javaslat kapcsán talán érdemes az általános és a statisztikai adatokat - amiket Bánki Erik képviselőtársam elmondott -, ha megengedik, kicsit alulról is megvilágítani. Nekem van szerencsém társadalmi elnöke lenni az egyik budapesti klubnak, a BVSC-nek. Azok a számok a mi egyesületünknel is visszaköszönnek, amik itt elhangzottak. 2011-12-ben, amikor ez a taorendszer még nem létezett, körülbelül hétszáz utánpótláskorú fiatallal tudott az egyesület foglalkozni, de a taorendszernek köszönhetően, illetve az annak következtében létrehozott infrastrukturális és sportszakmai fejlesztése eredményeként ma ez a szám már kétezer fölött van. Tehát majdnem háromszorosára sikerült az egyesületnél az ott sportoló fiatalok és profik számát növelni. Azt gondolom, talán ez a legfontosabb hozadéka.

Sok vita volt korábban arról, hogy mennyit ér egy fejlesztés, hány fiatal sportolását támogatja. Ha összeadjuk azokat a számokat, amelyek itt elhangzottak, a több száz milliárd forintot azzal, hogy hány fiatal kezdett el sportolni hivatalosan, akkor azt látjuk, hogy hét-nyolc év távlatában ez néhány millió forintos fejlesztést jelent csupán az új sportolók tekintetében. Ezért azt gondolom, hogy ezt a programot mindenképpen folytatnunk kell.

S talán abban is bízhatunk - természetesen nem árulok el nagy titkot, ha elmondom, hogy a Fidesz-frakció részéről ezt támogatjuk, de valóban bízunk abban -, hogy ezt a többi frakció is támogatni fogja. Ezt merem azért is mondani, mert ugyancsak a zuglói sportegyesület elnökeként olyan szerencsés helyzetben

voltunk, hogy a politikai csatározások ellenére korábban több önrészt is a Karácsony Gergely vezette zuglói önkormányzat adott, magának az akkori polgármester úrnak az átadásával is. Tehát sikerült sportszakmai szinten pártokon túlmutató közös célokat találni. Bízom benne, hogy ez a törvényjavaslat is ilyen tud lenni. S ahogy itt elhangzott - a részleteket nem megismételve -, valóban nagy segítség lehet a különböző szakosztályok, egyesületek számára, hogy a taopénzek megszerzésén túl az eddigi legnagyobb kihívást az önrészek előteremtése jelentette.

Ezzel a módosítással a támogatási intenzitás mind az intézményfejlesztés, az infrastruktúra-fejlesztés, mind pedig a sportszakmai feladatok tekintetében gyakorlatilag teljes taós támogatásra váltható. Azt gondolom, hogy ez további lendületet fog adni az összes magyarországi sportegyesület és szakszövetség számára, hogy el tudják végezni azokat a fejlesztéseket, amelyek azzal kecsegtetnek, hogy a most elhangzott impozáns számokat, tehát hogy mennyivel tudtuk növelni a sportoló fiatalok számát, tovább tudjuk növelni.

Még egyszer szeretném megismételni a Fidesz-frakció részéről, hogy az eddigi taós rendszert is nagyon pozitívnak gondoltuk, s azt gondolom, hogy ezzel a módosítással még életszerűbbé, még hatékonyabbá tudjuk tenni a sportegyesületek számára a taopénzek felhasználását. Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket, és bízom benne, hogy mindenki támogatni fogja a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, a Házban itt ülők között nincs vita arról, hogy fontos az, hogy a fiatalok sportoljanak. Az, hogy ez jó megoldás-e erre, egy vita lehet. Most mégis térjünk ki arra, hogy mi is történt 2013 óta. Bánki Erik képviselőtársam és Szabó Tünde államtitkár asszony összefoglalta, hogy mi volt ennek a taorendszernek, a látvány-csapatsport támogatásának az útja, az életútja, honnan indultunk és hová jutottunk.

Engedjék meg, hogy nagyon röviden elmondjam, hogy ugyan most a tárgyi eszköz infrastrukturális beruházások támogatási intenzitásának az emeléséről van szó a jogszabálytervezetben, de azért azt is lehet tudni, hogy ezek a taoösszegek nemcsak erre, hanem személyi ráfordításokra, szakképzésre és természetesen utánpótlás-nevelésre is fordíthatók. Egy nagy kérdőjel azért mindig bennem van, amikor infrastrukturális beruházásokról beszélünk: ugyan elkészülnek ezek a beruházások, de azokat fenn is kell tartani. Sok-sok önkormányzat szenved már most attól, s akár szövetségek is szenvedni fognak majd akkor, amikor

öt-tíz, esetleg még hosszabb évek múlva is fenntartási kötelezettség terheli ezeket az ingatlanokat.

Az nem kérdés, hogy a cél az, hogy minél többen sportoljanak, hogy minél egészségesebbek legyenek a gyermekek, de hogy ez milyen áron megy, és - a központi költségvetés oldaláról megközelítve - milyen hatások fognak keletkezni, arról vajmi keveset hallottunk a három korábbi felszólalótól. Én megnéztem és azt láttam, hogy 2019-ben 399 milliárd forint társaságiadó-bevételt tervezett a kormányzat, s ezt 2020-ra 501 milliárd forintra növelték. Nem tudjuk, hogy ez a módosítás majd milyen költségvetési vonzatokat fog eredményezni. Én tisztelettel kérem vagy az előterjesztő, vagy a kormány álláspontját arról, hogy milyen háttérvizsgálatokat végeztek el a tekintetben, hogy ez az adóbevétel-csökkenés milyen mértéket fog majd elérni a jövőben.

(11.00)

A jogszabálynak az indokolás részében van egy olyan apró pont, hogy az Európai Bizottsággal egyeztetik vagy egyeztették a támogatásintenzitás növelését 70 százalékról 100 százalékra. Nekem nem teljesen egyértelmű, az indokolásból nem derült ki számomra teljes bizonyossággal, hogy erre az előterjesztők teljes igen felhatalmazással rendelkeznek, tehát az Európai Bizottság engedélyezte-e a támogatási intenzitásnak a növelését, erre szeretném majd szintén kérni a választ.

Még egy fontos dolog, amit szeretnék kiemelni, az pedig az időtartamnak a meghosszabbítása. Valóban, ahogy elhangzott, több támogatási időszakon keresztül folytathatnak beruházások, hiszen ezek infrastrukturális, tárgyszerű-ingatlanon megvalósuló beruházások, de azért a hat évet elég soknak tartom. Tehát ennek az indokaira is szeretnék választ kapni, miért hat év, miért gondolták, hogy ezt pont ennyi időszakban kell meghatározni, mert az látható, hogy minél hosszabb időtartamot fognak meghatározni, annál nagyobb gigaberuházások fognak elkészülni, annál nagyobb központi költségvetési adóbevétel-csökkenéssel számolhat majd a kormányzat, és nem lehet egyáltalán tudni, hogy mi lesz ezeknek az infrastrukturális beruházásoknak a fenntartásával.

Én bízom abban, hogy ezekre megnyugtató választ kapok. Szilágyi György képviselőtársam fogja még majd a későbbi felszólalásában elmondani véleményét és Steinmetz Ádám képviselőtársam pedig sportszakmai véleményét. Én ezekre a taós kérdésekre várnám majd a megnyugtató válaszokat. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés!

Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt láthattuk, hogy Magyarországon 2011-ben stratégiai ágazattá vált a sport. A 2010 előtti időszakról érdemes egypár szót váltani, hogy 2010 előtt a sportegyesületeknek igen komoly kihívást jelentett a megmaradás, a fejlődés, a finanszírozás, a sportolók és az edzők nem kaptak megfelelő anyagi megbecsülést, a létesítmények állapota pedig folyamatosan romlott. Ez jellemezte a 2010 előtti időszakot.

Erre a helyzetre jelentett egy racionális és fokozatváltó megoldást a vállalkozók által fizetett társasági adó, tehát a tao rendszerének átalakítása. A kijelölt látvány-csapatsportágak támogatására fordítható vagy felajánlható taofelajánlásoknak köszönhetően a magyar sport anyagi helyzete kifejezetten javult, az egyesületek megfelelő anyagi háttérrel és körülményeket biztosíthatnak amatőr és utánpótláskorú sportolók és a velük dolgozó edzők számára. A megvalósult fejlesztések hozzájárultak a gazdasági növekedéshez is, és sok új munkahelyet is teremtettek az országban, érdemes ezt az aspektust is kiemelni, ami a gazdasági növekedésre vagy a munkahelyteremtésre vonatkozik.

Még nem tartozik ide, de kicsit behoznám témaként a mindennapos testnevelésnek az elindítását, ami szintén hozzájárult ahhoz, hogy az utánpótláskorú fiatalok, illetve a sportegyesületek létszáma folyamatosan növekedjen, és minél több gyermeket tudjunk a sport szeretetére megtanítani és a sport felé terelni.

Azt gondolom, hogy a 2011-es váltás, amikor a sport stratégiai ágazattá vált, számos pozitív változást eredményezett. A mostani taorendszer-változásról már képviselőtársaim, illetve az államtitkár asszony beszélt, jobbikos képviselőtársam mondta, hogy érdemes erről vitatkozni. Teljesen egyetértek, minden ilyen kérdésről érdemes vitatkozni és folyamatosan egyeztetni. Egyébként ezért van az, hogy a kormányzat, illetve például az előterjesztők is és Bánki Erik képviselőtársam is évek óta folyamatosan egyeztet az érintett sportági szakszövetségekkel. Gondolom, nem bántódik meg, ha elmondom, hogy ez a törvényjavaslat sem úgy született, hogy ő felébredt egyik reggel, és kávézás közben ezt kitalálta, hanem az egyeztetések alapján, az eddigi tapasztalatokból levonva találta meg azt a megoldást, ami tovább lendítheti a taótámogatások hatékonyságát és sikerességét.

A számokat, hogy mennyi utánpótláskorú gyermek sportol, hányan vannak a sportegyesületekben, ezeket már képviselőtársaim elmondták, de azt gondolom, hogy a vitának az alapját, amit jobbikos képviselőtársam említett, ezek a számok képezik. Ha megnézzük az elmúlt évek eredményeit, megnézzük a sportoló gyermekeknek a számát, megnézzük az utánpótláskorú sportolóknak a számát, megnézzük a létesítményfejlesztéseket, amelyek egyébként a nézőknek, a tömegsportot szeretőknek, illetve a sportolók számára is minőségi változást és ugrást jelentettek, akkor ezek a számok, ezek az eredmények tudják jelenteni azt a közös alapot a vitához, amiben persze mindig

van csiszolgatnivaló egy rendszeren - egyébként ez is egy csiszolás, amit magunk előtt látunk. Mindig lehet ezekről beszélgetni, de mindig fontos, hogy ezeknek az eredményeknek a tükrében nézzük meg, hogy mi is történt az elmúlt években a magyar sportban, és mi is fog következni az elmúlt években, mi az, ami meg tud történni, további fejlődés, látványos javulás a következő időszakban.

Nagyon fontos, hogy az eddigi taótámogatások jelentős része a tömegsport és az utánpótlás támogatására ment el, és kisebb része került olyan profi csapatokhoz, ahol szintén vagy a nézők miatti létesítményfejlesztésre, infrastruktúra-fejlesztésre, vagy a saját utánpótláscsapatok támogatására került bevezetésre ez a taorendszer. Én azt gondolom, hogy a mostani változtatás is könnyebbé teszi majd az egyesületeknek, az amatőr sportolóknak, az utánpótláskorú sportolóknak a rendszer igénybevitelét, éppen ezért a KDNP-frakció támogatja. Köszönjük szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Hiba van a rendszerben, azt szeretném mondani. Én teljesen más típusú felszólalásra készültem most, csak itt Nacsa Lőrinc képviselőtársam utolsó mondatai meglehettek. Azt mondta, hogy ennek a társaságiadókedvezmény-rendszernek egy jelentős része azért a tömegsportot és az utánpótláskorú sportot támogatta az elmúlt években, és egy kisebb része szerinte a profi sportot és a profi sport érdekeit. *(Nacsa Lőrinc: Nem ezt mondtam!)* Szeretném mondani... - ezt mondta, de meg fogjuk majd nézni nyilván. Az a helyzet, hogy nem ezért jött létre ez a rendszer.

Tehát egy jópáran itt ültünk, amikor ezt a rendszert önök bevezették, és egyébként tulajdonképpen az eredeti célok kapcsán, azt gondolom, konszenzus is volt. Tehát az, hogy utánpótláskorú sportot támogasson egy ilyen rendszer, tömegsportcélokat támogasson, amiket egyébként kevésbé támogatott - de most ne nyissuk meg ezt a vitát, mert erről is lehetne tíz percet beszélni -, ezeket támogatta mindenki. De azt láttuk, hogy a rendszer működésének az első évében kifejezetten a profi sport céljaira nyújtottak támogatásokat, és itt sokan foglalkoztak azzal a kérdéssel, például Varju László képviselőtársam is, hogy mondjuk, egy ilyen klubnak, a felcsúti labdarúgó klubnak szánt ilyen típusú lehetőséget. Nagyon nagy része stadionépítésre és egyéb olyan dolgokra ment el, amik láthatóan profi sportot támogatnak. Tehát szerintem itt van egy rendszerhiba, ezt tisztázzuk. Szerintem ennek a történetnek a társaságiadókedvezmény-rendszernek kifejezetten az utánpótláskorú, tömegsport és egyéb szabadidősport lehetőségét kellene támogatnia.

Egyébként nem példa nélküli a magyar jogrendszerben ez a történet, nem az önök kormányzása idején kezdődött. Volt jó példa társaságiadókedvezmény-rendszerre, ezt is mindig elmondom ilyenkor: 2010 előtt került bevezetésre még a baloldali kormányzás idején, az MSZP kormányzásának idején a kultúrtao, hogy most így leegyszerűsítve mondjam, amely hasonló logika mentén működött, nyilván előadó-művészetek tekintetében színházakat támogatott ez a kultúrtao rendszere. Ezt önök megszüntették, szétverték, egyébként olyan típusú indokokkal, hogy ez így nem átlátható, nem tudom én, visszaélnék vele. Biztos történt ilyen, de egyébként nagyon sokaknak meg jelentős támogatást jelentett ez a kultúrtao. Ott radikális lépésre szánták el magukat, a látvány-csapat-sportágak tekintetében pedig ezt a taót, ezt a rendszert fokozatosan bővítik, már nem öt látvány-csapat-sportág van, hanem hat, a röplabda is csatlakozott, és évről évre hallani egyre nagyobb volumenű és egyre több kérdőjelet felvető ilyen típusú támogatásról.

Sok jó cél megvalósult, nem tudom, valamelyik képviselőtársam beszélt erről. Természetesen én is látok nagyon sok olyan, mondjuk, kisközösségekben megvalósuló beruházást, ami rengeteg gyereknek, utánpótlás-játékosnak a sportolását szolgálja, vagy egy-egy kistélepülésnek, falunak jelent sokat, ez vitathatatlan.

De két probléma valóban van ezzel a rendszerrel, az egyik a fenntarthatóság. Tehát az, ami létrejött sportinfrastruktúra, mondjuk, az elmúlt nyolc évben, az fenntartható-e mindenhol, mert egyébként olyan megalomán látványberuházások is megvalósultak, amiknek a fenntarthatóságával később gondok lesznek. A másik: az átláthatóság. Azt látjuk, hogy ebben önök titkolóznak, a minisztérium a mai napig nem adott ki bizonyos adatokat, ennek kapcsán tegnap is volt felszólalás az Országgyűlésben, ez tarthatatlan.

(11.10)

Szóba került a mindennapos testnevelés, ha már egy kicsit így kitekintünk a közvetlen témájából az előterjesztésnek. Szerintem fontosabb lenne a látvány-csapat-sportágak kapcsán ezt a lehetőséget kiterjeszteni akár a mindennapos testnevelés céljait szolgáló infrastruktúra fejlesztésére.

Nagyon sok településen gond van a tornateremmel. Hiába van mindennapos testnevelés, sokszor nem megfelelő körülmények között kénytelenek testnevelésórát tartani a pedagógusok, oda kellene több forrást szánni. Nem elegendő az a forrás, ami erre van. Hadd mondjak szűkebb pátriából egy példát: Miskolcon az Avasi Gimnázium tornaterme hosszú idő óta problémás. Statikai problémák is vannak vele, jelenleg nem tudnak ott testnevelésórát tartani. Ez egy gimnáziumi tornaterem, és kénytelenek mindenféle egyéb módon megoldani, nyilván szakmailag nem megfelelő módon, a gyermekek számára nem elégséges módon a testnevelésórát. Tarthatatlan ez a dolog. Azt mondom önöknek, ezt a történetet meg kell

oldani, tehát az Avasi Gimnázium tornatermének problémáját meg kell oldani.

Itt egy olyan előterjesztésről beszélünk, amely százszázalékos intenzitást hoz be. A százszázalékos intenzitás tulajdonképpen azt jelenti, hogy akár lehetnének ezek a tételek a költségvetésben, tehát be lehetne építeni, hogy ez és ez a cél így és így támogandó. Tudom, ilyenkor el szokták mondani, hogy ez egy decentralizált történet, eldöntik a szakszövetségek. Értem én, mondjuk, a kultúra tekintetében meg nem ezt csinálták, mert ott meg ugye, a költségvetés diktálja, hogy ki és mit kap. Azt mondom önöknek viszont, hogy nyilván, ha egy százszázalékos intenzitású történetről beszélünk, akkor a költségvetésben is helye lehetne ezeknek a soroknak. Akkor itt a Házban meg tudnánk vitatni, mondjuk, egy átfogó sportfejlesztési stratégia, infrastruktúra-fejlesztési stratégia keretében azt, hogy mire van szükség, mire nincs szükség, az ország egyes területein melyek azok a tényleg akut problémák, amelyek valóban az utánpótlássport, valóban a szabadidősport területén vannak, azoknak a megoldása ezeknek az érdekét szolgálná, és akkor az ilyen típusú dolgokat, mint az Avasi Gimnázium tornaterme, az ilyen típusú problémákat is meg lehetne oldani.

Sok a kérdőjel, ezért azt tudom mondani önöknek, hogy ezeket el kell oszlatni, mert nekünk azért így önmagában ez a fajta megelőlegezett bizalom a társaságiadókedvezmény-rendszer eddigi tapasztalatai alapján most már nincsen meg az előterjesztés kapcsán. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varju László képviselő úrnak, a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Éppen a hozzászólások nyomán egyre több mindenre hívjuk fel a figyelmet, hogy ez a törvénytervezet hány sebből vérzik vagy mi az, és milyen kifogást lehet emelni a benyújtott szövegtervezettel szemben. Ezt a helyzetet jelentősen csökkentené vagy módosítaná, ha a kormány - amelynek egyértelmű szándéka, hiszen államtitkár asszony ezt kifejtette, hogy ők támogatják - felvállalta volna azt, hogy ő maga terjeszti be igazából a szándékát, és államtitkár asszony nem képviselőket, lobbistákat kér meg arra, hogy egyébként benyújtsák a parlamentnek, és ezen keresztül oldják meg.

De miért is történik ez? Hiszen a jogalkotásra vonatkozó szabályok alapján önöknek kellett volna hatásvizsgálatot csinálni, hatásvizsgálatot arról, hogy ennek a törvénynek milyen következményei vannak. Ezt a törvényt önök fogadták el 2010-ben, majd azt követően kiegészítették társadalmi véleményalkotásra vonatkozó bekéreccsel, és egyébként 2016-ban előzetes és utólagos hatásvizsgálatra

vonatkozó dokumentumokat kellett volna ideterjeszteni. Ebből semmi nincs. Értem, hogy ezzel megpróbálják kikerülni ezt a dolgot, és ennek az okait is érdemes vizsgálni; ebből képviselőtársaim már felhívták a figyelmet arra, ami a fenntartásra vonatkozik, és csak menjünk tovább, hogy mit lepleznek önök el ezzel a megoldással.

Tehát az előzetes hatásvizsgálatnak vizsgálnia kellett volna a tervezett jogszabály valamennyi jelentősnek ítélt hatását, társadalmi, gazdasági, költségvetési hatásait, környezeti és egészségügyi következményeit, adminisztratív terheket befolyásoló hatásait és a jogszabály alkotásának szükségességét. Értem, hogy szóban indokolják, de őszintén szólva ez számunkra nagyon kevés. Dokumentumálni és bizonyítani kellene azt, hogy mindaz, amire önök hivatkoznak, egyébként úgy is van, és tényekből és nem az önök bemondásaiából kellene nekünk mindezt elhinni.

Már csak azért is így van ez, mert az előzetes hatásvizsgálaton túl utólagos hatásvizsgálatot is önök rendelnek el az önök által elfogadott jogszabályban. De ebből ugyanúgy nincsen, miközben ez a javaslat egy több mint öt éve működő módszer körülményeiben, azt gondolom, hogy indokolt is lenne. Ráadásul az a helyzet, tisztelt államtitkár asszony, hogy önnek aztán végképp indokolt lenne utólagos hatásvizsgálattal foglalkozni, merthogy éppen tegnap a parlamentben is elmondtam, hogy itt államtitkár úr egyébként ráadásul el is szölte magát, vagy inkább úgy mondom, hogy bejelentette, hogy a felcsúti alapítvánnyal kapcsolatosan a bekért dokumentumokat önök kétszeres utóvizsgálattal már elvégezték és lezárult. Tehát akkor itt az ideje, hogy eleget tegyenek annak a kötelezettségüknek, hogy a bírósági döntésnek megfelelően számunkra, a Demokratikus Koalíció számára, aki perben, a Kúria által is megítélten jogosult arra, hogy az utólagos vizsgálat elvégzésének következményeként a rendelkezésre álló adatokat, valamennyi számlát, valamennyi szerződést, amivel több tíz milliárd forintot költöttek el ebben az egyetlen szervezetben, ki kellene adni; nem rejtegetni tovább, mert amit önök csinálnak, az olyan bűncselekmény, amelyet, azt gondolom, hogy büntetni kellene. Azt értem, hogy önöket most nem lehet ilyen értelemben számonkérni, és nincs több lehetőségem annál, mint hogy egyébként a levelezésen túl most éppen abba a helyzetbe kerültünk, hogy itt ül velem szemben, és itt az ideje, vagy ez a pillanat jó arra, hogy egyébként válaszoljon: miért rejtegetik a felcsúti papírokat? *(Dr. Szabó Tünde: Nem rejtegetjük.)* És eközben behoznak egy módosító indítványt, amely arról szól, hogy egyébként akkor még jobbá tegyük, még hatékonyabban lehessen a pénzt elkölteni.

Hozzáteszem, úgy tűnik, hogy ennek is megvan a maga oka, mert a piacon egyre jobban látszik, hogy a taopénzek összekalapozása egyre nehezebb. Mi az oka ennek? Elsősorban azoknak, akikre önök itt hivatkoznak, azoknak a kicsiknek a legnehezebb, mert a nagyok lefölelik ezt az egészet, és ennek éllóvasa a felcsúti alapítvány, aki elviszi ezt a pénzt. Arról a több

tíz milliárd forintról, amit oda összegyűjtöttek, be nem számolni, azt gondolom, hogy óriási felelőtlenség. Ezért nagyon fontos, hogy ön is ragadja meg az alkalmat, és válaszoljon arra a kérdésre, legyen szíves, hogy mekkora összegről nem tud elszámolni a fociakadémia, ami miatt ilyen kétségbeesetten kell rejtegetni a közérdekű adatokat. Mi derülne ki a dokumentumokból, személyesen a miniszterelnökről, akinek jóváhagyása nélkül önök ezt aligha mernék egyébként elkövetni? Mi akadályozza meg önöket abban, hogy ha már két éve nem képesek az állítólagos vizsgálat végére járni, vagy ha befejezték, akkor alávéssék magukat az ítéletnek és az adatokat kiadják? Mit fognak tenni mindezzel, vagy meddig kívánják rejtegetni ezeket a papírokat?

Nacsa képviselőtársam az önök által benyújtott tervezetet csiszolásnak, csiszolgatásnak hívta. Tisztelettel jelzem, hogy ennek a törvénytervezetnek vagy módosításnak van egy óriási problémája, ez pedig az, hogy önök egyébként az előterjesztőkkel szemben, mint ahogy mondtam, lelkes lobbistái ennek területnek, ők évek óta képtelenek kialakítani azt a rendszert, hogy amit létrehoztak, azt egyébként ellenőrizni képesek legyenek.

(11.20)

Az Állami Számvevőszék elbújik ez elől, és nem foglalkozik ezzel a területtel, miközben az önök legnagyobb meglepetésére... - évekkal ezelőtt kihirdették már, hogy közpénzről beszélünk, és ennek ellenére önök ezt a területet, önmagában az ellenőrzés folyamatát magas ívben elkerülik, semmilyen módon ezt kialakítani nem akarják, éppen ezért lehet, hogy lehet ezt csiszolgatásnak hívni, de ez az önök számára fontos.

Azzal, hogy nem kell önrész, és tulajdonképpen itt - hogy erre a területre is szánjunk egy kis időt - azzal, hogy önök két fontos történetnek adnak teret és adnak lehetőséget, ennek egyik része, hogy akkor a továbbiakban a beruházásokhoz nem kell önrész. Csak emlékeztetni szeretném önöket, hogy idén nyáron már egyszer módosítottuk a szabályokat - vagy módosították, ne vállaljam ezért a felelősséget -, önök módosították a szabályokat, és könnyebbé tették a működés körülményeit, most még egy lépést tesznek, és azzal próbálják a kicsiket kecsgetni, hogy önrész nélkül is tudnak fejlesztéseket megvalósítani, ha tudnak pénzt gyűjteni, ha tudnának, ha nem nyúlná le a nagy részét Felcsút. Tehát ez az, amiért önöknek felelni kell, és így mondhatnám azt, akár ha a kicsik oldaláról nézzük, akkor kezdem érteni önöket.

Arról már a miniszterelnök úr beszélt, hogy itt a többéves fejlesztések bizony bajban vannak, mert túlságosan kockázatosá válik a befejezés, és éppen ezért akkor itt az előterjesztés, hogy meg kell hosszabbítani a lehetőséget, hogy be tudják fejezni. Éppen ezért így álruhában, de végül is önök ezt az előterjesztést most megteszik, hogy mentsék a menthetőt, hogy azok a

beruházások, amelyek képtelenek befejeződni határidőre, amit a törvény előír számukra, akkor ezt most további két évvel meghosszabbítják, és ennek megfelelően akarnak eljárni.

Önmagában, amúgy egyébként pedig, és ilyen értelemben hangsúlyoznám, vagy csatlakozom ahhoz, amit Varga László képviselőtársam mondott, én nagyon álságosnak tartom azt, amikor tulajdonképpen ugyanebben a rendszerben és a kormány felelősségi körében korábban működött, a kulturális szervezeteket támogató megoldást egyik napról a másikra, néhány nap alatt eltörölték. Az alatt a néhány nap alatt - vagy inkább mondjunk hetet, mert az több ideig tartott - az önök kommunikációja úgy szólt, hogy ezek csaló, gazember szervezetek, akik kilopják az emberek szemét, de legalábbis a költségvetését biztosan. Na, most éppen ugyanezt a módszert csiszolják itt.

Értem, hogy szavazatvásárlás címen sokan vannak, akik egyébként örömmel támogatják is azt a megoldást, mert az, ami nekik kicsiben jut, az a sok milliárd forint, ami pedig egyébként Felcsútra megy, az sok sportszervezetnek pedig kevés. Pedig önmagában a helyzet az, tisztelt államtitkár asszony, hogy semmi különbség nincs a kettő között. Módszerben ugyanúgy nem ellenőrzik, és az önök felelőssége az, hogy a közpénzekről, a közpénzek kiosztásáról felelőtlen gazdálkodással önök elmulasztják azt, hogy ezeknek a szervezeteknek az ellenőrzésével a költségvetési forrásokkal felelősen gazdálkodjanak. Ön ezért személyesen is felel, és éppen ezért itt lenne annak az ideje, hogy a felelősségének legalább egy kicsi részét igyekezzen teljesíteni, és itt az ideje annak, hogy a Felcsútról eltüntetett papírokat végre adják ki.

Szeretném ez ügyben a személyes támogatását kérni, és bízom abban, hogy a korábban egyébként írásban is vállalt kötelezettségüknek... - hiszen erről még jegyzőkönyvünk is van, hogy eljárnak ez ügyben, és nem hoznak megint abba a helyzetbe, hogy akár egy személyes találkozás elől elmenekülve, a sajtóért és kommunikációért felelős embert állítják oda, aki arra a kérdésemre, hogy miért nem adják ki, azt a választ adta, hogy csak. Ez az, ami elfogadhatatlan, tisztelt államtitkár asszony, ezzel a tervszöveggel együtt is. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ez a törvény módosítási javaslat egy beismerés és egyben bizonyíték arra, hogy a sporttárol egy minden korlátját elvesztő pénztemetővé vált. Persze, csak a közösség oldaláról temető, a fideszes elit igen jól keres belőle, gazdagodik, halmoz fel milliárdokat, mint azt Borkai Zsolt és a sporttárolból élő fia esetén láttuk ebben az évben. Igen, én is nagyon

keserűen mosolyogtam, amikor ezzel kellett szembe-sülnünk.

A jelenlegi módosítás még a legkisebb felelősséget is elvenné az úgynevezett beruházó vállárol, neki egyetlen forintot sem kell kockáztatnia, beleraknia a fölösleges és fenntarthatatlan építkezésekbe. A látvány-csapatsportok társaságiadó-elengedéséből való finanszírozása kárt okoz az országnak, egyre nagyobb kiadásokba kényszeríti a költségvetést, és olyan ez, mint az alkoholista vagy az kábítószerfüggő, mert a megalomán felépített infrastruktúrára egyre többet és többet kell költeni. Mindig utána kell nyúlni egy kis pluszpénzért, valahonnan azt elő kell teremteni, merthogy a kedvezményezetteknek nincs pénze ezeknek a stadionoknak, ezeknek a létesítményeknek a fenntartásához az esetek túlnyomó részében, és ilyenkor jön a költségvetés; majd megkeressük egyik kedvezenc képviselőnk, aki majd benyújtja, hogy az a költségvetési forrás csak megérkezzen, vagy annak az elérése jelentős mértékben könnyebb lehessen.

Ez a pénzügyi alkoholizmus idén februárban vált igazán nyilvánvalóvá. A kormány januárban 50 milliárd forintban korlátozta a jogszabályban az évről évre duzzadó sporttárolt. Egyetlen hónapig bírtuk ezt ki, utána újra a pohárért kellett nyúlni, és februárban szükségét érezte a kormány, hogy 75 milliárd forinttal 125 milliárd forintos rekordszintre emelje a keretösszeget, mivel - Gulyás Gergely szavai szerint - a működésre több pénz kell. Hát, ez az! A sporttárolval kétszer okoznak kárt: először, amikor ez a közpénzhalom kihasználatlan stadionépítkezésekbe, betonmonstrumok építésébe folyik, a második alkalommal pedig akkor, amikor ezeket a monstrumokat fönn is akarjuk tartani.

A sporttárol összege a 2011-es bevezetés óta évi 40 milliárd forintról a háromszorosára, 125 milliárd forintra nőtt. Idén április végéig 658 milliárd forintot költött erre az állam nyolc év alatt, és ez az év végéig el fogja érni a 700 milliárd forintot. Igen, képviselőtársaim, 700 milliárd forint közpénzt! Ez 700 millió millió *(sic!)* forint, és én azt gondolom, hogy ez egy akkora összeg, hogy érdemes elgondolkodnunk, hogy mit is lehetne vagy talán mit kellene ehelyett finanszírozni. Mert értem én, hogy fontosak a csapatsportok, fontosak azok a célok, amiket önök megneveznek, de egyrészt ezek az összegek nagyon-nagyon kis mértékben jutnak csak el a célzott közönséghez, pontosan tudjuk - ahogy az előttem szóló Varju képviselőtársam is elmondta -, hogy ezeknek a pénzeknek a túlnyomó része a kevés kedvezményezetthez kerül.

De mit lehetne csinálni 700 milliárd forintból? És azt gondolom, erről tudnának beszélni a szociális dolgozók, akiknek a bérrendezése hosszú évek óta, évtizedek óta várat magára, erről tudnának beszélni a jelentősen alulfizetett egészségügyi dolgozók, és azt gondolom, hogy nagyon sokan tudnának ma erről beszélni, például akik lakást szeretnének.

Olyan ez, képviselőtársaim, mint amikor önök az olimpiarendezés örületével előjöttek. Emlékszem, akkor én fővárosi képviselő voltam, és senki, egyetlenegy

kormányközeli személyiség sem tudott nekem arra válaszolni, hogy miért kell olimpiát rendeznünk az előtt, hogy közös ügyeinket rendezhettük volna.

(11.30)

De maradjunk ennél a 700 milliárd forintnál! Ebből a 700 milliárd forintból több mint 40 ezer bérlakást lehetett volna felépíteni, egy működő bérlakásrendszert, amely a jelenlegi albérletárakat megfékezhetné volna. Mert nem lehet máshogy lejjebb szorítani a lakhatási költségeket, csak úgy, hogyha létrehozunk egy bérlakásrendszert. De hogyha nem bérlakást, akkor maradjunk a sportnál, ahogy előttem szóló vezér-szónok-kollégám is elmondta, itt azért a tornatermekben is vannak problémák, 700 milliárd forintból 14 ezer tornatermet lehet körülbelül felépíteni. De 700 milliárd forintból, ha már sport, akkor fel lehetne húzni mindenki által elérhető műfüves pályákat, mintegy 30 ezer darabot. Na most, ebből aztán tényleg a tömegsport és a hétköznapi ember semmit sem lát. De 700 milliárd forintból ki lehetett volna váltani a szennyező Mátrai Erőmű termelését megújulóenergia-termelő kapacitásokkal szintén az emberek egészségét és a Földet védve.

A probléma ott van, tisztelt képviselőtársaim, hogy úgy ez a javaslat, mint az önök teljes politikai közössége, semmi más célt nem tart szem előtt, mint hogy minél jobb minőségben kiszolgálja a miniszterelnök úr hobbit. Lássuk be, erről szól ez a törvényjavaslat! Úgyhogy azt gondolom - száz szónak is egy a vége -, hogy az LMP nem tudja támogatni ezt a törvénymódosítást, ehelyett a sporttao eltörlését javasoljuk, és az összeg olyan célokra való felhasználását, amelyek valóban az egészséget védik, amelyek valóban a jövőt szolgálják, és valóban a társadalom szolgálatában tudnak segítséget nyújtani, amiről önök folyamatosan, kis túlzással mindig elfeledkeznek.

Nagyon szépen köszönöm. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a... - felszólalásra következik Burány Sándor képviselő úr, Párbeszéd-képviselőcsoport. Azt gondolom, hogy Tordai képviselő úr nem kíván most felszólalni (*Tordai Bence nem tartózkodik az ülésteremben.*), ezért volt egy pillanatra ez a megakadás, tehát egyedül a képviselő úr mondja el a felszólalását. Parancsoljon!

BURÁNY SÁNDOR, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Friss hír, hogy a Budapesti Fesztiválzenekar korlátozni kénytelen a működését, az a Budapesti Fesztiválzenekar, amely a magyar kultúra egyik nagykövete, amely a világ számos városában adott felejthetetlen koncertet.

Ez a Fesztiválzenekar tegnap pedig bejelentette egy közleményében, hogy a támogatások elmaradása

miatt korlátozni kénytelen tevékenységét, és azokat a koncerteket, azokat a rendezvényeket, amelyeket az idő függvényében még egyáltalán le lehet mondani, részben lemondta. A lemondott rendezvények közé nemcsak külföldi, neves előadótermekkel való együttműködésben megvalósított koncertek esnek, hanem jelentős részben hazai koncertek, elmaradnak templomokban rendezett koncertek, elmaradnak gyermekek számára rendezett koncertek, elmaradnak kulturális rendezvények, amelyeken gyermekekkel, felnőttekkel ismertetik, szeretik meg a zenét.

A Budapesti Fesztiválzenekar működésében korábban a tao, a kulturális tao jelentős szerepet játszott - ezt önök egy tollvonással megszüntették. Akkor még volt arra remény, hogy legalább a leghíresebb kulturális műhelyek, a világhírű magyar zenekarok támogatása ennek következtében nem csorbul, egyébként önök ezt is ígérték, hiszen azt mondták akkoriban, hogy jó, a tao, a kulturális taót valóban megszüntetjük, de ezt kompenzálандó olyan támogatásban részesítjük ezeket a kulturális intézményeket, műhelyeket, amelyből a tevékenységük zavartalanul fenntartható, folytatható. A friss hír azt tartalmazta, hogy ezt az ígéretüket is megszegték, mintegy 50 százalékkal csökkentették a Budapesti Fesztiválzenekar támogatását, ennek következtében ez a világhírű magyar együttes egy részét kénytelen lemondani programjainak, és ahogy az előbb elmondtam, köztük magyar programjaik jelentős részét.

Ez az a zenekar, amely bárhol a világban koncertezik, a kritikák nagyon meleg szavakkal méltatják a produkciót, legyen szó egy berlini koncertről, legyen szó egy New York-i koncertről, legyen szó egy londoni koncertről, vagy legyen szó egy amszterdami koncertről. Ha tízes skálán kellene értékelni, akkor a kritikák a tízes skálán egy tízest adnak ezekre a produkciókra. Legutóbb, amikor a magyar válogatott Amszterdamban járt, akkor emlékeim szerint egy nyolcast kapott, na most, nem méltatásban egy tízes skálán, hanem góiban a pályán.

Azt gondoltam, hogy ebből a kormánypártok levonják azt a tanulságot, hogy itt a rendszer működésében valami baj van, ha a magyar kultúra ilyen nagykövetei, mint a Budapesti Fesztiválzenekarnak a tao elmaradása, az ezt kompenzáló állami támogatások megfelezése miatt korlátoznia kell a tevékenységét, akkor sürgősséggel beadnak egy törvényjavaslatot, amely ezt a méltatlan helyzetet orvosolja. Ehhez képest ma - egy tegnapi hír után - sürgősséggel, ha nem is sürgősséggel, bocsánat, de tárgyalunk egy olyan törvényjavaslatot, amely nem a kulturális taót helyezi vissza régi jogaiba, nem ezeket a műhelyeket, nem világhírű zenekarok támogatását oldja meg, hanem a sporttao lehetőségeit bővíti tovább.

Önök egészen egyszerűen el vannak tájolva, nem erre kellene elkölteni a legfontosabb anyagi forrásokat, amikor a magyar kultúra olyan nagykövetei is bajban vannak, mint a Budapesti Fesztiválzenekar. Egyébként, noha a felszólalásom joggal a Fesztiválzenekarra hegyezte ki a lényegét, hiszen egy friss hírről

van szó, de mesélhetnénk színházak, kulturális műhelyek bezárásáról is, hiszen a kulturális tao megvonása nem egy kulturális intézményben gyakorlatilag lehetetlen állapotokat teremtett. De mit csináljunk, ha önök a kultúrára kevésbé érzékenyek, a focira viszont nagyon?

Ahogy az előttem szóló kormánypárti képviselő elmondta, a sport a kormánypártok számára egy stratégiai ágazat. Hát, tisztelt Ház, tisztelt képviselőtársaim, szeretnék egy olyan országban élni, ahol a kultúra stratégiai ágazat, ahol a tudomány stratégiai ágazat, ahol az oktatás stratégiai ágazat, ahol az egészségügy stratégiai ágazat - de mit tegyünk, önök már csak ilyenek! Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most kétperces felszólalásokra van lehetőség. Először megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport. Parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Szurkolója vagyok a magyar sportnak, szurkolója vagyok a magyar tömegsportnak, nagyon szeretem, ha sok fiataalt, gyermeket látok futballpályán, tornateremben, bárhol sportolni, a mellett a jelenség mellett azonban nem tudok elmenni szó nélkül, amit Varju László képviselőtársam mondott: hatástanulmány.

Amikor az NB I-es stadionokat építik - de most már megyei II-es csapatoknak is stadion épül vízelvezető-rendszerrel és részben műfüvel és részben igazi füvel -, ki mérte fel a stadionok kapacitási képességét, hogy oda mennyi szurkoló fog elmenni?

(11.40)

Nyáron felavatták a Vasas stadionját, nem volt tele, a megnyitón sem, pedig ingyen be lehetett mennie egész Angyalföldnek, mégsem volt tele. Soha nem volt még tele a szombathelyi stadion. Soha nem volt még tele a diósgyőri stadion. Nézem a közvetítést, adják a Paks hazai mérkőzését, a kamerával szemben épül egy új lelátó, azt mondják, hogy majd egyszer készen lesz, és látom, a kapu mögötti lelátórész tátong az ürességtől. Kinek? Nézem a kisvárdai gólösszefoglalót, nincs tele. Egyetlenegy stadion nincs tele az NB I-ben. Egyetlenegy kivétel van, az a Ferencváros, ahol a bajnokikon is több mint tízezres az átlag nézőszám, és a nemzetközi kupameccsre vagy a kiemelt rangadókra megtelik a stadion. De ez az egyetlen!

Ki számolta ki ezeket? Hány milliárd forint ment el ezekkel a rossz kapacitásokkal, és főleg kik vitték haza ezeket a milliárdokat? Köszönöm szépen. *(Taps a DK és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további kétperces felszólalásra

senki nem jelentkezett, most az írásban előre bejelentett felszólalások következnek. Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Csak egy megjegyzés: lehet, hogy úgy érzik, hogy nem idevaló, és egyébként valóban nem erről szól a törvényjavaslat, akár az egészségügyet vagy bármi mást itt felemlgetünk a vita során, de azért az egy fontos szempont, amit Gréczy Zsolt az előbb elmondott, hogy abban az országban, ahol évente 38 ezer ember hal meg azért, mert nem kap megfelelő egészségügyi ellátást, két év alatt a Puskás Aréna telt háza kiürül. Tehát két év alatt annyi ember hal meg, mint amennyien bent voltak a Puskás Aréna nyitómérkőzésén. Azért ezek fontos tények, véleményem szerint, amiről beszélni kell. *(Tasó László közbeszól.)*

Én nagyon szívesen meghallgatom Tasó Lászlót, tudom, hogy mindig szakmailag korrektül szól hozzá ezekhez a vitákhoz, tehát arra biztatom, hogy nyomjon egy gombot *(Tasó László: Fogok is mindjárt! - Az elnök csenget.)*, és vitatkozzunk a sportról, az egészségügyről és minden egyéb másról, ami ebben az országban érdekli az embereket, érdekli a magyar társadalmat.

Az előttünk fekvő, társasági adóról és osztalékadóról szóló törvényjavaslat módosítását, elhangzott már előbb is más képviselőtársaimtól, nem az adózásért felelős szaktárca nyújtotta be. Vélhetően ezért szűkszavú és hiányos az indoklás, és nem szól olyan dolgokról például, hogy ugye, most már nyolc év tapasztalattal, amikor a tao elindult 2011-ben, akkor az Európai Bizottság engedélye kellett hozzá, vajon hogy állnak egy ilyen változtatáshoz, ahol az önrészt el akarják tüntetni, igazából hogy áll ehhez az Európai Bizottság. Ez egy nagyon fontos kérdés lenne.

A törvénymódosítás csak és kizárólag a látványcsapatsportok támogatásához nyújtott adókedvezmény feltételeit enyhíti, a változás értelmében a kedvezményezett sportszervezetek a jövőben már nem kötelesek önrészt biztosítani a kapott támogatás mellé. Azt mondja Bánki Erik, hogy ez egyértelműen azokat a csapatokat érinti, azokat a kistelepléseket érinti, ahol nem tudják az önrészt előteremteni.

Képviselőtársam, nem; nem csak azokat érinti, mindenkit érint. Érinti azt a Felcsútot is egyébként, aki óriási milliárdokat szerzett ezekből. Érinti azt a Kisvárdát is, aki óriási milliárdokat szerzett ezekből. Ez mindenkit érint. Tehát nem arról szól a törvényjavaslat, hogy azokat a kistelepléseket helyezzük előnybe most már a taónál, akik eddig nem tudtak, mondjuk, részt venni a taorendszerben, mert nem volt megfelelő önrészüik. Nem! Ez a törvényjavaslat jelen pillanatban mindenkit érint, aki 300 millió forint feletti beruházást kíván végrehajtani.

Itt jön a másik kérdés. Hát, ha ön arra hivatkozott, hogy a kistelepléseket érinti ez főleg, azért nem sok kisteleplés van, akik ráadásul az életükért

küzdnek, és akik 300 milliós sportberuházásban gondolkodnának ebben az esetben. Ebben az esetben majd lehet, mert nem kell önrészt előállítani hozzá, és szabad lesz a vásár.

Az indoklás egyetlen szóval sem tesz említést arról, hogy ennek a változásnak vajon mi volt az oka. Nem tér ki az indoklás arra, hogy esetleg az önrész hiánya miatt milyen arányban hiúsultak meg beruházások. Vagy esetleg a beruházások elhúzódnása milyen arányban volt köszönhető az önrész hiányának. Itt lenne fontos az, hogy legyenek hatástanulmányok, amit említettek képviselőtársaim.

Igen, valóban lehetnek olyan kisebb egyesületek, ahol a szerényebb sportfejlesztési programokhoz a kapott támogatás felhasználása az önrész hiánya miatt késlekedhet. De sajnos nem vagyok országos adatok birtokában. Ilyen adatokkal a szaktárca rendelkezhet, aki azonban a törvénymódosító javaslat előkészítésében nem vett részt. Nem elvitatni szeretném a javaslatot betervező képviselőtársaim hozzáértését és tudását, de az kétségtelen, hogy a támogatásintenzitás száz százalékra emelése a módosító javaslatban véleményem szerint nem kellően alátámasztott, és mivel a tárcának fontos szerepe van egyébként akár az Európai Bizottság felé is, mert gondolom, nem képviselőtársaim fognak kimenni az Európai Bizottságba, és egyéni képviselőként meggyőzni őket arról, hogy milyen jó ez, ha nem kell önrészt, hanem majd a szaktárca, ezért fontos lett volna az én véleményem szerint a szaktárca szerepe, és egy sokkal részletesebb indoklás akár a képviselők felé is, hogy mindent értsenek. Már csak azért is, mert voltak itt olyan kormánypárti felszólalók is, akiknél látszott, hogy nem értik, hogy miről is van itt éppen szó jelen pillanatban.

A javaslat indoklásából az sem derül ki, hogy a benyújtott módosításoktól milyen hatást vár el a törvényhozó, mi az a cél, amit a változtatással el kíván érni, bár egy törvénymódosítás indoklásától elvárható, hogy megmagyarázza, körülírja azt a körülményt, ami a módosítást szükségessé teszi. Persze tudom, mindig van indok, mindig van szöveg, mindig van mellébeszélés, fiatalokra hivatkozás, utánpótlásra hivatkozás meg egészségre való hivatkozás és hasonlók.

Most engedjék meg, hogy ezekből az indoklásokból csak egy dolgot idehozzak önök elé. Egy évvel ezelőtt tárgyaltuk itt a Házban a sporttörvény-módosítást. Akkor is elhangoztak olyan felszólalások, amik indokolták, hogy miért kell a sporttörvényt megváltoztatni, ráadásul nem akárkitől: Kósa Lajos személyesen tette itt tiszteletét. Tudják, ez volt az a felszólalás, amikor a Barcelona-szurkolókkal akarta lebontatni a Real Madrid stadionját Kósa Lajos, itt a parlamentben mondta ezt pontosan.

És ez volt az a felszólalása Kósa Lajosnak, amikor én megkérdeztem tőle, hogy miért is kell, mondjuk, Kisvárdán 3 milliárdért felépíteni egy teniszakadémiát, hiszen ebből a 3 milliárdból Magyarországon a vidéki teniszsportfejlesztést meg lehetne oldani, nem egy helyen, akkor Kósa Lajos azt válaszolta, idézem

önöknek csak azért, hogy az indokok egyértelműek legyenek: a teniszakadémia a Santa Monica-i klub mintájára épül. Annak az a lényege, hogy olyan sportegyesületet működtetnek Santa Monicában, ahol az olimpiai bajnokokkal az egyébként pénzes polgárok együtt edznek, mert nekik ez a presztízs, ahhoz viszont építenek jakuzzit is...- mondta, ugye, Kósa Lajos, hogy miért kell a jakuzzi, ezzel indokolta. Ha egyébként a kisvárdai polgárok egy része, akinek van pénze, ettől gondolja azt, hogy ő jól érzi magát, és egy klubéletet tud megteremteni, akkor a társadalmi közösségi élet és a versenyzőkkel együtt van, akkor azt gondolom, ezt meg kell tenni. Tehát ez volt Kósa Lajos egyik indoklása egy évvel ezelőtt; itt egy - még egyszer mondom - 3 milliárdos sportberuházásra, egy teniszakadémiára, egy olyan 3 milliárdos sportberuházásra, amiből egyébként, még egyszer mondom, meg lehetett volna oldani a vidéki teniszéletet.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De ha már említettem Kisvárdát, csak azért, hogy tudjuk azt, hogy miről beszélünk nagyjából, nézzük meg, mert ugye, ez is volt, hogy itt nem felesleges beruházásokra mennek el azok a sporttámogatások, ami ebben az országban van. Nézzük meg, hogy Kisvárdán - ami egy világvárosnak felel meg, hiszen Santa Monicával hasonlítja össze Kósa Lajos - milyen beruházások is mennek és milyen pénzért; mondjuk, csak a sport területén, tehát csúszdaparkokról meg ilyenekről nem fogok beszélni. De mondjuk, egy fedett sportpálya 3,5 milliárd forintért, aztán stadion 120 millió helyett 2,5 milliárd forintért, a stadion mellé egy parkoló - egy akkora parkoló egyébként, ami nagyobb, mint amit önök terveztek a Puskás Aréna 67 ezer nézőjéhez - potom 760 millió forintért, fedett focicsarnok 700 millió forintért, atlétikai stadion 480 millióért, lőtér 2 milliárd forintért - de figyeljenek, mert világváros, tehát Santa Monicával hasonlítjuk össze! -, termálvizes lórehabilitációs központ 2 milliárd forintért, két tanuszoda, ebből csak az egyik 520 millió forintért, és még sorolhatnánk.

(11.50)

Képviselőtársaim, ezek a nem felesleges beruházások. Ezek azok, melyekre önök azt mondják, hogy ezt mindenképpen támogatni kell. A módosító javaslatról szóló döntésünk meghozatala során csak találgatásokra tudunk hagyatkozni, hogy vajon miért is lesz ez jó a magyar sportnak, a magyar adófizetőknek vagy bárkinek.

Csak tippjeink lehetnek azzal kapcsolatosan, hogy a módosított törvénysszöveg vajon kinek használ majd, hogyan segíti elő a látvány-csapatsportok felvirágoztatását, hiszen nem szabad elfelejteni azt, hogy önök itt folyamatosan elmondják azt, hogy valóban többet sportolnak ebben az országban, a tömegesítésről folyamatosan beszélnek, a minőségről nem.

Ha már Kisvárdát említette, remélem, majd képviselőtársam elmondja, mert elmondta itt, a parlamentben azt az összeállítást, hogy nyolc év után amennyi taopénzt kifizettek Kisvárdára, vajon hány magyar játékos van a Kisvárda kezdő csapatában és akár a keretében. Egy. Egy! Erre mentek el milliárdok. Egy! (*Közbeszólások a Fidesz padsoraiból.*) Menynyire használja és szolgálja ez egyébként minőségileg a magyar sport felvirágoztatását?

A spekuláció alapját az a tapasztalat képezi, ami ezen jogintézménnyel kapcsolatosan az elmúlt években felgyülemlett. Nos, ez a tapasztalat, ahogy elmondtam eddig is, nem túl pozitív. A taotámogatások elosztását és felhasználását az átláthatatlanság és a sorozatos botrányok jellemezték az elmúlt években. Az adófizetők pénzének ilyen formában történő elherdálására már többször többen is felhívták a figyelmet, azonban a rendszer mit sem tisztult az elmúlt időszakban. Az ezen forrásokhoz való hozzájutás jelentős megkönnyítése az utolsó kontrollt is megszünteti a pazarlás és a tékozlás előtt. Eddig legalább a szükséges önrész előteremtése önmérsékletre szorította az érintetteket, de a módosítás törvénybe iktatásával ezen korlát is ledől. Szabad utat kap az adóbevételek elherdálása, miközben számos állami feladat súlyos finanszírozási gondokkal küzd.

Tisztelt Képviselőtársaim! A látvány-csapatsportok korábbi évekhez hasonló mértékű és rendszerű támogatása nem hozta meg a kívánt eredményt, tehát többéves távlatban megállapíthatjuk, hogy nem hatékony eszköze a magyar sport felvirágoztatásának, azt azonban éppen a korábbi években láthattuk, hogy korábban sosem látott mértékű beruházási források a kalandor zsákmányszerzés terepévé váltak.

Az elmúlt hosszú évek intézményesült lopásainak egyik kiváló eszköze volt ez a jogintézmény, amit a Fidesz-KDNP-kormány hozott létre. Az előttünk fekvő törvényjavaslat azonban nem enyhíteni szeretné ezt a tendenciát, hanem tovább könnyíti a lopást Magyarországon. Az előttünk fekvő törvényjavaslat a jelenlegi, vállalhatatlan, botrányos gyakorlaton semmit nem fog változtatni. Hozhatunk akármilyen szabályt, ha a végrehajtást tisztességtelen és erkölcstelen, harácsoló emberekre bizzuk, nem reménykedhetünk naivan a magyar sport felvirágzásában.

Végezetül csak annyit mondanék, hogy a teljesítmény nélkül, urambátyám-kapcsolatok alapján kapott ingyen források nem ösztönzik, de sokkal inkább visszafogják, sorvasztják a magyar sportot. Éppen a sport az, ami megtanít bennünket arra, hogy valódi teljesítmény nélkül nem várhatunk eredményeket. A jelenlegi rendszer éppen ezen alapigazsággal helyezkedik szembe, tehát az nem elfogadható és nem támogatható.

A Jobbik soha nem fogja azt támogatni, hogy mindenféle teljesítmény nélkül különböző közpénzeket elherdáljanak, különböző közpénzeket a barátoknak, rokonoknak a zsebébe juttassanak, és különböző teljesítmények nélkül olyan nagyságok nőjenek ki ezekből a pénzekből Magyarországon, mint amilyen

Orbán Viktor strómanja, Mészáros Lőrinc. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Szilágyi képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Előre bejelentett felszólaló Mesterházy Attila, MSZP. Öné a szó, képviselő úr.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szerintem a tao egy jó kezdeményezés. Szerintem a tao egy olyan kezdeményezés, amely szolgálja a magyar sport érdekeit, de rögtön hozzá kell tegyem, hogy pont ezért vigyázni kellene rá.

Ugyanis ezek a hozzászólások azt mutatják itt a Házban, minden egyes ilyen törvényjavaslat-módosításnál vagy éppen a beterjesztésnél itt voltam a vitában, és ez a projekt vagy ez a törvény jól mutatja azt, hogy hogyan lesz egy jó, hasznos kezdeményezésből, ami konkrétan nemzeti konszenzust élvezett a Házban, olyan projekt, amit beleng a korrupció, amelyről az ellenzéknek teljesen más véleménye van látható módon, mint a kormánypártnak.

Azt gondolom, hogy ez az önök felelőssége, hiszen számos olyan beruházást lehet említeni, amiről Szilágyi képviselőtársam vagy mások is beszéltek, amelyek teljesen világosan felesleges beruházások, nem szolgálják a magyar sport érdekét. Bizonyos lobbierdekeket szolgálnak. Lehet, hogy ez egyéni képviselői lobbierdek, hogy nagyon rosszabbat ne feltételezzek, és vannak persze olyan esetek is - amikor a felcsúti akadémiáról beszélünk -, ami világos és egyértelmű: a miniszterelnöki hobbit szolgálja, és a kedvenc focicsapatának kiszolgálását szolgálja.

Ez szerintem nem lenne megengedhető egyébként egy ilyen nemzeti sporthagyományokkal rendelkező országban, mert pont azoktól veszik el adott esetben ezt a lehetőséget vagy ennek a támogatását, akiktől szól: a magyar gyerekektől, a magyar sportoló közönségtől, a versenysportolóktól, az élsportolóktól, akik nemzeti büszkeséget okoznak az ebben a hazában élő minden magyar polgárnak. Éppen ezért mondom, hogy vigyázni kellene rá. Államtitkár asszonynak is és a képviselőtársaimnak is nagyobb önmérsékletet kellene tanúsítani, amikor ki tudják lobbizni a lówellnesst vagy mi a csudát, akkor szólni kéne, hogy te, ne, ne; légy szíves, ne csináld már ezt, mert ezzel lejáratod az összes többi értelmes taoberuházást adott esetben! Nem kell Kisvárdára értelemszerűen 3 milliárd forintért teniszakadémia. Lehet, hogy Budapestre kellene egyébként, nem tudom, de hogy Kisvárdára nem kell, az egészen biztos.

Azt gondolom, hogy ezzel a taóval elég sok probléma lett itt az elmúlt időszakban. Az egyik az átláthatóság, hiszen amiről Varju képviselőtársam beszélt, az világosan arról szól, hogy az átláthatóság, és a másik probléma, hogy a nyilvánossággal világosan problémái vannak ennek a rendszernek, miközben nem lehetne, hiszen közpénzről beszélünk. Arról beszélünk,

hogy az adóbefizetésről, ami bemenne a költségvetésbe, lemond a magyar költségvetés. Ez tehát egy közpénz. A rendszernek az lenne a lényege, hogy átlátható, nyilvános és ezáltal ellenőrizhető mindenki számára, nemcsak az országgyűlési képviselők számára, hanem az állampolgárok vagy éppen a sportban ott lévő szakemberek vagy sportolók számára is.

A másik: a szakmaiság és az esélyegyenlőség, ez a másik két dolog. A szakmaiság valóban megvalósulhat a sportági szakszövetségek sportágfejlesztési programjai által, de érdemes lenne még egy követelményt ide beiktatni, hogy az sem mindegy azért, hogy 20 kilométerenként tanuszoda épül adott esetben vagy jégkorongpálya, vagy van-e ott szükség abban a térségben adott esetben multifunkcionális sportcsarnokra vagy bármilyen más sportlétesítményre. Tehát ennek a sportinfrastruktúrának a fejlesztését igenis az érintett minisztériumnak vagy államtitkárságnak felügyelnie kéne szakmai szempontok alapján. Ha valahol már van bőség ilyen tanuszodából, akkor ne legyen még három tanuszoda ott a környéken, hiszen úgysem tudják a fenntartását finanszírozni. Az esélyegyenlőség vagy éppen az igazságosság elve pedig olyan szempontból kellene hogy megvalósuljon, hogy ott történjen sportfejlesztés vagy sportinfrastruktúra-fejlesztés, ahol erre szükség van, és megfelelő prioritások szakmai, társadalmpolitikai, egészségpolitikai prioritások alapján; nem ott, ahol az erősebb kutya tud családot alapítani, hogy udvariasan fogalmazzak. Tehát nem ott, ahol erősebb a képviselő és ezért tud lówellnesst csinálni meg még toronyórát láncostul is taoberuházásból.

Én azt kérném, azt javasolnám, hogy pont azért, hogy ezt az eszközt meg tudjuk tartani egy nemzeti konszenzus alapjaként, érdemes lenne, hogy azokat, akik visszaélnék, akik kihasználják, visszaélnék ezekkel a lehetőségekkel, azokat zárják ki ebből, és legyen ebben elég politikai bátorság önökben pont a magyar sport érdekében, hogy ezeket a haszonlesőket kizárják, hiszen ezek tönkreteszik ezt az egyébként helyes és jó kezdeményezést.

(12.00)

Az, hogy nem kell önrész, ha úgy lenne, ahogy Bánki Erik mondta, hogy a kisebb települések esetében, amelyeknek esélyük nincs adott esetben 30 százalékos önrészt előállítani, ha rájuk vonatkozna csak, akkor azt gondolom, hogy ez egy teljesen racionális elképzelés. Hozzáteszem, volt arra már korábban példa, hogy nem 100 százalékos támogatás, de mondjuk, 90 százalékos támogatás volt a sportban, és a 10 százalékos önrészt elfogadtuk abban, hogy mondjuk, akár társadalmi munkával vagy egyéb mással kiválthatták az önkormányzatok. Ez azért volt fontos, mert ahova semmilyen erőfeszítést nem kell hogy tegyenek, hát ott bizony néha előfordul az, hogy nem megfelelően használják fel a forrásokat, nem megfelelően állnak hozzá egy-egy beruházáshoz adott esetben. Tehát ott, ahol mégiscsak kell elköteleződni valakinek

valamilyen formában, akár a saját munkájával egy ilyen projekt esetében, azért nagyobb az odafigyelés, és a hatékonyságra vagy a pazarlás megszüntetésére is talán jobban odafigyelnek, mint ha ajándékba kapnak az államtól 100 százalékos forrást.

Az meg, hogy milliárdos sportlétesítményeket 100 százalékosan lehessen államilag finanszírozni, valóban bizony megkérdőjelezhető, hogy ez így helyes-e, és szükséges-e ilyen szempontból a 100 százalékos támogatási intenzitás. Tehát értelemszerűen lehetett volna törvényileg különbséget tenni a különböző sportberuházások között.

A másik: szerintem is stadionból már van elég ebben az országban. Ha újabb és újabb stadionok fognak épülni a taoforrásokból, akkor egészen biztosan egyre kisebb lesz a társadalmi támogatottsága ennek a programnak, és egyre többször fogják összehasonlítani a CT-készülékekkel meg a lélegeztető berendezésekkel meg a mentőautókkal meg az oktatással meg a kultúrával meg a Fesztiválzenekarral ezt a mostani támogatást.

Tehát ha világosan azt látják az emberek, hogy értelmetlen forrásokra használják föl, még akkor is, hogyha egy csomó hasznos és jó kezdeményezésre is fölhasználják, akkor bizony ennek a sporttámogatási eszköznek a hitelessége, a legitimitása jelentős mértékben csökkenni fog, és ezért, még egyszer mondanám, önök a felelősek, az önök kezében van az eszköz, amivel tenni lehet ez ellen.

Az teljesen világos, hogy Magyarországon - és erről Varga képviselőtársam is beszélt - több tornateremre van szükség, hiszen korábban nagy örömmel jelentette be a kormányzat a mindennapos testnevelést, ami valóban egy hasznos eszköz lehetne. Hozzátenném, akkor, ha közben azért az órák száma csökkenne, mert amikor hét-nyolc óra van adott esetben, hiába abból az egyik a testnevelés, ettől még megterheli a gyerekeket. De a másik ilyen, és ez inkább a fontosabb, hogy ha ezt a mindennapos testnevelést egyébként az iskola folyosóján föl-le rohagálva kell eltölteni a gyerekeknek, akkor egészen biztosan ez azért levon az értékéből viszonylag sokat.

Tehát, magyarul, bizony tudom, hogy volt tornaterem-építési program, de amikor ekkora forrásokról beszélünk, akkor talán érdemes lenne, ha azért ezekre a kérdésekre, ezekre a projektekre még több forrást biztosítanánk, mint ahogy adott esetben a multifunkcionális sportcsarnokokra vagy a tanuszodákra vagy éppen valóban a kistélepülések sportinfrastruktúrájának a fejlesztésére is lenne értelme több pénzt fordítani.

Tehát ami a lényeg, hogy nem stadiont kell építeni, hanem sok más olyan sportcélú ingatlanfejlesztés van, amire igenis kell és érdemes lenne forrásokat fordítani, nemcsak az élsport miatt, hanem azért is, mert ezekben az ingatlanokban tipikusan természetesen tömegsport és szabadidősport-célú tevékenység is folyik.

Van egy konkrétum, amit kérdeznék államtitkár asszonytól vagy az előterjesztőtől, nekem mindegy,

csak ha valaki meg tudná válaszolni, azt megköszöném. A törvény 1. §-ában van egy változtatás, és nem pontosan értem ennek a változtatásnak az indokát.

Ez a 4d) pont, amely arról szól, hogy a (4) bekezdésben foglaltaktól eltérően a támogatási igazolások összértéke, s a többi, s a többi. Itt egyetlen szó változás van, ha jól emlékszem, a korábbi törvényhez képest, mégpedig az, hogy „korábban sportcélú ingatlanra irányuló tárgyeszköz-beruházás értéke”, így szerepelt a törvényben, most pedig úgy szerepel, hogy „ingatlanra irányuló tárgyeszköz-beruházás”. Mi az oka annak, hogy a „sportcélú” kikerül az „ingatlan” elől? Biztos van ennek oka, vagy ha véletlenül valaki csak a delete gombot ütötte meg, akkor érdemes javítani, mert ha nem sportcélú, akkor bármilyen ingatlanberuházásra igaz ez. Tehát ha székházat akar magának építeni valamelyik sportegyesület vagy sportági szakszövetség, akkor székházat is építhet ezekből a forrásokból, ami viszont valóban kevésbé szolgálja a sportolni vágyó magyarság igényeit. Tehát erre kérnék egy választ, hogy miért kerül ki a „sportcélú” az „ingatlan” elől.

Még egy kérdést érdekes lenne tisztázni. Önök nekifutottak egy jelentős csökkentésnek a taoforrások tekintetében, hiszen az első hír az volt, hogy 50 milliárdra csökkentik ennek a felső határát, aztán nem sokra rá hirtelen, talán egypár héten belül 125 milliárdra visszaemelték, ami magasabb, mint a korábban bármikor felhasználható taoösszeg, hiszen körülbelül 100 milliárd környékén volt az átlaga évenként ennek a felhasználó összegnek. Miért csökkentették 50 milliárdra, államtitkár asszony, ha rá három hétre föl emelték 125 milliárdra? Tehát magyarul, nem értem ezt a kapkodást ezzel a kezdeményezéssel kapcsolatban.

Annyit hadd mondjak el az ügy érdekében, hogy szerintem nem szabad összehasonlítani vagy szembeállítani a kultúrát a sporttal, hiszen a kultúra része a sport. Nem az a gond, hogy van taós sporttámogatás, hanem az a gond, hogy nincs a kulturális területen taótámogatás. Nem az a gond, hogyha van forrás a sport területén, hanem az a gond, ha a kultúra területén nincs forrás, és ha értékes kezdeményezéseket, projekteket nem támogatunk a kultúra területén, vagy pont azért nem kapnak forrásokat, mert megszüntették ezt a taótámogatást.

Én arra biztatnám az ellenzéket, hogy szerintem adjunk be egy javaslatot, ami a kulturális taóval kapcsolatos, és kíváncsian várjuk, hogy a kormányzó többség támogatását meg lehet-e szerezni ehhez, hiszen akkor lehetne a forrásokat is bővíteni.

A másik. Azt úgy magunknak mondanám így ellenzéki képviselőként is, hogy amikor tömegsportról meg szabadidősportról beszélünk, azért a tömegsport és a szabadidősport szervezése nagyon sok esetben az egyesületek keretében zajlik, tehát pont azokban az egyesületekben, ahol egyébként a versenysport meg az élsport is történik. Tehát én egy picit óvatosabban bánnék azzal a kritikával, amikor arról beszélünk,

hogy tulajdonképpen mindent költsünk csak szabadidősportra meg tömegsportra, mert egészen biztosan ezzel is téves pályára lépünk.

Tehát összességében én annyit szeretnék mondani magunknak kicsit önkorlátozás vagy önkritika gyanánt, hogy nem kell kiönteni a fürdővízzel együtt a gyereket is, de az egészen biztos a másik oldalról, hogy a hasztalan, értelmetlen, korrupciógyanus beruházásoknak pedig véget kell vetni a taofinanszírozás tekintetében, mert tönkretesznek egy olyan jó eszközt, aminek egyébként mindenki örült korábban. Természetesen a sportban is örülnek ezeknek a forrásoknak, de természetesen ők is látják, a sportolók, az egyesületi vezetők, sportági vezetők is pontosan látják ennek a taorendszernek a pozitív oldalát, de a negatív oldalát is.

Én kérem önöket, hogy ha ránk már nem is hallgatnak, akkor esetleg hallgassanak rájuk, bár néha azt tapasztalom, hogy attól való félelemben vagy félelemtől, hogy akkor elvesztik a forrásokat, azért nem biztos, hogy őszintén mondják el önöknek, hogy hol milyen problémákat és visszaéléseket látnak a taorendszerben, márpedig vannak visszaélések, mint ahogy azt kell hogy mondjam, hogy sajnos a kultúra területén is voltak visszaélések, és ezeket a visszaéléseket ki kell szűrni, pontosan azért, hogy egy értékes eszközt meg tudjunk menteni a magyar sport vagy akár a magyar kultúra számára is.

Tehát összességében azt kell hogy mondjam önöknek, hogy vigyázzanak erre az eszközre, próbálják megteremteni újra a nemzeti konszenzusát ennek a területnek, és ne úgy nézzen ki egy ellenzéki képviselő számára ez, hogy a sport területén, ahol viszonylag sok jobboldali beállítottságú ember van és sok támogatójuk van önöknek, ott mindent szabad, a kultúra területén meg adott esetben, ahol egy kicsit talán nagyobb a kritika az önök irányába a műfajból is fakadóan, hiszen sokkal kísérletezőbb, liberálisabb és más kreativitást igénylő területről van szó, ott meg mintha büntetni akarnák ezt a szektort. Ez semmiféleképpen nem jó. Köszönöm szépen, elnök úr, a figyelmet. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

(12.10)

ELNÖK: Köszönöm, Mesterházy képviselő úr. Megadom a szót kétpercesekre, elsőként Székely Sándor független képviselő úrnak.

SZÉKELY SÁNDOR (független): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a lehetőséget. Jómagam világlegátomban sportoltam, a fiam is sportol, úgyhogy őszintén szólva én csak azt tudom mondani, hogy a sport egy jó dolog, és az sem baj, ha az állam támogatja. Ennek leginkább a tömegsport részét emelném ki, azonban azt kell elmondanom önöknek, azt én nem látom, hogy a taorendszer hogyan támogatná a tömegsportot.

Bár Mesterházy Attila elmondta előttem, hogy valóban ezek a klubok szervezik a tömegsport egy részét is, de őszintén szólva én tömegsportnak a Balaton-átúszást gondolom, és az ehhez hasonló rendezvényeket, és őszintén szólva ezeket cégek szokták szervezni, nem pedig a magyar állam; ellentétben a klubok sportjával, amibe ömlik a pénz, ez akár egy jó dolog is lehetne, csak nincsen hozzá türelem.

A sport tényleg egy olyan dolog, amiben a teljesítmény számítana, de ameddig azt látjuk, hogy a magyar NB I-ben a fociban vagy a kézilabdában csak és kizárólag olyan csapatok nyerhetnek, amelyekhez elképesztő mennyiségű pénz érkezik, és nem magyar játékosok játszanak bennük, hanem külföldiek, így ennek a dolognak semmilyen értelme nincs, ez így gyakorlatilag lopás, parasztvakítás. Játékosokat képzünk, akik eljutnak valameddig, de esélyük sincsen arra, hogy ők legyenek a magyar élcsapat, hiszen megvásároljuk külföldről a játékosokat, akiket jobbnak gondolunk náluk, és őket játszattuk azokban a csapatokban, amelyeket külföldi kupákban is szerepeltethetünk. Ez így van a kézilabdában, és így van a fociban is.

Úgyhogy a magam részéről azt tudom mondani, hogy ennek így, ebben a formában semmilyen értelme sincsen. És nekem is el kell mondanom azt ebben a szűk két percben, hogy nyilván nagyon kellene, hogy a kultúrát is támogassuk, ne csak a sportot. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Székely képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Tasó László képviselő úrnak, Fidesz.

TASÓ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem tudtam, hogy a tömegsport leginkább a Balaton-átúszáshoz kapcsolódna, szerintem azért az egy kicsivel tágabb, mint a Balaton-átúszás. A másik pedig az, hogy azért itt a parlamentben többen megerősítették korábban is, hogy ha a taorendszer nem működött volna, már nagyon sok helyen nem lenne egyesület; nem lenne vidéken olyan szervezet, amely valóban egy teret adna arra, hogy sportoljanak az ott élő emberek.

Az a helyzet, hogy mindenki nem lakhat Budapesten, nem lakhat mindenki nagyvárosban. Én megértem, hogy nagyvárosi lobbija van itt jelen erőteljesen, de az igazság az, hogy mégiscsak van élet még azon kívül is. Az a helyzet, hogy van joga a magyar embernek máshol, Budapesttől távolabb is sportolni, és hozzáférni olyan lehetőségekhez, amelyekkel egészségesebb tud lenni, vagy egészségesebb maradhat.

Az a helyzet, hogy a törvényjavaslat egyértelmű, a saját erő biztosításához ad lehetőséget. Azt is megértem, hogy van olyan szemszög, ahonnan néhány korábbi beruházás kifogásolható, de ettől függetlenül még van olyan település meg térség, ahol nincsen 30 százaléknyi saját erő, és fontos beruházás nem valósulhatna meg, ha ez a törvény nem adna rá lehetőséget. Sajnos csak Budapesten van az a lehetőség, hogy

önmérseklet kérdése a saját erő, máshol ez adottságbeli kérdés, nem önmérseklet kérdése. A kettő között halálos különbség van.

Az pedig, hogy Mesterházy képviselőtársamtól nem áll távol az összehasonlítás lélegeztetőgépek világa meg egyebek kapcsán, de hogy Szilágyi úrtól is, azt én nem értem. De azért csak látszik, hogy stadionnyi embert használ mértékegységként, ez kicsit hasonlít ahhoz, hogy mégiscsak a barátság, a szövetség kidomborodik mindenhol, minden pillanatban. Tehát még egyszer, ha vannak is problémák, előfordulhatnak, attól függetlenül nagyon fontos az, hogy legyen saját erő olyan helyeken, ahol ez adottságbeli kérdés és hátrány, nem pedig önmérseklet kérdése. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tasó képviselő úr. Kettő percre Szilágyi György jobbikos képviselő urat illeti a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Vitatkozom Tasó Lászlóval és Mesterházy Attilával is - a tao nem jó kezdeményezés. A tao a káoszt és az átláthatatlanságot szolgálja, a felelősség elkenését szolgálja.

A jó kezdeményezés az lenne nyolc év tapasztalattal figyelembe véve, hogyha a cégek befizették az állami kasszába a társasági adójukat, majd ugyanekkor kerettel a szaktárca - mert miért ne lehetne, miért kellene közvetítőt beiktatni - megfelelő sportkoncepció alapján, szigorú ellenőrzés mellett, a sport érdekében költené el ezt a pénzt. Tehát nem csökkentenénk, mert ami taotámogatásként most befolyik a sportba, azt ugyanúgy a sportra költhetné a szaktárca, egy személyben, központosítva, figyelembe véve minden érdeket, figyelembe véve esetleg az egyesületek érdekeit, de figyelembe véve a magyar sport érdekét, és ezeket a pénzeket a magyar sportra költené el.

Azért kellett a tao, pontosan azért kellett, hogy ne legyen átlátható ez a rendszer; ne legyen felelőse ennek a rendszernek; ne lehessen majd később kit felelősségre vonni ezzel kapcsolatosan; és hogy azok a NER-lovagok, akik ebben is jó pénzt láttak, számolatlanul lapátolhassák ki azt a közpénzt... - mert ez közpénz, hiszen nem fizetik be a költségvetésbe, nem fizetik be az államnak, attól még közpénz, ezt megállapították, bár önök ezt próbálták annak idején titkolni. Tehát énszerintem az lenne a jó és megfelelő rendszer, ha ugyanekkor keretet fordítanánk évről évre a sportra, de azt szakmailag, a sportszakmát figyelembe véve a szaktárca dönthetné el, hogy mire költi. Ő leülhetne azokkal a sportági szakszövetségekkel, és kidolgozhatná azt a koncepciót, amely Magyarország és a magyar emberek számára a legjobb lenne. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szilágyi képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Én továbbra is azt gondolom, hogy ez egy jó kezdeményezés. Tudja, képviselőtársam, az úgy szokott lenni, hogy ha bemenne a költségvetésbe, akkor nem biztos, hogy oda jutna a végén a költségvetésből, ahova egyébként most jut. Ez egy sajátos dinamikája - finoman fogalmazva - a költségvetés tervezésének minden kormány idején, hogy nem mindig minden oda jut, ahova szánják. Tehát én azt gondolom, hogy ebben maradjunk korrektek, lehetne ez egy korrekten végigvitt rendszer, ami igenis szolgálja a magyar sport érdekét.

De nem is ezért akartam szólni, hanem, ha már jót mondok, akkor is leszűrnek; próbálok jót mondani. Tasó úr, én azt mondtam, hogy pont az a nem jó, hogyha folyamatosan szembeállítjuk kicsit demagóg módon a lélegeztetőgépet a nem tudom, milyen tanuszodával. Tehát pont arról beszéltem, hogy azért kellene vigyázni erre a rendszerre, hogy ne ilyen típusú összehasonlítások legyenek, mert általában az ilyen típusú összehasonlítás bizonyos szempontból, egyik oldalról nézve mindig értelmetlen, mert így mindig mindent össze lehetne hasonlítani, és akkor nagyon sok felesleges költés lenne, de hogy ha megkérdeznénk azokat, akik abban a szektorban élnek, ahonnan éppen el akarunk venni, akkor azok meg valószínűleg pont fordítva gondolják természetesen.

Tehát csak ezt akartam tisztázni, hogy én kivételesen pont inkább valami jót akartam mondani, de elnézést kérek érte, többet nem teszem. Köszönöm. *(Derűltség az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Mesterházy képviselő úr. Előterjesztőként adom meg a szót két percre Bánki Erik képviselő úrnak.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem terveztem felszólalni, de Szilágyi úr második felszólalása után most már azt gondolom, hogy muszáj volt szót kérnem.

Képviselő úr, ön tisztában van azzal, hogy miről beszél? *(Nacsá Lőrinc: Nem!)* Tisztában van azzal, hogy hülyének nézi hat sportági szakszövetség teljes vezetését *(Nacsá Lőrinc: Nem!)*, hülyének néz körülbelül 1500 sportegyesületet Magyarországon, és őket gazembereknek, csalónak, hazugnak, tolvajnak állítja be?! *(Közbeszólás a kormányzó pártok padsoraiból: Így van!)* Van fogalma arról, hogy miről beszél a magyar parlamentben?! *(Z. Kárpát Dániel: Miért veszed magadra?)*

Azt én elhiszem, hogy a Jobbik politikai retorikájában jól hangzanak bizonyos nevek, vagy a kormányhoz önök által egyébként köthetőnek tekintett üzletemberek, de gondolkodjon arról, hogy amikor erről beszél, és amikor arról beszél, hogy a taorendszer átláthatatlan, és semmi más célt nem szolgál, mint azt, hogy ebből pénzeket lopjanak ki *(Z. Kárpát Dániel: Szó sincs ilyesmiről!)*, akkor gondolkodjon már annak az 1500 sportegyesületnek a vezetőjében, gondolkodjon abban a 450 ezer gyerekben, gondolkodjon

abban a több mint 1 millió szülőben, akik érint az a szabályozás! *(Nacsá Lőrinc: Szégyen!)* Hát, gondolkodjon már azon, hogy kiket sért meg, és milyen módon beszél a magyar parlamentben! *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Steinmetz Ádám jobbikos képviselő úr, 15 perces időkeretben.

(12.20)

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Asszony! Igyekezem én is sportszakmai szempontból közelíteni az előtünk fekvő törvénymódosító javaslatához, ami tulajdonképpen arról rendelkezik, hogy a sport-infrastrukturális fejlesztéseket a jövőben önerő nélkül engedhessük meg a sportszervezeteknek, tehát ha úgy tetszik, akkor százszázalékos állami támogatással, közpénzből. Örömmel hallottam, de nemcsak hallom, hanem tapasztalom is, hogy a látványssportágakban mennyien kezdenek el sportolni, illetőleg hogy hány sportlétesítmény épült 2011 óta Magyarországon. Vitán felül áll, hogy a Fidesz-kormány kiemelten kezeli a sport területét, és talán a rendszerváltás óta soha ennyi pénz nem áramlott a sport világába, mint most, egyes számítások szerint csak a taóból 700 milliárd forintról beszélünk..

Ugyanakkor meg kell említenem, hogy ebbe a képbe valahogy nem illik bele az a kormányhatározat, amely nemrég született, hogy a sportszerető Fidesz-kormány az idejű költségvetésből miért vesz el, miért csoportosít át 7254 millió forintot, amit korábban tanuszodák, tornatermek építésére, honvédelmi sportkomplexumok fejlesztésére szántak volna és irányoztak elő az idejű költségvetésre. Ez most elmegy kiemelt kormányzati magasépítési beruházásokra. Tehát ebbe a képbe nem tartozik bele, és örömmel venném erre majd a választ és az indokolást.

Továbbmegyek. Szilágyi Kristóf képviselőtársamnak - aki korábban hozzászólott és most nem tartózkodik a teremben - nem értek teljes mértékben egyet azzal az állításával, hogy javult a sportszakmai munka a taotámogatások hatására.

ELNÖK: Szatmáry Kristóf.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Szatmáry Kristóf, bocsánat; rosszul mondtam, elnézést kérek. Tehát hogy a taotámogatások hatására javult volna a sportszakmai munka. Bizonyára javult, de ez azért nem mindenhol mondható el. Idehoztam nemrég a parlamentbe a kisvárdai labdarúgók példáját, akik több milliárd forintból sem voltak képesek megtanítani a magyar gyerekeket focizni olyan szinten, hogy a magyar NB I-ben legalább egy saját nevelésű, utánpótláskorú gyermek tudjon futballozni.

Azzal pedig végképp nem értek egyet, amit államtitkár asszony mondott korábban, hogy a taorendszer

eredményességének fokmérője az, hogy minél többen sportoljanak Magyarországon a látványsportágakban, és hogy minél több sport-infrastrukturális beruházás valósuljon meg. Azért nem értek egyet ezzel, mert ezek csak eszközei lehetnek a minőségi utánpótlás-nevelésnek, de semmiképpen nem célja és semmiképpen nem fokmérője.

Azt mondtam, hogy sportszakmai szempontból közelíték a dolgokhoz, de engedjék meg, hogy országgyűlési képviselőként idehozzam a nép hangját is, és rávilágítsak arra, hogy ugyan a magyar egy sportszerető nemzet, s nagyon büszke és nagyon tiszteli a kiváló és eredményes sportolóit, azonban itt most már fölmerülnek bizonyos kérdések, amikor állami milliárdokról meg sportinfrastruktúra-fejlesztésekről hallanak, illetőleg a látványsportágak kiemelt támogatásáról hallanak. Mert bizony a látványsportágakat és emellett a kiemelt sportágakat kiemelten támogatja a magyar kormány, de azért vannak más sportágak és vannak más sportolók is.

Hogy egy konkrét példát idehozzak: a Marcali Küzdősport Egyesület kiválósága, Dudás Virág például ju-jitsuban az egyik legjobb versenyző Magyarországon, de nemcsak Magyarországon, hanem a világban is kiváló eredményeket ér el, nemzetközi versenyeket nyer. Jelen pillanatban az édesanyja próbálja baráti körben, illetőleg szélesebb körben is összegyűjteni azt a pénzt, hogy ez a versenyző, aki nemzeti büszkeségünk lehet, és a marcali kistérségnek is az egyik büszkesége, egyáltalán el tudjon indulni egy nemzetközi versenyen. Tehát ha belegondolnak képviselőtársaim, óriási az ellentmondás, hogy máshol milliárdokból épülnek stadionok, míg más versenyzőnk, nemzeti büszkeségünk lehet, hogy anyagi okok miatt - mert a szövetségének nincs pénze - nem tud kiutazni egy világversenyre. Sajnos ma itt tartunk. S tartok tőle, hogy nem az egyetlen példa Dudás Virág esete.

De továbbmegyek. Az is furcsa, hogy miért ilyen drágák ezek a stadionok, sportlétesítmények, s egyáltalán hogy lehet az, hogy a költségek menet közben folyamatosan nőnek. Ezt azért meg kéne indokolni az embereknek. Például a vizes vb kapcsán is mondhatom azt, hogy eléggé botrányosan fogadta a közvélemény, hogy hétről hétre milliárdokkal nőtt a fejlesztés, az építkezés költsége.

Azt is kellene kommunikálni, mi az oka annak, hogy jellemzően miért nem adják át időben ezeket a sportlétesítményeket, és hogy a későbbiek folyamán egyáltalán ki fogja ezeket fenntartani. Most száz százalék közpénzből fognak épülni ezek sportlétesítmények, de ki és miből fogja fenntartani ezeket - ezt sem értik az emberek. Azt meg végképp nem értik, hogy amikor egy nép gyermeke családi házat épít vagy lakást vásárol, ma már önerő nélkül aligha teheti ezt meg, ugyanakkor sportlétesítmények meg épülhetnek önerő nélkül.

Azért kell erről beszélni, mert ez zavarja az embereket. Például a mai vitában is képviselőtársam ré-

széről elhangzott, hogy a sporttávo eltörlését javasolják. Képviselőtársaim, kezdeni kell ezzel a helyzettel valamit. S engedjék meg, hogy amellett, hogy elismerjem a taorendszernek - s ezt meg is tettem, és a jövőben is meg fogom tenni - az elért eredményeit, de azért a rendszer hibáival igenis kell foglalkoznunk, és engedjék meg, hogy kritikai hangot is megüssek, hogy ne jussunk arra a szintre, hogy vannak már olyan emberek, akár már országgyűlési képviselők is, akik az egész rendszer beszántását javasolják. Nem szeretném, hogy elmenjünk ebbe az irányba.

Végezetül pedig egy kérdésem és egy kérésem lenne. A kérdés elsősorban Bánki Erikhez szólna, hiszen ő mondta, hogy a már korábban jóváhagyott és támogatott taopályzatokat a sportszervezetek 80 százalékban le tudták hívni. Viszont ebből következik, és természetesen tudomásom is van róla, hogy a 20 százaléknak ez nem sikerült. Mi ennek az oka, mi áll ennek a hátterében?

A kérésem pedig arra vonatkozna, amire már korábban utaltam: szeretném, ha a jövőben a sport-infrastrukturális beruházásokat jobban megindokolná a sportszerető Fidesz-kormány, hogy jobban megértsék az emberek, hogy miért van erre szükség, s mi ennek a hatása. Idehozhatnám az atlétikai világbajnokság stadionjának az építését is, most megy a kötélhúzás a főváros és a kormány között. Jó lenne, ha az emberek tudnák, hogy milyen presztízs van ebben, hogy Magyarország megítélésére nemzetközileg milyen hatással vannak ezek a beruházások. Vegyük emberszámba és kezeljük felnőtteként a magyar polgárokat, még azokat is, akik csak szeretik a sportot, de nem értenek hozzá. Azt kérem tehát, hogy a jövőben ne fordulhasson elő az, ami például a budapesti olimpia kapcsán történt. Úgy érzem, hogy akkor az emberek nem voltak megfelelően informálva, és végül is úgy hoztak olyan döntést, amit hoztak.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, és remélem, választ fogok kapni a kérdéseimre, és meghallgatják a kéréseimet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Steinmetz képviselő úr. A következő hozzászóló Hajdu László képviselő úr, DK.

(12.30)

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Államtitkár Asszony! Előterjesztő! Bizottsági Elnök Úr! Elnök Úr! Én konkrét példával szeretnék az utánpótlás-neveléshez, illetve annak a feltételrendszeréhez hozzászólni. A konkrét példa a saját választókerületem, Rákospalota, Pestújhely, Újpalota. Nem esett itt szó arról, hogy az utánpótlásnak alapvető gondot jelent az, hogy az iskolák tornatermét, az én esetemben 11 tornatermet a KLIK kezelésébe adtak át vagy államosítottak, és a diáksport-egyesületek, a szabadidősport-egyesületek és részben a versenysport-egyesületek, amelyek használták ezeket a tornatermeket, nem jutnak hozzá 11 sportközösségi helyhez.

Most, ami miatt mi is próbálkoztuk, hogy több-célú sportcsarnokot építünk, az elsősorban az, hogy jött egy ilyen intézkedés, kiesett alólunk 11 terem. A gondot - és ez nem XV. kerületi probléma, hanem azt gondolom, általános probléma - az jelenti, hogy ezt egy nagy akció előzte meg, az iskolák udvarára műfüves pályákat építettünk. Annak a mindennapos testnevelésnek a keretében megcsináltunk 11 műfüves pályát világitással, hozzá tartozó öltözővel, mindenel. Igen, de ennek hatalmas üzemeltetési költsége van, ez nem kellett a KLIK-nek.

Most úgy vagyunk, hogy az épület tulajdonilag a KLIK-hez tartozik, még a kerületi polgármester is csak bejelentéssel tud bemenni, ugyanakkor a műfü, ami az iskola udvarán van, a XV. kerületi önkormányzaté vagy bármelyik önkormányzaté, de ennek a működtetésére nincs pénze a KLIK-nek. Tehát mi működtetjük. Tudni kell hozzá, és ezt mindenki tudja ebben a teremben, hogy egy műfüves pálya megépítéséhez az önerőt az önkormányzat adja hozzá, de 15 évre kijelölnek egy működtetőt. Van egy cég, amelyik a világitást, a kamerarendszert működteti, és mindenütt előre megmutatták a céget, hogy ez fogja csinálni, hozza a granulátumokat, és sok mindent. Ez nagy biznisszerű különböző vállalkozásoknak, az önkormányzat pedig szépen fizeti 15 éven keresztül ezeket a cégeket.

Kiszámolva, a 11 pályára az önerőt befizettük, az afölötti részt 15 év alatt visszafizetjük vállalkozónak. Ez konkrét tény. A diáksport-egyesület is, az eddig egyébként szabadon, térítésmentesen edzéseket végzők, a munkaidő után szombat-vasárnap és este 10-ig vagy 11 óráig sportoló gyerekek bemehetnek bérleti díj fejében. A műfüves pályára is bérleti díjjal lehet bemenni, ha mi is kifizetjük azt a portást, aki szombat-vasárnap az iskolában valamilyen másodállásban rendelkezésünkre áll, vagy pedig nem csinálunk semmit a műfüves pályákon. Tehát az utánpótlás-nevelésnek ott van 11 műfüves sportpálya, de nincs, aki kifizesse a portásokat szombat-vasárnap, mert jönnek-mennek, öltöző van meg minden. Ezért az zajlik a gyakorlatban, hogy a kerítés tetején beugrálnak a gyerekek, és ugyanúgy megy a futballozás, csak nem fürdenek, nem öltöznek. Ez zajlik mindenhol, legalábbis budapesti tapasztalatom szerint.

Mivel a piciknél is be van már vezetve az ovifoci, néhány óvodában is kellett ilyen műfüves pályát megépítenünk, mert a lehetőség adta, és mi a sport mellé álltunk mint önkormányzat. Óriási különbség van, mert az óvoda maradt a mi kezelésünkben, ezért mindenki az óvodapályára akar menni, mert ott még mindig nem kell bérleti díjat fizetni. A KLIK egyébként is kötelezett arra, hogy bevételt hozzon, ezért ő nem tud jótékonykodni; a tornateremben, ha jön a tél, a hideg időszakban az időszakban már csökkenne az igény a műfüves pályákra, de hangsúlyozom, nincs kihasználva. Ilyen kihasználatlan utánpótlási lehetőségek mellett arról beszélünk, hogy még óriási beruházásokat tegyünk meg. Ezek hatalmas kihasználatlan kapacitást jelentenek, és ez így zajlik a gyakorlatban - ez az egyik.

A másik, amit szeretnék említeni, hogy mi nem vagyunk szerencsések. Ebben szerencsések voltunk, mert itt hatalmas nagy kedvezményt az MLSZ tudott biztosítani, az MLSZ-szel egyébként könnyű volt a műfüves pályák ügyében megállapodni. De nem ilyen könnyű a tanuszodaügy, és nem ilyen könnyű a tornaterem, akár a többcélú tornaterem, ami a szabályoknak megfelel, bármelyik sportszövetséghez megyünk.

Mégis sikerült eljutnunk a Magyar Vízilabda Szövetséghez, és több száz milliót tartunk, amit mi önerőként tervekbe, hatástanulmányba, lakossági fórumokra, engedélyezési tervekben, kiviteli tervekbe költöttünk, szóbeli igény alapján, hogy ez egy vízilabda-utánpótlás-nevelő stadion lesz, nyáron pedig akár strandcélokat is szolgálhat, nagy területe van az önkormányzatnak, ahol ezt megvalósítjuk. Igen, itt jöttünk arra rá, hogy egy taohatározathoz, hogy nekem jogom van taót gyűjteni, az egy külön hatalom. Ez olyan külön kapcsolatrendszert igényel, amit senki nem tud elképzelni, hogy egy taohatározatot meg lehessen szerezni. Ehhez kell igazán a nem is tudom, milyen tőke. Itt már nem is akármilyen kapcsolati tőke kell.

A kapcsolati tőke az uszodaépítéshez egy külső személynek van meg. És itt jön be az, hogy kapcsolati tőkével rendelkező emberek kilincselnek a polgármestereknél, hogy ő el tud intézni ezt és ezt. És itt kapcsolódnék a hozzászólókhöz, hogy itt valami nincs rendben. Ha ez pályázati úton, normatív módon működne, ha azt mondanánk, hogy cél- és címzett támogatásban, de kiszámítható módon lehetne ehhez a pénzhez hozzájutni, vagy olyan normát például lehetne, hogy nálunk van 2600 igazolt sportoló, van 26 sportegyesület, ennek alapján járhat egy sportcsarnok, építhetünk. De ha nincs kapcsolatunk, vagy az a kapcsolat, amit kér, nem merjük megadni, mert nem akarunk vezetősárra kerülni, azt el akarjuk kerülni, akkor nem jutunk ehhez hozzá.

Ki kell mondani ebben a Házban, hogy így lehet a taoforráshoz hozzájutni. Van egy sportcsarnok, amire szintén jelentkezett valaki, aki azt mondta, hogy ez igen, 2500 nézőig ha elmegyünk, akkor ő meg tudja szerezni. Megvannak a terveink kompletten, raklapnyi terv, benne van 180 millió forintunk, a taohatározatot viszont mégsem tudtuk megszerezni. A taohatározatban a költségvetés 4 milliárd forint lett volna. Az önkormányzatnak már most benne van ennyi pénze, és az önerő az uszoda esetében 1,1 milliárd forint lenne. Ebben a sportcsarnokban az önerőt nem is tudhattuk meg, mert odáig nem jutottunk el, hogy lesz taohatározatunk vagy nem.

Erről kell itt őszintén beszélni, hogy aki a tűz közelében van, és tud egy olyan papírt hozni a szakszövetségtől, attól a szakszövetségtől, amit elnök úr most nagyon megvédett... - de a szakszövetség ezt nem adja ki olyan egyszerűen, hogy bemegy hozzá egy polgármester, és azt mondja, itt van, szép a pofája, ezt szeretnénk megépíteni, adjuk az önerőt, nem is kell a száz százalékos ingyenes hozzájárulás, hanem oda egészen más dolgok is kellenek. Tehát ha a szakszövetség

maga dönthetne, akkor nálunk már épülne a vízilabda-stadion, de nem maga dönt, nála van formálisan ez a jog, hogy kijelölhet valamit. A tornateremmel ugyanez van, a 2500 főt befogadó többcélú sportcsarnokkal. A Kézilabda Szövetség, mert azzal tárgyaltunk, támogatná ezt, nagyon szeretné, de van még valaki, aki meg nem szeretné. Ahol ilyen viszonyok között használható föl taopénz, ott nagyon nehéz azt mondani, hogy százszázalékos támogatású. Ki az, akinek száz százalék?

Befejezésül annyit, hogy a XV. kerület is szereti a sportot, személy szerint több cikluson át polgármester voltam. Amikor a rendszerváltást követően láttam, hogy a privatizáció viszi el az összes sportpályát, azt hittem, engem nem is fognak újraválasztani. Összevásároltuk az állami vállalatok sportpályáit, és mindet átsoroltuk olyan övezetbe, hogy ott ne tudjanak vele mit kezdeni. Ilyen stadiont vettünk már 23 évvel ezelőtt, mint a Budai II László stadion. Én terjesztettem be személyesen, egy magánszemélytől vettük, aki a Volántól valahogy megszerezte annak idején. Megvettük a Vegyépszer stadionját, megvettük a Ferroglobus vállalat stadionját.

(12.40)

Tehát mondhatom, hogy az összest, ami még akkor nem volt valami más övezetbe rakva, összevásároltuk a sportpályákat, tehát mi tudnánk fejleszteni, de ehhez a pénzhez nem akárki tud hozzájutni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hajdu képviselő úr. A következő hozzászóló Molnár Gyula képviselő úr, MSZP.

MOLNÁR GYULA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Megpróbálok rövidebb és pattogósabb lenni, mint előttem szóló képviselőtársam. Mindig izgalmas, már-már tudományos elemzés végiggondolni azt, hogy hogyan, miképpen kerül egy ilyen törvényjavaslat elé. Mi az a pillanat, amikor Bánki Erik és Kocsis Máté ücsörögnek az irodájukban, és arról beszélnek, hogy a világ globális kihívásai közül a következő héten melyiket rendezzük *(Derűtség az ellenzéki pártok soraiban.)*, és úgy gondolják, hogy ezen a héten például a taóban vannak még elvarratlan szálaink, és ezt a taoszálat gyorsan itt még a karácsonyi ünnepek előtt rendezzük is.

Azt akarom ezzel mondani, tisztelt előterjesztők, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, hogy eléggé süt erről az anyagról, hogy talán ez valamilyenfajta konkrét érdek alapján született; nem állítom, hogy egy konkrét érdek, bocsánatot kérek, nem akarok senkit megbántani, hanem azt érzékelem, minthogyha egy új korszak kezdetén állnánk, egyvalami befejeződött, lezárult, és most egy újfajta megközelítés, egy picit nagyvonalúbb, elegánsabb megközelítés veszi a kezdetét.

Azt mondta az előterjesztő nagy meggyőződéssel és hittel - és most elég komoly indulattal is reagált egy hozzászólásra -, hogy ne tételezzünk fel semmi rosszat. Én nem fogok beszállni ebbe a veretes, míves taovítába, én is azt gondolom, hogy ezt jól használva ez egy jó dolog, de nem akarom ezzel elvinni a vitát egy rossz irányba semmiképpen sem. Szóval, azt mondta az előterjesztésben, hogy ez kifejezetten azért van, azért jó, mert így most a kicsik számára is hozzáférhető lesz minden. Akkor ezt bizonyítsák be! Akkor vegyük ki a 300 milliót ebből az előterjesztésből - mert azért, lássuk be, hogy ez nem feltétlenül a kicsik ismérve; lehet, hogy ha Hajdu képviselőtársam utánam szól volna, tudott volna beszélni arról, hogy mennyivel kisebb pénz is elég lenne néhány dologra ott a XV. kerületben -, tehát akkor bizonyítsuk be, hogy ez ténylegesen, valóban mindenki számára hozzáférhető.

Én egyébként éppen nem olyan régen gondolkodtam egy ilyesmi indítványban, mert több kis egyesület megkeresett, hogy számukra ez a 30 százalék is sok, lehet-e, hogy az értékhatárokat 10-re vigyük lejjebb. Tehát az, aki egyébként ténylegesen kicsi, és ezt arra akarja használni, amiről ez eredetileg szólt - az intézményhálózat, a létesítményhálózat javítására -, akkor ezt, azt gondolom, hogy tegyük meg. Így már akkor két módosító indítvány lehetőségét is megnyitottuk a következő pár órában. Ha nem, akkor nyilván, ahogy Mesterházy képviselőtársam mondta, ha kulturált, akkor én a magam módján megpróbálom önöket segíteni, a szavazásnál ezt meg tudják tenni.

Még egy utolsó költői kérdésem van, és tényleg nem akarom nagyon hosszasan húzni a Ház idejét. Ugye, azt jól gondolom, hogy az önök politikai kultúrájában a miniszterelnök nélkül ilyet nem lehet benyújtani? Nyilván az ő elkötelezettsége és az ő ilyen típusú szándéka teljesen nyilvánvaló. Most már, gondolom, Walesben van, izgul mindenki, magam is, hogy mi lesz a csapattal az este során. Szóval, az a kérdés, az az igazi kérdés, kérdésünk, hogy akkor az volt-e a politikai szándék, az volt-e a megrendelés önöknek a miniszterelnök által, amit önök most ebben a törvényjavaslatban leírtak. Ha így van, akkor a következő napokban ezt fogjuk látni, ha nem, akkor esetlegesen készen állunk arra, hogy a jobbító módosító indítványait, amennyiben érkeznek ilyenek, szívesen megtámogatjuk. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Molnár képviselő úr. A következő hozzászóló Tordai Bence, a Párbeszéd képviselője.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Először szerintem arról érdemes szólni, hogy mit nem tervez módosítani a Fidesz a társasági adóval kapcsolatban; amiről valójában tárgyalni lenne érdemes, az az, hogy a nagyvállalatoknak az adóterhelését visszamegjeljük *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: Így van!)*,

hiszen most egy olyan adópolitikát folytatnak, ami a nagyvállalatokat gyakorlatilag felmenti a közteherviselés alól, a kisembereket pedig rommá adóztatja.

Az önök elmúlt kilencéves ténykedésének az egyik talán legfontosabb eredménye, hogy teljesen átrendezték a közteherviselés szerkezetét. *(Bánki Erik közbeszól.)* Figyeljen a képviselő úr, és meg fogja tudni, hogy mire gondolok. *(Z. Kárpát Dániel: Az előbb olyan érzékeny voltál! Hallgasd már meg!)* Tehát a 19 százalékos társaságiadó-kulcsot önök leszállították 9 százalékra, ami az adóparadicsomok szintje, az EU-ban a legalacsonyabb ilyen érték, és ami gyakorlatilag egy lefelé való versenyt jelent a tagállamok között, sőt a globális térben, hiszen az a kérdés, hogy ki menti fel minél nagyobb arányban a nemzetközi nagyvállalatokat az adófizetés alól. Abban reménykednek önök, fideszesek, jobb ötlet híján, hogy majd ez fogja idevonzani a nagy cégeket.

*(Földi Lászlót a jegyzői székben
dr. Vinnai Győző váltja fel.)*

De nemcsak hogy az elméleti adókulcsot levítették 9 százalékra, hanem olyan adókedvezményeket adnak, ami alapján a legnagyobb vállalatoknak a tényleges adóterhelése az 1 százalékot éri el. Tehát a nagyvállalatok Magyarországon 1 százalék adót fizetnek, a kisemberek a munkajövedelmük után több mint 40 százalék közterhet viselnek - hiszen nem csak szja-t fizetünk, mint azt képviselő úr nagyon pontosan tudja -, szintén a kisemberek, amikor a 40 százalék fölötti terhelésű munkajövedelmükből megveszik a mindennapi fogyasztási cikkeiket, akkor 27 százalékos világrekorder áfát fizetnek, és akkor önök ezt a 9, illetve gyakorlatilag a nagyvállalatok számára 1 százalékos társasági adót vezetik be. Tehát azt gondolom, hogy ha a társasági adóhoz hozzá akarunk nyúlni, akkor a legfontosabb dolgunk, hogy a nagyvállalatok adóját visszaemeljük egy méltányos szintre, és az így befolyó összegből a kisemberek adóterhelését csökkentjük. Ez az első dolog. Erről kéne ebben a Házban beszélnünk.

De jó, ha önök a sportcélú társaságiadó-kedvezményeikről akarnak beszélni, akkor itt is azért rögzíteném a Párbeszéd álláspontját. Először is: az adókedvezmény, amit ilyen módon maguknál tartanak a cégek és átadnak a sportegyesületeknek, közpénz. Ez nem a Párbeszéd véleménye, ez nem egyszerű szakmai álláspont, ez egy bírósági ítélet. Tehát ezt a közpénzt nem a demokratikusan megválasztott döntéshozók határozzák meg, hogy mire lehet szólni, hanem önök a nagyvállalatok döntéshozói kezébe teszik át ezt a döntési jogosítványt. *(Bánki Erik: Miről beszélés?)* Arról beszélek, hogy a sporttao a korrupció melegágya. Arról beszélek, hogy mindenféle szürke-zónás lobbizások, mindenféle mutyik alapján, ha úgy tetszik, ahogy a képviselőtársak mondják itt az ellenzéki oldalon, a kapcsolati tőke - értsd: a fideszes NER-be való betagozódás - alapján lehet ezeket a pénzeket megszerezni.

Azt is látjuk, hogy ezek a pénzek, ezek a százmilliárdok, ezek az összegek, amik a magyar felsőoktatás támogatásával vetekedő nagyságrendű összegek, alapvetően és nagyrészt nem az utánpótlás-nevelés támogatására mennek, miközben nyilván van egy olyan mellékhatása, hogy ott is lehet szép számokat hirdetni, de ezek stadionépítésekre mennek *(Bánki Erik: Egyetlen stadion se épült ebből!)*, és a látvány-sportágak közül elsősorban a nagyon eredményes magyar futball támogatására mennek el, és azt is tudjuk, hogy a focira, stadionépítésre szánt pénzek milyen eredményességgel hasznosulnak.

Azt látjuk, hogy amikor stadionépítésről van szó, akkor pofátlan összegeket mondanak be az Orbán Viktor, Mészáros Lőrinc és hasonló figurák körébe tartozó kivitelező cégek, majd amikor egyszer véletlenül elfogy a pénz, akkor bemondanak egy feleakkora összeget, és ezzel elismerik - és most a frissen építendő kézilabdacsarnokról beszélek -, hogy legalább 100 százalékos túlárazást terveztek eredetileg. Tehát akkor azok a százmilliárdok, amik erre a sporttaóra mennek el, tulajdonképpen nagyon direktben 50 százalékában, 60 százalékában, ki tudja, mekkora arányban a fideszes holdudvar gazdagítására mennek el.

Mi nagyon egytértünk azzal, hogy neveljük egészséges életmódra a fiatalokat, nagyon egytértünk azzal, hogy támogatni kell a fiatalok sportolását, nagyon egytértünk akkor, ha önök iskolai tornatermek vagy tanuszodák építésére költenék ezeket a pénzeket, de annak nem az kell legyen az útja, hogy a nagyvállalatokkal és kisebb cégekkel kötendő mutyikra kényszerítik az önkormányzatokat, a sportegyesületeket és mindenki mást, hogy aztán ebből kivessék a fideszes oligarchák a részüket. Ennek az az útja, hogy akkor behozzuk ezeket a pénzeket a költségvetésbe, szépen terhet viselnek a nagyvállalatok is, szépen felemeljük a társasági adót, és nem újabb és újabb kedvezményeket adunk, és aztán ezt normatív módon a megfelelő célokra demokratikus ellenőrzéssel megtámogatva költjük el. Merthogy most hiába közpénz a tao, gyakorlatilag nem lehet ellenőrizni, hogy hogyan költik el, és mi az az alkotmányos költség, tehát az a fideszes korrupciós hányad, amit ebből önök leszednek.

Úgyhogy itt, úgy látszik, hogy néhány ellenzéki képviselővel is vitatkoznom kell: nem, a taorendszer rossz, a magyar államnak nem lenne szabad lemondani ezekről a bevételekről. A magyar államnak az feladata, hogy támogassa a fiatalok sportolását, támogassa az iskolásoknak a testnevelésórai facilitásait, és így tovább, de az nem feladata, hogy a Fidesz-holdudvart hizlalja.

(12.50)

Úgyhogy nagyon kérem önöket, hogy ha egyszer ezt tényleg őszintén, méltányosan végiggondolják, akkor nyugodtan terjesszék be az egésznek a felszámolásáról szóló törvényjavaslatot, a társasági adó nagyvállalatok számára 19 százalékra való visszaemeléséről

szóló javaslatot és ezzel párhuzamosan a kisemberek adóterhelésének a csökkentését. A Párbeszéd ezt nagy örömmel támogatná, a mostani javaslatot viszont egyszerűen nem tartjuk megvitatásra sem méltónak. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Tordai képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tordai Bence verbális ámokfutásából két dolog derült ki; egyrészt, hogy hazudik, épültek tornatermek, tanuszodák rengeteg számban az országban, tanuszodák is és tornatermek is. A másik pedig, amit megtudtunk, hogy az ellenzék adót akar emelni. Mi továbbra is az adócsökkentésben vagyunk érdekeltek. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból, köztük: Ó! Ó! Komoly felszólalás!)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm. A következő hozzászóló Szilágyi György képviselő úr, Jobbik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Muszáj reagálnom Bánki Erik műfelháborodós, asztalsapkodós, kiabálós felszólalására, én kellő visszafogottsággal és tisztelettel próbálok majd válaszolni ezekre a kérdésekre. Az a problémám egyébként, tisztelt képviselőtársam, hogy ha már esetleg az ön és Tordai Bence mostani vitáját is nézem, a legnagyobb probléma az, hogy önnek hatalmas a felelőssége, mert amit ön itt elmond, és amit tesz, azt nem tudatlanságból teszi, hiszen megvan a szakmai felkészültsége hozzá úgy is, mint a Gazdasági bizottság elnökének és a Magyar Labdarúgó Szövetség elnökségében betöltött pozíciója révén. Ön rálát ezekre az esetekre, és mégis bejön, és azt mondom, hogy akkor tudatosan itt a parlamentben megpróbálja félrevezetni a közvéleményt, és megpróbálja félrevezetni saját képviselőtársait is.

Kérdéseket tennék fel esetleg önnek, képviselő úr, ha egy pillanatig tud rám figyelni, bár azt mondta Tordai Bencének, hogy egyetlen stadion sem épült taóból, lehet, hogy a felcsútit elfelejti. Tudja, az robantotta ki, amikor Orbán Viktor azt mondta, hogy a felcsúti stadiont magánadakozásból építették fel, mert cégek odaadták a pénzüket. Ebből lett a per, ami után a bíróság kimondta, hogy a tao közpénz. Önök azt mondták, hogy nem közpénz, ez egy magánadakozás a cégek részéről, ezért nem kell elszámolniuk. De, el kell számolniuk, tehát lehet, hogy a felcsúti stadiont egy kicsit kihagyta ebből a felsorolásból.

Azt nem értem egyébként Bánki Eriknél, és próbálok visszaemlékezni az elmúlt évekre, de valahogy nem ütötte itt az asztalt, és nem kiabált, amikor a vi-
zes vb költségei elszálltak és háromszorosára emelkedtek. Hát, miért nem ütötte akkor is itt az asztalt, képviselő úr?

Vagy miért nem ütötte itt az asztalt akkor, amikor olyan hírek érkeztek különböző vidéki egyesületektől, hogy a taopénzből 300 ezer forintért vettek egy-egy fogaszt? *(Z. Kárpát Dániel: Szégyen!)* Miért nem mondta azt, hogy felháborító ennek a taopénznek az elherdálása? Vagy miért nem emelte fel a szavát akkor, és miért nem ütötte itt az asztalt, hogy egy 1800 fős falunak ebből a taopénzből miért is ment nyolc év alatt 25 milliárd forint? 25 milliárd forintot kapott Felcsút. *(Z. Kárpát Dániel: Most lehet hangoskodni!)* Tehát, Tasó képviselő úr, a vidék nincs ennyire háttérbe szorítva ezek szerint, hiszen egy 1800 fős falu 25 milliárd forintot kapott nyolc év alatt a taopénzből, de nem láttam akkor sem azt, hogy Bánki Erik ütötte volna az asztalt, hogy egy 1800 fős falunak ne adjanak 25 milliárd forintot ebből a taopénzből.

Aztán nem láttam azt sem, képviselő úr, hogy ütötte volna itt az asztalt, és mondjuk saját képviselőtársától kérdezte volna - aki ott ült ön mellett nem is olyan messze -, Tiffán Zsolttól, hogy magyarázza már meg Tiffán Zsolt, hogy mire gondolt akkor, amikor azt mondta, hogy Baranya megyében az európai uniós pénzeket és az állami forrásokat maffiamódszerekkel egy fideszes és egy MSZP-s képviselő osztogatja szét. Ön nem ütötte az asztalt, pedig ha jól tudom, ön baranyai képviselő. Miért nem ütötte az asztalt, hogy mondja már meg Tiffán Zsolt, hogy mire gondol, meg milyen maffiamódszereket emleget Orbán Vikornak, meg milyen maffiamódszereket ajánl a figyelmébe? Tehát én úgy gondolom, képviselő úr, hogy akkor is kellene ütni az asztalt esetleg és ilyen felháborodottan felszólalni a parlamentben, amikor ilyen esetekkel találkozok, meg amikor kisvasútépítésekkel és hasonlókkal.

Még egyetlenegy megjegyzés a végére. Ön azt mondta itt felháborodva ismételtelen és kiabálva, hogy én azt mondom, hogy az összes sportági szakszövetség, az összes egyesület tolvaj, ellopja a taopénzt, meg trükközik. Nem, képviselő úr, én nem ezt mondom. Én azt mondom, hogy az összes olyan sportági szakszövetség és az összes olyan egyesület, ahova a magukfajta és maguk betették a lábukat, azok lopják a taopénzt, lopják a közpénzt, és mindenhol trükköznek. Én azt mondom, hogy ahol önök bent vannak a sportági szakszövetségben, ahol önök bent vannak az egyesületben, ott igenis lopják a közpénzt, én ezt mondom, és nem azt, hogy az összes egyesületnél. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Megadom a szót az előterjesztőnek, Bánki Erik bizottsági elnök úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Kevés ennél színvonalaltalanabb vitában vettem részt az Országgyűlésben az elmúlt

húsz évben. Ez egyértelműen annak köszönhető, hogy az ellenzéki képviselők 90 százaléka nem arról beszélt, ami az előterjesztés, nem arról beszélt, ami az elmúlt időszak eredményeit, a pénzek felhasználását illeti, hanem egyértelműen a saját politikai meggyőződése és a saját szereplése szempontjából közelítette meg az ügyet, és próbált belekötni egy olyan rendszerbe, amire, azt gondolom, Magyarországon sok százezer ember büszke, és amelynek a pozitív hatásait sok százezer ember, köztük gyerekek, szülők élvezik.

Arról már nem is beszélek, hogy számos tárgyi tévedés övezte az ellenzéki felszólalásokat. Fogalmuk sincs képviselőtársaimnak arról, néhány képviselőtársamnak, aki felszólalt a vitában, hogy hogy működik ez a rendszer. Utalnék Tordai Bence képviselő úrra, aki azt mondja, hogy a nagyvállalatok önállóan döntenek a pénzek felhasználásáról. Fogalma sincs arról, hogy sportági szakszövetségek szakmai döntése nélkül egyetlenegy sportegyesület, sportvállalkozás vagy alapítvány sem kaphat támogatási igazolást, és csak ezzel a támogatási igazolással mehet bármelyik, Magyarországon működő és Magyarországon adózó céghez, tehát egyetlen cég sem dönthet önállóan arról, hogy milyen sportot vagy milyen beruházást támogat. Arról nem beszélve, amikor önök azt mondják, hogy ezek a beruházások alapvetően stadionok építésének a célját szolgálták, nem is az utánpótlás-nevelés célját, hanem versenysportot. Ezt önmaga az Európai Bizottság zárja ki, tisztelt képviselőtársaim, hiszen versenysportra a társaságiadó-támogatásból egyetlenegy fillért sem használtak fel. Magyarországon pedig - továbbra is megerősítem - egyetlenegy stadion beruházásánál használtak fel taót, ebből a szempontból jogos a felvetés, de önök csak és kizárólag stadionokról beszélnek, amikor a taótámogatásokról van szó.

Arról sem beszélnék, hogy Csárdi Antal képviselő úr elemi hibákat, számításbeli hibákat vétett, hiszen nagyságrendi tévedéseket fogalmazott meg a felszólalásában. Szerinte 700 milliószor millió, az 700 milliárd. Fel kell homályosítanom tisztelt képviselő urat, hogy egy tízes (*sic!*) nagyságrendet eltévedett ebben az ügyben ugyanúgy, mint amikor 14 ezer sportcsarnok építéséről beszél 700 milliárd forint nagyságrendben, ami 50 millió forint/sportcsarnok lenne költség szintjén. Itt megint éppen egy nagyságrendi tévedésben van képviselő úr.

De beszélhetnék Burány Sándor képviselő úrról, aki annak a kormányának a tagja volt, aki hírhedt megszorításokat hozott mind az egészségügy, mind az oktatás, mind a tudományos élet terén. Ő beszél arról, hogy a sport helyett egészségügyre, oktatásra és tudományra kéne több pénzt fordítani, miközben soha ennyi pénz se az egészségügy, se az oktatás, se a kutatás területén nem került felhasználásra, mint a polgári kormány éveiben és időszakában.

Szóval, tisztelt képviselőtársaim, igazából érdemi felvetés egyetlenegy sem érkezett a vitában, leszámítva néhány kérdést, amire szeretnék válaszolni.

Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony kérdezte, hogy az Európai Bizottság engedélyezte-e ezt a módosítást. Nem, hiszen a módosítás még nem került elfogadásra. Alapvetően egyébként nem volna egyeztetési kötelezettsége a kormánynak, de a kormánnyal egyeztetve abban maradtunk, hogy ha a törvény elfogadásra kerül, akkor ők az Európai Bizottságban is ezt az illetékesekkel meg fogják vitatni, nehogy véletlenül utólag legyen bármilyen probléma vagy bármilyen eljárás ebben a tekintetben.

Hogy mekkora költségvetési hatása lesz, ezt pontosan nem lehet tudni, illetve felmerült az is, hogy mi a célja, Molnár Gyula képviselő úr mondta, hogy miért éppen most aktuális ez a kérdés. Hát, éppen azért aktuális ez a kérdés, hiszen ami elhangzott a vitában is, hogy nemcsak a kormány, hanem én magam is folyamatosan egyeztetek szövetségi vezetőkkel, hiszen én magam is egy látvány-csapatsportág szövetségének vagyok elnökségi tagja. Ebben a minőségemben is visszautasítom Szilágyi úr szavait, amit ilyen értelemben az MLSZ-re is kirótt, hogy az MLSZ ezeket a pénzeket ellopna.

(13.00)

Tisztelt Képviselő Úr! Ha önnek bármiről tudomása van (*Z. Kárpát Dániel: Tegyen feljelentést!*), akkor tegyen feljelentést! (*Z. Kárpát Dániel: Nagyön cinikus!*) Ne itt a parlamentben, hangzatos felszólalásokban szidja a sportági szakszövetségeket, és minősítse őket tolvajnak, amit ezúton is visszautasítok (*Z. Kárpát Dániel: Nem a szakszövetséget minősítette! Ahova betették a lábatokat!*), hanem akkor tegyen feljelentést, hogyha bármilyen olyan esetről van tudomása, ahol szabálytalan pénzfelhasználás történt volna!

De visszatérve a kérdésre: tehát azért most aktuális ez a kérdés, hiszen a szövetségek jelezték azt, hogy több esetben merült fel probléma olyan sportegyesületeknél vagy sportvállalkozásoknál, amelyek határozatot kaptak arról, hogy sportberuházást indíthatnak, akár kistélepüléseken is elsősorban sportcsarnokok vagy uszodák építésére, de menet közben olyan mértékű költségnövekedés következett be az elmúlt három évben a magyar gazdaság kivitelezői oldalán, építési kivitelezői oldalán, hogy ezeknek a megemelkedett költségeknek az önerejét már nem tudják biztosítani, vagy egyáltalán a beruházáshoz nem is tudnak hozzáfogni, emiatt kezdeményezték a szövetségeknél azt, hogy legyen lehetőség az infrastrukturális beruházások esetében arra, hogy adott esetben önerő nélkül tudják ezeket megkezdeni.

Azt, hogy a költségvetésre milyen hatással lesz, egyelőre nem lehet számszerűsíteni. Éppen ezért vonatkozik a mostani javaslat a 300 millió forint fölötti beruházásokra, mert ott a kormánynak van egy kontroll-lehetősége, hiszen a sportági szakszövetségek által kiadott támogatási igazolásoknál, ahol a 300 millió forintot meghaladja a beruházás mértéke, ott az

EMMI-nek és a Pénzügyminisztériumnak kell jóváhagynia ezeket a beruházásokat, amelyek nyilvánvalóan költségvetési oldalról meg fogják azt vizsgálni, és így ők tudják azt biztosítani, hogy az aktuális éves költségvetést ne terheljék túl ezek a beruházások.

Végül még egy kérdés, ami több képviselőtársam részéről felmerült, a fenntartási vagy fenntarthatósági problémák kérdése. Én azt gondolom, hogy a mostani beruházásoknak a jó része már egy átgondolt beruházás, és egy átgondolt előkészítés után indul meg, tehát itt olyan technikák, olyan technológiák kerülnek alkalmazásra, amelyek a lehető legolcsóbb üzemeltetést biztosítják, de egyébként a társaságiadó-kedvezmény rendszerén belül magára az üzemeltetésre is igénybe tudnak venni támogatást az egyesületek. Azt gondolom tehát, hogy ezeknek a beruházásoknak a fenntarthatósága arra a 15 évre, amit egyébként a törvény előír, biztosítható.

Egy utolsó megjegyzés: itt az átláthatóságot firtatták képviselőtársaim. Teljesen egyértelmű és világos, hogy minden szövetségnek minden taoberuházás esetében adatközlési kötelezettsége van, tehát ha bármilyen beruházás kapcsán bármilyen kérdésük merülne fel, akkor a szövetségeknek ezeket a kérdéseket meg kell válaszolniuk, mint ahogy egyébként az a Magyar Labdarúgó Szövetség esetében is minden egyes ilyen kérdés esetén megválaszolásra kerül. Az tehát, amiről önök beszélnek, hogy itt egy átláthatatlan katyvasz lenne, és innen bárki is, bármilyen érdekelt-ségű cégek, társaságok talicskával tolnák ki a pénzt, az nem más, mint aljas, szemenszedett hazugság, amit egyértelműen én a magam részéről is visszautasítok. *(Z. Kárpát Dániel: Jaj, ne utasítsd vissza!)*

Úgyhogy - visszatérve a törvényjavaslat eredeti szándékához - még egyszer arra kérem képviselőtársaimat, hogy ne az egyéni politikai érdekeiket nézzék *(Z. Kárpát Dániel: Ezt MLSZ-elnökségi tagként mondogd vagy fideszes képviselőként?)*, hanem azt nézzék, hogy ez a társaságiadókedvezmény-rendszer hány százezer gyereknek, hány millió szülőnek könnyíti meg az életét, ad lehetőséget arra, hogy olyan gyerekek, akik egyébként nem tudnának sportolni, sportolhassanak az adott településen vagy az adott kistérségben, és bár alapvetően az utánpótlás-nevelés és a nagy létszám, az igazolt versenyzők létszámának növelése a célja, de egyértelmű hatása van a versenysportra is, hiszen minél mélyebb a meritési alap az utánpótlásban, annál nagyobb az esélye annak, hogy minél több tehetség kerüljön elő, és belőlük olyan él-sportolók legyenek, akik egész Magyarországnak örö-möt, sikert és büszkeséget tudnak szerezni. Ezért megkérem önöket, hogy támogassák ezt a törvényja-vaslatot.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bánki Erik bizottsági elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok be-nyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek az **egyes vagyongazdálkodási tárgyú törvények módosításáról, valamint egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8033. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót 30 perces időkeretben Fónagy János, nemzeti vagyonnal kapcsolatos parla-menti ügyekért felelős államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kor-mányiroda államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A most előterjesztett javaslat több, a nemzeti vagyon kezeléséért felelős miniszter felelős-ségi körébe tartozó szakterület szabályozási tárgykörét érinti, tükrözi a gazdasági, vagyongazdálkodási vi-szonyokban és az igazgatási rendszerben végbement változásokat, és ezek kezelésére igyekszik választ adni.

A benyújtott javaslatnak a szerencsejáték szerve-zéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény módosítására irányuló rendelkezései elsődlegesen a törvénynek a hatósági gyakorlatban jelentkező jogalkalmazási ta-pasztalatokon alapuló pontosítására irányulnak. Az illegális szerencsejátékokkal szembeni fellépés haté-konyaságának növelése a szerencsejáték-felügyeleti te-vékenység kiemelt célja. A törvényjavaslat ezzel össz-hangban tartalmazza a települési önkormányzat jegy-zője üzletbezárási jogának, illetve kötelezettségének a kiterjesztését az engedély nélkül üzemeltetett pénz-nyerő automatákon túl bármilyen módon engedély nélkül szervezett szerencsejátékokra.

Az elkobzás intézménnyel összefüggésben gya-korlati problémaként merült fel, hogy az elkobzással kapcsolatban az állami adóhatóságnál keletkezett költségek mely személyi körre terhelhetőek. Az egyértelmű jogalkalmazás érdekében szükséges az elkob-zást megelőző tulajdonost meghatározni, azon eset-ben pedig, amikor a tulajdonos személyét nem sikerül megállapítani, a felmerülő költségeket végső soron az államnak kell viselnie.

A szerencsejáték-törvény az 1991-ben történt el-fogadása óta tartalmazza azon rendelkezést, amely szerint a pénznyerő automata működtetésére a gyár-tás időpontjától számított öt éven túli időtartamra nem adható engedély. Az eltelt közel három évtized technikai fejlődésének eredményeként ez a tilalom napjainkra idejétmúlttá vált. A jelenleg üzemeltetett berendezések kialakítása lehetővé teszi a főbb hard-velemek cserélhetőségét, emiatt e berendezések öt év eltelté utáni, hulladéknak történő minősítése már nem indokolt.

Az egységes és koherens jogalkalmazást és szer-vezői joggyakorlást elősegítő módosítások mellett a törvényjavaslat újraszabályozza a nemzeti vagyon ke-zeléséért felelős tárca nélküli miniszternek a szeren-

csejatek-felügyeleti tevékenységére vonatkozó, a kormány részére történő beszámolási kötelezettségét. A beszámoló tartalmi elemeinek jelentős kibővítése a javaslat elfogadása esetén a szerencsejáték-szektor hatósági felügyeletének az eddiginél komplexebb értékelését teszi majd lehetővé.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat kiszélesíti a Magyar Fejlesztési Bank fejlesztési banki tevékenységi kereteit annak érdekében, hogy az MFB Zrt. hatékonyabban láthassa el a hazai gazdaságfejlesztési célok megvalósításához szükséges fejlesztési források biztosításához kapcsolódó feladatait. A piaci igényekhez igazodva kiegészül azon jogviszonyok köre, amelyekhez kapcsolódóan az MFB Zrt. kezességet, garanciát, illetve egyéb bankári kötelezettséget vállalhat. A törvényjavaslat emellett módosítja a fejlesztési tőkefinanszírozás fogalmát, ezáltal a fejlesztési tőkefinanszírozás jogcímén juttatott forrás felhasználásának lehetőségeit is bővíti. Mindez előmozdítja az MFB Zrt. törvényi feladatai ellátása körében végzett pénzügyi szolgáltatási tevékenységének hatékonyságát.

(13.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslatnak a vasúti törvény módosításáról szóló rendelkezései pontosítják az országos törzshálózati vasúti pálya és tartozékai fogalmát, és meghatározzák a vasúti telekalakítás alapvető szabályait. Tekintettel arra, hogy az országos törzshálózati vasúti pálya és tartozékai az állam kizárólagos tulajdonába tartoznak, létesítésük és működtetésük az állam kizárólagos gazdasági tevékenysége. Ezek az országos törzshálózati vasúti pályák kizárólagos állami tulajdonú nemzeti vagyon jellegükre tekintettel forgalomképtelenek, és azon osztott tulajdon nem létesíthető.

A módosítás azt a célt szolgálja, hogy a nemzeti vagyon védelme biztosítható legyen, azonban a korlátozásuk csak a legkisebb szükséges mértékre vonatkozzon. A vasúti telekalakításra vonatkozó szabályokkal összefüggésben módosul az ingatlan-nyilvántartásról és az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény is.

Tisztelt Ház! Az elmúlt időszak jogalkalmazói tapasztalataira és az államivagyon-gazdálkodás körében felmerült megoldandó feladatokra tekintettel vált szükségessé az állami vagyonról szóló törvény egyes rendelkezéseinek pontosítása, kiegészítése is. A jogszabály kiegészítése útján megvalósul az állam tulajdonában álló, közgyűjteménynek nem minősülő egyéb gyűjtemény fogalmának törvényi szintű szabályozása, valamint a központi költségvetési szervek által ellátott feladat és a feladat ellátásához szükséges vagyon gazdasági társaság részére történő átadásához kapcsolódó vagyoni jogi szabályok megalkotása.

A hatékony és költségtakarékos államivagyon-gazdálkodás biztosítása érdekében sor kerül továbbá az állami vagyon tulajdonjogának ingyenes átruházásához kapcsolódó alapvető elvárások törvényi szintű

meghatározására. Ezen túl az államivagyon-törvény módosítása lehetővé teszi, hogy gyorsabbá és egyszerűbbé váljanak a tulajdonosijog-gyakorláshoz és a vagyonkezeléshez kapcsolódó egyes eljárások, valamint egyes kisebb súlyú ügyekben a döntéshozatal.

A nemzeti vagyonról szóló törvény módosításának a jogalkalmazást elősegítő, pontosító rendelkezéseken túl célja a többségi állami tulajdonban álló, a vasúti közlekedésről szóló törvényben foglalt, közfeladatot ellátó vasúti társaság, nevezetesen a Győr-Sopron-Ebenfurti Vasút Zrt. vagyonkezelői státuszának biztosítása.

A rendelkezések mindezek mellett érintik a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű, a törvény mellékletében nevesítve szereplő vagyonelemek körét. Különösen a folyók, valamint a csatornák szabályozóművei tekintetében, a vízgazdálkodási szakágazat felülvizsgálatának eredményeként pontosítjuk a műtárgyak elnevezését, és új műtárggyal, valamint további árvízvédelmi művekkel bővül a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyon köre.

A javaslat több, a vagyonkezelői jogviszonyra és a nemzeti vagyon használatára vonatkozó szabályt is módosít, a módosítással többek között csökkennek a felelős vagyongazdálkodást végző központi költségvetési szervek adminisztratív terhei.

A kormány felhatalmazást kap arra, hogy a kiemelt nemzetgazdasági érdekből az állami vagyon hasznosítására irányuló szerződés legfeljebb harmincéves határozott időre történő megkötéséről döntsön, olyan hosszabb távon megtérülő beruházásoknak teret engedve, melyek hozzájárulnak a nemzeti vagyon gyarapításához, és a befektetői oldalt is érdekeltté teszik a nemzeti vagyon használatbavételére.

Egy további módosítás révén a közvetett és közvetlen állami tulajdonú gazdasági társaságok is biztosíthatnak versenyeztetés mellőzésével szolgálati lakást a munkavállalók részére a vagyonkezelésükben lévő állami lakásállományból.

A törvényt módosítás lehetőséget teremt arra is, hogy a tulajdonosijog-gyakorló olyan személyek vagy vagyonkezelési szerződését is módosítsa a felek meg egyezése alapján, a javaslatban meghatározott korlátok figyelembevételével, akik a nemzeti vagyonról szóló törvény hatálybalépése előtt kötött vagyonkezelési szerződéssel rendelkeznek, de a hatályos szabályok alapján már nem lehetnének vagyonkezelők.

A törvényjavaslat módosítja a szövetkezeti hitelintézetek integrációjáról szóló törvényt annak érdekében, hogy meghatározott körben részvételi jogot biztosítson a kormányzat képviselője számára a prudenciális felügyelet és intézményvédelmi feladatokat ellátó Szövetkezeti Hitelintézetek Integrációs Szervezete közgyűlésében, valamint felügyelőbizottságában a szövetkezeti hitelintézeti integráció céljainak megvalósítása érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! Az említett módosító rendelkezések mellett a törvényjavaslat tartalmaz egy

önálló törvényi rendelkezést is. Az egyes állami tulajdonú ingatlanok ingyenes egyházi tulajdonba adásáról szóló rendelkezés alapján az Egységes Magyarországi Izraelita Hitközség a jelenleg is vagyonkezelésében álló állami tulajdonú mádi ingatlanok, a zsinagóga és a rabbiház tulajdonjogát szerzi meg térítésmentesen, az általa ellátott hitéleti és kulturális feladatok segítése érdekében. Az átadandó ingatlanok tekintetében elidegenítési tilalom rögzítése szükséges az ingatlan-nyilvántartásban, a feladatellátás hosszú távú biztosítása és az átadott ingatlanok műemlékvédelmi védettségére tekintettel.

A nemzeti vagyonra vonatkozó szabályok módosításának, kiegészítésének, pontosításának eredménye, hogy a vagyongazdálkodási jogviszonyok alanyai hatékonyabban működhetnek közre a nemzeti vagyonnak a közérdek és a közösségi szükségletek céljára történő hasznosításában, hasznosulásában.

Összegzésként elmondható, hogy a törvény módosítási javaslat elfogadásával a közfeladat-ellátás hatékonysága növekszik, a tulajdonosjog-gyakorlók számára a mindennapi jogalkalmazás során alkalmazható egyértelmű szabályok megfogalmazásával eredményesebb vagyongazdálkodás biztosítható.

A törvényjavaslat emellett a fejlesztési banki tevékenység kereteinek kiszélesítésével hozzájárulhat a hazai gazdaságélénkítési lehetőségek bővítéséhez, a takarékszövetkezeti szektoron belül tovább erősíti az integráció prudens és átlátható működését.

Mindezekre figyelemmel arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az elmondottak megfontolása mellett a törvényjavaslatot megvitatni és a törvényjavaslatban megfogalmazott szabályozási szándékokat támogatni szíveskedjenek. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Fónagy János államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Witzmann Mihály képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes vagyongazdálkodási tárgyú törvények módosításáról, valamint az egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről szóló T/8033. számú törvényjavaslat több fontos törvény, ha jól számoltam, kilenc-tíz jogszabály módosítására tesz javaslatot, és ezek közül, ha megengedik, én néhányról részletesebben is említést tennék vezérszónoki felszólalásomban.

A szerencsejáték szervezéséről szóló, 1991. évben elfogadott XXXIV. törvény 3. §-ának módosítása törvényi felhatalmazást kíván biztosítani az adótitoknak minősülő, az állami adóhatóságtól a miniszter részére, a miniszter egyedi megkeresése alapján történő adatok átadása esetében. Minderre azért van szükség,

mert a nemzeti vagyon kezeléséért felelős tárca nélküli miniszternek mint a szerencsejáték szervezése állami felügyeletéért felelős miniszternek a feladatkörébe tartozik többek között, hogy az úgynevezett pályázat nélküli ajánlattételi eljárásokban a szerencsejátékról szóló törvény és a koncesszióról szóló, '91-ben elfogadott XVI. törvény rendelkezései alapján, a már megkötött koncessziós szerződések esetén pedig a koncessziós szerződések rendelkezései alapján ellenőrizze az ajánlattevők, illetve a koncessziós társaságok megbízható szervezeti minőségét, ennek keretében pedig a szerencsejátékról szóló törvény 37. § 30. pontjának a) és c) alpontjai szerinti adózási adatait is.

(13.20)

A fentiekén túl a Szerencsejáték Felügyelet jogalkalmazási tapasztalatai teszik szükségessé a szerencsejáték-törvény bizonyos rendelkezéseinek a pontosítását is az egységes és koherens jogalkalmazás, illetve az illegális szerencsejátékokkal szembeni minél hatékonyabb fellépés érdekében.

A javaslat emellett a pénznyerő automaták tekintetében a műszaki, technikai fejlődésből következő módosításokat is tartalmazza, valamint újraszabályozza a nemzeti vagyon kezeléséért felelős tárca nélküli miniszter kormány részére történő beszámolási kötelezettségét a szerencsejáték felügyeleti hatóság tevékenységével összefüggésében, egyrészt a tartalmi szempontok alapján, másrészt pedig a benyújtás határidejét tekintve is.

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosítása tekintetében elmondható, hogy 2021-ben kerül felállításra az új felszámolói névjegyzék, az ezzel kapcsolatos pályázat kiírása jövő év márciusában történhet meg. A korábbi pályázati eljárás tapasztalatai alapján a felszámoló névjegyzékét vezető hatóság kezdeményezte a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény módosítását.

Erre alapvetően azért van szükség, mert a 2013. évi pályázati eljárást lezáró határozatokkal szemben, legyen szó akár a pályázati eljárás során elért pontszámot megállapító határozatról vagy éppen a régi felszámolói névjegyzékből történő törlést megállapító határozatról, mindegyik esetben bírósági felülvizsgálatot kezdeményezhettek azok, akik a felszámoló névjegyzékét vezető szerv döntését magukra nézve valamilyen okból kifolyólag sérelmesnek vélték.

Ennek eredményeképpen a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon párhuzamosan indultak meg eljárások mind a törlő, mind pedig az előbb említett, pontszámot megállapító határozatokkal szemben, és ezek közel egynegyede többszörös hatályon kívül helyezés okán a mai napig még mindig folyamatban van; vagyis kijelenthető, hogy ezek a bírósági eljárások időben igen-igen elhúzódtak, és jelentős költségigénnyel is járnak. Éppen ezért a peres eljárások tapasztalatai miatt a javaslat szerint a régi névjegyzék,

illetve a törvény szerinti vezetett korábbi nyilvántartás az előbb említett hét éves időszak elteltével a törvény erejénél fogva megszűnik. A törvényjavaslat elsődleges célja tehát a névjegyzék és a korábbi nyilvántartás megszüntetésével, hogy a jelenleg abban szereplő felszámoló szervezeteket a felszámolók névjegyzékét vezető szervnek ne kelljen egyedi határozattal törölni.

Összefoglalva tehát: a javaslat szerint a régi névjegyzék a hét év elteltével a törvény erejénél fogva megszűnik, és a felszámolók névjegyzékét vezető szerv alakszerű hatósági határozatot erről nem hoz, de értesíti e tényről a korábbi névjegyzékbe, valamint a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény 27/A. §-ának (6a) bekezdése szerint vezetett korábbi nyilvántartásba bejegyzett felszámoló szervezeteket.

Ezen értesítés ellen egyébként jogorvoslatként felülvizsgálati eljárás már nem kezdeményezhető. A pályázati eljárásban részt vevő valamennyi gazdasági társaság a pályázatok elbírálását követően hozott pontszámot megállapító határozattal szemben bírósági felülvizsgálatot kezdeményezhet, így minden gazdasági társaság részére biztosított a jogorvoslat-hoz való jog.

A javaslat egyértelművé teszi, hogy a felszámolók névjegyzékéről szóló kormányrendelet szerinti pályázati eljárásban a felszámolói névjegyzékben felvételt nem nyert felszámoló szervezetek a törvény 27/A. §-ának (6a) bekezdés szerinti új nyilvántartásba felvételre kerülnek, amennyiben ezzel ellentétes nyilatkozatot nem tesznek a pályázati eljárás során. Az új felszámolói névjegyzékbe felvételre nem került felszámoló szervezetek csődeljárásban és felszámolási eljárásban új kijelölést nem kaphatnak, de a folyamatban lévő ügyeiket végigvihetik.

A fentiekre tekintettel a javaslat lehetőséget teremt azon felszámoló szervezetek számára, akik meglehetősen alacsony, kevés ügyfélszámmal rendelkeznek, és nem tudják így a felszámolói tevékenység végzésével járó esetleges költségeiket viselni - ilyen például a vagyoni biztosíték meglétének biztosítása -, hogy tevékenységüket ezen indokok alapján befejezhessék.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat mindezek mellett foglalkozik még a Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001-ben elfogadott XX. törvény módosításával is, mégpedig abban a tekintetben, hogy a Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság fejlesztési banki tevékenységének körét kívánja szélesíteni pontosan azért, hogy az MFB Zrt. hatékonyabban láthassa el a kormány közép- és hosszú távú gazdaságstratégiái által megalkotott gazdaságfejlesztési célok megvalósítását, illetve az ezekhez szükséges fejlesztési források biztosítását egyaránt.

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosítására vonatkozó javaslat a vasúti telekalakítási eljárás részletes szabályait fekteti le, megoldást és egyben garanciát is

nyújtva arra, hogy a forgalomképtelen nemzeti vagy vonalon tekintetében a nemzeti vagy vonalon vonatkozó szabályozás maradéktalanul a vasúttüzemi szempontból szükséges mértékben érvényesüljön, ugyanakkor az állam gazdasági érdekeinek megfelelően üzletileg hasznosítható, önálló ingatlanok kerüljenek kialakításra.

Minderre azért van szükség, mert számos olyan ingatlan van az országban, amelyeknek az ingatlanhoz viszonyított csekély része országos jelentőségű vasúti pályát foglal magában, nagyobb része viszont különböző gazdasági célra, üzleti vagyongépeként használható is lehetne akár, azonban az ingatlan pontosan a vasúti felhasználásból és az egy helyrajzi számból adódóan tulajdonképpen forgalomképtelen státuszban szerepel jelenleg, és ez akadályát képezi mindennek.

A vasúthálózatot működtető szervezet számára ugyanakkor ez komoly problémát, nehézséget, akadályokat jelent, és további terheket, indokolatlan, szükségtelen kiadásokat, humán- és dologkapacitás-lekötést és ezáltal jelentős költségnövekedést is. A vasútüzemhez egyébként ezek nem lennének szükségesek, és olykor rendkívül nagy területrészeket gondoznia, karbantartania, őriznie kell ilyenkor a szervezetnek. Ilyen területekkel egyébként, azt gondolom, az ország számos térségében, így az én választókerületemben, Somogy megyében is lehet találkozni, pontosan ezért biztos vagyok abban, hogy az ország különböző térségeinek esetében tucatjával vannak ilyen példák, és ezekre ez a törvénymódosítás reményeim szerint hatatos megoldást és választ tud kínálni.

Továbbhaladva az előttünk fekvő törvényjavaslaton, érdemes még kiemelni az állami vagyronról szóló 2007. évi CVI. törvény módosítását is, amelynek fontos célja, hogy megalkossa az állami tulajdonba kerülő gyűjtemények nyilvántartásba vételét elősegítő gyűjteményfogalom törvényi szintű szabályozását. Tekintettel arra, hogy különféle állami tulajdonban álló gyűjtemények érintettsége is felmerülhet, ezért a közgyűjteménynek nem minősülő „egyéb gyűjtemény” fogalmának meghatározására kerül sor a javaslat útján, amelynek az állami tulajdonban álló, a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény, valamint a köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény hatálya alá nem tartozó egyéb gyűjtemény minősül.

A javaslat pótolja a törvényi szabályozási hiányosságot a központi költségvetési szerv feladatainak gazdasági társaság általi átvételének esetére, és a kiegészítő szabályozás útján megvalósuló, a központi költségvetési szervek feladatellátási kötelezettségének és a feladatellátáshoz szükséges vagyon gazdasági társaság általi jogutódlással történő átvételéhez kapcsolódó vagyonzogi szabályoknak a megalkotása is.

A nemzeti vagyronról szóló 2011. évi CXCVI. törvény több módosítást is tartalmaz. A rövidség kedvéért én csupán egyet, a választókerületem székhelyét,

Siófokot is érintő módosítást emelném ki ezek közül, amely többek között a Sió-zsilip-funkcióhoz igazított új elnevezést foglalja jogszabályi környezetbe. Ugyanis a Belügyminisztérium részéről az Országos Vízügyi Főigazgatóság a területi vízügyi igazgatási szervek bevonásával, közös együttműködésben megtettek egyfajta jogszabályi frissítést, megtörtént a nemzeti vagyronról szóló törvény 1. számú melléklet 2. pontjának 4. számú táblázatában szereplő meghatározásoknak, megnevezéseknek a felülvizsgálata és módosítása a vízi létesítmények tényleges funkciójához igazodó elnevezésekkel. Ennek értelmében többek között a Siófokon található zsilip eddigi „Sió árvízkapu” elnevezését a „Sió Torkolati Mű” elnevezés váltja fel.

Itt csupán zárójelben szeretném megjegyezni, hogy a Sió csatorna rehabilitációja és a Sió-zsilip felújítása a legnagyobb örömomra hosszú-hosszú évtizedek után hamarosan megkezdődhet, a projekt révén pedig nemcsak egy új és korszerű műtárgy, hanem mondhatjuk, hogy egy teljesen új turisztikai attrakció is létrejöhet Siófokon.

Terveink szerint 2022-re a siófoki vízleeresztő és hajózási zsilip, valamint a Siófok-Kiliti-duzzasztó is teljesen megújulhat. A törvényt módosítás kapcsán mindegyik csupán azért tértem ki, mert az uniós és a hazai forrásokat is tartalmazó mintegy 19 milliárd forintos összértékű projekt, azt gondolom, az utóbbi évtizedek egyik legnagyobb, Balatont szolgáló beruházásaként valósulhat meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat alapvető célja tehát, hogy a jogalkalmazói tapasztalatok alapján az egységes jogértelmezés érdekében szükséges módosító rendelkezéseket megalkossa, valamint az elmúlt időszakban a nemzeti vagyont, a vagyongazdálkodás szereplőit érintően bekövetkezett változtatásokat, változásokat a javaslatban szereplő jogszabályokon átvezesse, amelyek, azt gondolom, ideológiai, politikai meggyőződéstől függetlenül mindenféleképpen támogatandó törekvések.

Ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan a szavazások alkalmával támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(13.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Witzmann képviselő úr. Most megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hadd kezdjem egy kitárulkozással! Én nagyon szívesen vitatkoznék államtitkár úrral, Witzmann képviselőtársammal ezekről az elképesztően fontos területekről, mert ezek egyesével azok. Viszont azt a salátatörvényt, amit élénk fektettek, én személyes sértésnek

veszem, és nem államtitkár úr részéről, nem a benyújtók részéről. Az egész kormányzati mechanizmus tekintetében sértőnek találok azt, hogy ezen hallatlanul fontos területekről sem a maga mélységében, sem őszintén nem tudunk vitatkozni. Mert miket módosít az előttünk fekvő csomag? Takarékszövetkezeti integrációról beszél, szerencsejátékokról szóló törvényt emleget, telekre rendezéssel foglalkozik, érinti az MFB-t, vasúti telkek, nemzetivagyon-elemek átadása, használatba adása, ingyenes tulajdonba adása tekintetében a pénznyerő automatákkal felváltva fogalmaz meg ilyen-olyan rendelkezéseket, végül pedig még a hitéleti tevékenységre is ki kellett térnünk.

Értem én a minisztériumi struktúrát. Értem én azt, hogy egy bizonyos államtitkárság alá bizonyos területek tartoznak. De az egyetlen őszinte és korrekt eljárás ilyen esetben az, hogy a szerencsejátékokról szóló törvényt módosítja egy ezzel foglalkozó csomag, amit mi itt megvitatunk, nem salátában, külön-külön. Aztán a hitéleti tevékenységgel, amihez én tartózkodó módon állok, hiszen bár hívó ember vagyok, de kevésbé értek dogmatikai dolgokhoz, ezért nehezebben foglalkozok állást ebben a kérdésben, foglalkozzanak megint csak a hozzáértők, nem én szeretnék, hiszen belátom a saját korlátaimat.

A helyzet az, hogy olyan helyzetbe hoznak bennünket ezzel a csomaggal, hogy egyik elképesztően fontos részterületről sem tudunk a maga mélységében tárgyalni, és önök sem tudnak kellő őszinteséggel, hiszen ennek a törvényjavaslatnak, salátatörvénynek célja van, többszörös célja, és államtitkár úr őszintén elmondta az egyiket, ez a hitéleti tevékenységgel kapcsolatos. A fideszes vezérszónok úr elmondta a másikat, melynek értelmében különböző ingatlanelemeket kívánnak átcsoportosítani másnak a használatába vagy ingyenes tulajdonába adni, hogy a MÁV különböző tulajdonjogi korlátai ne akadályozzák a ki tudja, milyen fejlesztési vagy hasznosítási tevékenységet, mert erről én információt nem kaptam. De azért, ha csak a sajtóeseményeket figyeljük meg, és az ezen törvényjavaslatot érintő sajtóhíreket, én nem szoktam felülni egy-egy újságcikknek, olcsó vádaskodásnak.

Tehát szeretném átdobni önöknek ezt a labdát, hiszen olvashattunk itt a mádi borvidéken bekövetkezett komoly fejlesztésekről, az azt követő különböző fejlesztések által érintett területek tulajdonjogának az átjátszási szándékáról, lehetőségeiről. Ez volt az egyik blokk a sajtócikkekben. Olvashattunk a MÁV kezelése alatt álló ingatlan vagyon kimentési kísérleteiről. Megint csak azért itt sötét felhők lengik be azt, hogy kik hasznosítják és milyen módon feltételezhetően a jövőben ezeket az ingatlanokat. És a tokaji borvidéktől a palackozáson át nagyon sok mindenről olvashattunk. Én nem szeretnék ködszurkáló módon itt a sötétben találgatni, tisztázzák ezt államtitkár úrék.

Én úgy gondolom, hogy minden egyes tervük, szándékuk mellé a megfelelő törvényjavaslat benyújtása lett volna és lenne a korrekt. Államtitkár urat is nehéz helyzetbe hozzák ezzel. Nem tudom, hogy hatalmában áll-e, én biztos, hogy megkísérelném azt,

hogy visszadobom ezt a csomagot, és jöjjön be egyesével, elemenként. Tisztességes, korrekt vitát lehet folytatni erről. De az, hogy nekem a pénznyerő automatákról kell vitáznom a hitéleti tevékenység mellett, és ezt egyszerre kell megtennem, azért ne gondoljuk magunkat Supermannek. Egészen elképesztő helyzetbe hoznak bennünket, és engem ez kilenc év parlamenti jelenlét után is meglep. A kellő tisztelettel álllok hozzá, tehát talán látja, hogy nem személyének szól a kritika. Ez egy rendszerkritika. Nem lehet így hatékony, eredményes, normális parlamenti munkát végezni.

Van ám még egy fonákja a dolognak. Nemzetivagyon-elemekről beszélünk, ezek kellőképp hatékony módon történő hasznosításáról. Az egyik kérdés, ami felmerül, hogy hogyan tudjuk megtenni mindezt a 2010 óta ígért nemzetivagyon-leltár híján. Ez egy nagyon-nagyon durva, visszatérő vita közöttünk, és soha nem kaptunk érdemi választ arra, hogy hol van a nemzeti vagyronról szóló leltár, tudhatjuk-e, hogy a „családi ezüst” mennyi. Nacsa képviselőtársam sem tudja a gesztikulációja ellenére. Ön sem tudja, hogy a magyar nemzeti vagyon, amit hasznosíthatunk, milyen módon, milyen szinten használható fel.

Képviselőtársam, bár ez tőlem meglepő lesz, ez egy hajmeresztő állapot. Tehát kilenc éve fennálló hajmeresztő állapot, hogy a nemzeti vagyon összetételét, értékét, annak változásait nem tudjuk követni sem egy költségvetési tervezés során, sem egy zárszámadás során, ahol azt vizsgáljuk, hogy a költségvetési számok, tervek megvalósultak-e. Még mindig úgy kell vitákat lefolytatnunk, hogy egy kicsit bekötött szemmel harcolunk abban a bizonyos ködben.

Azt is látom, hogy itt ebben a javaslatban vagyontárgyak, adott esetben állami vagy más tulajdonú vagyontárgyak ingyenes tulajdonba adása merül fel. Felmerül a kérdés, hogy ez miért nem használatba adás. Tehát miért bolygatunk talán a kellelénél mélyebben tulajdonjogi kérdéseket, ha van egy állami vagyontárgyam, akkor miért nem mondhatom azt, hogy ingyenes használatába adom annak, aki hatékonyabban tudja azt forgatni, hasznosítani, adott esetben kihozni belőle egy magasabb fokú eredményt? Tehát miért ragaszkodunk a tulajdonba adáshoz, miért nem használatba adásról beszélünk? Ez egy abszolút jó szándékú, nem provokatív kérdés, kéretik így is kezelni.

Nagyon sok mindennel kapcsolatban kötözködhetnénk. Én ezt nem szeretném megtenni. Megkérdezhetném, hogy a leselejtezett tárgyak tekintetében eddig egy év után a kedvezményezett köteles volt valamifajta számadást adni ezekről a kérdésekről, ez után már nem kell. Nyilván hosszas diskurzust folytathatnánk mindezekről. Én úgy érzem, hogy ez viszont a bizottsági vita szintje lenne. Ezeknek a javaslatoknak részegységeikben be kellene kerülniük a megfelelő bizottsághoz, és ott a hozzáértő képviselőtársak, szakemberek, felkért szakértők kellene hogy kitárgyalják ezt a maguk mélységében. Én ezért érzem kicsit meddőnek a mi mostani jelenlétünket és ezt az

egész vitát, hiszen itt most egy óriási összeszerelt, összeszegecsezt politikai Frankensteinnek az egyes végtagjait próbáljuk elemezni, mélyelemzés alá vetni, de hát ez a szörnyszülött és ez a teremtmény azért csak különböző fajtájú szörnyetegek darabjaiból lett összeszegecseelve. Azt látom, hogy a lába egészen más dimenzióhoz tartozik, mint a keze.

Amikor nekem a pénznyerő automaták és a szerezési játékszervezők mellett hitéleti kérdésekben is állást kellene foglalom egy és ugyanazon a vitában, akkor a saját korlátaimat belátva nagy tisztelettel inkább csak a fenti kérdéseket teszem fel, és mélyebbre egyelőre nem ereszkedek. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezetőjének.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Abból a szempontból egyetértek az előttem szóló jobbkios képviselőtársammal, hogy egy rengeteg témát felölelő és sok kis részletszabályt módosító salátatörvény van itt előttünk. Ez egy miniszter alá, a nemzeti vagyonért felelős tárca nélküli miniszter alá tartozó területek összességében öleli föl a témákat.

Ha meg kellene fogalmazni, hogy mik is a céljai az itt előttünk fekvő módosításoknak, annak a kilenc törvénynek és az egy ingatlanátadásnak, akkor talán azt mondanám, hogy kicsit majd beszélek a hitéleti kérdéssről, mert Z. Kárpát Dánielhez hasonlóan én is elismerem a korlátaimat, és nem fogok az összes témával mélyrehatóan foglalkozni, mint ahogy Witzmann képviselőtársam is pár témát emelt ki, és azokkal foglalkozott mélyebben.

Ha kilenc törvényről beszélünk az ingatlanátadás kivételével, akkor azt tudjuk mondani, hogy az elmúlt időszakban, elmúlt években leszűrt tapasztalatok alapján történnek ezek a változások, a jogalkalmazó munkája során felmerült változtatási vagy módosítói szándékok alapján kerültek benyújtásra ezek a javaslatok, illetve rengeteg minden pontosító, egyértelműsítő, részleteket talán egyszerűsítő javaslat az, ami előttünk fekszik.

Én mindig elmondom azt, hogy üdvözlöm az olyan javaslatokat, amelyek alapvetően a bürokráciát valamilyen módon csökkentik, az elnevezéseket egyértelművé teszik, hogy érthetővé válik talán az egyszerű jogalkalmazó számára is az, hogy mi is szerepelt a törvényben, hogy egyértelműsítjük a témákat, az elnevezéseket, egységesítünk dolgokat.

Ezek általában mindig pozitív dolgokat szülnek, hiszen egyszerűsödik a bürokrácia, egyszerűsödik az ügyintézés, egyszerűsítik egyébként a kormány vagy a kormányhivatalok vagy egyéb jogalkalmazók munkáját is. Én általában mondom azt, hogy ami a bürokráciacsökkentésről, egyszerűsítésről szól, azt általában

üdvözölni kell. Nyilván itt rengetegféle részletszabályról is van szó.

(13.40)

A hitéleti kérdésekről vagy inkább az ingatlanátadásról szeretnék egy picit bővebben beszélni. Itt a mádi zsinagógáról és rabbiházról beszélünk, ami az Egységes Magyarországi Izraelita Hitközség tulajdonába kerülne - eddig is már használói az ingatlanak - a törvényjavaslat elfogadásával. A kormány éppen a tegnapi napon kötött átfogó megállapodást a zsidó hitközséggel azért, mert azt gondolom, hogy Magyarországon az egyházak társadalmi szerepe, a társadalomban végzett munkája, a közfeladat-átvállalása, hitéleti és lelki munkája megbecsülést érdemel. Éppen ezért köt a kormány az egyházakkal, keresztény egyházakkal, zsidó felekezetekkel átfogó megállapodást, hogy az ő munkájuk az állam által is elismert legyen, illetve biztosított legyen a tevékenységük.

Itt egy régi, nagyon szép ingatlanról beszélünk, 1795-ben építették fel a Mádra költöző borkereskedő zsidó családok. És van egy barokk stílusú zsinagóga. Aki volt ott, az látta, hogy milyen szép környezetben, milyen szép ingatlanokról beszélünk. Akik az első világháborúban a környező településekről hősi halált haltak, ők is a zsinagóga használói, illetve a hitközség tagjai voltak. Innen indul az a zarándokút, amit létrehozta, a „Csodarabbik útja” nevezetű zarándokút, egyfajta központ.

A mádi zsinagóga a világ legszebb zsinagógái között van. És azt gondolom, hogy méltó helye van a hitközségnél. Szerintem az ilyen jellegű, bár egyéni mérlegelést igénylő - mindig egyéni mérlegelést igényel -, de alapvetően helye van, hogy az egyházak azokat az ingatlanokat, amelyeket régen is használtak, vagy amelyekre a megnövekedett közfeladat ellátása miatt szükségük van, az az ő tulajdonukba kerüljön. Szerintem a mádi zsinagógának és a rabbiháznak jobb helye van a hitközségnél, mint az államnál, annak ellenére, hogy elismerem, az állami vagyont mindig védeni és óvni kell.

Ezzel kapcsolatban nagyon fontos, hogy ideidézük - államtitkár úr már egy pillanatra felidézte -, hogy mit mond erről az Alaptörvényünk 38. cikke: „Az állam és a helyi önkormányzatok tulajdona nemzeti vagyon. A nemzeti vagyon kezelésének és védelmének célja a közérdek szolgálata, a közös szükségletek kielégítése és a természeti erőforrások megóvása, valamint a jövő nemzedékek szükségleteinek figyelembevétele. A nemzeti vagyon megőrzésének, védelmének és a nemzeti vagyonnal való felelős gazdálkodásnak a követelményeit sarkalatos törvény határozza meg.”

Éppen ezért a most előttünk fekvő törvény is kétharmados törvénynek minősül. Azt gondolom, hogy ez a mondat az Alaptörvényünkben jól meghatározza azt a feladatot, amelynek részleteiről államtitkár úr

beszélt, és amely talán az ő tárcájának a mottója is lehetne, az Alaptörvénynek e cikke. Azt gondolom, hogy éppen ezért, bár ez nyilván hitéleti kérdés, de nem csak hitéleti kérdés, mert az egyházak társadalmi szerepvállalása kilép abból a keretből, amit hitéleti kérdésben határozunk meg, helye van annak, hogy az állam olyan módon is tudja támogatni ezeket az egyházakat, hogy egyrészt vagy őket akár szellemileg vagy örökséggel megillető, vagy a feladatellátásukhoz szükséges ingatlanokat biztosítsa. Ez sok helyen egyébként nem tulajdonba, hanem használatba adással valósul meg, de van olyankor helye annak, hogy egy kiemelt nemzeti vagyont, például a mádi imaházat tulajdonba is adják.

És itt megnyugtatom a képviselőtársamat, az is benne van a törvényben, hogy azzal a kikötéssel kerül majd sor az átadásra, hogy az EMIH ezt nem idegenítheti el és nem terhelheti meg. Tehát nyilván van egy ilyen törvényi védelem, hogy sem az elidegenítés, sem a megterhelés nem lehetséges a későbbiekben, és csak a feladatra megkapott célra tudja majd használni ezt az ingatlant. Azt gondolom, hogy számos esetben, nemcsak az említett zsidó felekezetenél, hanem számtalan egyháznál ez egyébként jó döntésnek bizonyult a későbbiekben, hogy azon a helyen oktatói, nevelői, hitéleti, szociális, bármilyen társadalmi tevékenységet végeztek ezek az egyházak.

Ugyhogy a részletszabályokba, amit képviselőtársaim és államtitkár úr is kifejtettek, azokba én se mennék bele, én is érzem ebben a magam korlátait, és talán későbbi gombnyomásra vagy vitára is lesz lehetőség, illetve a bizottsági szakaszban az egyes kérdéseket is majd át lehet beszélni. Mindenesetre az eddigiek alapján a benyújtott salátatörvényt a KDNP-frakció támogatja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nacsa képviselő úr. Most megadom a szót Varga László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor áttekintettem az előterjesztést, és amikor hallgattam államtitkár úr felvezetőjét is, akkor eszembe jutott egy mondat, csak elmondom, pláne Z. Kárpát Dániel felvezetője után, hogy akár azt is a végére oda lehetett volna írni, hogy ugyanitt használt hűtőgép eladó. *(Derűltég az ellenzék soraiban.)* Igazán nem akarom elviccelni ezt a kérdést, csak tényleg azt gondolom, egy komoly kérdés, hogy annyira egymástól eltérő élethelyzeteket szabályozó javaslatokat tartalmaznak sokszor a salátatörvények a Ház előtt, hogy az bizony nagyon nehéz egy-egy ellenzéki képviselőnek, hogy eldöntse a szavazási magatartását egy ilyen törvény kapcsán. Mert nyilván a kormánypárti képviselők elmondták, támogatják a kormányt ebben is meg sok minden másban, és akkor természetesen megszavaz-

zák az ilyen javaslatokat, akkor is, ha egyébként tényleg egymástól nagyon távol álló ügyeket szabályoznak egy-egy ilyen kérdésben.

Szerintem meg lehetne teremteni annak a lehetőségét, lehetne eljárásrendet találni arra, hogy akár önállóan foglalhasson állást az Országgyűlés az egyes kérdésekben egy-egy salátatörvénynél. Tehát ez nem lehetetlen, biztos vannak rá nemzetközi példák. Azt gondolom, ez az előterjesztés nagyon jó példa arra, hogy vannak benne egyébként nagyon támogatható dolgok, a kormánypárti képviselőtársaim és ellenzéki képviselőtársam is beszélt ilyenekről, olyan elemekről, amelyek megtalálhatók ebben az előterjesztésben, de vannak benne problémás elemek is, és így nyilván nagyon nehéz dolga van az embernek.

Mondok egy problémás elemet, amit egészen biztosan jobban végig kellene gondolni, hogy az ember eldöntse a magatartását ezzel kapcsolatban: a nemzeti vagyon hasznosítására irányuló szerződést akár 30 éves időtartamra is lehessen kötni, ez megköthető legyen, akkor, ha a jelenleg érvényes 15 év nem elegendő. Ez is egy picit szubjektív dolog. Ilyenkor pláne, az évnek ebben a szakaszában, amikor a karácsony közeledtével felgyorsulnak azok a jogszabályok, azok az előterjesztések, egyre több kerül be a Ház elé, amelyek konfliktusosak, akkor elgondolkodik az ember, hogy na, vajon ez kinek volt most az érdeke. Tehát egy ilyen kérdésről nem lehet egyértelműen nyilatkozni egy ilyen előterjesztés részeként. De mondhatnék más elemeket is, amiket szintén problémásnak látok.

Természetesen az illegális szerencsejáték visszaszorítását célzó intézkedésekre szükség van, és lehet, hogy mélyíteni kell itt a lehetőségeket, de amikor azt gondolja végig az ember, hogy ezen a piacon mit tett a kormány vagy milyen típusú előterjesztései voltak, akkor ezt is végiggondolja kétszer.

De egyébként, hogy mondjak egy olyat, amit, amikor én hallottam, akkor számomra nagyon pozitív dolog volt, ez a vasúti telekalakítás kérdése. Azért Borsod-Abaúj-Zemplén megyében is járva meg az ország keleti részét áttekintve tényleg nagyon-nagyon sok olyan vasúti ingatlan van, ami az ingatlan-nyilvántartásban úgy szerepel, hogy természetesen van egy vasúti pálya a közepén, de egyébként egy hatalmas telekről beszélünk és annak az egyéb célú hasznosítását, a telek többi részének a hasznosítását nyilván ellehetetleníti ez a fajta ingatlan-nyilvántartási állapot, mondjuk így.

Az, hogy a telekalakítás lehetővé válik ezzel az új jogintézménnyel, illetve hogy ilyen módon a közvetlen vonal akkor kivett vasúti pálya néven fut tovább, azt gondolom, hogy így a mi térségünkben is, de valószínűleg országszerte nagyon sok olyan terület szabadulhat fel, aminek az egyéb gazdasági célú hasznosítása vagy egyéb célú hasznosítása megnyílhat. Mondjuk, az ebből származó bevételek, ha vannak, akkor pedig ezt a vasúti közlekedés fejlesztésére lehetne költeni. Erről nem rendelkezik a javaslat, csak szeretném mondani, hogy nagyon komoly problémák vannak

Magyarországon a vasúti közlekedéssel, évek óta komoly problémákat és késéseket is tapasztalunk, több képviselőtársam is beszélt erről. Ennek a kezelése szerintem fontos, ez egy támogatandó cél. Azt még fontolják meg, hogy az ebből származó bevételeket a vasútfejlesztésekre költse. Szerintem ez egy jó üzenet lenne Magyarországi lakosainak.

(13.50)

Szóval, nagyon nehéz erről így állást foglalni. Igazán nem akartam az elején elviccelni, de ez egy olyan kérdés, amiről beszélünk kell. Van, hogy 30-40 törvényjavaslatot is érintő salátatörvényekkel találkozunk. Kezeljék ezt úgy, hogy próbálnak rá megoldást találni, hogy adott esetben egy jogszabály-módosítással elérhető legyen, hogy külön dönthessen az egyes ilyen rendelkezésekről minden országgyűlési képviselő, hiszen nagyon eltérő élethelyzeteket szabályoznak ezek a javaslatok.

Egyelőre ennyit. A többiben én sem veszek el, hiszen a többi képviselőtársam is kiemelt egy-egy területet, ami talán közelebb állt hozzá. Mondom, van, ami kifejezetten pozitív, és van olyan, ami természetesen még további megválaszolandó kérdéseket vetett fel bennünk. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Varga képviselő úr. Most megadom a szót Hajdu László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónoknak.

HAJDU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Államtitkár Úr! Elnök Úr! Most már tudjuk, hogy salátatörvény, de tudtuk előtte is. Nem vagyok könnyű helyzetben a Demokratikus Koalíció részéről, hogy mit mondjak erről a törvényről, mert ebben van néhány, amit támogatni tudnánk, és azt kell mondjam, hogy ha külön lenne, ahogy azt Z. Kárpát képviselőtársam is említette, akkor támogatható lenne. Egyedül az MFB az, ami ezek közül nagyon csípi a szemünket. Ha megengedik, néhány szót mégis mondanék erről a törvényjavaslatról.

Az egyik, ezt érintésként is mondhatom, a vasúti telek kérdése. Azt gondolom, hogy ez egy kicsi módosításnak tűnik, s részben talán azt is jelzi, hogy nincs összefüggésben a belgrádi vasútvonal építésével, mert hidak, vasutak és sok minden megjelenik itt. De kicsit önző módon a saját választókerületemre gondolok, merthogy tele vagyunk vasúttal, tiszta MÁV az egész XV. kerület. Az első magyar vasút, az 1846-ban átadott Pest-Vác közötti vonal is ott húzódik végig, és ez vágta el Rákospalotát Újpesttől. Ez a történelmünkben egy csapás lett, mert korábban a Duna-parton volt Rákospalota határa, és a Károlyi grófok vitája a nyomvonal miatt azt eredményezte, hogy kettészakították. A birtokhatáron ment végig, utána visszamegy a Duna-partra, és így jött létre Újpest a másik gróf te-

rületén, mi meg maradtunk Rákospalota. Majd később az M3-as is kettévágott bennünket, de ott már nem voltak grófok. *(Derűltség.)*

Azért említettem meg ezt, mert vannak nagyon jelentős elhanyagolt MÁV-ingatlanok, 6 kilométer az egyik irányba, 5,5 a másik irányba, ami a ferihegyi repülőtér irányába halad. Ugyanakkor mindig azt tudtam ezeknél az ingatlanoknál - s örülnék, ha államtitkár úr erre is kitérne -, hogy ezek az ingatlanok a valamikori öreg bölcs tervezőknek a távlati fejlesztés céljai miatt kellett. Akkor a vasúttal még komolyan terveztek. Ha elmegyünk Ausztriába, Svájcba vagy Németországba, ott szinte csak vasúti fejlesztéseket lát az ember, mégpedig méregdrágán, mert ők nem voltak annyira előrelátók, hogy MÁV-ingatlanokat kötöttek volna le száz évvel ezelőtt, s most nagyon drágán építik a vasutat. Nekünk pedig most állami tulajdonban van, és nem kell megvásárolni. De ha ezeket átadjuk, és mégis megvalósul a fejlesztés - hogy vegyem a saját példámat -, mi elővárosi vasútra várnunk, amelynek a tervei elkészültek, sőt az engedélyezési tervnél tartunk. Azt gondolná az ember, hogy az Európai Unió által finanszírozott megoldásról van szó, akár a veresegyházi, akár a váci vonalat veszem, mindegyiknél. Ezek az ingatlanok mi abban a hiszemben nézzük a parlafüfé kétméteres változatát, s mindenféle gazt és mindenféle illegálisan odahordott szemetet, hogy egyszer majd elővárosi vasútnak kell ez, P+R parkolónak és különböző fejlesztések céljaira. De az előterjesztést olvasva most már attól félek, hogy valaki ügyes, aki majd megépíti a P+R parkolót, előbb megkapja ezt az ingatlant, utána pedig ő csinál belőle egy kis hasznot nálunk. És a P+R parkolót emeltem csak ki, de sok minden mást is lehetne, mert szolgálati lakások egész sora van ott, amelyek lakhatatlan állapotban igen jelentős telkeket foglalnak le, és sok panaszt jelentenek. Gondolom, ez közigazgatásonként eltérő módon, de az egész országban így néz ki, és nyilvánvalóan rendezni kell.

A tegnapi nap a zárszámadással foglalkoztunk, s valaki fölvetette, hogy nincs itt a vagyonelejtár. Egy önkormányzat úgy csinál zárszámadást, különben az Állami Számvevőszék nagyon keményen megrója, nem beszélve arról, hogy az államháztartási törvény és a Magyar Államkincstár úgy is írja elő, hogy vagyonelejtár nélkül az önkormányzat zárszámadást nem adhat be. Ott a vagyonelejtárt minden évben hozzá kell csatolni. Mi úgy fogadtuk el az állami költségvetést, hogy egyrészt már el van fogadva a költségvetés, másrészt pedig semmilyen vagyonelejtár soha nincs a zárszámadáshoz, noha a zárszámadáshoz kellene egy ilyennek lenni.

Azt gondolom - nem húzva az időt -, hogy a jegyzőkre vonatkozó jogosítvány kiszélesítése helyes dolog, különösen azért, mert a jegyzőknek jelenleg nagyon le van tompítva a hatósági jogköre. Csak egy példát szeretnék megemlíteni, noha a törvény pont ezt nem szabályozza. A nemzeti dohánybolt egy olyan államrész egy közigazgatási területen belül, a mi ese-

tünkben 39 helyen, amit az égvilágon senki nem ellenőrizhet, se jegyző, se rendőr, se senki más. Ott isznak, alkoholizálnak, mára a nemzeti dohánybolt nemzeti palackital-fogyasztóhellyé vált, és egész éjjel ott italoznak az emberek. A jegyzőnek a mellette lévő kenyérboltot vagy a mellette lévő gyógyszertárt bármikor van joga bezárni, de a nemzeti dohányboltot még ellenőrizni sincs joga. Ezért lenne jó, ha a jegyzők korábbi jogai visszakerülnének hozzájuk. Korábban egy dohányboltot simán ellenőrizhetett a helyi hatóság, ma egyedül a nemzeti dohánybolt ellenőrizhetetlen, senki nem tudja, hogy ott mi zajlik, és nincs is joga ellenőrizni, nincs is joga bezárni. Van jogunk levelet írni, például palackositalozásból egy halom levél van a főnökségen, ahova írogatunk, de mondanom sem kell, hogy válaszlevél soha nem érkezik rá. Körülbelül így zajlik ez a dolog. Tehát a jegyzőre vonatkozó hatósági kezdeményezést tudjuk támogatni.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A csődeljárással és felszámolással kapcsolatos dolog, amit a törvényben lehet olvasni, szintén támogathatónak látszik, mert ennek elszennvedői vagyunk. Öt-hat éve felszámolás alatt álló ügyek miatt kerületi fejlesztések is állnak, noha nem bennünket számolnak fel, de a felszámolás miatt nem lehet mit kezdeni azokon a területeken.

A Fejlesztési Bankkal kapcsolatos módosításokat nem részletezném, ebben sok veszélyt látunk. Ebben nagyon sok veszélyt látunk. Az, hogy kezességet vállalhat, garanciát vállalhat és sok minden egyéb, ez túl enyves számunkra, ezt nem tudjuk támogatni.

Összességében ennyivel tudunk hozzájárulni. Az ingyenes vagyonátadással kapcsolatban nincs semmilyen kifogása a Demokratikus Koalíciónak. Ennyiben kívántam kiegészítést tenni és hozzászólni a T/8033. számú törvényjavaslathoz. Köszönöm. *(Taps a DK és az MSZP soraiban.)*

(A jegyzői székben dr. Lukács László Györgyöt Arató Gergely váltja fel.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség 2 perces felszólalásra. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Akkor áttérünk a rendes, normál felszólalásokra.

Elsőnek a Jobbik képviselőcsoportjából Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak adok szót. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt már megszoktuk az elmúlt kilenc évben, hogy a Fidesz a saját maga által 2011-ben megalkotott jogalkotási törvénnyel szembenálló módon nyújtja be

a törvényjavaslatait, tekintve, hogy a jogalkotási törvény egyértelműen azt tartalmazza, hogy kizárólag azonos életviszonyokat vagy egymással egyértelműen összefüggő jogviszonyokat lehet egy törvénymódosító javaslatban vagy törvényjavaslatban szabályozni.

(14.00)

Ily módon egyszerűen megszokhattuk azt, hogy a Fidesz a saját törvényeit sem tartja be, és folyamatosan abba a helyzetbe hoz minket, hogy például egy ilyenfajta salátatörvényben, mint ami most itt van, olyan életviszonyokat és olyan módon szabályoz, amit nem tudunk elfogadni, mert nem a nép érdekeit szolgálja. Közben ugyanott vannak azok a szabályok is, amelyek helyénvalóak, indokoltak, és valóban szolgálja mindazt, amit célként megfogalmaz.

Pontosan tudjuk, hogy ez a salátatörvény-jelleg azért van, hogy Rétvári Bence, Dömötör Csaba, Orbán Balázs és társai hétről hétre azzal tudjon minket szembesíteni, hogy valamely jogszabályi javaslatot nem fogadtunk el, ami bezzeg a nép mely társadalmi csoportjainak lett volna jó, és mi ne kritizáljunk, és mi ne tartsunk erkölcsi prédikációt, mert lám-lám, mi azt sem szavaztuk meg. Csak ilyenkor az ügyeletes papagájok azt felejtik el elmondani, hogy nagy valószínűséggel azért nem szavaztuk meg, mert ugyanabban a törvényjavaslatban még volt 8-10 olyan javaslat, amit normális, demokratikus érzelmű képviselő nem fogad el. Erről szól az egész salátatörvény-sztori, de ezt megszoktuk, kétharmados hatalommal saját szabályokat is könnyedén lehet sérteni.

Állami vagyon kérdéséhez szeretnék még hozzászólni. Amikor Bártfai-Mager Andrea miniszter aszszony meghallgatása zajlott az Igazságügyi bizottságban, akkor a legfontosabb kérdésem felé az volt, hogy ha most már minisztere is van az állami vagyonnak, akkor törekedne-e arra, hogy végre legyen államivagyon-leltár, merthogy 30 év nem volt elég ahhoz, hogy megtudjuk, mi az állami vagyon, mit ér. Ő azt mondta, hogy ő ígéri, hogy egy éven belül csodálatos vagyonleltárt fogunk látni, a világ legcsodálatosabb államivagyon-leltárát fogjuk látni. Hát, én nagyon várom végre annak az egy évnél ezt az eredményét, hogy lássunk egy vagyonleltárt.

Meggyőződésem egyébként, hogy nagy eséllyel azért nem látunk vagyonleltárt, mert van 1990-ből, '91-ből az állami vagyon tényleges nyilvántartására és értékére vonatkozóan adatunk. Ez az interneten is hozzáférhető. És pontosan látjuk azt, hogy ha azt az állami vagyont jelenértékre aktualizáljuk, és megtudnánk, hogy ma az állami vagyon milyen értékkel és milyen vagyontárgyakkal bír, akkor az lenne a következő lépés, hogy az elmúlt 30 év kormányainak sikerült felszámolnia az állami vagyont.

És még azt a következtetést is levonhatjuk, ha megnézzük az 1990-es, szocialista rendszerből örökölt államadósságot, és megnézzük annak az államadósságnak a magyar állam vagyonához való korrelációját, és megnéznénk ma a magyar állam adósságát,

és esetleg végre megismerhetnénk az állami vagyon struktúráját, értékét, azt tudnánk mondani, hogy a töredéke fedezet sincs állami vagyonból a meglévő államadósságra. Míg lehet, hogy az 1990-es leltár és az 1990-es államadósság, amire mondjuk, hogy milyen örült nagy adóssága volt az államnak, ezért is volt jó a plurális demokrácia és a kapitalista útra térés, lehet, hogy azt a következtetést vonhatnánk le, hogy a 30 évnek ez biztosan kudarca. Szóval, szerintem ezért nem ismerjük meg még mindig az állami vagyont és annak értékét.

A Magyar Fejlesztési Bank vonatkozásában ez a salátatörvény kibővíti azon kedvezményezettek körét, akiknek a Magyar Fejlesztési Bank forráshoz juttatásával tőkejavító intézkedéseket tehet, támogatásokat nyújthat, különösen a mezőgazdasági östermelők és családi gazdálkodók, valamint kisvállalkozók felé. Teljes mértékben üdvözítő ez. Teljes mértékben! Boldogok vagyunk, hogy nemcsak bizonyos kivételezett oligarchák által megszerzett hatalmas vagyonokat támogat, vagy már a megszerzésüket vagy aztán a működésüket a Magyar Fejlesztési Bank, hanem esetleg az egyszerű halandók felé is eljut.

Csak egy dologról nem szabad elfelejtkezni, és ezért nem olyan baj, ha az ember nem olyan fiatal. Én ugyanis már ügyvéd voltam akkor, amikor a '90-es években, a rendszerváltás után orrán-száján juttatták a kölcsönöket, hiteleket olyan vállalatoknak, amelyeknek nem volt sem olyan vállalkozásvolumen, sem olyan megalapozott cashflowtól kezdve a megtérülési számításokig, amire alapítani lehetett hiteleket. Az első bankkonszolidáció akkor vált szükségessé, amikor tömegesen nem fizették vissza ezeket a kölcsönöket, és tulajdonképpen majdhogynem „jégre vitték” a bankszektort, és az adófizetők pénzéből kellett óriási pénzeket juttatni a bankokhoz, hogy a veszteségeiket pótolják.

Tehát én erre emlékszem, és szerintem elég sokan vagyunk ebben a Házban, akik erre emlékszünk, és nagyon nem szeretném, hogy a Magyar Fejlesztési Bank ilyen módon kibővített kedvezményezetti köre majd azt hozza, hogy sorban becsődölnek, és nem fizetik vissza ezeket a támogatásokat. Tudom, mert már látom államtitkár úr szemén, hogy nem kell képviselő asszonynak ennyire aggódónak lenni; nem kell, mert tessék megnézni, hogy ott van ebben a javaslatcsomagban az a passzus is, amikor arról beszél, hogy ha az látható, hogy nem tudja visszafizetni pénzüsszeggel a támogatást a vállalkozás, akkor a Magyar Fejlesztési Bank megszerzi a részesedést helyette, mert akkor majd tulajdonosi pozícióba kerül. És akkor majd az ő pozíciója a vállalat felett olyan lesz, hogy befolyásolni tudja a megtérülést, és megvannak azok a feltételek ebben a javaslatcsomagban, amelyek azt eredményezik, hogy tulajdonrészes lehessen a Magyar Fejlesztési Bank ezekben a vállalatokban.

Csak én aggódom, hogy amikor már majd ezt a pozíciót elérné a Magyar Fejlesztési Bank, akkor már inkább hátrány lenne a tulajdonosi pozíció, mint előny. Azért látjuk, hogy a gazdasági életem pillanatok

alatt lehet vagyontokat ide-oda-amoda áttelepíteni, osztódni, egyesülni s a többi. Tehát nagyon kreatív vállalkozói világunk van Magyarországon, és könnyedén tudja egy aránylag tehetetlenebbül mozgó nagy szervezet figyelmét magáról elterelni.

A másik kérdés, amihez szerettem volna hozzászólni, a vasúti telekalakítás kérdése. Tény, hogy bárhol járunk az országban, valami elképesztően borzalmas a MÁV kezelésében lévő területek állapota. Ha valaki vasúton utazik, akkor szinte nincs perc, hogy a szeme előtt a vasúti pálya mellett ne elhanyagolt, borzalmas állapotú, egyébként folyamatosan különböző allergénekkal teli növényzettel megáldott MÁV-területeket találjon, és hogy őszinte legyek, minimum 20 éve azt vágyom, hogy a MÁV-területek legyenek lezszorítva a vasúti pályákra és természetesen azokra az övezeti területekre, amelyek szükségesek a vasúti pályák mellett, úgynevezett biztonsági övezetekre. Ez teljesen rendben van.

Ma sem értjük valójában, hogy a többi terület miért van a MÁV kezelésében, hiszen láthatóan nem tud velük mit kezdeni. Ezt a cél teljesen jó, legyen az ingatlan-nyilvántartásban egy új kategória, válasszák le az ehhez nem szükséges területeket, és ha azoknak megvan a minimális teleknagyságuk, önálló ingatlanokként lehessen azokat kezelésbe adni, értékesíteni, hasznosítani s a többi.

Csak én nagyon aggódom amiatt, hogy ez a cél tulajdonképpen csak a nagyvárosok vagy városok területén belül vagy területén kívül, közvetlenül a városhoz kapcsolódó területeken lesz megvalósítva, és olyan vasúti pályák mellett lehetséges, hogy leválasztják a telkeket és külön állami vagy önkormányzati kezelésbe kerülnek. De aggódom, hogy ezeknek a területeknek a hasznosítása általánosságban nem fog megvalósulni, mert esetleg Csajágröcsöge alsón a vállalkozások nem nagyon akarnak leválasztott MÁV-területeket megvenni, mert nincs mire. Hiszen egy ott létrehozható vállalkozás nem olyan nyereséges, nem olyan megtérülési lehetőséggel bír.

Vélhetően azok az üzleti körök, amelyek kinéztek egy jó pár, most még a MÁV területén lévő ingatlant, azok érdekében van ez a jogszabálysomag. Nagyon szeretném, ha nem lenne igazam, és föl tudna majd államtitkár úr állni, mondjuk, másfél év múlva, és azt mondja nekem, hogy nagyon rosszindulatú tetszett lenni, mert lám-lám, megcsináltuk a telekleválasztásokat, létrehoztuk az új telkeket, hasznosításra meghirdettük; és csodával határos módon, mindenütt, ahol ezt megtettük, hasznosult, és adott termelővállalatok jöttek létre, vagy olyanfajta hasznosítás született akár közcélra, amely népünk boldogulását szolgálja.

(14.10)

Nagyon boldog lennék, ha igazam lenne, és semmiképpen sem egy telekspekulációt előkészítő jogszabályjavaslatról volna szó. Ezt szerettem volna képviselőtársaim mellett hozzáfűzni ehhez a javaslatához.

Én sem tudnám ebben a pillanatban eldönteni, hogy ezt a javaslatot milyen válasszal illessük: igen, nem vagy tartózkodás; szerintem még mindannyiunkban ez túlságosan képlékeny. Még van gondolkodnivalónk, mert azt sem szeretnénk, ha jó célokat nem tudnánk szolgálni, de azt sem szeretnénk, ha olyanhoz adnánk szavazatunkat, amelyről később megbizonyosodik, hogy valóban nem az írásban meghatározott célt, hanem egészen más egyéni érdekeket szolgált. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Ismételt felszólalásra a Fidesz képviselőcsoportjából Witzmann Mihály képviselő úr következik. Parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Alapvetően azt hiszem, hogy figyeltem itt az ellenzéki reakciókra, és azt hiszem, hogy értem azt a logikát, amire a felszólalók próbáltak egyöntetűen rámutatni, akár Z. Kárpát Dániel képviselőtársam, akár Varga László képviselőtársam, de még mondhatom, hogy Hajdu László képviselőtársam is utalt rá, a salátatörvény-jellegére ennek az előttünk fekvő törvénycsomag-módosításnak. Alapvetésben egyet is értek ezekkel, hiszen számomra is több óra volt, mire ezt a sok törvényből álló csomagot átolvastam, ráadásul még fel kellett készülnöm a vezérszónoki felszólalás kapcsán azokból az általam kiemelt témákból, amelyekről az imént beszéltem. Tehát a logikát abszolút értem, és bizonyos mértékben ezt el is tudom fogadni részükről, hiszen valóban egy igen-igen széles spektrumot lefedő, igen-igen sok tartalommal bíró, tényleg tíz jogszabályi módosítással bíró törvénycsomagról, törvénymódosítási vagy jogszabály-módosítási csomagról beszélhetünk, illetőleg vitázhatunk ma itt, az ország Házában.

Alapvetően azért azt szeretném kiemelni, hogy a salátatörvény az utóbbi években itt egyfajta szitokszóvá próbált válni a parlamenti patkón belül. Az ellenzék ezt mindig megpróbálja valami rossz értelemben feltüntetni, próbál neki valami pejoratív tartalmat, értelmet vagy jelentést tulajdonítani. Én azért csak arra szeretném felhívni a figyelmet mindazok mellett, hogy még egyszer mondom, egyetérték azzal az eszmefuttatással, amit hallottunk, hogy amikor a jelenleg ellenzékben lévő pártok voltak kormányon ebben az országban, akkor is volt olyan fogalom az Országgyűlésen belül, hogy salátatörvény, tehát akkor is volt olyan, hogy egy csokorba fogható, valamilyen logika szerint egy csokorba fogható törvénymódosításokat megpróbáltak egy csomag és egy parlamenti vita formájában a tisztelt Ház elé letenni.

Nem vagyok jogász, de azt gondolom, hogy ha megnézzük ezeket a törvényjavaslatokat, akkor mégiscsak megtalálható benne a logika, hogy mind tartalmilag, mind a működési mechanizmusok szempontjából, mind a jogi szabályozás szempontjából azért

mégiscsak egymással szoros összefüggésben, összhangban lévő és egymásra hatással bíró törvényi módosításokról van szó. Ezeket foglalta egy csokorba tulajdonképpen az előterjesztő. Hogy ezeket egyébként salátatörvény formájában tárgyalja meg az Országgyűlés, sokszor megtapasztaltuk az általános vitákon, vagy esetleg külön-külön tárgyaljuk, azt gondolom, hogy ez alapvetően egy eljárásjogi vagy eljárástechnikai kérdés kell hogy legyen.

Annak viszont nagyon-nagyon örülök, hogy több felszólalásban is azt hallhattam, hogy a vasúti ingatlanok telekalakítási szabályozását, jogi szabályozását, amit pontosan ennek a salátatörvénynek az egyik fontos törvénymódosítása szorgalmaz, és a gazdasági célú hasznosítását alapvetően jó dolognak véli még az ellenzék is. Én személy szerint is, ahogy a vezérszónoki felszólalásomban elmondtam, a saját körzetemben, Somogy megyében, Somogyországban is számos olyan területet láthatok, ahol, azt gondolom, hogy egyfelől rendezetlen állapotokat szüntethet meg ez az új jogi szabályozás, esztétikai szempontból is elősegítheti egy rendezettebb, szebb kép kialakulását. Másrészt az ingatlanok fenntartásával, gondozásával, őrzésével, üzemeltetésével kapcsolatos kiadásokat is tudja csökkenteni, és ha külön helyrajzi számra kerülnek, és ezeket valamilyen gazdasági célra lehet hasznosítani, akkor pedig azt gondolom, hogy ez bevételt is hozhat majd a jövőben.

Ez mindenféleképpen pozitív, úgyhogy továbbra is arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák szavazataikkal ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem, kettőperces felszólalásra kér-e valaki lehetőséget. *(Nincs jelzés.)* Nem, akkor a következő körre térünk át. A Jobbik képviselőcsoportjából ismételt felszólalásra Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Csak hogy megértessem azt, hogy mit is vitattam én ezen vita alapját illetően, tehát hogy miért nem tudunk mi a nemzeti, illetve az állami vagyonról érdemben vitatkozni egy nemzetivagyon-leltár nélkül: első körben azért, mert a két fogalom nem fedi egymást, tehát az állami vagyon nem egyenlő a nemzeti vagyonnal, másrészt pedig itt van előttem a Magyar Nemzet 2019. augusztus 17-ei, szombati száma, ahol reggel 6 óra 45-kor tették fel következő címmel az érintett cikket: „Hétezermilliárd forinttal nőtt 2010 óta a magyar állam vagyona.” Emögött kimutatás nem jelenik meg, csak dicshimnusz azt illetően, hogy 2010 óta nagyjából 70 százalékkal bővült szerintük a nemzeti vagyon, szerepel már a leadben; tehát a címben és a cikk felvezetőjében már különböző és nem egymással egyenértékű fogalmak szerepelnek. Aztán ami ennél sokkal inkább meglepő, hogy a Magyar Nemzetet a nemzeti vagyonért felelős tárca nélküli

miniszter sajtóosztálya tájékoztatta arról, hogy szerinte az állami, illetve a nemzeti vagyon nagyságrendje mekkora. Végül kiderül a cikk végigolvasása során, hogy gyakorlatilag a vállalatokban nyilvántartott részesedések összértékét veszik górcső alá, ami távolról sem egyenértékű egy nemzet vagyontárgyainak összességével, részesedéseivel, termelési lehetőségeivel, tehát teljes fogalomzavar lelhető fel még a kormánypárti sajtóban is. Legyünk őszinték a korrektség kedvéért, az ellenzéki sajtó sem mindig tesz túl ezen fogalomzavar tekintetében ezen a teljesítményen.

Tehát azt tartanám elfogadható módszertannak, ha egy nemzetivagyon-leltár kerülne ide az asztalra, erről lefolytatnánk a szükséges vitákat, és ezek alapján azok az előterjesztéseket illető viták, amelyeket most folytatunk, sokkal egyszerűbbé válnának.

Még egy gondolatot hadd osszak meg arról, fideszes képviselőtársam, hogy miért tartunk mi attól, ha állami vagy korábban államivagyon-eszközöket, ingatlanokat meglátunk adott esetben MNV-kezelésben vagy más új tulajdonosnál, és egyáltalán nem a hitéleti vetületére gondolok most ennek a történetnek, hanem mondjuk, a MÁV-épületek sorsára. Ha csak egy-két sajtóhírt veszünk górcső alá, megint azt láthatjuk, hogy „Árverésen értékesíti balatoni üdülőit az MNV Zrt. Az első ütemben értékesítésre szánt üdülők összértéke meghaladja a két és fél milliárdot.”

Aztán találunk még a vagyonkezelői közlemények tekintetében olyan cikkeket, melyek szerint állami vagyonná lettek azok a korábbi vagyonelemek, amelyek megúszták a privatizációs folyamatokat, és aztán ezek a nagy értékű ingatlanok csomagban kerülnek licitre. Az MNV Zrt.-nél ez egy létező piaci forma, csomagban licitáltak ezekre, és több ütemben befektetési célú ingatlancsomagokat is értékesít. Nem önmagában a befektetési céllal van bajunk. Azzal van bajunk, ha a magyar nemzeti vagyonhoz tartozó vagy korábban állami vagyoni ingatlantömeg blokkokban befektetési céllal kerül úgy magánkezekbe, hogy feltételezhetően a magyar állam ezen tetemes összegeket veszít.

Egyértelmű, hogy az MNV Zrt.-t sem lehet önmagában hibáztatni, hiszen itt egy profiltisztítási stratégiáról van szó, a nehezen továbbadható vagy nem annyira likvid vagyontárgyakat igyekeznek blokkokban árveréseken továbbadni olyanoknak, akik vélhetően piaci eszközökkel tudják ezeket hasznosítani. Amikor bármilyen államivagyon-tárgy, nemzetivagyon-részesedés új használatba adása, más tulajdonos kezébe adása merül fel, akkor az ellenzéki képviselők jó nagy részében ilyen félelmek ébrednek, hogy megint csak, ha nem is az elkőtyavetyélés kifejezést lenne célszerű itt használni, de nem feltétlenül a leghatékonyabb módon kerülnek piaci viszonyok közé ezek a vagyontárgyak.

Tehát hosszú távú, mondhatom, hogy most már harmincéves tapasztalataink alapozzák meg azokat a félelmeket, amelyek kezdődtek a spontán privatizá-

cióval. Ilyen tekintetben még saját képviselőtársaimmal vagy saját frakcióbeli képviselőtársaimmal is vitatkozom, én állítom, hogy nem történt rendszer-váltás Magyarországon, mert azok a nettó korrupciós mechanizmusok és kicsatornázási módszerek, amelyek korábban fellelhetők voltak, ugyanúgy a kilencvenes években folytatódtak. '94-98 között teljes szektorok cseréltek gazdát, aztán nyilván az első Orbán-kormány lassított ezen a tempón, lényegesen kevesebb is volt a vagyontárgy, és talán nem is volt annyira szándék ezeknek az elkötyvettyélése.

(14.20)

De azt látjuk, hogy miközben a Magyar Nemzet arról ír, hogy az állami nemzeti vagyon 70 százalékkal növekedett 2010 óta, a teljes növényolajiparunk, a teljes energiaszektorunk oda, külföldieké, idegeneké, a gyáraink is oda. Ha régen végigment az ember a Váci úton, az ott lévő üzemegységek, létesítmények több tízezer ember számára adtak munkát egy metrómegálló területen belül. Ma minden a külföldieké. Ilyen körülmények között, amikor Magyarország egy összeszerelő üzem lett, arról beszélni, hogy az állami vagyon egyesek szerint a másfélszeresére vagy még inkább növekedett, egyszerűen felelőtlen ség.

Értem én, hogy vállalati részesedésekre gondolnak; ezzel meg is fogják magyarázni, de a vitát közöttünk leginkább az döntené el, ha itt lenne a nemzeti-vagyon-leltár, és feketén-fehéren kiderülne, hogy a mi közös családi ezüstünk mennyi, mekkora kiterjedésű, hiszen ez nem a Fidesz-KDNP-é, nem az ellenzékié, hanem minden magyar állampolgárt megillető vagyronról beszélünk, kutya kötelességünk lenne tudni, hogy ez mégis mekkora, hány forintra tehető, de egyáltalán milyen növekedési kilátásokkal kecsegtet a közeljövőre nézve. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdézem Fónagy János államtitkár urat, kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Dr. Fónagy János jelzésére:)* Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Előljáróban engedjék meg, hogy megköszönjem azt a szinte minden ellenzéki képviselőtársam beszédének egy részét is képező véleménynyilvánítást, mely szerint azt mondták, hogy ebben a valóban több, meggyőződésem szerint egyébként összefüggő elemeket tartalmazó csomagban találtak olyan elemeket, amelyeket támogatni tudnak. Ezért engedjék meg, hogy talán a szokottnál kicsit hosszabban válaszoljak, bízva abban, hogy az itt felmerült kérdésekre tudok olyan választ adni, amely

most, a vitának ebben a szakaszában is meggyőzői képviselőtársaimat arról, hogy ezt a javaslatcsomagot érdemes támogatni.

Magának a csomagnak az összeállítását, mint ahogy itt a vezérszónok kollégám el is mondta, alapvetően az indokolja, hogy egy miniszter felügyelete alá tartozó, alapvetően az állami vagyonnal való gazdálkodás ilyen-olyan vagy amolyan elemét érintő kérdésről van szó. Tehát azok az aggályok, hogy ezek - már én is ezt a salátatörvény-kifejezést használok - kerültek össze, ennek azért megvan a maga belső kohéziója és a maga belső összetartása.

Igyekszem, és elnézést kérek, hogy nem nevenként válaszolok, hanem témánként, mert több hasonló felvetés volt. Elsősorban Z. Kárpát Dániel képviselőtársam említette, de többen a vagyonleltárt. Előre szeretném bocsátani, hogy az állami vagyon kimutatása - nagyon bízom, hogy ebben önök is egyet értenek - nem egy statikus állapot, az állandóan változik, jön hozzá és megy tőle, tehát egy-egy pillanatban ugyan ki lehet merevíteni ezt az állapotot. Abban tökéletesen igaza van képviselőtársamnak, hogy itt pontos fogalmi meghatározásokat kell alkalmazni, mert más az állami vagyonnak az a fogalmi köre, amelybe az ingatlanok tartoznak, hiszen nemcsak ingatlanok vannak benne, hanem ingóságok, gazdasági üzletrészek, vagyoni értékű jogok és számos más dolog, ezeknek az elemeknek önmagában a vagyoni értéke is adott pillanatban változik, hiszen más árfolyamon kerülnek nyilvántartásra, vagy a piaci értéke, mondjuk, egy-egy ingatlanok változik.

Egyébként országleltár van, diktálom: orszagleltar.gov.hu, mindenki számára hozzáférhető, megvan, az egy iránymutatást mond. Meggyőződésem, hogy ez mind az állampolgárok, mind képviselőtársaim számára azért alapvetően és reményeim szerint egy naprakész információt nyújt az állami vagyon nyilvántartásával, illetve a vagyonnal kapcsolatos kérdésben.

A másik ilyen, többek által felvetett kérdés, de elsősorban Hajdu képviselő úrnak mondom - az MFB-vel kapcsolatban többen szóltak -, hogy az MFB eddig is jogosult volt kezesség és garancia vállalására meghatározott szerződésekben, a törvényjavaslat csupán bővíti ezeknek a jogviszonyoknak a körét az adásvételi szerződéssel és a pénzügyi lízingsel kapcsolatban. Mind a kettőt a piaci igények vetették fel. Tehát egy meglévő jogintézményt, egy meglévő lehetőséget bővítünk.

Varga-Damm Andrea képviselő asszony felvetésére ugyanebben a témában, hogy az MFB-törvény módosításával a befektetési alapok hitel- és tőkefinanszírozására nyújt lehetőséget a befektetési alapok erősödő piaci jelenlétére tekintettel. Ami pedig, és itt hadd mondjam, azt hiszem, én megelőztem önt ügyvédi praxis tekintetében - nem egy öröm és nem egy dicsőség -, ezért emlékszem arra, hogy azok a bankcsődök, amikről ön is beszélt, azok nem hozzánk fűződtek, azokat nem mi idéztük elő, nem mi találtuk ki, azok a rendszerváltás előtt, alatt, után keletkeztek.

Kétségtelen, hogy minden banki tevékenységben ezek a lehetőségek benne vannak, és kérem, hogy a magyar törvényhozás ne vegyen a vállára olyan púpot, ami nem minket illet. Kérem, emlékezzenek az amerikai ingatlanocsődre, ahol egy állítólag kétszáz éve piaci feltételek mellett működő polgári társadalom úgy bebukott a bankjaival együtt, hogy annak a füstje és a lángja egészen Európáig elcsapott, úgyhogy ez nem egy hazai specialitás. A banki tevékenység egyébként sok száz éve magában hordja a spekuláció és az ezzel kapcsolatos bukás lehetőségét.

Nem akarok, képviselőtársaim is nagyon óvatosan fogalmaztak, kérem szépen, a mádi zsinagóga és rabbiházzal az a helyzet, hogy az kétszáz évig egyházi tulajdonban volt, tehát itt nem az állami vagyon eladásáról, hanem az egyházi vagyon visszaadásáról van szó. Egyébként az, hogy ebbe a csomagba beletettük, annak egyetlenegy oka van, hogy a mádi zsinagóga mint műemlék az állami vagyonról szóló törvény mellékletében szerepel, így nem lehet kormánydöntéssel átadni, hasonlóan ahhoz a többi, egyébként számos egyháziingatlan-átruházáshoz, amely az elmúlt évek során sorra került számos más egyház részére akár egyházi, akár szociális, akár egészségügyi célokból juttatott ingatlanként. Egyedül az, hogy ez az állami vagyon-törvény, ha jól emlékszem, 2. számú mellékletében szerepel mint ingatlan, ezért kellett törvényi módosítással hozni, de nem győzöm mondani, hogy itt nem állami vagyon átadásáról, hanem egyházi vagyon visszaadásáról van szó.

Felmerült több képviselőtársam részéről a 15 évnél a 30 éves határozott időre történő módosítása. Ennek egy nagyon gyakorlati célja van. A beruházásoknak egyre jelentősebb költségigénye van, és a befektetők a 15 éves hasznosítási lehetőségénél nem látják a befektetett pénzük megtérülését, ezért a 30 éves törvényi futamidőt kell biztosítani. Egyébként én is visszatérek vagy megemlítem a vasutat: például a vasúti pályaudvarok sok milliárdos fejlesztésénél nincs lehetőség arra, hogy befektetőt találjunk 15 éves hasznosítási idővel.

Szinte minden képviselőtársam foglalkozott, és meg kell mondjam, hogy támogatólag, a vasúti ingatlanok kérdésével. Annak érdekében, hogy meggyőzzem önöket, engedjék meg, hogy ennek a nagyon gyakorlati és alapkérdését is tisztázzam. Magyarán, ez azt jelenti, hogy a vasúti tengelytől számított 8-8 méter az, ami védett, és ami elidegeníthetetlen – ugye, a törzsvagyonról, a vasúti törzsvagyonról beszélünk -, ami forgalomképtelen.

(14.30)

Számos olyan ingatlan van, amely ezen kívül esik. A miniszterelnök úr engem huszonvalahány évvel ezelőtt közlekedési miniszter koromban egyszer helikopterrel felvitt, és végigmutatta azokat az önök által is elhanyagoltnak ítélt területeket, amelyeket szerinte már 25 évvel ezelőtt hasznosítania kellett volna a vasútnak.

Benne van az, amit a képviselő úr, polgármester úr mondott, hogy a vasút nagyon őrizte ezeket a területeket, és amíg a közép- és hosszú távú fejlesztési tervei nem alakultak ki, igyekezett ezeket a területeket szakmai szempontból teljesen érthető módon védeni.

Meggyőződésem, hogy mára a magyar vasút, egyáltalában a magyar közösségi közlekedés eljutott oda, hogy olyan közép- és hosszú távú tervei vannak, amelyek képesek lehatárolni az elkövetkezendő évtizedekben fejlesztési területként számba jöhető területeket, és akkor, amikor a forgalomképtelen sávból való kisorolás törvényi lehetőségének a megszavazását kérjük, akkor az azt jelenti, hogy ezeknek a meglévő terveknek az alapján - ön is utalt rá, hogy az elővárosi vonalakkal engedélyezett vonal, nem is egy, több vonalvariáció van, tehát ezek a tervek rendelkezésre állnak - a szakma és a mindenkori kormány képes lesz arra, hogy ezeket a ma elhanyagolt, önök által is elhanyagoltnak ítélt területeket a köz javára hasznosítsa, tekintet nélkül arra, hogy az belterület vagy külterület, vagy hol fekszik, tehát ilyenén elhatárolásokat a javaslat nem tartalmaz. Bocsánat, egy pillanatot!

Igen, még mindig Hajdu képviselő úrnak: ennél volt, csak itt is meg szeretném jegyezni, bár a képviselőtársaim is igyekeztek a vitát - hogy mondjam? - szakmai körben tartani, de azért hadd jegyezzem meg, hogy annak idején, 30-40-50 évvel ezelőtt elődeink okosak voltak, és Budapest külső peremén kijelöltek P+R parkolókat, majd ki tudja, miért - önök is ismerik az évszámokat, én is ismerem, önök is ismerik az akkor regnáló miniszterelnökök és miniszterek nevét, én is ismerem - beépítették ezeket bevásárlócsarnokokkal, mindegyiket, az Őrs vezér teret, sorban mindegyiket. Tessék megnézni Budapest negyven évvel ezelőtti távlati fejlesztési tervét, az mind P+R parkoló volt, úgyhogy ez nem a mi sarunk. Ezzel együtt tökéletesen egyetérték azzal, hogy ha már ezeket beépítették, akkor újakat kell - akár ezeken a területeken is - kijelölni.

Hogy mennyire időszerű, hogy ezt megtegyük, feladatomat képezi az egységes közösségi közlekedési menetrendnek az összeállítás, amelynek alapvető feltétele a vasút- és autóbusz-közlekedés összehangolása, ergo ezeknek a megállóknak az egy helyre tétele. Ma egy nagyon gyakorlati probléma, hogy buszparkolókat, buszfordulókat általában vasúti területen tudunk megvalósítani, hiszen a vasútnak vannak olyan volt rakodási területei, tárolóhelyei, amelyek más, egyéb más célra is jól hasznosítható területek megóvása érdekében például autóbuszok tárolására, autóbusz-megállók létesítésére, autóbusz-fordulók létrehozására alkalmasak.

Még egy: az örökség - és itt azért egy 150 éves örökség van. A képviselő úr bizonyára emlékszik, bár ez kőbányai dolog volt, kérem, emlékezzen arra, hogy a Jancsi-telep ügyében, ahol 300 szolgálati lakás volt, mit kínlódtunk közösen, pártállásra tekintet nélkül, hogy az ott lakó sok száz, egyébként nyugdíjas, kis-pénzű nyugdíjas ember számára a jövőre nézve is egy

élhető, normális lakást, egyébként saját tulajdonában lévő lakás helyzetét megteremtjük.

Vagyonleltár, országleltár, korábbi bankcsődök... - még egy dolog utoljára. Azért a vagyonleltár és a vagyon... - ön hivatkozott itt korai sajtócikkekre, engedje meg, én ilyen konkrétumokat nem tudok felhozni, azt viszont tudom, hogy az elmúlt tíz év alatt ez a kormány jellemzően visszavásárolt államivagyonelemeket, visszavásároltuk az eróműveket, visszavásároltuk a szolgáltatókat, visszavásároltuk a tárolókat (Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.), esetenként igen drága pénzért vásároltuk vissza, amit az elődeink elkótyavetyéltek. Úgy gondolom tehát, hogy az elmúlt kilenc évben alapvetően a közös, az állami vagyon igenis gyarapodott, és - a korábbi gyakorlattól eltérően - nem csökkent. Reményeim szerint ezt a jövőben is így fogjuk végezni.

Ezért ismételen megköszönöm a támogató észrevételeket, nagyon remélem, hogy nem maradtak önökben kétségek, ezért kérem, hogy a tervezetet a szavazás során támogatni szíveskedjenek. Elnök úr, köszönöm a türelmét. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Ház! Most soron következik az **egyres törvények honvédelmi kérdésekkel összefüggő módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8029. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Németh Szilárd államtitkár úrnak, a Honvédelmi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A biztonság mindannyiunk alapvető érdeke. Kijelenthetjük, hogy hazánk ma Európa egyik legbiztonságosabb országa, ennek megőrzésében kulcsfontosságú szerepe van a Magyar Honvédségnek.

Amikor a Fidesz-KDNP 2010-ben átvette a kormányzást, szégyenteljes állapotokat talált a honvédelem háza táján is (Dr. Vadai Ágnes: Hazudik!) Hadd emlékeztessenem önöket erre nagy vonalakban! (Dr. Vadai Ágnes: Ne emlékeztessen!) A Gyurcsány-Bajnai-kormányok által haderőreformnak nevezett átokfutás eredményeként 2010-ben mindössze 17 fő tartálékosa volt hazánknak. (Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól. - Nacsá Lőrinc: Vadai volt az államtitkár!) 2002-ről 2010-re a honvédség 45 ezer fős engedélyezett létszáma (Dr. Vadai Ágnes: Persze! Persze!) 29 ezer fő alá esett, a mélypont 2007-ben volt (Dr. Vadai Ágnes: Persze!), amikor a Magyar Honvédség rendszeresített létszáma alig érte el a 23 500 főt. (Nacsá Lőrinc: Vadai volt!) 2002-től

2010-re a Honvédelmi Minisztérium éves költségvetése (Dr. Vadai Ágnes közbeszól.) a GDP arányában kifejezve 1,5 százalékról 1,1 százalékra esett vissza (Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.), és ebben az időszakban a hadrafoghatósági nyilvántartásokat is teljes egészében megsemmisítették. (Dr. Vadai Ágnes: Nem igaz! Hát, nem igaz! Hazudik!)

A szocialista kormányok regnálása alatt gyakorlatilag a Magyar Honvédség rendszeres, módszeres és tudatos leépítése folyt. 50 ezer különféle haditechnikai eszközt (Dr. Vadai Ágnes: Megbolondult az előadó!) és hadfelszerelést vontak ki, és kótyavetyéltek el. Ebben az időszakban a Magyar Honvédség 50 katonai szervezetet szüntetett meg, köztük egészségügyi és oktatási intézményeket is. (Dr. Vadai Ágnes: Honvédkórház!) A honvédség a raktárkészleteit gyakorlatilag felélte, és a szakanyagok pótlására még csak terv sem készült. (Dr. Vadai Ágnes: A pacallal kellene inkább foglalkozni, nem a hadsereggel!) A képességek terén is az elsorvasztás politikáját követték Vadai Ágnesék. (Dr. Vadai Ágnes: Inkább pacalt kéne főzni, nem a hadsereggel foglalkozni! - Közbeszólások az ellenzék soraiból. - Dr. Vadai Ágnes: De ahhoz sem ért! - Az elnök csenget.) Így járt a Magyar Honvédség tüzerképessége, a gépesítettlövész-képességet átalakították könnyűlövész-képességgé, a harckocsizó-, műszakiszállító- és harcihelikopter-képességekben is óriási károkat okoztak, a felderítő erőket pedig aránytalanul leépítették. (Dr. Vadai Ágnes: Jézus!)

A Juhász-Szekeres-Vadai-érában (Dr. Vadai Ágnes: Oh, yeah!) szinte teljesen elherdálták a honvédség vagyonát, kivonták a rendszerből a gépesítettlövész-képesség gerincét alkotó mintegy 500 darab lánctalpas harcjárművet, a pilótaképzés közepes kategóriájú sugárhajtású kiképző repülőgépeit (Dr. Vadai Ágnes az elnöknek: Tárgyra térés!) a haderő légvédelmi képességének rakétakomplexumait. (Dr. Vadai Ágnes közbeszól.) A felújított és modernizált T-72-es típusú harckocsik közül 77 darabot elajándékoztak, és a vontatók zömét eladták. Több mint 140 darab felújított és modernizált önjáró tüzereszközt elherdálva gyakorlatilag visszavetették a Magyar Honvédséget az úgynevezett gépvontatású tüzereség korszakába.

(14.40)

Érintetlenül hagyták a katonák illetményeit, így az évtized végére méltatlan helyzetbe sodorták a honvédek családrait is. (Dr. Vadai Ágnes: Nem igaz!) Az Orbán-kormány 2010 után a lehető leghamarabb rendezte ezt a méltatlan helyzetet. (Derültség az MSZP és a DK soraiban.) Számunkra fontos a katonacsaládok és a hadsereg jövője. (Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.) Ezért volt a modernizáció első lépése a katonák illetményének a rendezése és az elindított életpályamoddellen keresztül a katonacsaládok jövőjének biztosítása. (Dr. Harangozó Tamás közbeszól.) Minden öröklött nehézség ellenére komoly fejlesztő mun-

kába kezdtünk, kidolgoztuk azokat a terveket, amelyekre a „Zrínyi 2026” (Dr. Vadai Ágnes közbeszól.) honvédelmi és haderőfejlesztési program épül, és amelynek már jól látható eredményei vannak. Ezért ez a nagy huhogás itt a hátam mögött. (Dr. Vadai Ágnes: Tudná, hogy a maga háta mögött mit művelnek!)

Engedjék meg, hogy elmondjak néhány fontos tény a honvédelem mai állapotáról. A program középpontjába az embert, a katonát helyeztük, hogy korszerű felszereléssel, NATO-kompatibilis kiképzéssel, modern haditechnikai eszközökkel, méltó körülmények között és versenyképes fizetéssel végezhesék felelősségteljes szolgálatukat. A „Digitális katona” program pedig az egyéni felszerelés teljes megújítására irányult. A program végrehajtása érdekében 2010-hez képest duplájára növeltük a védelmi költségvetést (Dr. Vadai Ágnes: Ez nem igaz!), amely 2020-ban eléri a 616 milliárd forintot. (Dr. Vadai Ágnes: Nem igaz!)

Olyan honvédelmi életpályarendszert indítottunk útjára, amely széleskörűen gondoskodik a katonákról. 2010 előtt utoljára 2002-ben emelkedett a katonák fizetése. (Dr. Vadai Ágnes: Nem igaz!) Az elmúlt években végrehajtott 50 százalékos illetményemelés nyomán ismét méltó, versenyképes jövedelemmel ismerjük el a katonák szolgálatát. A laktanya-bezárások és a leszerelések éveit után ismét vonzóvá tettük a honvédelmi hivatást, ezért a hadsereg létszáma mára 15 százalékkal emelkedett 2010-hez képest. (Dr. Vadai Ágnes: Nem igaz! Papíron! - Az elnök csenget.)

Fő célunk egy 30 ezer aktív és 20 ezer tartalékos katonából álló, modern hadsereg kialakítása és fenntartása. Modern hadsereg viszont nem létezhet korszerű eszközök nélkül. A fejlesztési és modernizációs folyamatok érintik a légierő és a szárazföldi haderőnem valamennyi területét, de megújul a logisztikai, a katonai egészségügyi és a vezetési rendszer is. (Dr. Varga-Damm Andrea: A törvényről kéne már mondani valamit! - Az elnök csenget.)

A haderőfejlesztés fontos eleme a légierő fejlesztése is. Tegnap már a híradásokból láthattuk (Dr. Vadai Ágnes: Ez az! A híradásokból! Nekünk nem mutatják meg! Valami titkolnivaló van, biztos!), hogy megérkezett a H145M helikopternek az a két példánya, ami elkészült, és amelyet már most birtokba vehettek a katonák. Ezeket felderítőképeséggel, elhárító-, szállítóképeséggel látták el, sőt egyébként nemcsak katonai célokat, hanem polgári célokat, úgynevezett katasztrófavédelmi feladatokat is képesek ellátni ezek az új helikopterek. 2019 májusában az Airbus pedig bejelentette, hogy a magyar kormányval a gyulai alkatrészgyártó üzemben létesít egy közös helikoptergyártó üzemet, aminek köszönhetően a forgóalkatrészek előállítására kerül Magyarországra, valamennyi Airbus termék esetén ezeket a forgóalkatrészeket itt fogják Gyulán gyártani.

Szárazföldi egységeink erősödnek, mivel 2020 második felében érkeznek Magyarországra az első,

kiképzésre szánt Leopard 2A4-es, valamint 2023-ban a kizárólag nekünk gyártott legmodernebb Leopard 2A7+ harckocsik. (Dr. Vadai Ágnes: Semmi köze nincs a törvényhez!) A 2010-ben elindított tervezési és fejlesztési folyamatoknak köszönhetően ma egyre-másra gyarapodnak, korszerűsödnek és bővülnek a Magyar Honvédség technikai eszközei, nem levetett, hanem a XXI. század igényeinek megfelelő, előremutató módon. (Dr. Vadai Ágnes: Meg kellene vonni a szót, mert nincs köze a törvényhez!)

A 2011-ben életre hívott, majd a megváltozott biztonsági körülményekhez igazított önkéntes tartalékos rendszerben (Dr. Vadai Ágnes: Már csak emberek kellene hozzá, akik működtetik!) ma már nem 17 ember, hanem mintegy 9 ezer magyar ember vállalja, hogy civil életét nem feladva, tartalékos katonaként álljon az ország fegyveres rendelkezésére szükség esetén.

Az új eszközök mellé a kor kihívásainak megfelelő képességek építése és szervezeti struktúra kialakítása történt meg 2010 óta. Míg a szocialista-liberális kormányok bezárták a laktanyákat, megszüntettek katonai szervezeteket, veszni hagyva egész képességeket, addig az elmúlt években alapjaiban újultak meg a Magyar Honvédség képességei és intézményei. 2019. január 1-jén létrejött a Magyar Honvédség parancsnoksága (Dr. Vadai Ágnes: Ó!), amelynek segítségével hatékonyabbá válik a honvédség vezetése. Dandárszintű szervezetté vált a különleges műveleti képesség, amely a XXI. századi hadviselés egyik legfontosabb képességekörpontja.

Önálló szervezetként új képességet hozott a Magyar Honvédség életébe a Katonai Rendészeti Központ megalakítása, amely egy valódi, nemzetközi környezetben is alkalmazható military police tudást jelent. Egységessé vált a felderítő rendszer az ország nagyobb biztonsága érdekében. A kibertér felől érkező támadások kiküszöbölésére való (Dr. Varga-Damm Andrea: A törvényről! - Dr. Vadai Ágnes: Ez nem a törvény, elnök úr! - Dr. Harangozó Tamás: Sajtótájékoztató...! - Dr. Vadai Ágnes: Sajtótájékoztató! Ilyeneket én is tudnék mondani! - Az elnök csenget.) felkészülésként kiberkiképzési... (Az elnök kikapsolja az államtitkár mikrofonját.)

ELNÖK: Bocsánat, egy percre, államtitkár úr! Igen tisztelt Vadai és igen tisztelt Varga-Damm Képviselő Asszonyok! Nagyon szépen kérem, ne kiabáljanak be, mert szegény Harangozó Tamás, bármennyire próbál biciklizni maguk után, egyszerűen nem tudja utolérni önöket a bekiabálásokban. (Taps a kormánypartok soraiban.) Úgyhogy arra kérem, hogy tegyék lehetővé, hogy államtitkár úr elmondja mindazt, amit (Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól. - Dr. Vadai Ágnes: Elnök úr, a törvényről egy szót nem mondott még!) expozéjában elmondani akar. Parancsoljon!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója:

Elnök úr, minden eddigi mondatom a törvényről szólt.

A hadsereg intézményrendszerének megújítása mellett az alapoktól újraépítettük a tiszt- és altiszt-képzés intézményeit. A korábbi kiszolgáltatott helyzetet megszüntetendő, újjáélesztettük a hazai védelmi ipart, amellyel egy nemzeti szintű képesség kialakítása kezdődött meg. Létrehoztuk hazai bázison a lőfegyvergyártó üzemet, ezzel ismét a saját kezünkbe vettük a katonák egyéni fegyverzetének gyártását, ez vonatkozik a gépkarabélyokra, a géppisztolyokra és a maroklőfegyverekre egyaránt, de az üzem képes kiszolgálni valamennyi hazai fegyveres szervezet igényeit, munkahelyeket teremt, és kutatás-fejlesztési kapacitást is létrehozott. A lőfegyvergyártó üzem mellett a hazai bázisú lőszer- és lőporgyár létesítése is a tervek között szerepel.

A magyar haderő fejlesztéséről a szövetségeseink is elismerően nyilatkoznak. Osztrák hadiipari cég magyar állam általi megvásárlásával is büszkélkedhetünk, ami magában foglalja az üzemeltetéshez szükséges tudás elsajátítását is, és megfelel a XXI. század haditechnikai igényeinek. A haderőreformra fordított összegek nemzeti érdeket szolgálnak, így a hazai gazdaság fejlődéséhez is hozzájárulnak. Olyan régiókban teremtenek új munkahelyeket, ahol szükség van nagyberuházásokra annak érdekében, hogy a magyar családok megélhetésének biztosítása itt is megtörténjen. Magyarország ma a legbiztonságosabb országok egyike, köszönhetően az itthon, a határoknál és a külföldi missziókban szolgáló magyar katonáknak. A Magyar Honvédség katonái az EU, a NATO és az ENSZ békeművelési misszióiban helytállva, helyben segítenek megoldani a problémákat és konfliktusokat, hogy azok ne érhessek el Európát és hazánkat.

Összesen 4 földrész 14 országában 1200 magyar katona szolgál a konfliktusokkal sújtott régiók stabilitásának megteremtéséért és fenntartásáért, segíti a tömeges illegális migráció kiváltó okainak helyi megoldását, a terrorizmus elleni harcot. Mellettük közel 200 jól felkészült katonánk dolgozik az ENSZ, az EU és a NATO központjaiban, parancsnokságain.

A honvédelem kiemelt fontossága, mint már említettem, a jövő évi költségvetésben is megmutatkozik. *(Dr. Vadai Ágnes: Megint lophassatok!)* A HM-fejezet kiadási összege a 2019. évhez képest 103,3 milliárd forinttal növekszik, ami 616 milliárd forintot ér. 2020-ban a kiadások jelentős része, mintegy 216 milliárd forint a „Zrínyi 2026” honvédelmi és haderőfejlesztési program keretében már megkezdett fejlesztésekhez kötődik.

Tisztelt Képviselőtársak! Keresztény értékeink *(Dr. Vadai Ágnes: Ó! - Dr. Varga-Damm Andrea: És hol vannak a muszlimok?)*, nemzeti szuverenitásunk megvédéséhez, biztonságunk megóvásához elengedhetetlen az ütőképes, hazája iránt elkötelezett haderő működtetése. Magyarország védelméhez, biztonságának garantálásához, katonáink és eszközeink felkészültsége mellett, Magyarország állampolgárainak elkötelezettségére is szükség van. Hiszen a honvédelem

minden magyar állampolgár alkotmányos kötelessége, a haza védelme mindannyiunk közös feladata.

(14.50)

Természetesen továbbra sem lesz sorköteles katonaság. Azonban biztonságunkhoz elengedhetetlen a békeidőszakban történő megfelelő felkészülés. Ezért is volt fontos a potenciális hadkötelesek behívhatósági korhatárának megemlése 40-ről 50 évre. A korhatár tíz évvel történő megemlése megközelítőleg 850 ezer fővel növeli, növelheti a különleges jogrend esetén a hadkötelezettség alapján behívhatók számát. Ugyancsak figyelembe kell venni az egész Európára, így hazánkra is jellemző, a születésszámok csökkenéséből adódó népességfogyást, amely a hadköteles korú férfiak számának folyamatos csökkenését eredményezi. Azonban még egyszer hangsúlyozom, ez a változás nem jelent sem sorozást, sem kötelező tartalékos rendszer bevezetését, kizárólag a különleges jogrend esetén alkalmazható. A Magyar Honvédség eredményes működéséhez a beszerzéseken, fejlesztéseken túl a jogi környezet finomhangolására is szükség van. Azért dolgozunk, hogy erősítsük a magyarok biztonságérzetét, és megfelelő válaszokat adjunk a hagyományos mellett az új típusú, a kibertérből származó kihívásokra és a hibrid fenyegetésekre is.

A törvényjavaslat célja Magyarország honvédelmi képességének növelése és a békeidőszaki felkészülés hatékonyabbá tétele. Feladataink teljesítése közben nem felejthetjük el Kossuth Lajos örökérvényű szavait: „A haza örök s nemcsak az iránt tartozunk kötelességgel, amely van, hanem az iránt is, amely lehet, s lesz.”

Kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a benyújtott törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps. - Dr. Vadai Ágnes: Bravó! Bravó! Remek!)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Hölgyeim! Elsősorban a két harcos hölgyről beszélek ott hátul *(Dr. Vadai Ágnes: Hárman vagyunk itt nők, elnök úr!)*, azért ne tegyék a parlamentnek ezt a vitáját komolytalanná, látom, hogy erre törekszenek. Tájékoztatom Varga-Damm Andrea képviselő asszonyt, hogy a vezérszónoki felszólalások végén van lehetősége az ügyrendi javaslatának elmondására. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Visszavonom!)*

Most pedig a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőnek megadom a szót Hubay György képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

HUBAY GYÖRGY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a napirendi ponttal kapcsolatban ismertessem önökkel a Fidesz-frakció álláspontját. Már a törvényjavaslat átolvasásakor is látni

lehetett, hogy egy komoly, jól átgondolt és részleteiben kidolgozott törvényjavaslat került a tisztelt Országgyűlés elé. Ez nem is lehetett volna másképpen, hiszen hazánk, nemzetünk, teljes társadalmunk számára fontos törvényjavaslatról van szó, mert a haza védelme mindannyiunk állampolgári kötelessége.

Öröm látni, hogy az elmúlt évek során jelentős léptékben, a „Zrínyi 2026” honvédelmi és haderőfejlesztési program meghirdetése óta pedig példátlan mértékben fejlődött a Magyar Honvédség és ezzel együtt hazánk honvédelmi képessége. Az elmúlt szűk évtized kormányzati politikája szöges ellentéte a szocialista-szabad demokrata kormányok idején megvalósult totális hadseregrombolásnak. *(Közbeszólások az ellenzék soraiból. - Az elnök csenget.)* Ma már szerencsére csak az ellenzéki padosorokban foglalhatnak helyet azok, akik egykor brutális mértékben rombolták le a Magyar Honvédséget és hagyták tönkremenni *(Dr. Vadai Ágnes: Én? Brutális mértékben? Én?)* eszközeinket, ha éppen nem kiárusították azokat külföldi kézbe, és nullaközéltre csökkentették az önkéntes tartalékosok számát. Ezzel szemben 2010-ben szemléltváltás *(Dr. Vadai Ágnes: Örülök, hogy itt van Simicskó képviselő úr!)* következett be a honvédelmi politika területén. Az önkéntes tartalékosok számát több ezer főre növeltük, eszközeinket és infrastruktúránkat folyamatosan cseréljük és fejlesztjük, illetve törekszünk a katonák anyagi megbecsüléséért is mindent megtenni.

Különösen nagy előrelépés a már említett honvédelmi és haderőfejlesztési program, hiszen ilyen volumenű képességfejlesztésre még talán soha nem került sor a modern kori Magyarország történetében. Magyarország ma nemcsak Európán belül, hanem világszínvonalon is az egyik legbiztonságosabb ország, Budapest pedig az egyik legbiztonságosabb városnak számít. Ebben hatalmas szerepe van a kormány többéves határozott, céltudatos munkájának, illetve honvédelmi és rendvédelmi politikájának is. Az elvégzett munkáért pedig az egyik legnagyobb köszönet jár katonáinknak, rendőreinknek, akik lehetővé tették azt, hogy ezt elmondhassuk magunkról, és hozzájárultak az európai keresztény kultúra, valamint Magyarország szuverenitásának megvédéséhez, valamint megfékeztek a déli határunkat ostromló illegális migránsáradatot, és emellett fenntartották az ország belső rendjét is.

Az ország biztonsága alapvető nemzeti érdekünk. A biztonság megőrzése és megteremtése pedig a Magyar Honvédség Alaptörvényben rögzített feladata. Ahogy a törvényjavaslat általános indokolása is fogalmaz, Magyarország biztonsága három alappilléren nyugszik: a Magyar Honvédség képességein, a szövetségi együttműködésen és az állampolgárok hazafias elkötelezettségén. Mindezek mátrixa járul hozzá ahhoz, hogy egy biztonságos és erős Magyarországot tudjunk építeni közösen, keresztény értékeink megvédésével párhuzamosan.

Nekünk, országgyűlési képviselőknek minden támogatást meg kell adnunk ahhoz, hogy a Magyar

Honvédség modern, ütőképes, a hazája iránt elkötelezett hadsereg legyen, amely ezáltal a térség meghatározó vagy akár vezető haderejévé, fegyveres erejévé válhat. Ehhez pedig szükség van képességeink folyamatos fejlesztésére, technikai felkészültségünk fokozására, aktív felkészülésre és végül, de nem utolsósorban a hazai jogszabályi környezet finomhangolására, alaposan átgondolt stratégiák mentén. Jól látható, hogy térségbeli meghatározó szerepünk megerősítése érdekében vállalunk egyre fontosabb szerepeket a nemzetközi térben megjelenő fenyegetések kezelésében is a NATO, illetve az Európai Unió és az ENSZ tagjaként.

A törvényjavaslat napjaink egyre fontosabbá váló kérdésével is foglalkozik. A honvédelmi képesség növelése érdekében a törvényjavaslat egyrészt szabályozza a kibernetikus fenyegetések elleni fellépést, másrészt pedig a hibrid fenyegetések elleni kormányzati koordinációt is. Fontos kihangsúlyozni, hogy továbbra sem lesz sorköteles katonaság, a törvényjavaslat kizárólag a különleges jogrend esetére történő felkészülést szolgálja. Szögezzük tehát le, hogy a honvédelem össznemzeti ügy, melynek részeként Magyarország épít az állampolgárok haza iránti elkötelezettségére és áldozatkészségére.

Nem kívánom ismételni önmagam, de mindannyiunk állampolgári kötelessége a haza védelme. Az Alaptörvény és az Országgyűlés határozata alapján kihirdetett rendkívüli állapotban vagy az azt megelőző védelmi helyzetben a magyarországi lakóhellyel rendelkező, nagykorú, kiképzett tartalékosnak vagy potenciális hadkötelesnek minősülő magyar állampolgárságú férfiak hadkötelezettek. Az előttünk fekvő javaslat egy nagyon következetes és jövőbe mutató célja a békeidőszaki felkészülés hatékonyabbá tétele anélkül, hogy ez az állampolgárokra nézve bármilyen többletkötelezettséggel járna.

A javaslat szerint a békeidőszakban a hadkötelezettség alá tartozó személyek két kategóriába sorolhatóak. Egyrészt a kiképzett tartalékos, aki az a hadkötelezettség alá tartozó személy, aki a honvédség állományából kikerült és önkéntesség alapján katonai szolgálatot teljesített, másrészt pedig a potenciális hadköteles személy, aki minden olyan, hadkötelezettség alá tartozó állampolgár, aki nem tartozik a kiképzett tartalékos kategóriába.

(15.00)

A szakszerű felkészülés érdekében a törvényjavaslat biztosítani kívánja, hogy egy szervezet kezelje minden olyan személy adatát, akik kiképzett tartalékosok vagy potenciális hadkötelezettek. A nyilvánartás vezetése békeidőszakban a hadkötelezettség alapján történő katonai szolgálatra tervezés végrehajtását jelenti oly módon, hogy a sorozó központok a lehető legpontosabb adattal rendelkezzenek a feladat megkezdésekor arról, hogy mely hadköteles vehető igénybe katonai szolgálatra, illetve a hadkötelesek mely beosztásra és szakterületre a legalkalmasabbak.

Ezáltal a katonai szervezetek a hadköteles igényükben szereplő beosztásokra a lehető leggyorsabban, a beosztás, képzettség, végzettség, szakmai tapasztalat alapján a legmegfelelőbb hadköteleseket kapják, minimalizálva azon hadkötelesek számát, akiket ezen feladat végrehajtásához megszólítani szükséges. Jól látható célja a jogalkotónak, hogy már békeidőszakban kerüljenek kiszűrésre azon személyek, akik biztosan nem vagy nem biztos, hogy behívhatók hadkötelezettség bevezetését követően katonai szolgálatra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy azt mindannyian láthatják, ma már nem a 2010 előtti idők hadserege és romboló filozófiája mentén gondolkodik a kormány, hanem a megújulás, képességfejlesztés, megbecsülés és a felkészülés logikája mentén, hogy egy váratlan helyzetre is határozott választ tudjunk adni, és a térség vezető haderejévé tudjunk válni. Komoly teljesítmény áll mögöttünk, az elmúlt évekből is elég, ha csak a déli határvidékünk megvédését említem önöknek, ahol keményen helytálltunk a több százezres illegálismigráns-özönnel szemben, és megvédtük az országunkat. Ezen eredményeinket nem szabad feladni, és továbbra is meg kell tartasuk Magyarországot egy független, önálló és keresztény szellemiségen alapuló országnak, mely bármikor, bármilyen helyzetben készen áll önmaga megvédésére.

Bízom benne, hogy ezen fontos célok elérése pártállástól függetlenül minden képviselőtársam számára egy közös minimumot jelent, így támogatni fogják a törvényjavaslat elfogadását. *(Dr. Vadai Ágnes: Ó, nem.)*

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Varga-Damm Andrea képviselő asszony, aki felszólalását itt az emelvényről mondja el. Kérem a teremszolgálatot, majd vizet vigyenek föl a képviselő asszonynak, mert nehezen tudott beszélni. Kérem, képviselő asszony, öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Először Nacsa Lőrinc képviselőtársamnak szeretném üzeni, hogy ne méltatlankodjon, miért jövök ide föl. Azért, mert a papírjaimat ott nehezebb tartani, és mivel nem olyan jó a szemem, ez a legjobb távolság, hogy fókuszálni tudjak a betűméretre. Ezért szoktam innen előadni vezérszónoki felszólalásaimat.

Miután ezt a kérdést tisztáztuk, szeretném elmondani, hogy a jelenlegi házszabály szerint a tisztelt ülésvezető elnök úrnak meg kellett volna vonni az előterjesztőtől a szót, tekintettel arra, hogy egyetlen szót nem mondott a törvényjavaslatról *(Font Sándor: Persze, mert bekiabáltak!)*, egyetlen szót se mondott a törvényjavaslatról...

ELNÖK: Képviselő asszony, ne tegye a bírálatomat, mert csak ügyrendi javaslat formájában bírálhat a házszabály értelmében, és akkor kénytelen vagyok megvonni öntől a szót.

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Meg kellett említeni, de annak nagyon örülök, hogy Hubay György fideszes képviselőtársunk viszont az államtitkár úr helyett ismertette a törvény szövegét, illetőleg a Fidesz álláspontját, ez legalább hézagpótló volt.

Úgy gondolom, hogy ez a törvényjavaslat mindenképpen összefügg a T/8031-essel, amit majd ezután fogunk tárgyalni. Nagy valószínűséggel ez a kormányzaton belüli alku következménye. Beterjesztek ide egy olyan törvénymódosító javaslatot, ami tulajdonképpen azt érzékelteti a társadalommal, hogy egy háborús helyzetet fognak folyamatosan fenntartani, míg ennek ellenértéke pedig az, hogy lemond a Honvédelmi Minisztérium a beszerzések koordinációjáról. Erről szól majd a 8031-es javaslat.

El kell mondjam, hogy megdöbbenetek az államtitkári előterjesztésben hallottak, hogy a szocialista kormány után milyen fantasztikus támogatásról biztosította a kormányzat a honvédelmet. Elmondom, hogy a legelső évben, amikor magam is ott voltam, 42 százalékkal csökkent egyik évről a másikra a honvédelmi költségvetés, én voltam jelen Simicskó István akkori államtitkár úrral együtt Hende Csaba miniszter úr mellett, aki rendkívül megalázó módon kénytelen volt elszenvadni azt, hogy a kormányzat ennyire semmibe vette egy egyébként tényleg megtépzott állapotú hadsereg átvételekor ezt a szervezetet.

Egészen 2015-ig folyamatosan csökkent a költségvetése a honvédelmi tárcának. Akkor kezdte el kibélelni a kormányzat a honvédelmi tárcát, amikor a migrációs veszély bekövetkezett, és rájött végre miniszterelnök úr, hogy ezt a területet azért érdemes támogatni, különösen egy nemzeti kormányának. Tehát azért ezt mindenképpen a valósághoz hozzá kell tenni.

Annyit még reagálnék az államtitkári előterjesztésre, hogy ugyanúgy, ahogy az egészségügyben, esz-közök, épületek valóban újultak és vannak, de egy dolog hiányzik hozzá, a humán erőforrás, ami úgy tudja működtetni, ahogy azt kell. Ezt is meg kell említeni. Arra is emlékszem, hogy hosszú éveken át könyörgött a kormányzatnak a tárca, hogy az inkurrenciát hadd értékesítse, és ne kerüljön több tíz millió forintba évente ezeknek mindössze a tárolása és az őrzése, a talajszennyezésről nem is beszélve. Ezt szerettem volna az államtitkár úr előadásához hozzáfűzni.

A jelen törvényjavaslat vonatkozásában rendkívül rossz érzésem van, és azt gondolom, hogy nem vagyok ezzel egyedül. *(Németh Szilárd István: Na!)* Meggyőződésem, hogy ez a törvényjavaslat nem arról szól, mint amit az indokolás tartalmaz. Olyan szinten feláldozza a honvédelem mint nemzeti ügy szölamát különböző személyes, kormányzaton belüli harcok oltárán, ami, azt gondolom, hogy egy néppel nem tehető meg.

Belekeveri ebbe a problémakörbe vagy ebbe a hadakozásba a kibervédelem fontosságát, ami nem lehet vitatható, hiszen nincs olyan nemzetközi fórum, nincs olyan NATO-értekezlet, nincs olyan NATO Parlamenti Közgyűlés, nincs olyan miniszteri értekezlet, nincs semmi olyan fontos találkozó és konferencia, ahol ezt mint első számú fenyegetettséget a világ minden táján ne vennék komolyan és ne próbálnák meg a megfelelő - még ma nem tudjuk, hogy megfelelő, de vélhetően megfelelő - elhárító intézkedéseket és szervezeteket létrehozni.

Az nem kérdés, hogy ma Magyarországon nincs olyan felelős politikus, aki ne támogatóna azt, hogy a kibervédelem kérdése elsőrangú kérdés, és ehhez minden szervezeti, anyagi eszközrendszer, politikai támogatást meg kell adni, hiszen bármely országot meg lehet bénítani ezeknek a rendszereknek a beavatkozásával. De ennek semmi, de semmi köze ahhoz, hogy úgy akar hadkötelessé tenni egy társadalmat, ahogy ebben a jogszabályban le van írva.

Már az is furcsa volt számunkra, hogy 50 évre emelték a hadköteles korhatárt akkor, amikor, ha egy kicsit is körülnéz bárki ebben az országban, azt látja, a mai ötvenes férfiak általánosságban nem alkalmasak arra, hogy... *(Németh Szilárd István: Kikérem magamnak! Ne vicceljen már! 56 vagyok!)* Mondom, hogy általánosságban, nem a jelenlévőkről szólok, általánosságban. *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)* Nem a jólétben élő emberekről beszélek, hanem azokról az emberekről *(Németh Szilárd István: Azok, akik tönkrevágták a sereget, bújjanak el!)*, akiknek sem a környezete, sem az étkezése *(Az elnök csenget.)*, sem a rendelkezésre álló sportkultúra nem alkalmas arra, hogy őket... És nem beszélve arról a nehéz munkáról, amit számukra az élet hozott. Nem alkalmasak rá!

Nem szeretnék államtitkár úrnak beszólni, de én az elmúlt húsz évben önt nem láttam olyan jellegű munkát végezni, amivel az egészségét úgy tudta volna rontani, mint egy átlagos munkásember. Tehát nagyon szépen kérem, ne magából induljon ki, mert ezzel mutatja azt, hogy nem a nemzetet és a társadalmat, hanem saját magát képviseli. Megjegyeztem ezt. *(Németh Szilárd István: Én is megjegyeztem, amit mondtál, felírtam.)*

Tehát ami ebben a javaslatban le van írva, jelentem önöknek, kétélű fegyver. Mit mond? Azt mondja, hogy már előre ki akarja szűrni, hogy kik nem lennének alkalmasak hadköteles tevékenység során helytállni. Én csak egyet tudok mondani. Ebben a Házban az elmúlt másfél évben legalább nyolc olyan felszólalás és Rétvári Bence-válasz volt, ahol Rétvári Bence államtitkár úr arról beszélt, hogy nem igaz az ellenzéknek azon álláspontja, hogy a magyar társadalomnak nagyon rossz az egészségi állapota, hogy a várható élettartam igenis jelentősen kevesebb, hiszen ezt a statisztikai adatok is alátámasztják *(Németh Szilárd István: Ez a hazugság!)*, mint az európai országok nagy részében.

Én azt tudom mondani, hogy tessenek ezt megcsinálni, nyugodtan tessenek megcsinálni. Csak tudják,

mi lesz az eredmény? Siralmas lesz az eredmény, mert azok a szakemberek, akiknek ez a feladata lesz, nem fognak hadkötelessé minősíteni olyan embereket, akik egészségi állapotuknál vagy pszichés állapotuknál fogva nem azok. És majd megjön az a valódi statisztika, amivel Rétvári Bence államtitkár úr majd nem fog dicsekedni, hogy bizony ez az eszközrendszer lesz az, ami kibújtatja a szöveget a zsákból, és végre meglátjuk, hogy ez a társadalom bizony nem olyan egészséges, és nem fogható hadra olyan nagy számban, mint amit ma önök el tudnak képzelni.

Ebben a törvénymódosító javaslatban a tulajdonosi jogkör gyakorlásának kérdése megváltoztatásra kerül. 2010-ben ez már a második Orbán-kormány kezdetekor felmerült, akkor az MNV Zrt.-vel igen részletes tárgyalást folytattunk le, hiszen már akkor is szerették volna a tulajdonosi jogkör gyakorlását az MNV Zrt. érdekkörébe tenni; most vélhetően az állami vagyont gazdó miniszter hatásköre lenne.

(15.10)

De egy biztos: már akkor is azért adták fel ezt a tervet, mert elképzelhetetlen az, hogy minden egyes honvédelmi érdekű vállalathoz ez a tulajdonosi jogkört gyakorló szervezet olyanfajta szakmai csoportot rendeljen ki, ami a honvédelmi cégeknek teljes mértékben speciális adottságait teljes mértékben támogatni és kimeríteni tudná. Már akkor kiderült, hogy iszonyú számú szakembert kellene fölvenni a szervezetbe csak ahhoz, hogy ezeket a tulajdonosi jogköröket valóban annak célja szerint tudják gyakorolni, és nem véletlen, hogy most, kilenc év után van itt ez előtünk a Házban, mert ez már gyakorlatilag, hogy úgy mondjam, vélhetően az erőszak határát súrolja, hogy ezt a honvédelmi tárcától elveszik.

Úgy gondolom, hogy ennek semmi indoka nincs, ahogy akkor sem és korábban sem, mert hogyha a honvédelem rendszere valóban olyan speciális, mint amiről mindannyian tudunk, és a Házban ez rendszeresen elhangzik, akkor úgy gondolom, hogy a tulajdonosi jogkör gyakorlása ebben a kérdésben, igenis, a miniszternél kell hogy maradjon.

Teljesen megdöbbenem azon, amikor az államtitkár úr arról beszélt, hogy most ez az új, harmadik Orbán-kormány az, amelyik aztán hogy felöleli a fejlesztési igényt, hogy teszi igazán nemzeti üggyé magát a honvédelmet. Az előző nyolc évben is önök kormányoztak, az igaz, hogy azt gondolom, hogy minőségében nem lehet összehasonlítani sem a Hende, sem a Simicskó minisztersége alatti honvédelmi tárca tevékenységét ahhoz képest, ami tavaly május óta van. Nem tudom elhallgatni azt, hogy egyszerűen ma ott tartunk, hogy havonta jönnek be olyan törvénymódosító javaslatok, amelyek azt érzékeltetik, mintha itt valami komoly szakmai munka folyana, holott semmi másról nincs szó, mint valamifajta hatalmi harcoknak a leképeződéséről a törvényjavaslatokban.

(Folytatás a 94/2-ben.)

Országgyűlési Napló

A szükségállapot kérdése. Eddig arról szóltak a jogszabályi rendelkezések, hogy fegyveres, illetőleg támadó jellegű események okán ezt a szükségállapotot az Alaptörvénynek megfelelően ki kell hirdetni, és most ez a javaslat bevezeti a kibertámadások esetére való hasonló intézkedést. Ezzel önmagában tényleg semmi probléma nincs, hiszen ez legalább olyan, sőt lehet, hogy még nagyobb károkat tud okozni egy ilyenfajta támadás, mint egy fegyveres konfliktus.

De azt gondolom, hogy az a fajta javaslatmódosítás, ami ide a Házba bejött, túlzás, olyanfajta elurálása a polgárok szabadságjogainak, mozgásterének, amit semmilyen módon még csak ellenőrizni sem tudunk. Hiszen a kibertérben megjelenő támadások számítógépes jelek, és nem jelenik meg az, hogy ezáltal esetleg elzárják a vizet, nem jelenik meg az, hogy ezáltal megszűnik a gázszolgáltatás, nem jelenik meg valami olyan, mindenki számára egyértelműen látható következmény, és ennek a szabálynak a felhasználásával a szükségállapotot bármikor, indokolatlanul is ki lehet hirdetni, és az égedta világon semmi fajta következménye ennek nem lehet.

A honvédelmi szervezethez telepíti ez a javaslat a polgári felkészültséggel kapcsolatos koordinációt. Ennek egy dolog miatt örülök: nagyon valószínű, hogy ennek Bakondi úr nem örül. Tehát úgy gondolom, hogy most ebben a csatában Bakondi úr vesztett, amit annyira nem bánok, mert szerintem a katasztrófavédelemnek a vezetése tényleg szó szerint a katasztrófa. Úgyhogy nagyon nem bánom, hogyha valamilyen jogkör tőle elkerül. Azt csak remélni tudom, hogy a honvédelmi tárcánál jó helyen lesz.

A javaslat szerint a honvédelemmel foglalkozó szervezeti egységet kell kijelölni a honvédelemért felelős miniszter javaslatára a tulajdonosi jog gyakorlásának, a magyar állam többségi befolyása mellett működő gazdasági társaságban is. Ez a valóban bonyolult mondat arról szól, hogy minden egyes gazdasági társasághoz honvédelmi referens kell, mert ez a jogszabályi javaslat vagy ez a módosító javaslat megteremti a gazdasági mozgósítást.

Tehát képzeljék el, minden egyes vállalathoz kellene egy honvédelmi referens. Nagy kérdés, hogy van-e ennyi szakember, van-e erre külön pénz, van-e, tudnak-e erre mindenütt létrehozni szervezeti egységet, van-e összefogó koordináló szervezet, hiszen ők nem önmaguktól, csak úgy a saját kényükre-kedvükre kell hogy dolgozzanak. Már így is iszonyatos mennyiségű kormányzati alkalmazott van a ténylegesen kimutatható eredmények nélkül.

2010-ben miről szólt a fáma? Hogy jelentősen csökkenteni kell a kormányzatban dolgozók létszámát. Egyébként meg is kezdődött 2010-ben a csökkentés, aztán 2012-től már olyan hihetetlen felduzzasztás van, ami most már azt eredményezte, hogy kétszer annyi kormányzati tisztviselő van, mint 2010-ben.

Azt írja a javaslat, hogy a katonai ismeretekkel nem feltétlenül rendelkező polgármesterekhez egy végrehajtási rendelettel jelentős felelősséggel járó

honvédelmi igazgatási jogköröket telepítenek, mert ehhez szüksége van a polgármestereknek arra, hogy a honvédelmi felkészülés során nekik támogatójuk legyen. Én csak azt szeretném megint megkérdezni, honnan lesz erre ember, ki fogja ezt finanszírozni. Ezek szép szavak, ezek gyönyörű elképzelések, de a valóságban nagyon aggódom, hogy ez vagy nem, vagy nem úgy fog megvalósulni.

Nagyon rossz érzéseim vannak ezzel a javaslattal kapcsolatban, és nagyon nem szeretem, hogy ez a javaslat azt érzékelteti, hogy az országot egy nagy honvédelmi kerületté alakítja, és mindezt ájtatos módon beleszövi a honvédelem nemzeti ügyébe. A honvédelem valóban nemzeti ügy, de azt úgy kell szervezni és olyan embereknek kell azt csinálni, akik értenek hozzá, akik felelősséget vállalnak mindezt. Egy biztos: az egyszerű polgárnak, különösen békeidőszakban egyáltalán nem kell látnia, hogy mi történik a háttérben, egyáltalán nem kell tudnia, hogy miként hajtja végre a honvédelmi tárca az állami feladatait. Neki egyben kell biztosnak lenni, hogy ha valamifajta háborús esemény vagy cselekmény történik, akkor a kormányzata őt megvédi. A polgárnak ehhez ennyi köze van.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Simicskó István képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy fontos törvénymódosító csomag áll előttünk. Valóban, az eddig elhangzottak alapján és én magam is ahhoz szeretnék csatlakozni, hogy persze jó, ha vita van. Én a harcias vitát is megértem, főleg egy katonai kérdéseket érintő témában. Hol máshol lehetnének harciasak a képviselők? Nyilván mindennek van mértéke.

Én azért mégiscsak a közös nevezőt keresném, hiszen a honvédelmet valóban mindannyian nemzeti ügynek tartjuk, a honvédelmi törvény 1. § (1) bekezdése is így fogalmaz. Tehát jó, hogyha ebből indulunk ki minden harciasság mellett, hogy ezt a közös nevezőt erősítsük. Nyilván hogyha a Magyar Honvédségről van szó, akkor talán mindannyian egyetérthetünk abban, hogy ez egy fontos záloga, mintegy alapja a biztonságunk garantálásának, hogy legyen egy ütőképes Magyar Honvédség. Tehát ezen szerintem nem érdemes vitatkozni. Azon, hogy ez mekkora legyen, milyen eszközökkel legyen felszerelve, azon persze lehet részletesen vitatkozni.

Most ez a törvényjavaslat nem feltétlenül erről szól, hanem arról szól, amit már itt előttem többen említettek, az államtitkár úr beszélt a biztonság értékéről, a biztonság fontosságáról. Ezt szeretném én is megerősíteni a KDNP-frakció nevében is, hogy igen, a

biztonság az egy állandó érték, állandó értéket jelent mindannyiunk számára. És hogy ez miért kerül elő mindig?

Azért, mert egy rendkívül gyorsan változó világban kell megőriznünk azt az állandó értéket, ami a biztonságot jelenti. Ez egy nagyon-nagyon komoly kihívás mindannyiunk számára, és nagyon komoly kihívás a mindenkori Magyar Honvédség számára is, és azt kell hogy mondjam, hogy valamennyi nemzet számára, ahol hadseregeket fenntartanak és működtetnek, szinte valamennyi országban, talán néhány sziget kivételével, néhány kisebb sziget kivételével, itt nem másra gondoltunk.

Azzal hadd kezdjem én is, mielőtt rátérnék a törvény szövegére, a módosítási elképzelésekre, hogy én magam úgy látom, hogy az egyik nagyon nagy kihívása, talán a legnagyobb kihívása napjainknak, a XXI. századnak, hogy a globalizáció felgyorsult világában hogyan tudjuk megőrizni a nemzeti értékeinket, hogyan tudjuk megőrizni a nemzeti karakterünket, a helyi lokális közösségek értékeit, amelyekkel tartozunk gyermekeinknek, unokáinknak. Tehát én azt hiszem, hogy ebből kell, ebből a nagy összefüggésből kell kiindulnunk.

Persze említhetnék még jó néhány kihívást, többek között a jelenkori civilizációk megmaradását és a jelenkori civilizációk jövőjét, adott esetben a mi civilizációnk, a nyugati civilizációk jövőjét is, gondoljunk csak a migráció folyamataira. Tehát ezekre mindre-mindre válaszokat kell adnunk és találnunk, méghozzá megnyugtató válaszokat. És akkor még nem is beszéltem az emberiség jövőjéről meg a Föld jövőjéről, amikor már egyesek alternatív világokat kutatnak, élhető, az emberiség számára élhető világokat kutatnak.

(15.20)

Szerintem nekünk továbbra is a Jóisten által teremtetett világot, a Földet kell megbecsülnünk, és nekünk, magyaroknak elsősorban Magyarországot, itt a Kárpát-medencében a magyar nemzeti értékeket és az embereket kell megvédenünk, és mindent megtennünk a magunk háza táján, mind a törvényhozó hatalomnak, mind a végrehajtó hatalomnak, s kisebb és nagyobb emberi csoportoknak, nyilván az egyéni képviselői munkásságunknak köszönhetően is. Ennyit bevezetőképpen.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat 27 törvény módosítását tartalmazza, tehát egy nagy anyag. Régebben úgy is fogalmazhattunk, hogy egy salátaanyag. Sok mindent érint, hiszen ez egy átfogó, sok-sok területet, sok-sok törvényt, adott esetben sarkalatos törvényeket is érint a módosítási szándék. Varga-Damm Andrea valóban dolgozott a Honvédelmi Minisztériumban. Említette, hogy az állami vagyonról szóló törvényt is érinti az előterjesztés, mint ahogy érinti a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló CXXV. törvényt is. A kormányzati törekvések és szándékok nyilván tetten érhetők abban, hogy egyfajta egységes

rendszer legyen. Azért lett létrehozva a mostani kormányzati struktúrában egy nemzeti vagyonért felelős minisztérium, amely tárca nélküli miniszterséget jelent, hogy felügyelje az állami vagyont, hogy ne kerülhessen ez elherdálásra. Szerintem ez egy helyes és jó döntés. Ezt a döntést meghozta a kormány, és ez a döntés tükröződik - hiszen jogállamban élünk - ebben a törvényben is. Szerintem ez semmiféle problémát nem fog okozni a Magyar Honvédség működésében.

Szeretném érinteni a honvédelmi törvényt, a 2011. évi CXIII. törvényt, amely egyrészt azon szándékok mentén kerül módosításra, hogy a polgári felkészüléssel kapcsolatos feladatok hatékonyabban legyenek koordinálva. Nacsa Lőrinc fiatal képviselőtársammal, tehetséges kollégámmal beszélgettünk arról, hogy a polgári védelem mit is jelent valójában, és mit is jelent az, amit Varga-Damm Andrea mondott a katasztrófavédelem kapcsán. Valóban, egy egészséges országban szerintem arra kell törekedni, hogy a polgári védelem mint egy nagy rendszer átfogjon sok-sok mindent. Tehát a háttér védelme, a civil lakosság, a civil emberek, polgártársaink, állampolgártársaink védelme legyen hangsúlyos elem. Ez nyilván a mai korban is és minden korban nagyon nehéz feladat, de ezt el lehet látni.

S nyilván a történelmi korok, s a rendszerváltás sok mindent hozott. Nem akarom most végigsorolni történetileg, hogy mi minden történt. Tudjuk azt, hogy a katasztrófavédelem egy erős szervezetté alakult, és maga alá tudta gyűrti adott esetben a polgári védelmet is. De szerintem fontos törekvés ebben a törvénymódosításban is, hogy a polgári védelmi felkészültséget, a polgárok tájékoztatását, a civil emberek felkészítését az esetleges különleges jogrendi helyzetekre megtegyük. Szerintem ez fontos dolog, mert az emberek nem nagyon tudják, hogy baj esetén mit kell tenniük. Nekünk kötelességünk, hogy ezt is megtegyük és elvégezzük, vagy elvégezze a kormányzat nyilván a végrehajtó hatalom élén. S ezt a feladatot nyilván a honvédelmi miniszter fogja ellátni a módosítás alapján. A KDNP-frakció ezt támogatja.

Szerintem jó gondolat a megyei védelmi bizottságoknál létrehozott általános elnökhelyettesi feladatkör is, és jó gondolat a civil polgármesterek mellé odahelyezni egy védelmi szakembert, egy referenst, egy honvédelmi referenst. Szerintem ez megoldható feladat, nem hinném, hogy ez ördögtől való, nem hinném, hogy ez létszámgondokat jelentene. Szerintem ez erősödés, és a szakmai, hozzáértésbeli képességek erősítését jelenti, s a civil szférával a kapcsolat is erősítjük ezen keresztül, és egy hatékonyabb védelmi rendszert tudunk kialakítani ennek köszönhetően.

Azért fontos ez, mert a honvédelmi törvény úgy fogalmaz, hogy Magyarország biztonságát három pillérré helyezzük. Ez a három pillér nem áll másból, mint egyrészt a Magyar Honvédség képességeiből, a NATO szövetségi rendszeréből, a szövetségeseinkből, valamint állampolgáraink, a magyar állampolgárok áldozatkészségéből, hazafias elkötelezettségéből.

Ennek érdekében szerintem bőven van mit tenni, a Magyar Honvédség képességeiben is. Nyilván a NATO döntően rendben van. Az állampolgáraink felkészültségét segítenünk kell, tudatosabbá kell tennünk, a biztonság iránt elkötelezettebbé és szélesebb látókörűvé kell tenni az állampolgárainkat, hogy ha baj van, mindenki tudja, hogy mi a teendő, és mit lehet tennie, hová kell fordulnia, mit csinálhat.

Szerintem egy nagyon komoly hibát követett el a magyar Országgyűlés 2004-ben, amikor olyan módon szüntette meg az általános hadkötelezettséget, ahogyan megszüntette, mert ezzel gyakorlatilag nemcsak a sorkatonai szolgálatot szüntette meg, hanem az adatközlési, a tájékoztatási, a nyilvántartási kötelezettséget is, és az egészségügyi alkalmassági vizsgálat eltörlését is ezzel a kétharmados törvénnyel elfogadta akkor a magyar parlament. Pestiesen vagy népiesen fogalmazva, ezzel kiöntöttük a gyermeket is a fürdővízzel.

Azért próbálja a kormány ezt a hibát helyrehozni, hogy legalább naprakész nyilvántartása legyen arra nézve, hogy kik azok, akikhez fordulhatunk, kik azok, akik a harmadik pillérenél megszólíthatók. A mai rohanó világban nagyon fontos az időtényező, márpedig időt is meg tudunk spórolni azzal, ha a nyilvántartási rendszerünket naprakésszé tesszük. S ez nem az állampolgárok zaklatásával jár, hanem meglévő, adatokkal foglalkozó, adatok nyilvántartásáért felelős állami szervek bevonásával történik, az adatok átadása történik meg a katonai nyilvántartás rendszerébe, ami szerintem teljesen észszerű és normális dolog. Ez egy józan elképzelés, amely azt a hibát próbálja helyrehozni, amit akkor elkövetett a magyar parlament. Akkor nyilván mindenki azt a jövőképet látta, hogy már kitört a világbéke, és már mindent megszüntethetünk, leépíthetjük a Magyar Honvédséget, és nincs szükség már sorkatonai szolgálatra sem, sőt a nyilvántartási rendszerre sem, amely normális önvédelmi lehetőséget, egy képességet szüntetett meg ezen keresztül.

Most nem beszélek arról, hogy 2001-ben én kezdeményeztem a tartalékos rendszer létrehozását, több formában. Sokan megértették ezt, de nem sok lépés történt. Most ez a folyamat elindult. Államtitkár úr beszélt arról, hogy 17 tartalékosunk volt 2010-ben, ezek száma most már több mint 9 ezer fő. Ez óriási eredmény. Bízom benne, hogy sikerült a Zrínyi haderőfejlesztési programban végigvinni azt a 20 ezer fős tartalékos állományt, amely egy ekkora lélekszámú ország esetében szerintem indokolt, fenntartható és működtethető.

Amit még felírtam magamnak: 2016-ban volt egy fontos NATO-csúcs Varsóban. Varsóban nagyon komolyan kezdtek el foglalkozni - már azt megelőzően is, de Varsóban kiemelt napirend foglalkozott - a hibrid hadviselés sajátosságaival, ezzel az új típusú negyedik generációs hadviseléssel. Ebben a NATO hét alapkövetelményt fogalmazott meg, s ehhez nekünk érdemes alkalmazkodnunk és igazodnunk, mert rólunk is szól mindez, a mi védelmi képességeinket is

ilyen módon kell megerősíteni. Ezen a hét alapkövetelményen belül arról beszél a NATO-csúcs, hogy a kormányzat stabilitása, tehát egy politikai berendezkedés stabilitása mennyire fontos; mennyire fontos az ellenőrizetlen tömegmozgások hatékony kezelése; fontos a tömeges sérülések kezelésének képessége, hogy ezt alakítsák ki a NATO-tagországok; fontos az energiaellátás biztonsága, az élelmezés és vízellátás biztonsága kiemelt jelentőségű, a polgári hírközlési rendszerek és a közlekedési rendszer ellenálló képessége is kiemelt jelentőséggel bír. S itt kerül említésre a polgári felkészítés, a polgári felkészültség, tehát az állampolgárok felkészültsége is, a biztonságtudatos gondolkodás. Nagyon-nagyon fontos dolog ez, mert a változások soha olyan gyorsan nem következtek még be, mint napjainkban meg az elkövetkezendő időszakban. Erről már jó néhányszor beszéltünk.

Hadd mondjam el még a következőt, tisztelt Országgyűlés, tisztelt képviselőtársaim, a hibrid hadviselés és az új különleges jogrendi tényállás felvetése kapcsán. Régen minősített időszaknak neveztük mindezt, ma különleges jogrendnek. Az Alaptörvényben is szerepel mindez: a veszélyhelyzet, a megelőző védelmi helyzet, a rendkívüli állapot, a szükségállapot, a váratlan fegyveres támadás, és pár évvel ezelőtt még jómagam javasoltam, hogy a kormány vegye napirendre, és aztán a parlament el is fogadta, a terrorveszélyhelyzet, a terrortámadás esete. Ez a hat különleges jogrendi tényállás vagy minősített időszak van a mai magyar jogrendszerben.

Ez egy nagyon-nagyon széles körű, szinte minden biztonsági kockázatra kiterjedő felelős gondolkodást tükröz. Nem sok olyan ország van, ahol ennyi bajra gondolnak az ott élő politikusok, törvényhozók és a végrehajtó hatalom. S valóban, a hibrid hadviselés kapcsán, miközben persze százszázalékos biztonság nincs, de törekszünk rá, hogy minél nagyobb biztonságban élhessenek az embertársaink, polgártársaink, ezért az új típusú kihívásokra is oda kell figyelnünk.

Engedjék meg, hogy néhány szót szóljak a kibertámadásról is, ami szintén említésre kerül az anyagban. Ez az egyik eleme az úgynevezett negyedik generációs hadviselésnek, a hibrid hadviselésnek. A hadviselés fejlődési történetében William Lind négy generációt nevez meg, négygenerációs hadviselést. Az első generáció, csak röviden: új harceljárások, kötelékek szerepe, tisztiiskola létrehozása. 1808, Ludovika Akadémia, csak hogy mondjak egy példát, de nyilván a porosz és az orosz iskolákban is, aztán a Habsburgoknál a Mária Terézia Akadémia létrejött 1752-ben.

A második hadviselés az ipari forradalom időszaka, kiteljesedése, a tűzérségi eszközök fejlődése, fejlesztése, a harcok megjelenése. Az első világháborúban a britek már bevetették a nyugati fronton Mark I-es és Mark II-es páncélosokat. Még nem tömegben használták őket, hanem egyenként, de már ez is egy olyan mondást erősített, amit az első világháborúban mondtak, hogy a tűzérség legyőz, a gyalogság elfoglal. Ez volt a második generációs hadviselés.

(15.30)

Mindjárt eljutunk a negyedikhez. A harmadik generáció gyakorlatilag a II. világháború időszaka, a mobilitás, manőverezési képesség, harckocsihadosztályok tömegben való alkalmazása, totális háborúk és a hátszág támadása. Itt már előjön, hogy a hátszág addigi biztonsága a modern technikával, technológiával már nem garantálható vagy kevésbé garantálható. Itt is előjön már a polgári védelem fontossága, a légvédelmi, légtalpi pincék létrehozása a civil lakosság védelme szempontjából.

A negyedik generációs hadviselés, amiben ma élünk, ahol már nincs hadüzenet, nagyon nehéz megkülönböztetni a béke, a klasszikus béke állapotát a minősített időszakoktól, a különleges jogrendtől, tehát a háborús időszakoktól. Ki mondja meg azt ma nekem, hogy ha például a kibertérben valamilyen támadás történik bármelyik magyar állami intézménnyel szemben - és naponta történnek ilyenek -, az most háború vagy nem, nyomásgyakorlás vagy nem? A klasszikus, a clausewitzi értelemben vett háború definíciója: az akaratom rákényszerítése egy másik országra, egy célszámra, hogy megtegye azt, amit egyébként nem tenne meg, a politika folytatása más, erőszakos eszközökkel - mondja Clausewitz. Ezt ki teheti meg?

Nyilván a mai világban, a mai technológia, technika színvonalán ilyen típusú manőverek, ilyen típusú befolyásolások nap mint nap megtörténnek, és nyilván ennek egy célja van, a káosz elérése az adott országban, destabilizálni a belső politikai erőt, a fennálló rendet, és kívülről irányítva természetesen mindent. Sok esetben hadüzenet nincs, a mögöttes erők sem láthatóak. Tehát egy sajátos világban élünk, és nagyon fontos, hogy ezt felismerjük és lássuk, és egyre több képességre tegyünk szert annak érdekében, hogy a magyar embereket megvédjük az ilyen típusú hadviselés számos eszközétől. Hála a Jóistennek, a hibrid hadviselés valamennyi elemét egyszerre még senki sem használta, mert az már a katonai erőt is jelenti, ne adja isten, nukleáris eszközök bevetését is jelenti, de diplomáciai nyomásgyakorlást, pénzügyi nyomásgyakorlást és sok-sok minden mást viszont igen.

Végezetül pedig azzal zárnám, hogy a KDNP természetesen támogatja a törvénymódosítást. Bízom benne, hogy tovább tud haladni lendületesen a haderőfejlesztési célkitűzés. Ez a tízéves terv fontos mindannyiunk számára, és ez garantálja, hogy egy ütőképese Magyar Honvédségünk legyen. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Harangozó Tamás képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. A kormány expozéját végighallgatva nekem egyetlenegy

dolog jutott eszembe, ezt föl is írtam magamnak: ha csak ezt hallottuk volna, amit itt Németh Szilárd elmondott, akkor annyit tudnék mondani, hogy az Úristen kegyelmezzen a Magyar Honvédségnek. Valami elképesztő, ami itt megtörtént! És nem kívánom a Ház elnökét bírálni, csak tényként állapítom meg, hogy az egy szégyen egy országban, hogy egy honvédelmi államtitkár 15 perc alatt a törvényjavaslatról egy rohadt szót nem mond. Mert vagy nem tudja, hogy mi van benne, vagy nem érdekli, hogy ennek az Országgyűlésnek nem Fidesz-taggyűlés meg nem sajtótájékoztató a neve.

Egy szaktörvény vitáján vagyunk, állítólag egy nemzeti ügyben. Szerencsére, és ezért el is fogom mondani a szakmai észrevételeimet, volt egy másik kormánypárti politikus, aki az előbb egy picit visszahozta az embert a hitébe, hogy esetleg van még ennek a vitának meg ennek a parlamentnek bármi értelme. De ne haragudjon, államtitkár úr, ráadásul olyanokat mondani, amit ön elmondott rezzenéstelen arccal? Ön azt mondja, hogy 2010-ben a GDP 1,1 százaléka lett süllyesztve a honvédség finanszírozása - '11-ben meg 0,8-ra, '12-ben 0,82-re, '15-re, ötéves kormányzásuk végére 0,7 százalékra? És nem inkább bölcsen hallgatna és mondaná azt, amit mondjuk, mindannyian tudnánk támogatni, hogy végre megjött vagy a kormányfő, vagy a kormány esze, és elkezd költeni a honvédségre, próbáljuk már meg azt normálisan, közösen csinálni? Ez lehetne egy hang ebben a Házban. Ugyanis évtizedekre fogják megint a honvédség irányát, felszereltségét és minden mást kijelölni. Az lehetne egy alap. Az, amit Hende Csaba művelt ebben az országban öt éven keresztül, az nem tárgyalási alap, és biztos, hogy nem olyan, amire bárki büszke tudna lenni.

Olyan beruházásokat hajtanak végre, olyan jogszabály-módosításokat hajtanak végre, ami valóban évtizedekre meghatározhatja ismét a honvédséget. Mindezt egyébként teszik úgy, amit elmondtunk bizottsági ülésen is, hogy szintén, azt gondolom, szégyene a HM vezetésének, hogy sajtóhírekből kell megtudnia például a Honvédelmi bizottság tagjainak vagy akár alelnökeinek, hogy a magyar honvédelmi tárca, a magyar kormány milyen eszközöket kíván beszerezni.

Még egyszer megkérdezem: miért? Szégyellik? Titkolják? Korrupciós ügy van a háttérben, hogy nem tudnak bejönni, és büszkén elmondani, hogy miért ezt vagy miért azt vesszük? Nem elég büszkék arra, hogy milyen helikoptert vesznek? Miért kell ezt titkolni még akár a Honvédelmi bizottság zárt ülése előtt is?

Azt pedig, hogy erről a javaslatról részleteiben nem beszélt államtitkár úr, nem csodálom. Hát mi csoda presztízsveszteség az a Magyar Honvédségnek, hogy megint erővel, erőszakkal, és maguknak kell megindokolni meg megtapsolni meg megszavazni, hogy a honvédelmi cégeket egy honvédelmi beszerzés közepén elviszik a honvédelmi tárcától?! Ez mi? Bártfai Andrea fogja majd a HMEI Zrt. legjobb szakmai és politikai irányítását adni egy honvédségi fejlesztés alatt? Fogalma nincs sem neki,

sem a tárcának azokról a speciális tudásokról, amit egy honvédelmi nagy beszerzési program közepette kéne képviselni!

És ne mondják, hogy nem változik semmi! Ha nem változik semmi, akkor minek teszik át az irányítási jogot? Igenis változik. Kinevezési jogkör, irányítási jogkör tartozik a tulajdonosi jogkör mellé. És ahogy nézem ebben a törvényben, meg a bizottsági ülésen is felvetődött, akkor most külön a KNBSZ, a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat fennhatóságával mennek a cégek után. Mert azért az mégis nonszensz lenne, hogy több száz vagy akár ezermilliárdos honvédelmi beszerzéseket úgy kéne végigcsinálni, hogy a katonáknak, mondjuk, még titkosszolgálati eszközeik sincsenek kivédeni a káros befolyásokat vagy akár a korrupciót, vagy külföldi ellenérdekelt katonai vagy egyéb más szervezetek befolyásolását. Teljesen nonszensz!

Ebben a törvényjavaslatban sok minden is van, ez tény és való. Az egyik, ami miatt biztosan nem fogjuk támogatni, az, hogy a honvédelmi cégeket elviszik a tárcától. Nem mintha, ahogy az előbb elmondtam, valami személyes rajongásom lenne a jelenlegi honvédelmi vezetés iránt. Ez egy konstrukciós kérdés, azt gondolom, egyszerűen ennek ott van a helye, és nem véletlenül volt eddig sem a honvédség alatt, mert ez egy speciális terület. De halkan jegyzem meg, például a HMEI Zrt. foglalkozik a teljes honvédelmi vagyron őrzés-védésével a fegyveres biztonsági őreink keresztül. Akkor most már ezt is az állami vagyont felügyelő miniszter asszony fogja eldönteni, hogy a HM-objektumokat ki és hogyan védi?

Sok esetben bővíti egyébként ez a javaslat a KNBSZ hatáskörét, szinte ellenzéki képviselőként a jelenlegi politikai helyzetben azt tudnám mondani, hogy az embernek egy picit a hátán föláll a szőr, amikor olvassa a biometrikus adatok szinte korlátlan alkalmazhatóságát. De még mindig hadd mondassa velem azt a honvédelemért elkötelezett parlamenti képviselő, hogy egyébként van realitása annak, hogy a katonáinkat megvéendő, a KNBSZ-nek legyenek ilyen eszközei, főleg a külföldi bevetéseken, a külföldi szolgálatokon, missziókon. Hogy én elhiszem-e, hogy ezeket az eszközöket Magyarországon akár oda nem illő módon, akár polgári személyekkel vagy politikusokkal szemben is alkalmazzák-e, arra már nem tudnék egyenesen igent mondani. Nem, nincs ennyi bizalom. De mégis azt mondom, hogy katonáink védelme érdekében ez akár elfogadható is lenne.

Konkrét kérdésem is lenne a törvényjavaslattal kapcsolatban. Mások már említették, hogy itt a védelmi igazgatás tekintetében hatalmas lépéseket teszünk. Azt árulják már el nekem, nem csak ellenzéki, azért még mindig van néhány fideszes polgármester is, meg Fidesz vezette település, hogy ki fogja azt fizetni, hogy kötelező lesz a polgármesterek mellett védelmi referenseket alkalmazni, honvédelmi referenseket. Ki? Az önkormányzat ezt gazdálkodik ki, találjon megfelelő szakembert, vagy, miután a törvényjavaslatnak ez nem része, a magyar állam vagy a Magyar

Honvédség ebbe besegít, beszáll, vagy effektíve finanszírozza is ezeket a státuszokat? Azt gondolom, hogy ez egyáltalán nem mindegy.

A tartalékos rendszerben - kár, hogy Simicskó úrnak el kellett mennie, mert szerintem érdemi kérdésekről beszélt, lehet rajta vitatkozni vagy akár egyet is érteni -, abban például honvédelmi tekintetben egyet lehet érteni, hogy a nyilvántartási rendszereket össze kell újra tákolni. Hogy az 2004-ben mennyire volt átgondolva, mennyire nem, az egy más kérdés, elteltek az évek. Én is azt gondolom, mi is azt gondoljuk, hogy a honvédelmi nyilvántartásoknak, annak a nyilvántartásnak, ami azt és csak azt a célt szolgálja, hogy itt rendkívüli helyzetben, háborús állapotban vagy bármilyen más, rendkívüli időszakban minden hadköteles polgártársunkról pontosan tudjunk mindent, és mindenki, aki ennek a hazának megvédésében tenni tud és tennie kell, arról pontosan tudjunk mindent, én azt gondolom, hogy ez nem vitatható cél.

(15.40)

Az megint más kérdés, hogy elhiszük-e, hogy ezeket a nyilvántartásokat csak arra használják, de nyilván az ellenzék dolga az, hogy kételkedjen.

De az, hogy egyébként múltkor tíz évvel növelték meg a hadkötelezettség időszakát, most meg gyakorlatilag nyugdíjkorhatárig ilyen szempontból kiterjesztik, mi egy picit tartunk attól, hogy ez már megint a papíron lévő statisztikai büvészkedés egyik eszköze, hogy a NATO-nak meg egyéb más szövetségeseinknek vagy akár magyar polgároknak előadott propaganda közepette el lehessen majd mondani, hogy aztán a mi tartalékosképességünk mennyire nőtt. Remélem, hogy nem ez a célja a dolognak, mert akkor szinte azt tudom csak mondani, hogy az Úristen irtalmazzon nekünk, ha tényleg baj van.

Végezetül szerintem kell szólni néhány szót arról, ami nincs ebben a törvényben. Sokat hallottunk itt az 50 százalékos béremelésről, amit első lépésnek titulált államtitkár úr. Az egy elég erőteljes nagy első lépés volt, amit öt év után tett meg egy kormány, tehát egy második ciklusban kezdett csak neki, négy évig ez nem volt olyan fontos. De mint a rendvédelem területén, a honvédelem területén is ez a béremelés szükséges volt, fontos volt, de ma már nem sok mindent ér.

A rendvédelem területén kifejezetten kaotikus helyzet van abból a munkaerőhiányból és túlórából, amit látunk, a Honvédség területén nem feltétlenül van ekkora probléma, bár természetesen a szervezet adottságaiból következően nem is nagyon kerülnek ki ezek a problémák, hogyha vannak is. De az tény és való, hogy maga a miniszter is, de már a belügyminiszter is elismerte, hogy érdemi továbblépés nélkül nem tudják fenntartani ezen szolgálatoknak, ezen hivatásoknak a versenyképességét, és nem találnak már ma sem egyébként új jelentkezőket olyan minőségben, amilyennek lenni kéne. Tehát jó lett volna látni, mondjuk, egy ilyen típusú törvényjavaslatban valami

előrelépést annak tekintetében, hogy lesz-e béremelés a területen, vagy lesz-e végre valamilyen más, a hivatást segítő előny is ezen a területen.

Nem hallottunk államtitkár úrtól egy szót sem arról, hogy a létszámstop, amit a magyar kormány most bevezetett, érinti-e a Magyar Honvédséget itt a sikerpropaganda közepette. A mi információink és tudásunk szerint ez a létszámstop, ami általános, nem vonatkozik a köztársasági elnök úr fizetésének megduplázására és a többi, egyébként a kinevezett nagyon fontos személyiség fizetésének minimum 50 vagy 100 százalékkal való megemelésére. Ez a létszámstop a Magyar Honvédséget is érinti, erről se hallottunk. *(Németh Szilárd István: Nem igaz!)* De akkor cáfolja, államtitkár úr. *(Németh Szilárd István: Hazudsz!)* Én nem hazudok, államtitkár úr. *(Nacsa Lőrinc: Dehogynem!)* Azt mondtam, hogy nem hallottunk róla. *(Dr. Vadai Ágnes: Mondd azt, hogy pacal!)* Mondja el, hogy így van-e vagy nem.

De mindenesetre jó lenne, ha egy ilyen törvényjavaslatban egy picit többet tudnánk arról beszélni, még egyszer mondom, hogy a humán erőforrás, ami a gépeken és a technikai eszközön túlmutatóan valóban a honvédség, a mindenkor honvédség legfontosabb tényezője, az ő fizetésüket, javadalmazásukat és egyéb más munkakörülményeiket milyen további lépéssel tudja a kormány segíteni, mert azt gondolom, hogy időszerű lenne mindenféleképpen. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjának vezetője Vadai Ágnes képviselő asszony. Parancsoljon, öné a szó.

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha a Magyar Honvédségnek annyi vadászpilóta lenne, ahányszor én maguktól azt hallgattam, hogy a honvédelem össznemzeti ügy, és természetesen ahányszor önök át is vágják a palánkon a nemzetet, akkor Európa egész légtérét őrizhetné a Magyar Honvédség. De önök számára ez a szöveg, ez a mondat semmit nem jelent. Maguk három dologhoz értenek, és ezt nagyon lelkesen gyakorolják: lopnak, hazudnak, és megmutatják minden egyes áldott nap, hogy maguknak kétharmaduk van itt a parlamentben, tehát mindent lenyomnak az emberek torkán.

Ez persze lehet egy dolog, meg lehet azt mondani, hogy a honvédelem össznemzeti ügy, csak aki az államtitkári előterjesztést hallgatta, és egyébként örülök, hogy elment innen, nem rontja az összképet *(Derűltég az ellenzéki pártok padsoraiból.)*, az azt gondolhatja, hogy ő nem akar ebben részt venni, és borzasztóan meg tudom érteni. Merthogy az államtitkár, amíg beszélt erről a törvényről - természetesen az előterjesztése nem erről szólt -, minden egyes mondata, talán még a névelők is, hazugság volt. *(Nacsa Lőrinc:*

Ugyan már!) Hazugság volt arra vonatkozóan, hogy mi volt 2010 előtt, és arra vonatkozóan, hogy mi van 2010 után.

Képviselőtársaim már beszéltek arról, hogy milyen mértékben csökkent a Magyar Honvédség költségvetése 2011-2016 között. Én tudom, hogy az önök számrendszerében az 1 százalék kevesebb, mint a 0,8 százalék, de az emberiség nagyobb része még úgy gondolja, hogy az 1 százalék több. De megértettük, hogy önök ebben a számrendszerben dolgoznak és tevékenykednek.

Azt is elfogadjuk, és való igaz, hogy 2002. január 1-jén, annak idején, volt fizetésemelés, csak azt már elfelejti hozzátenni az államtitkár úr, hogy forrást nem rendeltek hozzá, így a kormányváltást követően az új honvédelmi vezetésnek meg kellett emelni a honvédelmi tárca költségvetését, hogy szeptembertől ki lehessen fizetni a bért. Tehát ezeket a részleteket elfelejtik mondani.

Azt is elfelejtik mondani, hogy a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság ülésein, amikor az elmúlt, lassan egy évtized honvédelmi beszerzéseiről volt szó, akkor valóban Hende Csaba idején menetrendszerűen - és ezt talán képviselőtársaim is megerősítik -, úgy 2-3 havonta eljött a miniszter, és elmondta: helikoptert veszünk, úrhajót veszünk, tengeralattjárót veszünk, mindent veszünk. Aztán szépen visszament, és nem vettünk semmit. *(Font Sándor közbeszól.)*

Majd elkövetkezett 2015, és valóban elkezdtek költeni a hadseregre, és különösen 2018 után, amikor már teljesen kivérezgették a Magyar Honvédséget, úgy döntöttek, nem maguk, nem a honvédelmi tárca, hanem a miniszterelnök, hogy új területet kell találni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Honvédség az új stadion, mert hogy senki ne gondolja, hogy ebben a törvényjavaslatban a honvédelmi cégek átvételének bármi köze van az egységes vagyongazdálkodáshoz; és annak, hogy önök honvédelmi beszerzéseket eszközölnek, annak bármi köze van a Magyar Honvédség fejlesztéséhez. Önök mindig erre a „Zrínyi 2026” programra hivatkoznak, ami olyan, már sokszor elmondtam, mint Columbo felesége, beszélnek róla, de még senki se látta. Egyetlenegy dolgot láttunk, egy színes-szagos füzetet, amit, ha jól emlékszem, még Simicskó István minisztersége idején lobogtattak meg nekünk, hogy ez a „Zrínyi 2026” program, amiben mindent is fejlesztenek egyszerre, tényleg, tehát az új egyenruhától valóban az úrhajóig, tehát mindent, mindent egyszerre.

Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Képviselőtársaim! A világon nincs olyan ország, amelyik megengedhet magának ilyen típusú fejlesztést. Azt senki nem vitathatja el, és erről nagyon sokat beszéltünk a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság ülésein, hogy azok, akik abban a bizottságban ülnek, és most már tudjuk róluk, hogy beszélnek, mert van olyan, akiről nem tudtuk eddig, hogy egyáltalán van hangja, de érdemben hozzá szoktak szólni, minden esetben elmondják,

hogy a hadsereg ügye valóban össznemzeti ügy kelene hogy legyen. És egy dolog miatt nem tud az lenni, mert önök az összes fejlesztést, az összes előterjesztést titokban csinálják meg. Annyiszor kértem a minisztert, hogy mutassa meg az új beszerzett eszközöket - mert ha jól tudom, a katonák azért szeretik mutatni ezeket az új eszközöket, ami persze teljesen természetes dolog -, annyiszor kértem, mint égen a csillag. Minden alkalommal az volt a válasz, hogy nem, és amikor megkérdeztem, hogy miért, az volt a válasz, hogy: csak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Így nem tud lenni a hadsereg ügye össznemzeti ügy. Mi szeretnénk részt venni ebben, szeretnénk ezt támogatni, de önök egészen egyszerűen nem adnak erre lehetőséget. *(Németh Szilárd István: Ott a gomb!)* Rádásul az eddigi közbeszerzés... Elnézést, államtitkár úr, nem a pacalról beszélgetünk, hanem a honvédelemről, ami mégiscsak fontos ügy... *(Németh Szilárd István: A szavazógépről beszéltem...)* De a pacal ügye, tudom, hogy önnek fontosabb *(Az elnök csenget.)*, tudom, hogy azt jobban kedveli, meg ahhoz jobban is ért, de a hadsereg ügye egy nagyon fontos kérdés; az nem lehet csak és kizárólag a Fidesz-KDNP ügye, és nem a Fidesz-KDNP szavazóinak az ügye. Az az egész ország ügye, és nemcsak azért, mert ebben van állampolgári kötelezettség, hanem azért is, mert az elmúlt időszakban eszközölt közbeszerzés alóli mentesítések és az ezzel párhuzamosan folyó, nem biztos, hogy egymást fedő beszerzések nem egy évre, hanem akár egy vagy több évtizedre határozzák meg a Magyar Honvédség sorsát, a Magyar Honvédség fejlesztési irányát és természetesen azt, hogy a magyar adófizetők pénzéből önök mennyit költenek.

De hogy térjünk vissza oda, arról beszélt az államtitkár az előterjesztésében ezen törvényjavaslat kapcsán, és az általános indoklásban is az van, hogy mennyire megújították a haderőt - önöket egyáltalán nem ez vezérli.

(15.50)

Eddig is az vezérelte minden egyes beszerzésnél önöket, hogy lopjanak. Azzal pedig, hogy a honvédelmi tárcától elkerülnek - mert ott még azért vannak tisztességes katonák, akik vigyáztak a honvédségi vagyona -, azzal, hogy ezek a honvédelmi cégek kikerülnek a tulajdonosi gyakorlás tekintetében a honvédelmi tárca alól, és átkerülnek az állami vagyonért felelős miniszterhez, egyértelmű, hogy még intenzívebb lesz a lopás. Nem kell azokat emlékeztetnem, akik itt ülnek, hogy nyáron a honvédelmi tárca lecserélte azokat az embereket, azokat a volt katonákat, köztük tábornokot, akik egyébként alapvetően a költségvetéssel, a vagyonnal és a közbeszerzéssel foglalkoztak, és mit ad isten, Rogán Antal embereit küldték oda! Rogán Antal embereit küldték oda! Na, most hiába rázák itt a fejüket, és néznek rám megrovóan, azt szeretném mondani, hogy Rogán Antal mégsem a tisztesség mintapéldánya, és nem lehetne róla szobrot mintázni.

De ha már a haderőfejlesztésről van szó, és arról beszélt államtitkár úr, hogy milyen mértékben rombolódott le a hadsereg, szeretném önt emlékeztetni arra, hogy a pápai bázisreptér a mi időnkben készült, a mi időnkben az önök által beszerzett, félig-meddig beszerzett Gripeneknek a teljes körű hadrendbe állítása elindult, az ehhez kapcsolódó összes beszerzést, összes infrastrukturális fejlesztést nekünk kellett megcsinálni, a mi kormányzásunk idején. És nekem mérhetetlen büszkeség, hogy egykori honvédelmi államtitkárként a Gyurcsány-Szekeres-Juhász-trió mellé kapcsolnak, én nem hiszem, hogy ilyen befolyásos államtitkár voltam, de nekem a megtiszteltetés, hogy azt gondolják, hogy első nőként, aki ezt a politikai szerepet, ezt a politikai feladatot elláthatta, ilyen befolyásos volt. Köszönöm szépen. Őszintén remélem, hogy önnek nem lesz ilyen befolyása a Magyar Honvédség életére, mert az valami tragédia lesz. *(Nacsa Lőrinc: Nem is nő!)*

Az egészen biztos, hogy például a Honvédkórház, amiről államtitkár úr beszélt, és ebben például egyetérttünk, hogy az milyen szuper, modern kórház... - na, volt akkor, amikor mi átadtuk és fejlesztettük, és hogyan sikerült az elmúlt, lassan tíz évben tönkretenni azt a kórházat, mivel nem költöttek rá. Mindenféle beszerzéseket eszközöltek, miközben azt biztosan tudjuk, hogy 2018-ban az iraki váltás nem tudott hazajönni a Magyar Honvédség gépével, mert azzal valaki más furikázott, és Ukrajnából kellett repülőgépet bérelni.

És arra majd államtitkár úr válaszol, hogy igaz-e, hogy a szeptemberi koszovói váltás szintén nem repülőgéppel, hanem autóbusszal érkezett haza, mert éppen nem volt a Magyar Honvédség állományában lévő repülőgépből olyan, amelyet katonai célra lehetett volna felhasználni, hanem valaki megint furikázott vele. De ha ez nincs így, akkor majd államtitkár úr kijavít ebben az ügyben.

Én azt szeretném mondani, hogy ebben a honvédségi kérdésben és a hadsereg ügyében nem is csoda, hogy nem a miniszter jött ide expozét tartani. Egykori katonaként talán - hogy mondjam? - nehezebb esett volna ezt a sok ostobaságot elmondani, de mindig talált olyat a honvédelmi tárcától, aki ezeket hajlandó elmondani, és hajlandó szembeköpní a Magyar Honvédség katonáit, köztük a jelenlegi minisztert is, aki összhaderő-parancsnokként majd honvéd vezérkari főnökként ott ült velünk. ÖHP-parancsnokként ott ült velünk, és a katonák jelentős része, akik ott szolgáltak a Magyar Honvédségben, akiket önök... - mármint azok, akiket éppen nem rugdostak ki természetesen teljesen jogtalanul, ott ültek velünk, és elmondhatták a véleményüket, és az ország teherbíró képességének megfelelően még a válság évében is többet költöttünk a Magyar Honvédségre, mint maguk 2011-16 között.

Úgyhogy, államtitkár úr, idejöhöz, és magyarázhatja nekem a bizonyítványát, meg elmagyarázhatja, hogy maguk milyen sok mindent fejlesztettek, ez egész egyszerűen nincs így!

Ami pedig az önkéntes tartalékos rendszert illeti, sajnálom, hogy Simicskó képviselő úr elment, mert a vele való együttműködés - éppen az önkéntes tartalékos rendszer kapcsán mutatja, hogy van olyan pont, ahol lehet össznémeti ügy a honvédelem. Államtitkár úr volt az, aki beterjesztette a tartalékos rendszerre vonatkozó felülvizsgálati országgyűlési határozati javaslatot a mi kormányzásunk idején, és azt a kormánypárti frakciók is megszavazták. Akkor indult el, 2008-ban az önkéntes tartalékos rendszer teljes felülvizsgálata.

Mondhatnám, hogy maguknak már csak az volt a dolguk, hogy toborozzanak, de még ez sem sikerült. Mert tudja, hogy hogy toboroztak? Úgy, hogy „lekádárhuszározták” a Magyar Honvédség volt katonáit, a nyugállományúakat szolgálati nyugdíjassá tették, és köölték velük, hogy aki nem érte el az öregségi nyugdíjkorhatárt, annak el kell mennie önkéntes tartalékosnak, vagy fizethet 15 százaléknyi adót. Na, képviselő úr, államtitkár úr, ezért vannak most ennyien az önkéntes tartalékos rendszerben, mert maguk belekényszerítették ezeket az embereket. *(Nacsá Lőrinc közbeszól.)* Belekényszerítették ezeket az embereket!

Ami pedig a Magyar Honvédség létszámát illeti, én azt gondolom, papíron nagyon szépen lehet emelni a létszámot, és ezt csinálják. Ezt csinálják pontosan! A Magyar Honvédség jelenlegi létszámhiánya, nem nyilvános adat, de nem tévedek nagyot, ha azt mondom, hogy 5-8 ezer fő között van a hiány. Nem tévedek nagyot. És pontosan tudjuk, hogy amikor a Magyar Honvédséget lerendelték a határra, akkor az önkéntes tartalékos katonákat berendelték a laktanyába, és ezek az emberek váltogatták egymást. Tehát legalább itt ne hazudjanak az önkéntes tartalékos rendszerről!

A Honvédelmi és Rendészeti Bizottság zárt ülésin pedig ezeket a kérdéseket mindig nagy nyitottsággal meg lehet vitatni. Én nagyon örültem annak, ugyan ezek nem technikai módosítások, ahogy ezt megírták, ami meg az általános indoklást illeti, szerintem egy - hogy mondjam - nagy hazugsághalmaz, de kifejezetten örültem annak, hogy van egy olyan rész, amivel azt mondhatjuk, hogy végre a honvédelmi tárca politikai vezetői kezdik megérteni a XXI. század kihívásait, ez pedig a kiberhadviselés. Nemcsak azért kell ezt megcsinálni, mert a varsói NATO-csúcson így döntöttek NATO-tagországok, hanem mert valóban lehet ezt tapasztalni, hogy folyamatosan érik támadások, például a honvédelmi tárca honlapját is érte ilyen támadás. Ugyan sokáig tagadták, de egy konferencián véletlenül valaki elkottyantotta, hogy történt ilyen.

Nagyon fontos, hogy a Magyar Honvédség ezzel a képességgel rendelkezzen. De meg kell hogy mondjam, hogy elég szomorú volt, amit olvastam, mert azon kívül, hogy úgy tekintenek a kiberhadműveletekre meg hadviselésre, mint egy bármilyen hadviselésre, halvány fogalmuk sincs arról, hogy mit jelent ez a probléma. Maguk nem értik, hogy ez az új gene-

ráció, a Z-generáció hogyan működik. Önök embereket szeretnének felvenni kiberhadviselésre, kiberoperációkra meg olyan feladatokra, amelyeket a ma 40-50 éves emberek nem tudnak megcsinálni; és nem azért, mert buták, hanem azért, mert ez már új-generációs, a fiatalabb generáció tudását, tapasztalatát igényli.

Tegnap a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság zárt ülésén a KNBSZ főigazgatója azt mondta, ez nyilván nem titok, hogy neki rengeteg problémája van a Z-generációval, mert nem értik ezt a világot. Nekem meg az a problémám, hogy láthatóan a kormánynak - hogy mondjam - nincs egészen fogalma arról, hogy milyen kihívásokat jelent a kibertérben való tevékenykedés. Azt nem lehet a hagyományos katonai eszközökkel és katonai rendszerben megoldani. Az nagyon másfajta gondolkodást igényel. Elvileg azt szoktuk mondani, hogy például a katonai szervezeteknél nagyon fontos az, hogy olyan személyek tevékenykedjenek, akik ha bizonyos nemzeti minősített adathoz hozzáférnek, akkor rendelkezzenek a megfelelő nemzetbiztonsági ellenőrzéssel.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hát, képzeljék el, előfordulhat, hogy olyan embereket kell majd beültetni kiberhadviselésre, akik nem lesznek hajlandóak megcsinálni a „C” típusú nemzetbiztonsági ellenőrzést, főleg nem ötévente. Képzeljék el, hogy olyan embereknek kell majd ott dolgozniuk, akik nem értik azt a nyelvet, amit önök beszélnek, vagy amit a katonák beszélnek! És lehet azt mondani, hogy problémája van a Magyar Honvédség politikai vezetőinek a Z-generációval, a Z-generációnak meg ezekkel a vezetőkkel van problémája. És akár tetszik, akár nem, tudomásul kell venni, hogy a jövő az övék, és ők értenek ezekhez a kibertérben történő eseményekhez. Mi kevesebbet, nagyon keveset, azt mondanám. Éppen ezért hiszek abban, hogy ebben az ügyben akár önálló honvédségi törvényjavaslatra is szükség lenne, átfogóan, nemcsak a hadsereg, hanem általában a kibertérre koncentrálva.

Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Demeter Márta képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, ön é a szó.

DEMETER MÁRTA, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Képviselőtársaim megelőzően nagyon sok mindent reagáltak, nagyon pontosan a kormánypárti felkonfra a törvényjavaslat kapcsán, én csak egy pár pontot szeretnék kiemelni ezekből.

(16.00)

Említette kormánypárti képviselőtársam, hogy itt finomhangolásról van szó, és hogy a törvényeket folyamatosan finomhangolni kell, én pedig erre azt

mondom, hogy folyamatos jogbizonytalanságot teremtenek. Világosan látszik, hogy a honvédelmi törvényeket, legyen az jogállási törvény, legyen az egyes honvédelmi tárgyú törvényeknek a módosítása, rendre egy egyre romló helyzethez igazítják, az egyre romló helyzetet nem a problémák megoldásával kezelik, hanem törvényekkel próbálják meg „rugalmasabbá” tenni a rendszert. Itt szeretném például visszaidézni azt, hogy elfogadták az elképesztő túlóráztatás és túlmunka lehetőségét a Magyar Honvédség állománya tekintetében is, ahelyett, hogy azt a brutális létszámihiányt orvosolnák, ami egyébként az elmúlt években kialakult. Nem lehet tehát ezeket a törvényeket percről percre módosítani - ténylegesen lassan kéthavonta találkozunk ezek valamilyen szintű módosításával -, úgyhogy azt gondolom, hogy nagy hiba, hogyha ezt finomhangolásként értékelik.

*(Az elnöki széklet Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

A másik dolog az eszközvásárlások. Itt szeretném kiemelni, hogy azoknak az eszközöknek, amelyeket vásárolnak, egy jó része nem is katonai eszköz, hanem pusztán civil eszközök, amelyek azzal, hogy valaki egyébként szürkére festi, még nem lesznek katonai eszközök. Azt gondolom, hogy a prioritások elég komoly problémákat tükröztek, mint ahogy az is, hogy nem láttunk egy érdemi fejlesztési koncepciót, nem láttunk egy olyan részletes tervet, amely egyébként alakulatokra lebontaná, hogy mégis hogyan, miként kellene fejleszteni a Magyar Honvédséget. És ez azért borzasztó felelőtlenség, mert az viszont látszik, hogy bár az első négy évben több mint 200 milliárd forintot vontak el a Magyar Honvédségtől, ami akkor egy teljes éves költségvetés volt, tehát ez brutálisan hazavágta a rendszert - ez így van -, de ezt követően felismerték, hogy egyébként tarthatatlan az állapot nyilvánvalóan, mert össze fog omlani a honvédség, nem lesz, aki megvédi az országot, és elkezdtek némiképp több pénzt szánni a rendszerre. Nyilván az első pár év arról szólt, hogy lényegében visszafóglják azt, amit elvontak az első négy évben.

Ezt követően viszont látszik az, hogy most nagyobb összegeket szánunk a beszerzésekre, és tényleg mondhatjuk azt, hogy ez lehetne egy történelmi lehetőség, hogy érdemi fejlesztések valósuljanak meg a honvédségben, és ahogy Hubay képviselőtársam is említette és Simicskó István is kiemelte, hogy ténylegesen egy modern, rugalmas, XXI. századi haderő legyen. Hát mindannyiunknak ez az érdeke, ez a nemzeti érdek - csak nem erre fordítják a pénzeket, tehát azt pont nem sikerül elérni, amit egyébként szavakban megfogalmaznak.

Világosan látszik, hogy lényegében pénzcsapnak használják jelenleg a Magyar Honvédséget. Borzasztó felelőtlenség, amellet, hogy egyébként nyilvánvalóan törvényekbe is ütközik, a korrupciónak a melegágya, és csak amit a Honvédelmi bizottságnak a közbeszerzés alóli mentesítéseiből lehet tudni, csak ez az összeg

több mint 1400 milliárd forint, és ezt teljes vaktában költik el, és nem hajlandóak erről tájékoztatni, én már nem akarom tényleg százezredszer elmondani, hogy egyébként a magyar parlamenti képviselőket és a szakbizottságokat és azoknak a tagjait, de a magyar közvéleményt sem. Az utolsó utáni pillanatban tudhat meg a magyar közvélemény egy-egy elejtett részletet. Az pedig kifejezetten felháborító, hogy azt, hogy egy eszköz mennyibe kerül, azt mindenáron megpróbálják eltitkolni a magyar közvélemény elől, úgy, hogy ha például megnézzük, hogy Szlovákiában F-16-os vadászgépek kerültek beszerzésre, az interneten fellelhető cikkekben egészen pontosan benne volt az is, hogy ezek az eszközök mennyibe kerültek (*Németh Szilárd István: Csak nem annyiba kerülnek!*), és nem gondolom, hogy ez végtelen kockázatot jelentett volna Szlovákia számára. Tehát az adófizetők joggal várják el, ők tartják fenn a Magyar Honvédséget a pénzükből, igenis lássák, hogy az mire kerül elköltésre! És minden egyes forintnak, amit a haza védelmére szánunk a magyar adófizetők, annak ott van a helye a Magyar Honvédségnél, nem pedig haveroknak a zsebében.

Azt gondolom, hogy a konkrét törvényjavaslat kapcsán az egyik legaggasztóbb pont a nyilvántartásoknak a kérdése, és az, amit látunk, az lényegében felvetheti a sorkatonaság újbóli bevezetésének a veszélyét, hiszen a kormány a mai napig képtelen volt bármilyen magyarázatot adni arra, hogy miért kellene ezeket a nyilvántartásokat bővíteni, miért kellene új nyilvántartásokat létrehozni. Az, amit itt például az államtitkár úr is elmondott, semmilyen érdemi magyarázatot nem ad. Szeretném hangsúlyozni, hogy most is, ha bármilyen olyan helyzet van, amely miatt szükséges hozzáférni adatokhoz, akkor a népszerű nyilvántartásból ugyanúgy lekérhetőek adatok usque negyedóra, fél óra alatt, és ehhez nem szükséges új nyilvántartást létrehozni.

Úgyhogy azt gondolom, ez kifejezetten aggasztó, és azt pedig itt, e ház falai között is szeretném elmondani, hogy számunkra a sorkatonaságnak az újbóli bevezetése elfogadhatatlan lenne, minden szempontból ellehetetlenítené a fiatalok amúgy is nagyon kinkserves pályakezdési lehetőségeit, álláskeresői lehetőségeit, rendkívül pazarló és drága dolog lenne, és egyébként semmilyen szinten nem növelné az ország védelmi képességeit. Úgyhogy én csak remélem, hogy nem ilyen módszerrel próbálnák a fiatalokat itt tartani Magyarországon.

Engedjék meg, hogy ennél a pontnál kiemeljem, ha már a nyilvántartásokról beszélünk, hogy az is nagyon aggasztó, hogy a honvédelmi szervezetek a tudomásukra jutott adatokat egyáltalán hogyan kezelnek, és azok mennyire lennének biztonságban. Egyelőre - itt szeretném hangsúlyozni - azt is képtelenek voltak megoldani, hogy a Honvédkórházból ne kerüljenek ki egészségügyi adatok, az adatvédelmi hatóság elmarasztalta ugyanis a Honvédkórházat, és pénzbüntetést is kirótt a bejelentésem nyomán indult vizsgálat során, rámutatva arra, hogy a kórház a törvényi

rendelkezések ellenére nem dolgozott ki az ott kezelt betegek egészségügyi adatainak védelmére szolgáló hatékony rendszert.

És lényegében leírták azt is, hogy a kórház parancsnoka szabadon rendelkezik az ott tárolt adatokkal, így például maga kérte föl az egészségügyi dokumentációmát, és egyébként másnap egy - mondhatni - fatális véletlen során az valahogy a kormánypárti sajtóhoz kerülhetett.

Azt gondolom tehát, ez nem egy bizalomépítő történet a magyar állampolgárok számára, ennyire vannak biztonságban ugyanis az adatok a honvédelmi szervezeteknél. S azt gondolom, hogy amíg előfordulhatnak ilyen esetek bárkivel, amíg nem tudnak például a Honvédkórházba egy zárható szekrényt beszerezni - hogy ilyen egyszerűen mondjam -, addig milyen alapon kérnek vagy kérnének, amennyiben ez a törvény elfogadásra kerül, bármilyen adatot a magyar fiatalok millióitól.

Ugyanis benne van a törvényben, hogy egyrészt meglévő nyilvántartásokból szereznék be az adatokat - engedjék meg, hogy itt hangsúlyozzam azt is, hogy egy korábbi sorköteles-nyilvántartásra is visszautalnak, hogy abból is nyernének adatokat. Számomra akkor felmerül a kérdés, hogy ha önök azt állítják, hogy megszűntek ezek a nyilvántartások, akkor a törvény mire utal mégis, de azt gondolom, ezt lehetőségük lesz megválaszolni, írásban is tettem fel ezzel kapcsolatban kérdést, de örülök, hogyha esetleg az államtitkár úr megválaszolja -, viszont emellett meg kérnének be új adatokat. Tehát semmilyen jogalapjuk, semmilyen alapjuk nincs arra, hogy amíg nem tudják megoldani ezeket a problémákat, addig adatokat kérjenek be a fiataloktól.

A miniszterelnök úrtól pedig rendre hallunk mostanában olyan kijelentéseket - és akkor itt utalnék arra, Varga-Damm Andrea képviselőtársam is ilyen háborús helyzetet említett, mint hogyha az lenne a kormány törekvése, hogy folyamatosan egy ilyen stresszben tartsa az országot -, hogy rendre regionális konfliktust vizionál a magyar miniszterelnök. Ez micsoda? Mire gondol pontosan? Tudnak valamit ténylegesen? Mert hogyha van valamilyen információjuk, akkor ott kezdődik, hogy 1. ki kell állni a magyar nyilvánosság elé, és elmondani; 2. ki kell dolgozni egy megfelelő stratégiát, koncepciót annak a kezelésére; és 3. csak ezt követően lehet bármilyen társadalmi szerepvállalást és pluszerőfeszítéseket elvárni a magyar emberektől ezzel kapcsolatban, legyen az anyagi, legyen az személyi vagy bármilyen más eszköz és egyéb dolog. Csak ezután, ha ez a helyzet.

Ha pedig nem, akkor meg egyszerűen miért beszélnek marhaságokat? Tehát ha nincsen regionális konfliktusvesztély, akkor miért beszélnek ilyenről? Úgyhogy azt gondolom, hogy erre - hangsúlyozom - nemcsak a magyar parlamenti képviselők, hanem igenis az állampolgárok rendre joggal várhatják a választ.

Úgyhogy véleményem szerint a megoldás nem az lenne, hogy rendre sajnós - tisztelet a kivételnek,

de - megpróbálják hülyének nézni a magyar embereket, hanem a megoldás az lenne, hogy érdemben felelősséggel a Magyar Honvédséget, megpróbálják feltölteni azt a létszámhiányt, amely kialakult, hogy minél több ember jelentkezzen jó szívvvel katonának, hiszen rengeteg fiatal van, aki szeretne aktívabban részt venni a haza szolgálatában, de bizonyos körülmények miatt egyszerűen nem tudja ezt megtenni. Minden évben végighallgatjuk azt, hogy a katonai felsőoktatásban egyébként kigyózó sorok állnak, hogy felvételizhessenek, és egyszerűen limitált számú embert vesznek fel. Tehát ezeket a lehetőségeket bővíteni kéne, fel kellene tölteni a létszámhiányt, legyen egy igazi ütőképes, körülbelül 30 ezres professzionális haderő, az legyen kiegészítve egy egészséges mértékű, nem egy párhuzamos haderő, mint úgynevezett önkéntes tartalékos rendszer kiépítésével, hanem egy 6-7 ezer fős, szakmailag alátámasztható és szükséges, tényleges önkéntességen alapuló rendszerrel, és ezt működtessék tisztességesen! Nincsen szükség adatoknak a kozmetikázására, sem pedig az állampolgárok riogatására.

(16.10)

A javaslat említi azt, hogy a HM-cégek és lényegében a beszerzések elkerülnek a honvédelmi tárcától. Ószintén szólva ehhez én azért nem fűznék hozzá túl sok mindent, mert véleményem szerint nagy változás ugyanis nem lesz. Ugyanis eddig is a HM-cégek rendkívül átláthatatlanul működtek, nem megfelelő szakmaisággal működtek, szakmai körökből is lehet hallani ezt a 6B-s ceruza című esetet, hogy ilyen vastagon fog a ceruza, most ezek a cégek elkerülnek máshova, semmi nem fog változni, ugyanannyira nem lesz szakmai, és ugyanannyira nem lesz átlátható. Viszont az világosan látszik - ja, és a beszerzés amúgy is ki volt szervezve, ugye, Maróth Gáspárra rábízva lényegében több ezer milliárd forintot -, innentől kezdve látszik, hogy képtelen volt a honvédelmi tárca menedzselni a beszerzéseket és azt, hogy rendre ne botrányok kísérjék a dolgot.

Említi a javaslat azt, hogy a honvédelmi alkalmazotti jogviszonnyal kapcsolatban a szervezett munkavégzés fogalmát kiegészíti. Mi konkrétan Alkotmánybírósághoz fordultunk honvédelmi alkalmazotti jogviszony kapcsán. A Honvédkórházról a napokból is lehetett hallani hírt, hogy egy ápoló munkaügyi pert nyert ennek kapcsán. Véleményünk szerint alkotmányellenes volt ennek a jogviszonynak a bevezetése.

A kiberbiztonságról egypár szót. Látszik, hogy a KNBSZ-nek növelik a szerepét, ám az ellenőrzés lehetőségét csökkentik a honvédelmi szervezetek fölött. Én pedig rákérdeznék, hogy mi van a kiberbiztonsági stratégiával, hiszen ez 2013-ban elfogadásra került úgy, hogy azt gondolom, minden stratégia annyit ér, amennyi forrást rendelnek hozzá, és a mai napig nem látjuk, hogy milyen forrást rendelnének ehhez, tehát egyáltalán mennyire komoly a szándék. Remélem,

hogy érdemi lépéseket tesznek az ügyben, mert persze egy nagyon fontos területről van szó.

Ami külön felháborító, hogy lényegében korlátozott elérési területet neveznek ki, és mindent elkövetnek azért, hogy ne lehessen ellenőrizni sem a Magyar Honvédség működését, sem pedig a kormányzati tevékenységet ezzel kapcsolatban. Amikor elmentünk honvédelmi szervezetekhez, volt, hogy magam, volt, hogy képviselőtársaimmal együtt, akkor törvényt szegve nem voltak hajlandók érdemi tájékoztatást adni számunkra. Éppen ezért Alkotmánybírósághoz is fordultunk akkor, amikor HM-rendeletet alkottak arra nézve, hogy 72 órával előtte bejelentési kötelezettség van, a miniszter és a vezérkari főnök majd kénye-kedvére szépen eldöntheti, hogy mégis kit engednek be, hova és mikor, és egyáltalán ki milyen kérdésre válaszolhat. Borzasztó veszélyes az, amit önök művelnek.

Borzasztó veszélyes az, ha a demokratikus kontroll alól kivonják a honvédség szervezeteit. Világosan látszik, hogy az a fajta szervezeti átalakítás, amellyel létrehozta a honvédség parancsnokságát, erről azt gondolom, lehetett volna mint szükséges szakmai lépésről beszélni, hogy a vezérkart egyébként kiszedik a Honvédelmi Minisztériumból. Nem gondolom, hogy jó volt, hogy az ott foglalt helyet, és nyilván fontos lenne a hatáskörök, feladatkörök jobb elkülönítése. De mindezt úgy csinálták meg, hogy lényegében megszüntetik a kontrollt. Ezzel, mondhatjuk, hogy lényegében önjáróvá válhat a hadsereg, ami borzasztó veszélyes lehet a társadalom számára, ha nem hajlandó egyébként végrehajtani az alkotmányosan megválasztott képviselőknek és döntéshozóknak a döntéseit. Ez abszolút a magyar társadalom sérelméhez vezethet és nyilvánvalóan a biztonságának a folyamatos romlásához.

Ami pedig azt illeti, hogy állami cégekbe katonákat ültetnének be, világosan látszik ez a szándék, én úgy látom, hogy egyébként nagyon sok tábornoknak már nem tudnak helyet biztosítani, új munkahelyet kell legyártsanak. Azt gondolom, inkább a vízfejet kellene csökkenteni, és borzasztó káros egyébként, ha a katonai lobbis az állomány hátán próbál magának új zsiros állásokat szerezni. Azt gondolom, ez a folyamat, amit láthatunk, sajnos erről szól, és korántsem arról szól, hogy egyébként erősítenék a haza védelmét.

Úgyhogy azt gondolom, meg kell állítani ezeket a folyamatokat, és nagyon javaslom kormánypárti képviselőtársaimnak és a kormánynak is, hogy gondolja újra ezt a javaslatot. Mi ebben a formájában biztos nem tudjuk támogatni. Köszönöm. *(Taps az LMP és a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Én is köszöntöm képviselőtársaimat. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces hozzászólásra van lehetőség. Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Eredetileg nem

szándékoztam hozzászólni a vitához, de Vadai képviselő asszony olyan szintű verbális ámokfutást hajtott itt végre a vezérszónoki felszólalása során, illetve visszautasítanám azt, ahogy Harangozó képviselő úr és Vadai képviselő asszony az államtitkár úr beszámolóját mind minősítették, mind pedig otromba és sértő szavakat használtak *(Dr. Varga-Damm Andrea: És én? Én nem számítok? Én már nem is számítok?)*, amikor egyébként az expoéja elején felvázolta, hogy jelenleg milyen állapotban van a Magyar Honvédség. Ez helyes volt, hogy egy ilyen témánál az expoéja elején nem kifejezetten kizárólag a törvénycikkekről és módosításokról beszél, hanem erről is.

Vadai képviselő asszonyt óvnam attól, hogy a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság zárt ülésén elhangzottakat itt, a nyilvános ülésén megossza. Láttunk már ilyet, az ön mögött ülő képviselő asszony szivárogtatott már ki bizalmas információkat *(Demeter Márta: Vigyázzon, nehogy per legyen belőle! Vigyázzon, mit mond, uram! - Közbeszólások a Jobbik soraiból: Nem tudja, mit beszél! Tanulj meg beszélni!)*, úgyhogy óvnam ettől, hogy ezeket elmondja.

Azt állította, hogy a „Zrínyi 2026”-ban csak egy színes-szagos szórólapot látott eddig, semmi mást. Állítja ezt azon a héten, amikor az első Airbus helikopterek megérkeztek Magyarországra. Azon a héten teszi ezt, amikor megérkeztek ezek a helikopterek, nem beszélve a repülőgépekről, a csapatszállító buszokról, a páncélozott járművekről, bármiről, és ön beszél arról, fordítva ül a lovon, képviselő asszony, amikor önök a nehéztechnikát, mindenki tudja, hogy mennyire leépítették, egyes hírek szerint olcsóbban adták el a felújított járműveket, mint amennyi a fém értéke benne. Ezek a hírek járták akkoriban a közvéleményt. Tudjuk a nagyon drágán felújított T-72-esek ajándékozását meg a felújított nehéztechnikai eszközök eladását.

Azt mondani ránk, hogy leépítettük a Magyar Honvédséget, miközben önök pontosan ezt tették!? Én ki is hagynám talán Szekeres miniszter urat, a Gyurcsány-Vadai-trióban, ezt így egyszerűbb, vagy Gyurcsány-Vadai-duóban, bocsánat, egyszerűbb *(Dr. Vadai Ágnes az asztalra csapva: Köszönöm! Köszönöm! - Derűltég az MSZP és az LMP soraiban.)*, egyszerűbb így említeni, önök voltak azok, akik minden képzeletet felülmúlóan leépítették a hadsereget. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót két percben Vadai Ágnes képviselő asszonynak.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Én, Vadai Ágnes, Gyurcsány Ferenc nem is tudom, mije *(Nacsa Lőrinc: Hát ez az!)*, alelnöke, akármije *(Nacsa Lőrinc: Jujuj!)*, a trió, duó része, azt szeretném mondani, hogy nagyon nagy megtiszteltetésnek tartom, hogy most már nem is ott tartunk, hogy Juhász Ferenc és Szekeres Imre, hanem Gyurcsány Ferenc és jómagam, aki honvédelmi államtitkár voltam, irányítottam, nyilván

egy boszorkánykonyhában ezt az egész honvédségi dolgot. Én nagyon büszke vagyok arra, hogy amikor én államtitkár voltam, akkor 1 százalék felett költött a magyar állam a magyar adófizetők pénzéből a Magyar Honvédségre, aztán érkeztek önök 2011-16 között, és 1 százalék alá került ez a költés, és bizony-bizony sorra rohadtak le az eszközök, és mentek el a katonák.

A béremelés, amiről önök beszéltek - és ez Nacsa képviselő úrnak elkerülte a figyelmét - úgy történt, hogy elfelejtették beletenni 2002 szeptemberétől a honvédelmi költségvetésbe a béremelés fedezetét (*Nacsa Lőrinc: 2002!*), igen, mert 2002 január elején erről beszélt államtitkár úr a termelési beszámolójában, hogy megemelték a fizetést, de csak addig tartott ez a buli, amíg választás volt, mert úgy voltak, vele, hogy ha nyernek, akkor majd megoldják, ha meg nem nyernek, akkor meg oldja meg valaki. Juhász Ferenc miniszter úr, akinek ugyan nem voltam az államtitkára, de nyilván befolyásoltam a háttérből, és felépítettem egy egész háttérintézményt, hogy a Magyar Honvédséget befolyásoljam, és most is ezt teszem nyilván, ülök a kis varázsgömbömnél és ezt csinálom, tehát Juhász Ferenc miniszter úr valami sugallatra úgy döntött, hogy megszerzi ezt az összeget, és ezzel kiegészítették a honvédelmi költségvetést.

Továbbá szeretném mondani, hogy a korábban elindított, az önök által be nem fejezett, de az általunk aztán fontosnak tartott Honvédkórházat a mi időnkben fejeztük be. Az egy nagyon komoly kiadás volt, és működtettük is. Az önök idejére, képviselő úr, ez sajnos nem vonatkozik. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót két percben Demeter Márta képviselő asszonynak.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt látom, hogy Nacsa képviselő urat is borzasztóan zavarja, hogy teszünk fel kérdéseket, és igenis várjuk ezekre a kérdésekre a választ. Azon azért el kellene gondolkodni, hogy talán nem problémás dolog-e, hogy azért bírósági pert kell indítani, hogy egyáltalán megtudhassa a magyar közvélemény, hogy 1400 milliárd forintot az ő pénzükből mire költenek, mire költenek. Tudja, mit kérdeztem, képviselőtársam? Hány darab szerződést kötöttek, milyen összegben? Borzasztó nehéz kérdések, tudom, tudom, látom.

(16.20)

Amikor titkolnivalójuk van, akkor ezek borzasztó kellemetlen kérdések.

A másik, hogy felháborítónak tartom azt is, hogy például az 1400 milliárdos beszerzések kapcsán Németországból kellett megtudni a magyar sajtónak azokat az információkat, melyek szerint a magyar kormány körülbelül 540 milliárd forint értékben vá-

sárolt, ha jól emlékszem, 1,79 millió euróért haditechnikai eszközt Németországtól. Tehát ezt egy német zöldpárti képviselő, egyébként a német gazdasági társasághoz benyújtott közérdeklődés-igénylésével kapcsolatban kell megtudja egyébként a német közvélemény, ezt követően pedig megírja a magyar sajtó, és így megtudja a magyar közvélemény.

Felháborító! Úgy, hogy itthon ezért pert kell indítani ahelyett, hogy az országgyűlési bizottságokban tisztességgel beszámolnának arról, hogy mire költik az adófizetők pénzét, és ahelyett, hogy egyébként felelősséggel éljenek egy olyan helyzettel, amennyiben a Magyar Honvédség fejlesztésére végre több forrás van. Ehhez képest önök nem élnek felelősséggel ezzel a lehetőséggel. (*Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Most normál hozzászólások következnek. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Miniszter Úr! Nem tudom, szólíthatom-e már így, hiszen amit itt elmondott, az egy miniszteri expozé volt. (*Derűtség az ellenzéki padsorokban.*) Jogos, hogy tulajdonképpen, amit képviselőtársaim elmondtak, túl sok köze nem volt a törvényjavaslathoz. Hallatszik, hogy készül ön a miniszteri posztra, úgyhogy azt gondolom, hogy Benkő vezérezredes úr aggódhat, hiszen rezeg a lécsalátta. (*Derűtség az ellenzéki padsorokban.*) Akkor nagy a bizalom, hogy minden egyes újságíró arról beszél, hogy miniszterváltás lesz. Annyira jól csinálják a munkát, hogy leváltják ezt a minisztert is, és ön aspirál erre a pozícióra. Ezért érthető az ön lendülete, hevessége, hiszen ilyenkor be kell mutatni a főnöknek, hogy jól csahol a kutya, és bizony van értelme órá bízni ezt a fontos feladatot. (*Derűtség az ellenzéki padsorokban.*)

Tisztelt Államtitkár Úr! - vagy miniszter úr, bocsánat. Ön nagy utat tett meg, azért SZDSZ-alapítóból (*Szilágyi György: Hoppá!*) eljutni oda, hogy ön a népnemzeti érdek legerősebb képviselője, és ilyen harcosan honvédelmi területre is tévedt, hiszen ha helyesek az önéletrajzi adatai, akkor önnek semmi köze nincsen a honvédelemhez, sokkal inkább az oktatáshoz. Bár nem tudom, hol tudna ennél nagyobb kárt okozni, az EMMI-ben vagy itt, a Honvédelmi Minisztériumban. (*Derűtség az ellenzéki padsorokban.*) Talán lehet, hogy jobb, ha itt marad a Honvédelmi Minisztériumban, itt talán kisebb kárt tud okozni.

Látszik, az ön és az önök szakmai tudásába vetett bizalmat nagyon jól mutatja kettő apróbb mozzanat. Az egyik 2018 júliusában történt, amikor - fölolvassom, nagyon szép neve van - nemzeti védelmi, ipari és védelmi célú fejlesztéseket, valamint a haderő-modernizáció koordinálásáért felelős kormánybiztost

neveztek ki. Tehát ebből a Zrínyi-program egyik fő lényegét elvették önöktől és rábízták Maróth Gáspárra, mert nem bíznak önökben, hogy ezt le tudják bonyolítani, sem magában, sem a miniszterében. Majd utána most átadják még a cégeik irányítását is egy másik miniszternek, Bártfai-Mager Andreának, akinek kimondottan legalább akkora nagy tapasztalata van a honvédelem területén, mint önnek, miniszter úr. *(Derűltség az ellenzéki padsorokban.)*

Tehát annyira bíznak az önök szakmai tudásában, hogy a lényegét, tulajdonképpen ahol a pénz van, azt elveszik maguktól. Hogy most ez azért van-e, mert tudják, hogy nem tudják ezt menedzselni vagy félnek, hogy ellopják, ezt nem tudom, ezt beszéljék meg önök. De a lényeg az, hogy akkora nagy a szakmaiságban a bizalom, hogy konkrétan két nagyon-nagyon fontos területet, amiről ön itt hosszasan beszélt, meg a fideszes képviselők is hosszasan beszéltek, hogy ez mekkora ordenáré nagy siker, kérem, az nincs önöknél, azzal nem önök foglalkoznak.

A másik kérdés, hogy ön arról beszélt, a fideszes képviselőtársam is erről beszélt, hogy a honvédelem nemzeti ügy. Szerintem nemzeti ügynek kellene lennie, de ahogy önök vezetik ezt a tárcát, ahogy önök beszélnek erről a kérdéstről, nehéz ebből így nemzeti ügyet csinálni. Úgy tűnik nekem, mintha 2010 előtt lett volna a pokol, 2010 után meg a mennyország itt, a honvédelem területén. Tehát ami előtte történt, az minden rossz, a romlás, a dögvész, de bezzeg jöttek önök, és onnantól kezdve minden csodálatos, fehér, süt a nap, és mindenki nagyon boldog a honvédségnél. De amikor katonákkal beszélek, nem teljesen ezt mondják egyébként nekem. De egészen biztosan tulajdonképpen a történelem is önökkel kezdődött a honvédelem területén.

Szerintem egyébként helyesebb lenne az a megközelítés, amiről beszélnek, hogy jó lenne, ha a honvédelem területén nemzeti konszenzusok mentén tudnánk haladni előre. Én még azt sem vonom kétségbe, hogy joga vagy helye van a kritikának is adott esetben, tehát helyes az, ha önök kritizálják azt, amit adott esetben az előző kormányok esetleg elrontottak. Csak kérem, azt ne felejtsek el, hogy az önkritikának is van helye meg az illő szerénységnek. Tehát akkor jogos a kritika, ha arra is képesek, hogy önreflexiót tanúsítsanak, hogy amit önök rontanak el, vagy amit nem jól tesznek, és esetleg egy-két ellenzéki javaslat erre rámutat, akkor esetleg befogadják ezeket az észrevételeket, és így lehet adott esetben nemzeti konszenzust kialakítani.

Egyébként sokkal inkább ebbe az irányba mutatott Simicskó István hozzászólása, aki valóban egy szakmai hozzászólást tett. Ő ugyan beszélt róla, de én a törvénytervezetben nem találtam meg ezt a szót. Ugyan a kibernetikus hadviselés valóban szerepel benne, de a hibrid hadviselés nem szerepel benne. Márpedig ma bizony szinte nincs olyan NATO-megbeszélés, vagy nincs olyan parlamenti közgyűlés, ahol a védelmi bizottságok, nemzetbiztonsági bizottságok vagy külügyi bizottságok tagjai vesznek részt, ahol ne beszéljék

arról a hibrid hadviselés okozta fenyegetettségéről. Egyébként van is egy ilyen Európai Unió által létrehozott, de a NATO által is támogatott központ. Ezt úgy hívják, hogy hibrid fenyegetések elleni európai központ, amihez érdekes módon Magyarország nem csatlakozott. Most már talán, nem is tudom, 9+14, nem is emlékszem pontosan a számra, de most már húsz fölött van azon országok száma, amelyek csatlakoztak ehhez a kiválósági központhoz.

Kérdezem miniszter urat, hogy mi miért nem csatlakozunk ehhez a kiválósági központhoz, és miért nem szerepel ebben a megközelítésben a hibrid hadviseléssel való foglalkozás. Hiszen a hibrid hadviselés ma egy kiemelt témája minden biztonságpolitikai fórumnak. Bízom benne, hogy nem azért nem szerepel ebben az anyagban, mert általában amikor hibrid hadviselésről beszélünk, akkor a második szó, ami ehhez szokott kötődni, az Oroszország. Tehát nehogy esetleg az akadályozza meg önöket abban, hogy ezzel foglalkozzanak, hogy Putyin olyan sűrűn jár ide, mintha hazajönne, és talán emiatt félnek ezzel a kérdéssel foglalkozni.

A másik kérdésem az lenne, hiszen arról is beszéltek, úgy fogalmazott fideszes képviselőtársam, hogy minden állampolgár feladata a haza védelme, hogy a lőterek létrehozása hogyan áll. Ha jól értettem, akkor arról volt szó, ez volt a miniszterelnök úr vágya, kívánsága, hogy minden járásban legyen egy lőtér. Tényleg, szóval ez olyan, mint a szakrendelő. Lőtér nélkül nincs járás. *(Derűltség az ellenzéki padsorokban.)* Járási hivatal sem kell, csak lőtér legyen! Ezt úgy mondom, hogy szeretek löni, és járok is sűrűn sportlövészetre. Magyarul, hogyan áll ez a program, hány lőteret adtak már át? Mert most már több mint egy éve beszélnek róla. A százhetvenvalahány járásból hányban? Százban megvalósult már, vagy 76-ban?

Vagy hogyan áll ez az új MHSZ? Mert először megszüntették az MHSZ-t, aztán létrehozták az MHSZ-t, majdnem még az alapító okirat is ugyanaz lett, mint korábban. Ennek a feladata, bár kár, hogy elment Simicskó István, mert biztos erről többet tudna mondani, hiszen ő ennek az egyik atyamestere, tehát biztos, hogy többet tudna, de államtitkár úrnak is kell erről tudni, hogy hogyan állnak ezek a lőterek, és hogyan áll ezeknek a finanszírozása, és hány fideszes önkormányzat volt lelkes, hogy területet biztosítson a helyi lőtérnek a város határában? Általában szokták szeretni ezeket a lőtereket az emberek, ezért sokkal könnyebb létrehozni őket, olyan, mint egy atlétikai pálya.

A másik kérdés, hogy sokat beszélnek róla, mindig kihangsúlyozzák, hogy a sorkötelezettség nem lesz újra bevezetve, de valahogy minden egyes érvelésük pont ezzel ellentétesen hat. Tehát hallom, amit mondanak, csak nem vagyok arról meggyőződve, hogy nem vágnak arra, hogy mégiscsak ezt a sorkötelezettséget valamilyen formában vissza kellene állítani. Remélem azt, hogy nem lesz egy ilyen ötlete nem sokára a miniszterelnök úrnak, hogy mégiscsak állítsuk vissza a sorkötelezettséget, mert az a sok próbálkozás

így, úgy meg amúgy, hogy jöjjenek az emberek a katonaság kötelékébe valamilyen formában, mivel ez nem túl sikeres, ezért lehet, hogy egyszer csak úgy gondolják, hogy jobb, ha kötelezővé teszik ezt a kérdést.

(16.30)

Még egy felvetésem lenne, az pedig az, hogy ez a nemzeti ügyé tétel bizony amiatt is nehezen megy, amiről több képviselőtársam beszélt, én is csak egy személyes példát hadd osszak meg, ez pedig az átláthatóság kérdése. Sok mindent lehet mondania arra, ahogy önök intézik a közbeszerzéseket meg a különböző ilyen vásárlásokat, de hogy nem átláthatóan, az egészen biztos, és most az átláthatóságot akár úgy is értem, mint nemzetbiztonsági átvilágítással rendelkező országgyűlési képviselő.

Sokat levelezek a Honvédelmi Minisztériummal, most már ez ilyen hobbi, ugyanis szerettem volna iratbetekintést kapni bizonyos szerződésekre. Ezt egyébként a minisztérium maga ajánlotta föl. Azóta nem sikerül, mert nem sikerül megtalálni, hogy kinél vannak a szerződések, a minisztérium meg nem hajlandó megmondani, úgyhogy így ellevelezgetünk egymással, hogy én szeretnék iratbetekintést kapni, ők meg mindig megírják, hogy nincs náluk ilyen szerződés, nem is tudják, hogy hol van tulajdonképpen. Szakmailag olyan felkészült vezetése van a minisztériumnak, hogy lövése nincs arról, hogy hol tárolják, vagy mely állami szerv ezeknek a szerződéseknek a birtokosa, hogy adott esetben ott lehessen iratbetekintést kérni. Tehát magyarul, átláthatóságból sem jeles finoman fogalmazva, amit önök csinálnak.

Utolsó előtti gondolatként Nacs Lőrinc képviselő úr ma már többször használja ezt, hogy verbális ámokfutás, tetszik önnek ez a szó. Nekem erről eszembe jutott a nyilatv megközelítés mint hasonló pár. (*Derűltég.*) Szerintem jó irányba halad, lesz önből még államtitkár, azt gondolom, így kell csinálni; lehet, hogy a Honvédelmi Minisztériumban tulajdonképpen. (*Nacs Lőrinc: Önből már lett!*) Így van, én már túl vagyok ezen az élményen, sőt engem már le is váltottak (*Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Ami majd önnek is meglesz!*), úgyhogy nekem már az az élmény is megvolt, ami önnek még egyik se.

A másik pedig, és ezzel zárnam a gondolatot, hogy legyen valami pozitív is, valóban van egy dolog, amiben egészen biztosan egyetért mindenki ebben a teremben, az pedig az, hogy a magyar katonák kiválóan teljesítenek. Az tény és való, hogy bárhol is járnak és teljesítenek szolgálatot a magyar katonák, az egészen biztos, hogy a nemzetközi közösségben és a NATO-n belül és azon kívül is bármely országban elismerést vált ki és tisztessé helytállást mutat, úgyhogy egészen biztosan a magyar nemzet büszkeségére válik ezeknek a katonáknak a tevékenysége. Éppen ezért szeretném én is megköszönni nekik, még akkor is, hogyha sok mindenben nem értünk egyet a kormányzó párttal és a kormány tevékenységével, és

néha heves viták is vannak ebben a Házban, de egészen biztos, hogy azt ebből az ellenzéki pozícióból is kötelességünk elmondani, hogy köszönjük azt, hogy a hazánkat szolgálják. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki sorokból.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Vadai Ágnes képviselő asszonynak.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Elfelejtkeztünk ma egy jeles napról, mert azon kívül, hogy ma ünneplik a névnapjukat az Erzsébetek, ma van a nemzetközi férfinap. Ezt azért fontos megemlíteni, mert a törvényjavaslat nagyon sokat foglalkozik a hadkötelesség kérdésével, és államtitkár úr is említette - én azért maradnék az államtitkárnál, ezzel a reményeimet szeretném kifejezni. Szóval, államtitkár úr is említette, és ki is kérte magának, hogy a 18-50 év közötti, magyarországi állandó lakhellyel rendelkező magyar állampolgárok azok, akik hadkötelessék.

A nemzetközi férfinap apropóján - és tisztelettel köszöntöm valamennyi képviselő urat, aki itt ül, és akik nem ülnek itt, és természetesen a magyar férfiakat is ennek a jeles napnak az alkalmából - az Európai Unió közreadott egy statisztikát. A statisztika szerint a férfiak várható élettartama az Európai Unióban 78 év, míg a magyar férfiak várható élettartama 6 évvel kevesebb, 72 év.

Ehhez ráadásul hozzátartozik az, és erről nagyon fontos beszélni, és ezt tényleg nem lehet eltagadni, hogy a magyar lakosság egészségi állapota, és ezen most lehet vitatkozni, hogy az egészségügyi ellátórendszer, a klíma, az étkezési szokások vagy mi miatt, de sajnálatos módon meglehetősen rossz. Ezt mutatják egyébként az erre vonatkozó statisztikák is.

En elfogadom azt az érvet, hogy ezáltal lehetett majdnem egymillió embert nyerni a hadkötelezettség szempontjából, csak azt gondolom, hogy nagyon óvatossá kell lenni akkor, amikor arról beszélünk, hogy mi az az időintervallum korban, hogy az embereket arra rá lehet venni, hogy nem békeidőben, ezt szeretném hangsúlyozni, a haza védelmét ellássák.

Éppen ezért azt hiszem, hogy ezt az egész rendszert újra kellene gondolni e tekintetben, és csak azért, hogy érdemben pluszszámokat, plusz leírható számokat nyerjenek, nem érdemes ezzel játszani. Ráadásul a választópolgárok egy jelentős részét azért valóban, ahogy több képviselőtársam is említette, kissé aggodalommal tölti el az, amikor önök a hadkötelezettségről, még akkor is, hogyha a békeidőn kívüli hadkötelezettségről beszélnek, illetve akkor, amikor egy-egy előterjesztés általános indokolásában külön kiemelik, hogy továbbra sem lesz sorköteles katonaság, miközben Simicskó képviselő úr, aki valóban szakmai felszólalást mondott a kormánypártok részéről, azért élesen kritizálta a 2004-es kormányzati döntést, amely békeidőben megszüntette a sorkatonai szolgálatot. Emlékeznék, képviselőtársaim. Egyébként Simicskó képviselő úr volt az, aki nem támogatta

akkor azt, hogy megszüntessék Magyarországon békeidőben a sorkatonai szolgálatot, miközben azt gondolom, hogy jó döntést hozott akkor az Országgyűlés azzal, hogy elindult a professzionális hadsereg megépítése irányába.

Én szeretném azt kiemelni és újra visszatérni ezek után a kiberhadviselés kérdésére, mert erről viszonylag keveset beszéltünk. Ez egy olyan terület, ami a katonai világ számára, és ez a NATO-ban is így van, még nagyon új, még nagyon nehezen felfogható, érzékelhető, és az új generáció tudására van szükség. Éppen ezért én megfontolásra ajánlom, és ezt több alkalommal is mondtam, hogy ezzel a témával nemcsak a Magyar Honvédség szintjén, hanem magyar kormányzati szinten kell foglalkozni. A kibertérből érkező kihívások az államot érintően, nyilván az állam feladata, az államnak kell kidolgozni ezt az intézményrendszert, az apparátust, és képezni oda az embereket vagy megtalálni a megfelelő embereket, de azt el kell fogadniuk és meg kell érteniük, hogy ez nagyon másfajta embereket igényel.

A NATO norfolki parancsnokságán is világossá tették, hogy valóban, azok a hagyományos sémák, ahogy eddig gondolkodott bármelyik ország hadserege a kiberhadviselésről és a kibertérben történő támadásokról, nem fognak működni. Ez viszont új típusú törvényeket és új típusú törvényhozói gondolkodást igényel. Úgyhogy én azt gondolom, hogy ha valóban a hadsereg, a honvédelem és a haza biztonságának a kérdését össznézetnek tekintik, akkor ezekben a kérdésekben közösen kell gondolkodni, és bármilyen meglepő, az újabb generációt, a legeslegfiatalabb generációt kell beinvitálni, beszélgetni, és megkérdezni, hogy ők hogyan látják.

Arról nem is beszélve, és ez borzasztóan fontos, minden egyes alkalommal elhangzik, hogy a magyar állampolgároknak kutya kötelessége megvédeni a hazát. Szerintem, most őszintén szólva, képviselőtársaim, a magyar állampolgárok ezt tudják, hogy nekik mi a dolguk, és el is fogják végezni az ő dolgukat. Az a kérdés, hogy ebben a kontextusban, amit most látunk az elmúlt években, és képviselőtársaim már erről beszéltek, mit érzékel a magyar állampolgár a haza védelméből. Azt látja, hogy folyamatosan történnek beszerzések, olyan beszerzések, amelyeknek a háttéréről nem tudnak sem ők semmit, sem a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság kormánypárti tagjai sem, megjegyzem.

Majd ezt Hubay képviselő úr megerősíti, hogy ő is pont annyi információ birtokában van, mint én, de az összes többi kormánypárti képviselő is, ami nem jó. Ami nem jó, és nemcsak azért nem jó, mert ahogy korábban említették, ez átláthatatlan, korrupciógyanús, összevisszaságot sugall, hanem azért sem jó, mert ezeket a beszerzéseket tényleg, ha össznézeti ügy a honvédelem, nekünk közösen kellene támogatni.

De úgy nem lehet támogatni, hogy ugyan Nacsa Lőrinc azt mondja, hogy miért nem érzékelem én a „Zrínyi 2026” programot, hiszen tegnap is berepült két helikopter. Ja. És akkor lehet, hogy holnap is berepül

három. Az nem a „Zrínyi 2026” program, képviselő úr! Egy haditechnikai fejlesztési program, már megbozsásson, nem azt jelenti, hogy van egy színes füzet, benne szép képekkel, és kétnaponta jön valami eszköz, háromnaponta meg valaki sajtótájékoztatót tart. Az egy kormányzati dokumentum, alátámasztva számokkal, mögé téve a szerződés. Önnek tudnia kell, hogy egy haditechnikai eszköz beszerzésében nem magának az eszköznek az ára a legmagasabb.

(16.40)

A hozzá kapcsolódó infrastruktúra, kiképzés, ha esetleg olyan eszközről van szó, fegyverzet és egyéb beszerzése az, ami a valós költségeket jelenti. Én azt elfogadom, hogy vannak olyan harcászati, haditechnikai paraméterek, amiket nem lehet nyilvánosságra hozni, mert nem lehet nyilvánosságra hozni, ebben soha nem volt vita, de olyan a világon nincsen, hogy az Országgyűlés Honvédelmi és Rendészeti Bizottságának tagjai nem ismerhetik meg ezeket a szerződéseket. Levélben fordultunk ellenzéki képviselőtársaimmal a honvédelmi miniszterhez, hogy legyen oly jó, és segítsen nekünk megérteni, hogy 2018 tavaszától, tehát az ő hivatalba lépésétől kezdve szeptemberig - akkor még szeptembert mondtunk, most már lassan decembert lehetne mondani - mégis milyen szerződéseket írtak alá, merthogy az, amit a polgár hall a televízióban a minisztertől a beszerzésben, az aztán, amit látunk, hogy eszközök beérkeznek, az, amit a miniszterelnök bejelent, hogy megvásároltunk, az, ami közbeszerzés alóli mentesítésben van, és az, amiről az államtitkár úr beszélt, az semmilyen összhangban nincs egymással.

Nekem nem az a dolgom, és az itt ülő egyetlen képviselőnek sem az a dolga, hogy megítélje, hogy egy haditechnikai eszköz felszereltsége megfelelő-e. Ezért vannak a katonák, majd ők elmondják, hogy egy adott feladathoz milyen haditechnikai eszközökre van szükség. Nekünk az a dolgunk, hogy ezekhez biztosítsuk a forrásokat, de úgy biztosítsuk a forrásokat, hogy azok átláthatóak legyenek. Ha tippelnem kellene, azt mondom, képviselőtársaim, hogy önök hosszú távú, 10-15 éves szerződéseket kötöttek évenkénti fizetéssel, és nagy valószínűséggel úgy néz ki a szerződés, hogy ha mondjuk, az idén kötötték, az idei évben kell egy keveset fizetni, 2019-ben, 2020-ban megint kell egy kicsit fizetni, meg 2021-ben kell egy kicsit fizetni, és 2022-ben, amikor országgyűlési választások vannak, akkor csak a választást követően kell fizetni, még hozzá nagy összeget.

Önök ezeket a módszereket szokták alkalmazni, s az az igazság, ezért szeretnénk látni ezeket a szerződéseket, hogy teljes tudás birtokában és felelősséggel lehessen arról beszélni, hogy ezek a beszerzések hasznosak és jók. Arról nem is beszélve - államtitkár úr elmondta, hogy mi mindent sikerült beszerezni az elmúlt időszakban -, egy kicsit tarka ez a beszerzés, és azért ilyen tarka ez a beszerzés, mert az látszik, hogy

ebben politikai üzleteket is kötöttek. Amikor harci járművekről beszélnek, hogy vásároltak, azt tudomásunk szerint német cégektől vásárolták - államtitkár úr vagy megerősíti, vagy nem, vagy vásároltak vagy nem, vagy bérlik vagy nem, nem tudunk semmit -, akkor az nyilvánvalóan a hallgatásnak is a megvásárlása.

Szó volt arról, hogy török páncélozott eszközöket vásárolnak. Van egy megállapodás, amelyet még tavaly kötött a magyar kormányból valaki és a török kormányból valaki a magyar-török haditechnikai együttműködést illetően. Nem tudjuk, hogy mi lett a mostani Erdoğan-látogatásnak a következménye, azon kívül, hogy megbénították Budapestet, de szeretnénk tudni ezeket az információkat, az a hír járja, hogy onnan is fogunk vásárolni valamit. Halljuk azt, hogy az Amerikai Egyesült Államokban a miniszterelnök látogatásán szó esett a norvég alapon valamilyen amerikai rendszer vásárlásáról. Azt nem tudjuk, hogy történt-e ilyen vásárlás, vagy csak előzetes notifikáció van a kongresszusnál, de ott folyik valami, valamilyen ígéret van, maguktól az amerikaiak nem állnak neki ott a kongresszusban döntögetni ezekről a kérdésekről. Tehát én azt gondolom, hogy a „Zrínyi 2026” - ami, még egyszer mondom, kormányhatározatban nincs rögzítve - akár lehetne egy jó terv is, egy valódi, összemzeti, haderőfejlesztési, haditechnikai fejlesztési terv is, de jelen pillanatban azt látjuk, hogy ad hoc vásárlások történnek annak alapján, hogy mi a politikai érdek.

Zárásként arról szeretnék beszélni, hogy nemzeti érdek a hadsereg ügye, de nemzeti érdek az is, hogy minél több helyen tudjanak az ellenzéki képviselők beszélni. Sajnálatos módon a Magyar Televízióban ez nem lehetséges, de vannak olyan televíziók, amelyek ezt lehetővé teszik. Úgyhogy én nem tudok tovább részt venni majd a vitában, mert el kell mennem egy televízióba, de azt előzetesen tudom önnek mondani, államtitkár úr, hogy sem ezt a törvényt, sem a következő törvényt, sem az utána következő törvényt, amelyet a honvédelmi tárca terjesztett be, nem fogjuk támogatni, és nem azért, mert ellenzéki képviselők vagyunk, hanem azért, mert önök ezekben az ügyekben, legyen az az Iszlám Állam elleni hadműveletben való magyar részvétel, sem pedig a beszerzésekkel kapcsolatos törvényjavaslat, semmiféle előzetes információt nem adnak, úgy, hogy tegnap egyébként a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat meghallgatásán ott ült végre személyesen a miniszter, aki nagyon ritkán jelenik meg mind a bizottság előtt, mind a parlament előtt, mert ő nem szereti ezt a műfajt.

Egyébként szeretném, ha megmondaná a miniszter úrnak, hogy sajnós a miniszterségnek nemcsak kellemes, mosolygós része van, hanem van olyan kellemetlen része is, hogy válaszolni kell az ellenzéki képviselők kérdéseire és beszélgetni kell néha az ellenzéki képviselőkkel. Ez már csak azért is fontos, mert úgy van ez, hogy valaki akár örök életében viselhet egyenruhát és lehet katona, de az, hogy valaki miniszter vagy államtitkár, az egy állapot, méghozzá

gyorsan múló. Mesterházy Attila képviselőtársam mondta, hogy ő már volt államtitkár, és most az a helyzet van, hogy nem az. Én is el tudom mondani, hogy már voltam államtitkár - bár mint kiderült, rendkívül nagy befolyású államtitkár voltam -, de aztán az történt, hogy nem az vagyok, hanem országgyűlési képviselő.

Ettől függetlenül szeretném világossá tenni mindenki számára, ebben az Országgyűlésben nagyon kevesen vagyunk, akik figyelemmel kísérik a hadsereg ügyét, nagyon sokan, akik itt vannak, akik meg itt sincsenek, azok nem foglalkoznak ezzel a kérdéssel. Nekünk tényleg szívügyünk a hadsereg ügye. Mi nem azért vitatkozunk önökkel, mert mi nem tiszteljük a katonákat és nem ismerjük azt a munkát, amit végeznek, sőt azt tudom mondani, a Magyar Honvédség katonái nagyon-nagyon ritkán okoztak nekünk csalódást, önök annál többször, de nem nekünk, hanem a Magyar Honvédség katonáinak. Ők mindannyiunk katonái, az ő dolguk az, hogy megvédjék ezt a hazát, mindenkit ebben a hazában, mindenkit, függetlenül attól, hogy keresztény, hogy fideszes, hogy DK-s, hogy MSZP-s, LMP-s vagy jobbikos, nem számít. Mi azt tapasztaltuk, hogy ők ezt a munkát mindig tisztességgel végezték.

Én arra szeretném kérni önöket, hogy ne felejtsek el, hogy nem fideszes hadsereg van. Egy hadsereg van, a magyar nemzeti hadsereg, és ennek a hadseregnek az érdekében olyan lépéseket kell tenni, ami valóban szolgálja azt, hogy a munkájukat el tudják végezni, a legfőbb munkájukat el tudják végezni, hogy védenek bennünket. Úgyhogy én is szeretném megköszönni az ő munkájukat, és további sok sikert kívánni a Magyar Honvédség katonáinak.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Én sem akartam már többször hozzászólni, de ha már az ünnepnapokról vagy évfordulókról esett szó Vadai Ágnes képviselőtársam szavaiban, akkor elmondom, hogy 1840-ben ezen a napon Pest vármegye közgyűlésén azt mondta Kossuth Lajos Széchenyi Istvánra, hogy a legnagyobb magyar. Nekünk ez egy olyan fontos örökségünk, hogy nem baj, ha megemlítjük ezen a napon e Házban is. És hogy miért is éppen a honvédelem témájában hoztam ezt az emlékeztést?

Egyszerűen azért, mert aki a legnagyobb magyar volt, annak az volt a törekvése, hogy a saját vagyonát, a saját erőforrásait használta arra, hogy Magyarországot abban az adott történelmi helyzetben a lehető legerősebb országgá, a legkomolyabb erőforrásokkal bíró országgá tegye mind a tudásban, mind az eszközrendszerben, mind a társadalomformálásban, mind a gazdaságban.

Azért is örülök, hogy most a honvédelmi tárgyú törvényről emlékeztem meg erről, mert éppen a legnagyobb magyar szellemiségének nyomán elmondanám, hogy a honvédelmi kormányzattól például mit várnék el akkor, amikor egy törvénymódosító javaslatot vagy akár egy új törvényjavaslatot ide beterjeszt. Igen, ebben a jogszabályban is benne van, az indoklásában, hogy nemzeti ügy a honvédelem ügye. De ha nemzeti ügy a honvédelem ügye, akkor a nemzetet képviselő országgyűlési képviselők miért nem lehetnek részesei a jogszabályalkotások folyamatának? Miért nem lehet megtenni azt, hogy hétpárti egyeztetést hívnak össze, amikor elkészül már egy törvénymódosító vagy törvényjavaslat? Nem hiszem, hogy bármelyikük, akár a kormányzatban dolgozók, akár a kormánypárti országgyűlési képviselők az elmúlt másfél évben azt tapasztalták volna, hogy bármelyikünk is ne a honvédelem érdekében nyilatkozott volna meg, ne mondtuk volna azt, hogy mi mindenben együttműködünk, amiben azt látjuk, hogy polgáraink biztonságát szolgálja az elképzelés.

(16.50)

Az, hogy mi kritikákat fogalmazunk meg, soha nem ellened, hanem érted van. A nemzetért van, a nép jólétéért és biztonságáért van. De az is igaz, hogy nagyon szeretnénk, hogy abból a nagyon komoly összegű adóforintokból, amit az egyszerű munkásembertől az egyetemi professzorig az emberek összeadnak, azt valóban a leghatékonyabban költsük el, és minden csak annyiba kerüljön, amennyibe kerülnie kell, és csak annyit vásároljunk, amennyi valóban szükséges.

Én megkísérlem államtitkár úrnál elérni, hogy megbeszélve miniszter urával, ne szégyelljék azt, hogy egy törvényjavaslat benyújtása előtt meghívják a hét párt képviselőit egy egyeztetésre. Ígérjük, nem fogunk kekeckedni. Ígérjük, hogy meg fogjuk érteni, hogy mit szeretnének. Ígérjük, hogy soha nem fogunk olyat tenni, amiben megállapodunk, és mégsem úgy teszünk. Ha ott kezdet nyújtunk arra, amit látunk, akkor az a plenáris ülésen és az Országgyűlésben is így lesz, és egyikünk sem majd a sajtószennációra fog törekedni, hanem arra, hogy azt lássa a nép, hogy neki képviselői vannak az Országgyűlésben. Tegye már meg ez a tárca, hogy a jogalkotás szintjén szóba álljunk! Persze meg kell mondjam, nagyon aggódom attól, hogy ezek a javaslatok lehet, hogy nem is a tárcánál készülnek, és akkor hogy hívna meg bárkit is egyeztetni? De akkor legalább formálisan, amikor már elkészül.

Rendkívül érdekes, hogy az elmúlt másfél évben szinte a legparázabb viták két témánál szoktak előfordulni, az egyik a sportfinanszírozás, a másik a honvédelem. Furcsa módon a belügyi tárgyú javaslatoknál lehet, hogy vannak apró nézeteltérések, de ilyen verbális csaták soha nem fordulnak elő. Egyrészt például azért nem, mert a belügyminiszter ezekben a

percekben is hétpárti egyeztetést tart a Belügyminisztériumban egy egyébként teljes mértékben szerény és szükséges jogszabálycsomag okán. Azt nem értem, hogy miért nem törekszik arra a honvédelmi tárca, amelynek a szentsége, mint ügy, ebben a Házban mindenki számára pontosan ugyanolyan fontos. Hát mindannyiunk életéről és mindannyiunk biztonságáról van szó! S Európa határainál olyan iszonyatos tűzfészek vannak, amely krízis bármikor vehet olyan irányt, hogy akár mi is részesei lehetünk. Tehát mi azt szeretnénk, ha ebben minket is alkotó tényezőnek tekintenének, mi is legyünk azok az emberek, akik hozzájárulunk a magunk pozitív szerepét ehhez, és ne arra kényszerüljünk, hogy plenáris üléseken vitákban merüljön ki ez a nagyon fontos ügy.

Meg kell értenie a kormánynak, hogy kormány és ellenzéki képviselők viszonyában mindig a kormánynak kell nagyvonalúnak lennie, mert az eszközrendszer az ő kezében van. Neki kell először kezdet nyújtani, s akkor majd az ellenzéki pártok képviselői kezdet fogadnak nyújtani. De az úgy nem járja, hogy mindig egy-egy ilyen javaslat vonatkozásában kell elmondani a hiányérzetünket, azokat a negatív folyamatokat, amelyeknek részesei vagyunk, s minket esetleg abban a színben próbálnak feltüntetni, hogy mi nem a nemzet legszentebb ügyét szolgáljuk, hanem egyszerűen csak beszélni akarunk, kekeckedni akarunk és szerepelni akarunk. Szó sincs róla! Én legszívesebben egyszer sem szólnék hozzá, ha úgy jöhetnék ide a Házba, hogy hozzá sem kell szólni, hétpárti megállapodás során mindenben megegyeztünk, az a javaslat jött be, amit mindenki el tud fogadni, elhangzik az expozé, az ellenzéki képviselők egy mondattal azt mondják, hogy támogatom, hiszen az van benne, ami a társadalomnak kell, s leülünk és túl vagyunk rajta. De nem, mindig generálódik valamifajta olyan rossz hangulat és rossz érzés, amit a minisztérium idehoz a Házba, hogy ezért arra vagyunk kényszerítve, amire. Úgyhogy nagy tisztelettel kérem, hogy kezdjünk el egymásnak békejobbot nyújtani, de a minisztériumnak kell először a kezét kinyújtania. Köszönöm. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom, és megadom a szót Németh Szilárd államtitkár úrnak, hogy a viszonylatot elmondhassa.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Szép hosszú vita kerekedett, és a végén azt hallottuk, hogy békejobbot kellene egymásnak nyújtani. Én ezzel mélységesen egyetértek, csak nem kéne először, az első hozzászólásban páros lábbal beleszállni az előterjesztésbe meg az előterjesztőkbe, akkor talán lehetne azt mondani, hogy tudunk egymással beszélni. Bár ennek a párbeszédnek megvan az Országgyűlésben a helye és a szerepe. Ketten is azt mondták, hogy nem

tudnak a törvényalkotásba beleszólni, és milyen jó lenne, ha a minisztériumokkal együtt a parlamenti képviselők is dolgozhatnának ezeknek a törvényeknek a megalkotásán.

Azért Montesquieu óta van egy hatalommegosztási, hatalomelválasztási elv, akár a törvényhozást és a törvényalkalmazást, akár a törvénykezelést, tehát a bírói munkát, az igazságszolgáltatási munkát, akár pedig a kormányzati munkát nézzük. Ez önmagában azt mutatja, hogy nem teljesen tiszta az a szerep, amiben önök vannak. Ez jól látszott végig, hol a miniszter, hol a miniszterelnök szerepében próbáltak itt mindenfélét összehordani, hetet-havat, hol egyszerű komédiásként viselkedtek. Már elment innen Mesterházy Attila, jót derültem azon, amit mondott, tényleg poénos volt, de azért az mégse az Országgyűlésbe meg a honvédelmi törvényekkel kapcsolatos törvény módosításhoz való. Bár Vadai képviselő asszony, államtitkár asszony azt mondta, hogy ő nem szeretné átvenni a katonák szerepét, mégis az történt, hogy a katonák helyett elkezdtek gondolkodni azon, hogy hogy kéne kinéznie a Magyar Honvédségnek, milyen haderőfejlesztésnek, honvédelmi fejlesztésnek kellene lennie, és ezt meg is osztották itt velünk többen.

De szerintem a legnagyobb probléma mégsem ezzel a szereptévesztéssel vagy meghasonlott gondolkodással függ össze, hanem azzal, amit a beszerzésekről mondtak. Nem teljesen értettem. Az egyikük nyilvánvalóan letolvajozta a kormányzatot, a honvédelmi minisztert, az egész rendszert, meg a katonákat, akik döntenek a beszerzésekről, a másik teljesen hozzá nem értőnek gondolja őket, és azt hiszik, hogy a minisztériumi titkos szobákban dőlnek el a dolgok, nem nyilvános semmi, senki nem tudhat semmiről. Hát hogy a bánatba ne!

Először is az Orbán-kormányban három fontos alappilléren nyugszik a hadügyi beszerzés. Egyrészt azon, hogy a katonák ebből nem hagyhatók ki. Ők a legfontosabbak, mert ők tudják, hogy mire van szükség a Magyar Honvédségnél. Nem véletlenül történt meg a Magyar Honvédség és a Honvédelmi Minisztérium szétválasztása idén január 1-jétől, ahogy erről az expozéban tájékoztattam is önöket, de hát önök is tisztában vannak ezzel, főleg a két szaktanárság, a Honvédelmi és Rendészeti, illetve a Nemzetbiztonsági bizottság tagjai. Le kell szögeznünk, hogy amit a magyar honvédek akarnak abban a szervezeti rendszerben, amelyben dolgoznak, az a fejlesztés történik meg, az a haderő- és honvédelmi fejlesztés történik meg. Az a honvédelmi életpályamodell, az a humánpolitikai modell, az a toborzási modell és az a katonai-műszaki eszközök beszerzésére vonatkozó haderőfejlesztés, amiről ők döntenek. Ők ezt pontosan tudják. Ezt az befolyásolja, hogy a legoptimálisabb utat kell megtalálni, s itt leginkább az árra kell gondolni. Nem cégeket, nem országokat nézünk, hanem azt, hogy mire van szükség, s azt milyen áron és kitől lehet beszerezni. Ez nagyon fontos. Tehát optimális árban kell gondolkodni.

S nagyon fontos, hogy a nyilvánosság szerepét is megerősítem. Két héttel ezelőtt egy nagyinterjú adott a fegyverzeti igazgató, a haderőfejlesztésért felelős kormánybiztos, amelyben mindent világosan leírt, minden irányt, mindenről beszámolt, s nem a bizottság ülésén vagy nem a parlament előtt, hanem egész egyszerűen az ország nyilvánossága előtt mondta el, hogy milyen irányt vesz. S konkrétan arról is beszélt, hogy milyen eszközök beszerzése és milyen eszközök gyártása várható Magyarországon. Tehát magyar érdekeket kell szolgálni, ez a legfontosabb ebben a történetben, hogy a magyar gazdaság is jól járjon. Erről is beszéltem egyébként, és a következő napirendi pont is arról fog szólni, hogy ezt az érdeket kell szolgálni akkor, amikor a honvédség fejlesztéséről beszélünk. S nyilvánvalóan az a legfontosabb, hogy a honvédségnek az ország szuverenitását és a magyar emberek biztonságát kell szolgálnia.

(17.00)

Ezért kell nekünk egy modern, ütőképes, a régióban, a térségben legmeghatározóbb szerepet vivő honvédséget, hadsereget létrehozunk. Az, hogy mit olvashatnak a képviselők, mit nem, milyen infóhoz juthatnak? A Honvédelmi Minisztérium mindig is adott arra, hogy minden képviselőt, de leginkább a szaktanárságban dolgozó képviselőket és az ottani tisztségviselőket teljes egészében kiszolgálja információkkal és olyan lehetőségekkel, hogy akár a honvédség egyes állományában tudjanak információhoz hozzájutni, személyesen ellátogatni.

Amikor én az HRB elnöke voltam, akkor rendszeresen tartottam úgynevezett kihelyezett üléseket a különböző telephelyeken és állomáshelyeken. Meg kell mondjam, hogy ezek mindig jól sikerültek voltak. Voltam olyan nemzetbiztonsági bizottsági ülésen is, ahol éppen Vadai Ágnes volt az elnök, és vele is több helyen, Pakson, a TEK-nél és több honvédségi alakulatnál együtt, közösen tájékoztottunk arról, hogy ott milyen munka folyik, hogyan élnek a katonák, mit csinálnak, milyen eszközöket szereztek be, milyen feladatuk van. Sőt, mindig jutott arra is idő, hogy miben tud esetleg a bizottság segíteni, hogy minél jobban el tudják látni a feladatukat.

Másrészről pedig a konkrétumokról. A Honvédelmi és Rendészeti bizottságban, amikor megtörténnek a beszerzések, felmentést kell kérni a közbeszerzés alól. Ezek a felmentések a közbeszerzés alól nem l'art pour l'art történnek, hanem eljön a minisztérium, beszámol arról, hogy miben szeretne felmentést kérni, milyen eszközbeszerzésben, indokolja azt az eszközbeszerzést, és egy év múlva, 12 hónap múlva be kell számolni a bizottság előtt, és ott világossá kell tenni, hogy milyen eszközöket szereztek be abban az értékben, mennyibe került. Ezek szigorúan titkos napirendek, de ezt tudja mindenki. Itt csak hamukázni lehet arról, hogy ez nem történik meg. Amikor én bi-

zottsági elnök voltam, több ilyen beszerzésről döntötünk, és mindig megvoltak azok a beszámolók, ahol egyébként azokat az információkat, amelyek nem tartoznak a közre, mindenki megkaphatta, minden egyes képviselő. Persze, ezekkel az információkkal nem szabad és nem célszerű visszaélni, mert ezzel egyébként a magyar katonák biztonságát meg az egész ország biztonságát veszélyeztethetjük.

Úgyhogy arra szeretném nagy tisztelettel kérni képviselőtársaimat, hogy gondolják meg, ha már egyszer azt mondják itt az emberek előtt, hogy ők is osztják azt a véleményünket, hogy a honvédelem nemzeti ügy, és több annál, mint Magyar Honvédség, több annál, mint Honvédelmi Minisztérium, meg több annál, mint amit itt a parlamentben meg tudunk tenni, hiszen az egész országot szolgálja, és az egész ország érdeke kell legyen, mert minden magyar ember kötelessége a haza védelme, akkor ne mondjanak be olyat, hogy sem ezt, sem a még meg nem vitatott törvényeket nem fogják támogatni. Így hogy lehet elgondolni azt a nemzeti konszenzust, ami a honvédelem ügye, illetve amit a felszólaló Varga-Damm Andrea képviselő asszony mondott?

Úgyhogy arra kérem tisztelettel önöket, hogy gondolják át, szíveskedjenek támogatni ezt a törvényjavaslatot. És természetesen, ha ebben a törvényalkotási folyamatban részt kívánnak venni, akkor ott vannak a szakbizottságok, amelyekben első helyen kijelölt bizottságként át kell menjen az anyag, a részletes vita ott lezajlik, ott van a TAB mint főbizottság ebben a kérdésben, és ott van az a lehetőség, amit az egyéni képviselői indítványok, módosítások, javaslatok jelentenek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **védelmi és biztonsági célú beszerzésekről szóló 2016. évi XXX. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8031. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót szintén Németh Szilárd úrnak, a Honvédelmi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Mint ahogy itt az előző napirend végén is említettem, a biztonság alapvető nemzeti érdekünk, annak megteremtése és fenntartása Magyarország Alaptörvényében rögzített köteleességünk és feladatunk.

A magyar kormány hazánk és a magyar állampolgárok biztonságának garantálása érdekében az elmúlt 35 év legnagyobb és legátfogóbb honvédelmi és haderőfejlesztési programját indította el. A „Zrínyi 2026”

honvédelmi és haderőfejlesztési program megvalósításával olyan fejlődési pályára áll a Magyar Honvédség, amely következtében meghatározó erővel bír, ez mind a NATO szövetségi rendszer, mind Európa katonai védelmét tovább erősíti. A haditechnikai fejlesztések keretében olyan eszközöket szerzünk be, amelyek egyrészt a Magyar Honvédség igényeinek felelnek meg, másrészt messzemenőleg az ország gazdasági érdekeit veszik figyelembe, harmadrészt a legoptimálisabb a beszerzési árak. Tehát nemzeti érdeket szolgálunk.

A haderőfejlesztés során a katonai és szakmai szempontok az irányadók, komplex rendszereket, képességeket fejlesztünk ütemezett stratégia mentén, a katonai szakmai, hadművelleti igényeknek megfelelően. Ez a program megteremti a lehetőségét, hogy Magyarország vezető szerepet töltsön be a régió biztonságának fenntartásában. A fejlesztések lehetővé teszik, hogy az előre nem jelezhető fenyegetések kezelése érdekében egyre nagyobb mértékben tudjunk felajánlást tenni a NATO készenléti erőinek növeléséhez és fenntartásához.

Hazánk szuverenitásának megőrzése érdekében a programokhoz szükséges anyagi fedezetet a folyamatosan növekvő költségvetés biztosítja, ahogyan erre ígéretet is tettünk, 2024-re a NATO által ajánlott szintre, a GDP 2 százalékára növeljük a védelmi kiadásokat. Magyarország ezáltal Európa egyik legbiztonságosabb és polgárai számára a szabadságot garantáló ország lesz.

A közbeszerzésekről szóló törvény hatálya jelenleg nem terjed ki többek között a védelmi és biztonsági tárgyú beszerzésekre, így a hatályos szabályozás alapján e tárgyban a központosított közbeszerzések lefolytatására vonatkozó szabályok nem alkalmazhatók. A szocialista-liberális hadsereg- és biztonságromboló kormányokkal ellentétben a Fidesz-KDNP-szövetség alkotta magyar kormány elkötelezett az ismertett cél elérése, a Magyar Honvédség fejlesztése és Magyarország biztonságának növelése mellett. Ennek részeként a védelmi és biztonsági tárgyú beszerzések kapcsán a benyújtott törvényjavaslat a hatékony és jogszerű működéshez szükséges alapvető szabályokat teremti meg. A törvényjavaslat meghatározza a beszerzés fogalmát, a központi beszerzés alanyainak körét, vagyis azon költségvetési szerveket, amelyekben az állam a polgári törvénykönyv szerinti többségi vagy közvetett befolyást gyakorol. A törvényjavaslat alapján a végrehajtási szabályok megalkotása érdekében a kormány felhatalmazást kap, hogy meghatározza a központosított beszerzés feltételét és tárgyát, az ajánlatkérésre feljogosított szervezetet, a központosított beszerzés részletes szabályait, az önkéntes csatlakozás lehetőségét, a végrehajtásra vonatkozó szerződést, valamint a központosított beszerzés költségei viselésének módját.

A törvényjavaslatban foglalt szabályok kapcsán hangsúlyozzuk, hogy ezen rendelkezések a közbeszerzésről szóló törvényben meghatározott és szabályo-

zott eljárásrendhez igazodva, azt mintaként felhasználva tartalmazzák a központosított beszerzéshez szükséges törvényi szintű előírásokat.

Tisztelt Képviselőtársak! Bízunk benne, hogy a törvényjavaslat tárgyalása során valamennyi képviselő a helyes célokat és nemzeti érdekeinket fogja elsődlegesen szem előtt tartani. Minderre tekintettel kérem a tisztelt képviselőket, hogy a törvényjavaslatot hazánk szabadságának biztosítása érdekében igen szavazataikkal támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Hubay Györgynek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

HUBAY GYÖRGY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a törvényjavaslattal kapcsolatosan és annak fontosabb pontjaival kapcsolatban néhány gondolatot megosszak önökkel.

Magyarországon az elmúlt időszakban példakértékű fejlődésen ment át a Magyar Honvédség, és ez a folyamat még közel sem ért véget. Hiszen a „Zrínyi 2026” honvédelmi és haderőfejlesztési programban számos olyan fejlesztési célt tűztünk ki magunk elé, amelyek megvalósítása elengedhetetlen ahhoz, hogy egy ütőképes, jól felkészült és modern hadsereggel rendelkezünk.

(17.10)

A fejlesztésekhez nemcsak ezen programban, hanem általánosságban is számos beszerzés is társul, amely beszerzések tekintetében alapvető elvárásunk kell hogy legyen az átláthatóság és a maximális szakmaiság, hogy a kor elvárásainak megfelelő technológiával tudjuk modernizálni a Magyar Honvédséget, és biztosítsuk annak mindennapi működését.

A kormány döntésének értelmében a jövőben a védelmi és biztonsági beszerzések tekintetében is biztosítani kell a központosított beszerzés lehetőségét. Ezen döntés értelmében kormányrendeleti szintű felhatalmazás formájában kellene a jövőben biztosítani azon szabályok megalkotásának lehetőségét, melyek a központosított beszerzés lefolytatása szempontjából nélkülözhetetlenek. A törvényjavaslatból megállapíthatjuk, hogy a módosítás egyértelmű célja a központosított beszerzés legfőbb szabályainak megalkotása.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tekintettel a törvényjavaslatban megfogalmazott pozitív célokra, azok szükségességét nem kívánom tovább részletezni, így arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselőnek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Tulajdonképpen ennek a javaslatnak a tárgyában mondhatnám azt is, hogy nekünk mindegy, hogy ki szerzi be az eszközöket, csak azt szerezze be, ami kell, és annyiért, amennyi a valódi piaci ára.

De mégsem fejezem be ennyivel ezt a vezérszónoklatot, tekintve, hogy ebben a javaslatban azért van két olyan elem, amit, hogy úgy mondjam, országgyűlési képviselőként megfelelő kétségekkel nézek.

Annyit még hozzáfűznék államtitkár úr előző javaslatához fűzött hozzászólásához, amikor a montesquieu-i hatalommegosztásról beszélt, hogy igen, nem a kormány hozza létre a jogszabályokat, vagyis a törvényeket, hanem a parlament. Ön a kormány képviselője itt, ön javaslatot tesz a parlamentnek, hogy esetleg szavazzon meg egy törvényt. De csak javaslatot tesz, és a parlament nem köteles rá, hogy azt megszavazza, azt meghozza. *(Németh Szilárd István: Egyetértek!)* Igen, ez a két hatalmi ág szétválasztásának elve.

De amikor egy parlamenti képviselő azt mondja, hogy mielőtt javaslatot tesz egy kormány részére, akkor tegye már meg, előre azért érdemes egyeztetni a képviselőkkel vagy a pártokkal, akik a parlamentben frakcióval bírnak, hogy esetleg amikor ezt a kérést idehozza a Házhoz, akkor már jóval nagyobb nyitottságra találjon, mint ami ma van. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Így van!)* Azért mondjuk el gyakran kritikáinkat, mert ha előtte esetleg egy órácskát szántunk volna arra, hogy megismerjük azokat a javaslatainkat, amikkel ha beterjeszti, nagyobb az esély a pozitív válaszra, akkor talán valóban rengeteg vitától tudnánk magunkat megszabadítani.

Az látszik ebből a javaslatból, és bármennyire is nem szeretném semmiképpen a honvédelmi tárcát bántani, sőt a szavaim most némileg inkább az aggodalomnak szólnak, azért ezzel a törvényjavaslattal, ha ezt a parlament megszavazza, és vélhetően igen, akkor a honvédelmi tárca kezéből kiveszik a beszerzés eszközrendszerét. Tehát a katonák kezéből kiveszik azt, hogy mit vásároljanak a honvédelmi rendszer fenntartása érdekében.

Amikor a 2010-es évek elején az Orbán-kormány megteremtette a központosított közbeszerzés intézményét, akkor ez a központosított közbeszerzés kifejezeten azt a célt szolgálta, hogy azokra az általános szerzési eszközökre vagy beszerzendő eszközökre jöjjön létre, amelyek a közélet, a kormányzat, a hivatalok, az állami szféra, az önkormányzati szféra szinte minden elemének szükségesek.

Csak egy példát mondom: például börtöncégek gyártják a ruhákat, a köpenyeket, a munkaruhákat, munkacipőket. Megpróbálták a különböző háztartási,

higiénés szükséges eszközöket szintén központi közbeszerzésben beszerezni, pont azért, hogy az árat optimálissá tudják tenni, valóban kiszámítható legyen, ne kelljen minden egyes szervezetben beszerzéssel foglalkozó munkatársakat alkalmazni, ami rendkívül üdvözlendő volt. Egyébként azt gondolom, hogy ezzel rengeteg költségvetési forrást is spórolt.

De ha a honvédelmi tárcát a központi beszerzési viszonyrendszerbe helyezi be, az azt jelenti, hogy lehet, hogy a honvédelmi tárcának lesz beleszólása abba, hogy amikor a számára tényleg speciálisan a honvédelmet szolgáló eszközöket kell beszerezni a központi beszerzés során, akkor azért a döntéseket nem a honvédelmi tárcánál, hanem mégiscsak ennél a központi beszerzési szervezetnél fogják meghozni.

Számomra ez mindenképpen egy jogkörelvétel a honvédelmi tárcától, számomra ez azt jelenti, hogy a honvédelmi tárcá nem bírhatja ennek a szakterületnek minden fontos elemét, sőt a leglényegesebb elemét sem, hiszen nagy valószínűséggel nem az irodaszer-beszerzésről beszélünk, hanem valószínűleg a komplett haderőfejlesztési programban megvalósuló beszerzésekről beszélünk.

Még egy kérdést hadd vegyek górcső alá! Az elmúlt javaslat tárgyalása alatt elhangzott az a mondat, hogy ez a honvédelmi fejlesztés tulajdonképpen az új stadion. Én azt szeretném remélni, hogy a honvédelmi beszerzés ne az új stadion legyen. De az is tény, hogy nagyon kevés információt tudunk kapni a honvédelmi tárcától a vonatkozásban, hogy a „Zrínyi 2026” fejlesztésben a beszerzendő eszközök a hadműveleti rendszerben hova lesznek rendszeresítve, hogyan, milyen módon képzik ki oda azokat a szakembereket, akik csak azt üzemeltetik, a hadműveleti rendszerben ezeket az eszközöket saját magukban hogy fogják használni, és hogy fognak az eszközök egymáshoz viszonyulni, hiszen a szárazföldi, a légvédelmi rendszer az ugyan kettős, de egyik támogatja a másikat, erről nem kell itt most szakmai beszélgetést nyitni. De az a lényeg, hogy ez pont egy olyan rendszer, mint bármilyen rendszer a világon, sőt sokkal precízebben kell megszervezni, hiszen egy-egy hiba óriási károkat, tehát akár anyagi károkat és akár emberéletben is károkat tud okozni. Miután ebben a „Zrínyi 2026”-ban egyáltalán nem látszik ez a tudatos, szervezett rendszer, amibe beleillesztik azokat az eszközöket, amiket beszereznek, ezért van ez a típusú bizalmatlanság az ellenzék részéről.

De hangsúlyozni kívánom, hogy az nagy büszkeségünk, hogy a magyar honvédelem rendszerében még mindig olyan minőségi katonák dolgoznak, akik bármely nemzetközi megmérettetésben csak hazánk üdvét hozzák el. Nincs olyan misszió, nincs olyan kiküldött kontingens, nincs olyan nemzetközi verseny, nincs olyan nemzetközi... Hogy mondjuk ezt, bocsanat, amikor a háborút szimuláljuk? *(Dr. Harangozó Tamás: Hadgyakorlat!)* Elnézést kérek, hadgyakorlat. Mindig az lesz ennek az eredménye, hogy a magyar katonákat kiemelik, és elképesztően nagy tekintélyük van a nemzetközi térben. Ők a munkájukkal

tényleg mindent megtesznek azért, hogy amikor arról a rendszerről beszélünk és azt támogatjuk, akkor az ő szintjükhöz méltó javaslatok jöjjenek be, ahhoz méltó viták legyenek, és érezze minden egyes katona, hogy amikor mi esetleg kritizálunk valamit, akkor azt azért tegyük, hogy ez a rendszer még inkább méltó legyen az ő meglévő szintjükhöz.

Azt nem tartom helyesnek, hogy az egész központosított beszerzési rendszer minden elemét, de még a szervezeti rendszer létrehozását is kormányrendeletben szabályozzák. A parlament ellenőrzése alól teljes mértékben ki fog vonódni ez a rendszer. Ez nem lehetséges. A civil kontroll a demokratikus országokban mindenütt azért áll fenn a honvédelem rendszere fölött is, meg még szinte a közélet minden területén, mert semmiképpen nem történhetnek olyan döntések, amelyek nem a célszerűséget és a nemzet érdekeit szolgálják, hanem akár valakiknek az egyéni vagy csoportos érdekét szolgálja ki.

(17.20)

Ezért meg kell mondjam, hogy nem tudom most még megadni a választ arra, hogy támogatni fogjuk-e ezt a javaslatot, azt gondolom, pont e miatt a veszélyes elem miatt. Mert ha az lenne ebben a javaslatban, hogy a törvény létrehozza magát a szervezetet, hiszen ez egy kormányzatnak egyik szervezete, azt hozza létre a jogalkotó, a törvényalkotó. De a kormányrendelet persze, meghatározhatja, hogy oda hány főt vegyenek fel, hogy működjön, hogy írják ki a beszerzéseket, hogy zajlik a pályázat, ha eltérő a közbeszerzési törvény rendelkezéseitől, azt tegye meg már ő, mert azok részletszabályok.

De hogy még az intézményrendszert is majd kormányrendeletben hozzák létre, ezt nagyon nem javaslom. Tegye meg, államtitkár úr, hogy ahol ezek a javaslatok készülnek, beszéljék meg egymással, hogy nem kéne legalább azt kivenni belőle, hogy még a szervezetet is kormányrendelet hozza létre, hiszen nem is tudjuk, hogy majd a kormányzati rendszerben hova fogja illeszteni, és egyelőre még a kormányzat teljes rendszerét törvényben kell meghatározni, és ha tetszik, ha nem, ez egy fontos eleme lesz. Úgyhogy nagyon kérem, hogy erre figyeljenek oda, és ezt még beszéljék meg egymással.

De azért van ennek a javaslatnak egy nagyon másik, nagyon érdekes és nagyon saftos része, ez pedig az, hogy a központi beszerzés alól kik kerülnek ki, kik azok, akik Magyarországon a kormányzatban a legnagyobb lobbierővel bírnak; egyet találhatnak: a Magyar Nemzeti Bank és társult alapítványai. Milyen érdekes! Közpénzből dolgozik, közpénzt kezel, a magyar nép közös vagyona van a kezében, ha valakinek, neki mindent központi beszerzésben szabadna csak beszerezni, mert egyrészt az az országunk érdeke, másrészt ezzel biztosítható az átláthatóság, és amióta még ahhoz is per kellett, hogy azt kimondják, hogy a Magyar Nemzeti Bank által átadott vagyon, amellyel

alapítványokat hozott létre, közpénz - tehát még ezt is perrel, pedig minden normális ember pontosan tudja, hogy az közpénz és köztulajdon -, ha még erre is pert kellett indítani, most képzeljék el, hogy milyen beszerzési rendszer lehet a Magyar Nemzeti Bank és társult intézményeinél, ha egy ilyen fontos jogszabályban, amelyik egyébként alapvetően arról szól, hogy majd jövőre nézve a helikoptereket, a haditechnikai eszközöket, a fegyvereket, a mindent központosított beszerzésben majd ezután kormányrendelettel létrehozandó szervezet fogja kezelni, gondozni, csinálni, végrehajtani, a Magyar Nemzeti Bank és társult intézményei ez alól is kivonódik.

Államtitkár úr, képviselőtársaim fideszes oldalon, nekem ez nem tetszik, és hogy őszinte legyek, én azt remélem, hogy ez önöknek sem tetszik. Soha nem fogják bevallani, az tény, nem is tehetik, de legalább sajtót magukban mondják ki, hogy azért ez nem járja. Tehát ki az a Matolcsy György és intézményrendszere, aki tulajdonképpen ilyen állam az államban módján lavírozgat, éldegél, ad át ide-oda vagyontokat, át nem látható, hogy mit csinál, és még a központosított beszerzés alól is kivonhatja magát úgy egyébként, hogy már bocsánatot kérek, a Magyar Nemzeti Bankban a legkomolyabb kockázatot jelentő beszerzés, mondjuk, az informatikai beszerzés?! Mert gondolom, a páncél-szekrény nem olyan bonyolult, a vécepapír és az irodaszer - vélhetően az sem.

Tehát miért is van az - nem államtitkár úrtól kérem a választ, mert ezt nem államtitkár úr és nem a minisztériuma találta ki, de remélem, valaki majd választ ad erre, hogy miért is van -, hogy ez a szervezeti rendszer kikerül innen? Én azért azt reméltem volna, hogy ha már a jogszabályban ez így van, akkor az indoklásban leírják, hogy azért nem tartozik bele a Magyar Nemzeti Bank és az általa létrehozott szervezetek, mert; tehát hogy valami, hogy ők miért különlegesek, az ő központosított beszerzésük miatt nem válhat meg ebben a formában, vagy a központosított beszerzésbe ők miért nem tagozódnak be. Elképesztő módon lerontja ennek a javaslatnak az értékét tehát a kormányrendelettel való szervezet-létrehozatal, illetőleg a Magyar Nemzeti Bank és társult intézményeinek a kivétele, ha már mindenáron központosított beszerzést akarnak, akkor ebből a rendszerből.

Úgyhogy nem tudok ebben a pillanatban nyilatkozni, hogy a képviselőcsoport támogatni fogja-e ezt a javaslatot. Ezt egyszerűen meg kell fontolnunk, és meg kell néznünk a kockázatait akár az igennek, akár a nemnek, akár a tartózkodásnak, úgyhogy nagy tisztelettel kérem, hogy ezt az álláspontot fogadják el.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Megadom a szót Nacsa Lórincknek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LÓRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A közbeszerzések tekintetében a hatályos törvényi szintű előírások megfelelően biztosítják a központosított közbeszerzések lefolytatásához szükséges feltételeket és azok szabályrendszerét. Ugyanakkor a közbeszerzésekről szóló törvény kivételekre vonatkozó szabályai között kimondja, hogy a hatálya nem terjed ki többek között a védelmi és biztonsági tárgyú beszerzésekre.

Ez azonban azt is jelenti, hogy a védelmi és biztonsági tárgyú beszerzések tekintetében a most hatályos szabályozás alapján a központosított közbeszerzések lefolytatására vonatkozó szabályok nem alkalmazhatóak. Ahhoz, hogy a védelmi és biztonsági tárgyú beszerzések esetében is alkalmazásra kerülhessen egy, a központosított közbeszerzések lefolytatásához hasonló szabályrendszer, elkerülhetetlen a védelmi és biztonsági célú beszerzésekről szóló törvény módosítása, amely most előttünk fekszik.

Figyelemmel arra, hogy a védelmi és biztonsági tárgyú beszerzések tekintetében központosított beszerzések lefolytatására eddig nem kerülhetett sor, így a törvényjavaslatnak meg kell teremteni a hatékony és jogszerű működéshez szükséges alapvető szabályok körét, valamint a megfelelő szintű és tartalmú felhatalmazásokat. Az előbb elmondottak végrehajtása érdekében a törvényjavaslat meghatározza a központosított beszerzés fogalmát, valamint a központi beszerzés alanyainak körét. A központi beszerzés alanya lehet a kormány által irányított, majd felügyelt költségvetési szerv, a kormány által alapított vagy alapítói jog gyakorlása alá tartozó alapítvány vagy közalapítvány, valamint meghatározott kivétellel azon gazdasági társaságok is, amelyekben az állam a Ptk. szerinti többségi befolyást vagy közvetett befolyást gyakorol.

Fontos kiemelni, hogy a törvényjavaslat a védelmi és biztonsági tárgyú központosított beszerzések alanyai tekintetében biztosítja, hogy a központosított beszerzési eljáráshoz önkéntesen is csatlakozhassanak olyan szervezetek is, amelyekre a fent jelzett alanyi hatály nem terjed ki, ilyen például az Országgyűlési Őrség. Az egyes alapvető fogalmak és központosított beszerzés meghatározása mellett nélkülözhetetlen a kormányrendeleti szintű felhatalmazás biztosítása a végrehajtási szabályok megalkotása érdekében.

Az alapvető eljárási szabályok meghatározása mellett a kormány felhatalmazást kapna arra, hogy rendeletben kijelölje a központosított beszerzést megvalósító szervet. A törvényjavaslatban foglalt szabályok kapcsán fontos kiemelni, hogy ezen rendelkezések a közbeszerzésről szóló törvényben meghatározott és szabályozott eljárásrendhez igazodva, azt mintaként felhasználva tartalmazzák a központosított beszerzéshez szükséges törvényi szintű előírásokat.

Mind államtitkár úr expozéjában, mind fideszes képviselőtársam vezérszónoki felszólalásában kiemelték a főbb részleteket, illetve én is a közbeszerzési szabályokhoz való kapcsolódást és a módosítás szükségességét elmondtam, így bennünk nincs meg

az a döntésképtelenség, mint a jobbikos frakcióban, mi támogatni fogjuk a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportja... *(Jelzésre:)* Bocsánat! Látom, hogy egy felszólaló lesz az MSZP képviselőcsoportjától, úgyhogy akkor Harangozó Tamás képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én segítek a jobbikos képviselőtársaimnak és alelnök asszony társamnak is: ez a törvényjavaslat egyszerűen nem támogatható, szerintem országgyűlési képviselő a nevére nem veheti. És nem azért, mert majd ki fogok térni, milyen aggályaink vannak azzal kapcsolatban, hogy egyébként a központosított közbeszerzés jelenleg hogy zajlik Magyarországon, hanem azért, amit ön is mondott, képviselőtársam. Az nem törvényjavaslat - bár nyilván Nacsa urat nem zavarja -, hogy egy kétoldalas törvényt idehoznak néhány száz-ezer milliárd forint elköltésével kapcsolatban, amiben gyakorlatilag annyi szabály van, hogy a parlament erről a területről levonul, köszöni szépen, és rendeleti szinten majd a kormány azt csinál, amit akar. Szerintem felelős képviselő ilyen nem szavazhat meg. Ugyanis ön onnantól kezdve nem tud garanciát vállalni arra, ami ott zajlani fog, se a választóinak, se egyébként akár egy későbbi eljárás során bármilyen más hatóságnak. Szerintem ez nem jó, és nem tisztesség.

Ez a törvényjavaslat odáig megy, hogy nem a végrehajtási részletszabályokra kér felhatalmazást, képviselőtársam, hanem mindenre is, hogy kire fog vonatkozni, mire fog vonatkozni, és milyen szervezetrendszerre fogják ezt megoldani.

(17.30)

Nekem van egy olyan érzésem, hogy ez a törvény nyugodtan lehetne egy ilyen lex Maróth törvény, hiszen ha jól értem, akkor a Maróth úrnak két oldalban most önök megszavaznak egy törvényt, és azt csinál ezen a területen olyan szervezeti felépítéssel, olyan eljárással, amilyet, amit csak akar. Valószínűleg egyébként ma is ez zajlik *(Derűlttség a Jobbik soraiban.)*, de most akkor erről írnak egy törvényt. Hát, képviselő legyen a talpán, aki ezt jó szívvel meg tudja szavazni!

A központi közbeszerzés egy normális országban, többször elhangzott, teljesen természetes dolog lehet, bár teszem hozzá, nem tudom, mennyire vannak tisztában képviselőtársaim azzal, hogy egyébként az államigazgatás területén működő fantasztikus központi közbeszerzés például olyan jól működik, hogy egy átlag államigazgatási szervben, mondjuk, hogyha egy fénymásolót meg kell javítani vagy egy fénymásolófestéket ki kell cserélni, akkor hetekig vagy akár hónapokig - szó szerint értsék! - várnak arra a központi közbeszerzésen keresztül, mert nem tehetik meg,

hogy egy nyamvadt nyomtatófestékért egy akár milliárdos költségvetéssel rendelkező szerv kimenjen, kibattyogjon a boltba, és megvegyen, hogy tudjanak a kollégák dolgozni, hogy ez bekövetkezzen. Szerintem ez se nem hatékony, se nem normális, és nyilvánvalóan ilyen szempontból van némi fenntartásunk, hogy ez máshol vagy ebben a tekintetben máshogy történne.

Van még egy nagyon híres központi beszerzési rendszere Magyarországnak, ez az uniós pénzek felhasználásával foglalkozó központi igazgatási rendszer. Tudja, Nacsa úr, ez az, amelyik miatt most 500 milliárd, de lehet, hogy 700 milliárd forinttól esik el... *(Dr. Gyüre Csaba: Nem tudja!)* Nem tudja. *(Nacsa Lőrinc: Nem! Nem igaz!)* Akkor tájékozatom, hogy van egy ilyen *(Nacsa Lőrinc: Nem igaz! Nem igaz!)*, és aminek az átláthatatlan működése tekintetében a magyar kormány benyelte azt, hogy egyébként már megvalósult közel 5000 milliárdos beruházás tekintetében a 10 százalékot elengedi. És mielőtt elhinné azt, amit a miniszterelnök úr itt tegnap a parlamentben nagy magabiztossággal mondott, ami legalább akkora blódség volt, hogy ez Magyarországnak nem kerül pénzébe, kérem, értse meg: ezek lezajlott beruházások, ezek a magyar állam, a magyar adófizetők részéről már előre kifizetett összegek, amelyeket aztán az Európai Uniótól nem kapunk meg. Tehát 500 milliárd forintnyi adófizetői pénz ebben a tekintetben elégett, pont. *(Nacsa Lőrinc: Nem!)* De! *(Nacsa Lőrinc: Nem!)* De! *(Nacsa Lőrinc: Nem!)* De, tényleg! *(Nacsa Lőrinc: Nem!)* Nyugodtan nézzen majd utána!

Ilyen tapasztalatok alapján tehát még kevésbé lennének nyugodt, ha bármilyen új, egyébként a parlament ellenőrzése alól kiszervezett központi beszerzési szervezet állna fel, de énszerintem - még egyszer mondom - nem tapogatózom rosszfelé, hogyha ez arról szólna csak, hogy a ténylegesen meglévő állapotot, hogy egy egyébként a honvédelmi tárcától teljesen idegen megoldásként egy kormánybiztos, azt hiszem - mi a Maróth úr? -, kormánybiztos vagy valami nagyon hasonló költse el a honvédségi pénzeket. *(Németh Szilárd István: Jaj, de vicces! Hahaha!)*

Plusz azt szeretném még hozzátenni, államtitkár úr - hallottam, hogy nagyon méltatlankodott, de hát ez nyilvánvalóan így van *(Németh Szilárd István: Nem méltatlankodtam, hanem jót mosolyogtam a butaságon!)* -, hogy... Ugyanis ennek a törvénynek eredetileg, amit elfogadtak, nagyon szép címe van, tényleg: védelmi és biztonsági célú beszerzésekről szóló törvény, 2016-ban elfogadták, úgy néz ki, mintha nagyon szépen, transzparenensen és egyébként fantasztikusan körülírt szabályok szerint kéne a honvédelmi és védelmi célú beszerzéseket megtenni. Mondjon már nekem, államtitkár úr, majd egyetlen beszerzést, nagy állami védelmi beszerzést, amit ennek a törvénynek a hatálya alatt szereztek be az elmúlt években, amióta ez a törvény hatályba lépett! Egyet! Hát, nem csinálnak mást, mint hogy a honvédelmi bizottsági ülésre bejönnek, és ezen törvény és minden

törvény hatálya alóli felmentéssel, közbeszerzés alóli mentesítéssel szereznek be mindent - a múltkor ösz-szeszámoltuk, ezermilliárd forint fölött van. (*Demeter Márta: Igen!*) Tudja, az mit jelent? Azt, hogy ezt a törvényt kerülük meg ezzel az eljárással.

Én eleve nem tudnék egy olyan módosítást megszavazni, ami egy ilyen Patyomkin-törvénynek a toldozgatása-foldozgatása, amely - még egyszer mondom - gyönyörű eljárásokat ír le arra, hogy hogyan kéne tisztességesen beszerezni valamit, de önök az összes eddigi honvédelmi beszerzést ennek a törvénynek a megkerülésével csinálták. Én alig emlékszem olyanra, vagy nem is tudunk olyan beszerzésről, amelyet érdemben ezen törvény végrehajtásával csináltak volna meg. (*Dr. Varga-Damm Andrea: Semmit!*) Továbbra is az az érzésem, hogy eddig a Honvédelmi bizottságtól kapott felhatalmazás alapján egyébként a Maróth-féle társaság megcsinálta a beszerzéseket, most meg kapnak egy törvényt, hogy most már tényleg ők csinálhassák az egészet. Jelen pillanatban mi ennél a törvényjavaslatnál más érdemi választ nem kapunk, nem is látunk.

És tényleg - ezzel zárom -, államtitkár úr, ha meg tudja nekem mondani, hogy a védelmi és biztonsági célú beszerzésekről szóló 2016. évi XXX. törvény alapján a honvédség az elmúlt két évben milyen komoly beszerzést csinált, akkor még lehet, hogy vissza is vonom, amit mondok vagy mondtam, de még egyszer mondom: látszik a Honvédelmi bizottság működésén, hogy ezt sajnos ön nem tudja megtenni. Ezt a törvényjavaslatot nem támogatjuk. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr.

Most megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DEMETER MÁRTA, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Engedjék meg, hogy itt az államtitkár úr korábbi megjegyzései kapcsán - amelyek egyébként még talán ehhez a törvényhez jobban kapcsolódnak, mint a másikhoz - tegyek néhány visszautalást! Az egyik az, hogy említette, hogy a hadügyi beszerzésekből a katonák nem hagyhatóak ki. De, államtitkár úr, eddig sem kérdezték meg a katonákat - tehát ez is borzasztó. Nyilvánvalóan pár önjelölt politikus katoná bizonyára beleszólt a dolgokba, ez látszik, ez látszik, csak hogy ez nem az állomány. Tehát nem a pilótákat kérdezték meg, nem azokat kérdezték meg, akik végső soron használni fogják ezeket az eszközöket.

Számomra a mai napig kérdés egyébként, hogy amiket beszereznek, azok ott fognak-e parkolni valamelyik hangárban vagy szabad téren, ne adj' isten, ahol egyébként az időjárás meg majd folyamatosan amortizálja ezeket az eszközöket, merthogy honnan lesz állomány és honnan lesz pénz ennek az üzemeltetésére. De bizonyára előbb-utóbb talán majd egyszer a sajtóból

erre is kapunk választ. Eddig is kihagyták tehát az igazán érintetteket a beszerzésből, a katonai lobbis egy része bizonyára benne volt, illetve Maróth Gáspár csinálta az összes beszerzést eddig is. Amióta erre pénzt adnak, az elmúlt egy, inkább másfél évben, azt mondom, ahogy tényleg erről az 1000-1400 milliárd forintról beszélünk, ez mind Maróth Gáspárnál volt. Hol voltak itt megkérdezve a katonák?

A másik dolog: nem gondolom, hogy az átláthatósághoz tartozna az, hogy a beszerzéssel megbízott kormánybiztos egyszer, egyetlenegyszer nyilatkozik a magyar sajtóban. Hát, tényleg, egyébként elképesztően megtisztelve érezzük magunkat, és bizonyára az összes magyar állampolgár is, hogy egyszer méltóztatott mondani pár mondatot. De én azért megkérdném: 1400 milliárd forint ennyit ér, egy darab sajtónyilatkozatot? Nem gondolom, hogy ezt így kellene kezelni. És akkor az is egy nagyon szomorú következtetés lehet akár, hogy a haderőnek a demokratikus kontrollja ezek szerint egyenlő lenne az újságolvasással. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon szomorú dolog.

És, igen, be kellene számolni a bizottság előtt, be kellene számolni a beszerzésekről, hogy mit vettek, mennyiért vettek, ez hogyan néz ki - de ez nem történik meg. Ahogy Vadai képviselő asszony említette, most már talán több mint egy éve kéri, hogy megnézhesse egyébként a beszerzett Falcon repülőgépeket, és nem hajlandóak odaengedni annak a közelébe a bizottság alelnökeként - felháborítóan tartom. Azt gondolom, akkor lehet, hogy Németh Szilárd államtitkár úrnak honvédelmi bizottsági elnöknek kellene lennie, hogyha ön azt mondja, hogy egyébként az ön idejében ezek a beszámolók megvoltak, és igenis elérte azt a honvédelmi tárcánál, hogy megtörténjenek, mind a beszerzésekről az előzetes tájékoztatás - bár én nem emlékszem ilyenre -, vagy pedig utólagos beszámolók... (*Németh Szilárd István: Rövid az emlékezete!*) Akkor önnek bizottsági elnöknek kell lennie, nem pedig miniszteri poszt várományosának.

A beszerzések kapcsán annyit muszáj megemlítenem, és engedjék meg, hogy 2016-ból idézzek ide, hiszen 2016-ban itt a parlamentben volt vita a védelmi és biztonsági beszerzések kapcsán, és egyébként több képviselő is megemlítette, hogy ezek a beszerzések hogy néznek ki, és csak egy példát hadd mondjak! Például a Ludovika campusnak a parkját, tehát magát a parkosítást, a sövényt védelmi beszerzéssel sikerült megvalósítani, és így vették ki a közbeszerzés hatálya alól. Erre gondolunk tehát, amikor azt mondom én is, hogy a korrupció melegágya maga ez a védelmi és biztonsági beszerzési törvény is és az egész folyamat, ahogy egyébként kezelik az adófizetőknek az ezermilliárdjait (*Németh Szilárd István: Vicces!*), akkor egyébként ilyen, hát azt gondolom, hogy vicces - de sírhatnánk is rajta - példákkal lehet sajnos ezt illusztrálni. Nekem a törvény kapcsán az lenne a kérdésem, hogy mikor helyezik hatályon kívül.

Nem az a kérdés, hogy mit módosítanak benne, hanem hogy mikor helyezik hatályon kívül. Mert az

nem működik, hogy akkor minden alól kivonni a beszerzéseket, legyen bizottsági mentesítés is, meg legyen külön törvény is, csak egyébként közbeszerzetni ne kelljen semmit, Úristen, nehogy átlátható és ellenőrizhető legyen a dolog, de amennyiben beviszik a bizottságba a beszerzéseket, és ott kérnek rá felhatalmazást, hogy ez közbeszerzés alól mentesítve legyen, ezt egyébként rendre csak a kormánypárti képviselők szokták megszavazni, tehát nyilvánvalóan az önök felelőssége ez a dolog, akkor egyébként semmilyen szükség nincs erre a törvényre. Ha viszont e szerint a törvény szerint járnak el, akkor minek viszik be a bizottság elé ezeket a közbeszerzés alóli mentesítéseket? Tehát így vagy úgy, látszik, hogy porhintés az egész, itt sokkal inkább cél az, hogy elrejtsek a nyilvánosság elől, hogy mire mennek az adófizetőknek az ezermilliárdjai.

(17.40)

Úgyhogy ahogy már ezt a törvény megalkotásakor is hangsúlyoztuk, és magam is hangsúlyoztam, továbbra sem elfogadható ez a törvény, kifejezetten ügyelniük kellene arra, főleg amikor ekkora pénzekről van szó, hogy minden egyébként átláthatóan működjön, és igenis legyen erről megfelelő tájékoztatás a társadalom felé. És akár tetszik önöknek, akár nem, bizonyára önök közül van, akinek nincs ezzel problémája, viszont vannak, akiknek igenis van. A nép a választott képviselői útján is gyakorolja a demokratikus kontrollt mind a haderő működése fölött, mind - szeretném hangsúlyozni - a minisztériumok fölött és ilyenformán a kormány fölött, és igenis ez a módi a mai napig.

Hiába próbálják a képviselők jogait korlátozni, hiába próbálják kitiltani őket bármilyen ellenőrzési lehetőségtől vagy kitiltani őket a honvédség alakulataitól, a mai napig az a dolga az országgyűlési képviselőknek, hogy ellenőrizzék a kormánynak a működését, és halkan jegyzem meg: a kormánypárti képviselőknek is ez a dolga. Köszönöm. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most Arató Gergely képviselő úrnak adom meg a szót normál időkeretben.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Kénytelenek lesznek nélkülözni Vadai Ágnes képviselő asszony szakmai részletekbe menő *(Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Kibírjuk!)* és egyben színes előadasmódját, így szikáran csak annyit tudok önöknek elmondani, hogy sem az önök múltja a különböző közbeszerzések területén nem teszi indokolttá azt, hogy nagyobb bizalmat adjunk a kormánynak abból a szempontból, hogy szabadabban kezelhesse ezeket a honvédelmi beszerzéseket, sem pedig az a nemzetközi tapasztalat, amelynek alapján a nagy

összegű katonai beszerzések mindenütt a világon egyébként kétségkívül a korrupció melegágyai, és különösen gondos ellenőrzést és különösen precíz kontrollt igényelnek, nem teszi lehetővé azt, hogy ezt a törvényjavaslatot elfogadjuk.

Az is elég nagy baj, hogy önök a sportra szánt pénzt folyamatosan különböző színes területekre irányítják át, és minden lesz belőle, csak sport nem; reméljük, hogy a mai este rácaffol arra, hogy a futballra elköltött sok-sok milliárd forint közpénznek eddig semmilyen eredménye nem volt, de reméljük, hogy ma megváltozik és megfordul ez a tendencia. De a honvédelmi kiadások tekintetében ez sokkal kényesebb terület, hiszen itt mégiscsak az ország biztonsága és a magyar katonák biztonsága és élete a tétje annak, hogy mennyit lopnak önök ebből a pénzből.

Ezért egy olyan beszerzési rendszert, ami könnyebbé teszi a közpénzek magánpénzzé való átalakítását, aminek önök egyébként kétségkívül nagymesterei, a Demokratikus Koalíció semmilyen módon nem tud támogatni. Köszönöm szépen. *(Demeter Márta tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Én csak azért kértem szót, mert egy javaslatot szeretnék tenni a betervezőnek, vagyis inkább a miniszterelnök-helyettesnek, hiszen ő disponál inkább e javaslat fölött, úgy érzem. Itt egy törvényjavaslat van, e törvényjavaslattal mód van arra, hogy ha ezt a központi beszerzést mint új rendszert, mint új kormányzati tevékenységet létrehozza, akkor ugyanezzel a törvényjavaslattal megtehetné volna, hogy ezt a feladatrendszert hozzárendeli valamely meglévő kormányzati tényezőhöz, akár a Miniszterelnökséghez.

A Miniszterelnökség, ahogy az elmúlt héten a költségvetés végrehajtásának vitájában elmeséltük, 1200 milliárdot emészt fel társult intézményeivel egy évben. Iszonyú pénz, bejön rengeteg pénz, kijön a szinte semmi. Tehát ellenőrizetlenül óriási pénzek folynak el három intézményben. Ha már mindenáron ezt most létre akarta hozni vagy létre akarja hozatni a parlamenttel a kormányzat, akkor miért nem nevezi nevén a gyereket? Maróth Gáspár már ki van nevezve a Miniszterelnökségnél arra a feladatrendszerre, amit ezzel a jogszabállyal ő végezni fog már hivatalosan is.

Nem is értem különben. Itt vagy kapkodás volt, vagy már ennyire kivesszük a kreativitás azokból - és most hangsúlyozom, hogy ez véletlenül se az államtitkár úrnak és nem a minisztérium vezetésének szól, mert tutira nem ők találták ki -, hogy még a látszatát sem akarják fenntartani annak, hogy ez egy koherens, szépen eltervezett és tényleg, mint a kés a vajban megvalósuló rendszer? Ez abból a szempontból, ami a cél, meg kell mondanom, hogy silány dolog. Valahogy úgy képzelem el ezt a beszélgetést, mielőtt vagy miközben

ez a javaslat megszületett és az adott jogászberek fogalmazták, hogy odaszólhatott valamelyik kedves jogász hölgy vagy úr a főnökének, aki kiadta a feladatot, hogy kéne egy ilyet írni, hogy jó, de hát ha ez egy központosított beszerzés, és azt mondjuk, hogy ez szervezetszerűen fog működni, akkor kéne valami szervezet, amihez hozzárendeljük; mert hogy ezt a kérdést valaki fölvetette, az biztos. És akkor azt válaszolja hetykén a főnöke, hogy figyelj ide, írd be, hogy majd egy kormányrendelettel megalkotjuk. Én azt gondolom, hogy visszaszólt a jogász, hogy de hát azért kormányzati szervet egyelőre még törvénnyel lehet létrehozni, sőt azt gondolom, hogy némileg még az Alaptörvény is kellene hozzá, de mondjuk azt, hogy törvénnyel, és akkor visszaszól neki, hogy jó, hát ügyis minden átmegy, na és akkor mi van, majd az ellenzék egy kicsit kritizálja egy kicsit jogdogmatikai szempontból azt, hogy nem tetszik, de hát ügyis meg fogjuk szavazni, aztán meg fogjuk ezt csinálni, és akkor végre nem lát senki semmit, mert az a cél, hogy a komolyabb, nagy honvédelmi beszerzéseket ne lássák se a parlamenti képviselők, se a társadalom. Nem nagyon tudok elképzelni más körülményt.

És aztán amikor még a Nemzeti Bank kérdése is jön, azt is csak úgy tudom elképzelni, hogy szólt valaki, hogy figyeljtek ide, ha ez központosított közbeszerzés lesz, és ha tetszik, ha nem, a Magyar Nemzeti Bank egyelőre egy olyan központi szervezet, amit azért mégiscsak úgy kell tekinteni, hogy a magyar kormányzás egy része, akkor neki is majd minden beszerzését ide kell hoznia, és akkor véletlenül azt mondta valaki, hogy jujuj, várjatok, az érzékeny terület, Matolcsy idején, csinálja a műsort, na nehogy már elszedjük tőle, ügyis úgy sundám-bundám szokta a pénzeket elfolyatni ide, oda, amoda, na nem, fú, azt ki kell vennünk, nehogy itt elkezdődjön valami hatalmas diszcrepancia. Tehát én ezt tudom elképzelni.

Én azt javaslom, mert még van rá idő, hogy ha már ezt mindenképpen át akarják vinni, hozzák létre ezzel a törvényjavaslattal a szervezetet, vagy telepíték oda valamely meglévő kormányzati tényezőhöz ezt a feladatot, mindjárt kicsit tisztább lenne a dolog. De azért azt hadd mondjam még, hogy az is ide van írva, hogy a védelmi és biztonsági feladatokkal összefüggő beszerzések körét is kormányrendeletben határozza meg. A védelmi és biztonsági feladatokkal összefüggő beszerzések köre tulajdonképpen, tényleg nem szeretnék triviális lenni, de a végpapír is; tehát minden, amit a honvédelem rendszerében meg kell vásárolni meg fel kell használni. Tehát most akkor ez úgy lesz, hogy a honvédelmi beszerzések rendszere kormányrendeletében majd a végpapírtól a lézerfegyverig minden szerepelni fog? Vagy tényleg hogy képzeljük ezt el? Bár lehet, hogy ezt a kérdést csak a levegőbe teszem fel.

Szóval, én azt javaslom, hogy ha már ez a szerintem meglehetősen kutyafuttában és nem átgondoltan beérkezett javaslat itt van, akkor meg lehetne azt csinálni, hogy ebből valami jó javaslat legyen, ha már mindenáron a honvédelmi tárcától ezt a feladatot el

akarják vinni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom, és megadom a szót Németh Szilárd államtitkár úrnak viszonzválaszra.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Nem tartunk előrébb, mint az előző napirendi pontnál. Természetesen a két napirendi pont összefügg, így mindenki a saját álláspontját hangoztatja.

(17.50)

Itt jól látszik, hogy a haza védelméhez hogy állunk hozzá mi, kormánypártiak, és hogy áll hozzá a teljes ellenzék. Továbbra is szeretném hangsúlyozni, hogy itt a transzparencia, az ellenőrizhetőség kérdését vetették fel többen. Én továbbra is hangsúlyoznám, hogy ez mindenki számára adott, főleg a képviselők számára, a szakbizottsági tagok számára. Nem szeretnék ismétlésbe bocsátkozni, hogy milyen lehetőségeik vannak, önök ezt pontosan tudják.

Egyébként mondjuk, a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálatnak a jelentéseit is el tudják olvasni, ha felfáradnak a Nemzetbiztonsági bizottság titkárságára vagy pedig a Honvédelmi és rendészeti bizottság titkárságára, tehát a legérzékenyebb jelentéseket, információkat is megkaphatja az, aki egyébként szeretné megkapni, és szeretné arra felhasználni, hogy a tudását bővítse, hogy a lehetőségét bővítse abban a tekintetben, hogy hogyan segíti hozzá a Magyar Honvédséget ahhoz a fejlesztési pályához, amit itt 2026-ig elhatároztunk, és aminek már komoly és látható nyomai vannak.

De természetesen ugyanez tapasztalható a magyar emberek felé, hiszen nem volt olyan beszerzés, amelyről ne tájékoztattuk volna az embereket bemutatóval. Amikor tavaly elkezdttük összeszerelni a kiskunfélegyházi fegyvergyárban azokat a kézfegyvereket, amelyeket a katonáink fognak használni, itt a Bren 2 gépkarabélyokra, a Scorpion EVO géppisztolyokra, illetve azokra a maroklófegyverekre, pisztolyokra gondolok, amelyeket 7-es és 9-es hosszúsággal szoktak meghatározni. Ezeket mindegyiket megnézhetette a közönség is, és gyakorlatilag már találkozhattak vele például a járőröző katonáknál. Tavaly a karácsonyi vásárt a magyar katonák már ilyen fegyverekkel biztosították, hogy ott minden rendben történjen. De azóta is többször megjelent a hírekben, több film látható a Youtube-on, tehát akit érdekel, az természetesen hozzájut ehhez az információhoz és megtekintheti ezeket. Jelesül a képviselők is megtehetnék ezt, és megtehetik képviselői mivoltuknál fogva is, akár gyárlátogatás megszervezésével, akár a lőtérre való látogatással, tehát van erre lehetőség.

De említhetném májusban azt a honvédelmi napot, amelyik a magyar hősök és a gyermeknap összekapcsolásával három napon keresztül tartott Budaörsön május közepén. Itt 70 ezer látogató volt. Ki kellett volna látogatni az ellenzéki képviselőknek is. Az összes olyan eszköz, amit májusig beszereztünk, a tűzérési eszközök, az önjáró PzH 2000-esek, a harckocsik, ki volt állítva, a Carl Gustaf bemutatása is megtörtént itt. Egy másik alkalommal szintén, ott meg lehetett látni ennek a kipróbálását is. Tehát minden olyan fegyver, amit vásároltunk, amire a bizottság adott felhatalmazást egyébként, hogy megvásárolhassuk, mégpedig azzal, hogy felmentette a közbeszerzés alól ezeknek a beszerzését, azok mind-mind kézzel megtapogathatók voltak, óriási siker volt.

De tegnap vagy ma a televízióban a légierő parancsnoka beszámolt arról, hogy megérkezett a két könnyűhelikopter, a H145M helikopter. Elmondta, hogy mire lehet használni. Ott bemutatták az átadás képeit, és szerintem hamarosan egy légibemutató keretében ezekkel is megismerkedhetnek az emberek, mint ahogy az A319-eseket is lehetett látni, vagy a frissen felújított Mi-8, Mi-17, Mi-24-es helikoptereket is ezen a budaörsi bemutatón, vagy a híres Falcon gépet is meg lehetett természetesen tekinteni, és szerintem semmiféle akadálya nincs annak, hogy a bizottság tagjai ezt megnézhessék. Úgyhogy én nem is értem, hogy miről beszélnek itt ennek kapcsán.

És azt is világosan elmondtuk, hogy erre a változtatásra azért van szükség, mert abból a három szempontból, amit a katonák szakértelme, a fegyverek beszerzésének a legfőbb forrása jelent, a tudás forrása a katonáknál van, ők tudják, hogy milyen fegyvereket kell ahhoz a fejlesztési tervhez beszerezni, amit ők dolgoztak ki, hogy kell majd az embereket kiképezni, milyen tárolási módszerek vannak... - ezért is ütemezett, ezért nem szakad rá egyből az országra az összes fegyver beszerzése, mert azt nagyon jól látja mindenki, hogy ezt csak ütemezetten lehet beszerezni, fel kell készíteni rá a katonákat. Ezért nem jönnek például a Leopard legkorszerűbb harckocsijai első ütemben, hanem csak azok érkeznek ide, amelyek két generációval korábbiak, mert a kiképzési feladatokat azokkal a harckocsikkal tökéletesen meg lehet oldani, és egyébként még védelmi feladatokra is, egy esetleges védelmi feladatra is készen állnak, sőt azt hiszem, még arra a feladatra is készen fognak állni, amit egyébként NATO-köteléken belül közös hadgyakorlatnak hívunk.

Tehát pont ezt a részét szeretnénk erősíteni ezzel a törvényjavaslattal, továbbra is fenntartva azt, hogy természetesen itt sok száz milliárd forintról van szó, nagyon nagy üzletről van szó, és ennek az üzletnek Magyarország egyéb érdekeit, gazdasági érdekeit is kell szolgálnia; elő kell segíteni azt, hogy Magyarországon ismét fel tudjuk lendíteni például a hadiipari termelést. Ennek most egyébként jó példáit látjuk Félegyházán meg Gyulán, és természetesen egyéb tervek is vannak. Az osztrák hadiipari vállalat megvétele is ebbe az irányba mutat.

És még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy minden olyan beszerzés, amire a Honvédelmi és Rendészeti bizottság engedélyt adott, felmentést adott, arról egy év múlva kötelesek beszámolni a bizottság előtt, hogy mi történt, mit vásároltak, mennyiért, és az hogyan fog hasznosulni. Tehát ebben a tekintetben senkinek nincs félnivalója.

Itt különbözőek az álláspontok, azt gondolom, hogy ez elég egyértelmű. Önök már bebizonyították azt, hogy mire képesek 2002-2010 között a honvédség tekintetében, és ezért kár itt mindenféle korrupcióóról beszélni, amikor a whiskysdobozok minisztériumáról beszélünk abban az időszakban, mármint hogy whiskysdobozokban vitték a lóvét. Szóval, nem érdekes. Ebben a minisztériumban, amit Benkó miniszter úr vezet, vezérezredes, katona, volt vezérkari főnök, önök nem tudnak ilyen példát mondani, tehát én nem is értem ezeket az úgynevezett korrupciós vádakot, amiket próbálnak itt a nyakunkba lőcsölni. Érdemes lenne a 2010 előtti világot ebben a tekintetben ismét górcső alá venniük.

Úgyhogy én nagy tisztelettel arra kérem, nem is tudom, merjem-e kérni az ellenzéki képviselőket, mert világossá tették, hogy vagy még nem tudják, vagy nem akarják, vagy soha nem fogják, tehát arra kérem én a kormánypárti képviselőket, hogy mi viszont tartunk ki Magyarország védelme mellett (*Bana Tibor közbeszól.*), tartunk ki a Magyar Honvédség fejlesztése mellett, és szavazzuk meg ezeket a törvényjavaslatokat és a következő országgyűlési határozati javaslatot is természetesen. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a kormányzó pártok padsorai-ban.*)

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **Magyar Honvédségnek az Iszlám Állam elnevezésű terrorszervezet elleni nemzetközi fellépésben való további részvételéről** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés H/8030. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Elsőként megadom a szót szintén államtitkár úrnak.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Ház! Valamivel több mint hat évvel ezelőtt az al-Káida egyik szárnyából jött létre az Iszlám Állam nevű terrorszervezet. A magyar Országgyűlés először 2015-ben, majd 2017-ben újabb két évre adta meg a hozzájárulását ahhoz, hogy a Magyar Honvédség a terrorszervezet elleni nemzetközi koalíciós műveletekben részt vehessen.

Az előttünk lévő határozati javaslat elfogadásával az Országgyűlés újra felhatalmazását adhatja ahhoz, hogy 2021 decemberéig egy legfeljebb 200 fős, váltási időszakban 400 fős, a szükséges technikai

eszközökkel, fegyverzettel, felszereléssel ellátott katonai kontingenst állomásoztassunk továbbra is az Iraki Köztársaság területén.

A második világháború óta nem látott humanitárius válság zajlik napjainkban a Közel-Keleten. Az Iszlám Állam nevű terrorszervezet a keresztényeket és a szunnitáktól eltérő vallásúakat üldözi, emberi jogi jogsértéseket követ el.

Annak ellenére, hogy az Iszlám Állam Irakban és az Egyesült Államok márciusi bejelentése alapján Szíriában is teljes katonai vereséget szenvedett, valamint elvesztette a korábban elfoglalt területeit, a globális terrorizmussal szembeni fellépés a nemzetközi közösség számára továbbra is változatlanul kiemelt biztonságpolitikai cél maradt, annál is inkább, mivel az Iszlám Állam elnevezésű terrorszervezet harcosai - a kialakult humanitárius válságot kihasználva - a migrációs hullám segítségével próbálnak meg eljutni az Európai Unió különböző tagállamaiba.

(18.00)

Magyarország továbbra is elkötelezett a nemzetközi béke és stabilitás támogatása irányában. Úgy gondoljuk, hogy az ENSZ, a NATO és az Európai Unió tagállamként hazánk kötelessége, hogy szerepet vállaljon a nemzetközi térben folyamatosan jelen lévő fenyegetések elleni harcban. A magyar kormány álláspontja az, hogy a konfliktusok okozta problémákat ott kell megoldani, ahol azok keletkeznek, és ennek megfelelően helyben kell megteremteni a békés együttélés lehetőségét. Az Európára és Törökországra nehezedő migrációs nyomás megoldását jelentené a Közel-Keleten kialakult helyzet stabilizálódása, aminek következtében a hazájukat elhagyni kényszerülő emberek visszatérhetnének otthonaikba.

A nemzetközi békeműveletekben szerzett tapasztalat és tudás elengedhetetlen a haza védelméhez. A missziós szerepvállalások hozzájárulnak ahhoz is, hogy katonáink bármikor képesek legyenek hatékonyan együttműködni más szövetséges nemzetek katonáival, amivel hozzájárulnak hazánk nemzetközi elismertségéhez és a nemzetközi közösségen belüli érdekérvényesítő képességünk növeléséhez.

*(Az elnöki széket dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

A Magyar Honvédség katonái és eszközei a terrorizmus visszaszorításában jelentős szerepet töltenek be. Ezt a szövetséges erők is messzemenően elismerik, sőt többször méltatták felkészültségünket és tetterekességünket, illetve a magyar haderő által nyújtott segítséget.

Tisztelt Képviselőtársak! Kicsivel több mint egy hónap múlva lejár az Országgyűlés által korábban adott mandátum, amely alapján a Magyar Honvédség Irakban részt vesz az Iszlám Állam elleni harcokban.

A szerepvállalásunk keretében katonai segítségnyújtási, tanácsadási, őrző-védő és csapatkísérő feladatokat látnak el a magyar katonák. Ezt a segítő és béke-teremtő, békefenntartó munkát szeretnénk folytatni a jövőben is.

Kérem önöket, hogy a javaslatot támogatni szíveskedjenek, mivel a Magyar Honvédség jelenléte nagyban hozzájárul a migráció, a terrorizmus, valamint az emberiség elleni bűncselekmények visszaszorításához, ezen keresztül pedig a magyar emberek biztonságának fenntartásához.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Jó esztét kívánok! Folytatjuk munkánkat, méghozzá vezerszónoki felszólalásokkal. Elsőként megadom a szót Hubay György képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezerszónokának. Parancsoljon!

HUBAY GYÖRGY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! A mai nap folyamán elérkeztünk a harmadik napirendi ponthoz, amely a honvédséggel foglalkozik, így ez esetben is engedjék meg, hogy én ismertessem a Fidesz-frakció álláspontját a napirendi ponttal kapcsolatosan.

A határozati javaslat célja, hogy az Országgyűlés hozzájárulását adja ahhoz, hogy a Magyar Honvédség az Iszlám Állam elnevezésű terrorszervezet elleni nemzetközi koalíciós műveletek elősegítése érdekében partnerképesség-építési, katonai segítségnyújtási és tanácsadási, valamint őrző-védő és csapatkísérő feladatoknak az Iraki Köztársaság területén történő ellátására egy legfeljebb 200, de váltási időszakban legfeljebb 400 fős, a szükséges technikai eszközökkel, fegyverzettel, felszereléssel ellátott katonai kontingenst állomásoztasson.

Jelen határozat elfogadása esetén az Országgyűlés felkéri a kormányt, hogy a határozatban foglaltak alapján szükségessé váló intézkedéseket haladéktalanul, saját hatáskörben tegye meg.

A kormány a határozati javaslat értelmében döntéseiről és intézkedéseiről, valamint a kontingens működéséről az Országgyűlés Külügyi bizottságát, illetve Honvédelmi és rendészeti bizottságát igény szerint, de évente legalább egy alkalommal tájékoztatja.

A javaslat 2021. december 31-ig adna lehetőséget az említett feladatok céljából történő állomásoztásra az Iraki Köztársaság területén.

A határozati javaslat a közzétételt követő napon lép hatályba.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mint láthatjuk, egy kiemelten fontos témáról van szó, hiszen Magyarország célja az, hogy legyen, hogy ne a bajt hozzuk ide Európába, hanem a segítséget vigyük oda, és segítő kezet nyújtsunk ott, ahol erre szükség van. Biztos vagyok benne, hogy csapataink kiváló teljesítményt fognak nyújtani, hiszen Magyarország szerepvállalása ezen

nemzetközi feladatokban eddig is mindig példásan sikerült.

Iraki jelenlétünk kiemelten fontos az Irak területén élő keresztény és más vallási kisebbségek sérelmére elkövetett népirtás és más, emberiesség elleni bűncselekmények megakadályozásának elősegítése érdekében. Bízom benne, hogy ebben a stratégiai és mindannyiunk számára fontos kérdésben sikerül egy egységes álláspontot képviselni az Országgyűlésnek, és önök is támogatni fogják a határozati javaslat elfogadását. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varga-Damm Andrea képviselő asszony, a Jobbik vezérszónoka következik. Tessék!

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Vitathatatlan az, hogy az Iszlám Állam elnevezésű terrorszervezet bármilyen bázisát számolják is fel, ölik meg vezetőit, próbálják a nemzetközi erők megsemmisíteni mindazokat az erőforrásokat, azok újra és újra, szinte a földből kinőve jönnek létre, és keserítik meg tőlünk nem olyan messze lévő országokban a polgárok életét.

Az is tény, és a NATO Parlamenti Közgyűlésében rendre minden egyes ülés egyik fontos témája az, és azt gondolom, hogy nekünk, magyar országgyűlési képviselőknek is az a feladatunk, hogy támogassuk mindazokat a feladatokat, mindazokat a nemzetközi szervezetek által szervezett missziókat, amelyek azt szolgálják, hogy a problémákat ott oldják meg, a problémák helyben kerüljenek megoldásra, és azokat a társadalmi és természeti kríziseket, amelyek okozhatják a migráció felgyorsulását, valamilyen módon meg lehessen akadályozni.

Jómagam meglehetősen meg vagyok már főtözve ezzel a kérdéssel, hiszen hétről hétre szembetalálom magamat azokkal a beszámolókkal, azokkal a videós beszámolókkal, amelyek a Közel-Keleten emberek millióinak életét keserítik meg. Civil áldozatok tömege az, ami kíséri például az Iszlám Állam terror-tevékenységének útját.

Az is tény, hogy a nemzetközi szervezeteknek is, bármennyire sok pénzt is költenek rá, rendkívül szűkös az erőforrása arra, hogy valóban helyben úgy kezelje a problémát, hogy ne generáljon újabb kríziseket, ne kezdődjenek el politikai ellentétek az adott helyi erők, helyi kormányzat, a civilek és a nemzetközi szervezetek küldöttei között. Rendkívül nehéz diplomáciai munka az, amely egyáltalán odáig juttatja bármely nemzetközi szervezetet, hogy misszióban akár katonákat, akár civileket küldjön a problémák rendezése érdekében. Ezért azt kell mondjam, és mindig is ezen az alapon álltam, hogy a világ békés és gazdag erőforrással bíró népei segítsenek a krízisövezetekben lévő országoknak ahhoz, hogy akár háborús, akár más gerilla- vagy terrorszervezetek vagy esetleg a diktatúrát fenntartó kormányok által való nehéz társadalmi

helyzetben lévő emberek helyben tudjanak maradni, a kríziseket számolják fel, és ezzel adott területen próbálják a békét megteremteni.

Azt azért meg kell hogy mondjam, hogy az elmúlt 15 év tapasztalatai nem hozták azt, hogy a nyugati civilizáció ezeken a területeken a békét meg tudta teremteni, legfeljebb némileg kezelni tudta, némileg prolongálni a problémát, némileg olyan zűrés új kormányzati rendszereket létrehozni, amelyeket pedig az ottani társadalmak nem fogadtak el. Erről órákat lehetne beszélgetni és vitázni. Egy tény, hogy még mindig eredménytelen a nemzetközi fellépés ezeken a területeken.

De az is igaz, hogy a remény hal meg utoljára. Ebben a kérdésben 2015-ben és '17-ben, ahogy államtitkár úr is elmondta már, két döntés született ugyanebben a tárgyban, és mindkét döntés alkalmával a Jobbik képviselőcsoportja nemmel szavazott. A nemmel szavazás nem arról szólt, hogy ne szeretnénk megmenteni hazánkat és Európát attól, hogy a migránsok tömegei lépjék át a határunkat és nehezítsék meg hazánk és Európa életét. Arról sincs szó, hogy ne gondolnánk azt, hogy Magyarországnak szerepet kell vállalni azokban a nemzetközi feladataiban, amikre egyébként maga is például a NATO szervezeti rendszerében szerződött.

(18.10)

De ma, azt kell mondjam, hogy az információ oly kevés, hogy még ha a feladatok meg is vannak határozva ebben a javaslatban - ez pedig az, hogy partnerségépítési, katonai segítségnyújtási, tanácsadási, őrző-védő és csapatkísérő feladatok legyenek-e 200 és legfeljebb 400 főre emelhető kontingensben -, mi úgy látjuk, hogy nagyon kevés az információnk. Anynyira nem tudjuk, hogy a magyar katonáinkat legalább az a minimális biztonsági rendszer körülveszi-e, hogy ha már oda elküldjük őket, akkor esélyt tudunk nekik adni arra, hogy valóban életben és épségben térnek vissza, hogy ilyen kevés információ mellett nagyon nehéz egy képviselőnek olyan módon támogatni egy ilyen javaslatot, ami kapcsán nem merül fel az benne, hogy magyar honfitársainkat akár fel is áldozzuk egy még számunkra teljesen ismeretlen és átláthatatlan missziós rendszer részeként.

Tehát kettősség van bennünk, kettősség van bennem. Mindig komoly felelősséget kell éreznünk az iránt, miután a honvédelem rendszere parancsuralmi rendszer, és a katonának végre kell hajtani a parancsot, hogy olyan parancsot adjunk neki, olyan parancs adására nyújtunk segédkezet, amelyben nemcsak, hogy ő nem látja át, milyen veszély vár rá, hanem pilanatnyilag a magyar kormányzatban és a magyar Országgyűlésben senki.

Ugyhogy ebben a kérdésben most ezt szerettem volna elmondani, még részletes vitára majd újra a plenáris ülésre érkezik ez a javaslat; azt gondolom, hogy az ellenzékben is még érni fog ennek a kérdése. Az tény, hogy nem nézheti a civilizált és gazdaságilag

erős világ azt, hogy emberek százmillióinak lakóhelyén folyamatosan háborús viszonyok legyenek, és akkor még a klímakatasztrófa várható következményeiről nem is beszélünk, ami kényszerűen azt fogja hozni, hogy embertömegek milliói lesznek kénytelenek más otthont keresni a világban, és ennek tulajdonképpen Európa is és más földrészek is áldozatul eshetnek. Ezt sem szabad természetesen elfelejtenünk. Ember legyen a talpán, aki ilyen kérdésekben jó döntést tud hozni. Mindenesetre az információink tényleg elég szűkösek. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Nacsa Lőrinc képviselő úr, a KDNP vezérszónoka a következő. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Korábban elhangzott, ez a második meghosszabbítása lenne a magyar kontingens missziójának, az első meghosszabbítási döntés értelmében most már annak a 200 főnek, aki ott végez szolgálatot az Iszlám Állam elnevezésű terrorszervezet ellen, és pontosan tudjuk nemzetközi jelentésekből, hogy habár katonai értelemben megsemmisült az Iszlám Állam, ez csupán annyit jelent ott helyben, hogy nem szervezett keretek között működik tovább. Hogy az a nagyjából országméretű rész, amit kiszakítottak - és kinevezték ott az Iszlám Állam önjelölt kalifátusát - Szíria és Irak területeiből, annak a fennhatósága már nem tartozik szervezetileg az Iszlám Állam fennhatósága alá. Ugyanakkor nem jelenti azt, hogy a veszély ott helyben megszűnt, és nem jelenti azt, hogy a terrorszervezet tagjai és a terrorszervezet erőszaktevői, fegyveresei egyszer csak eltűntek volna, és tovább ne lenne jelen a veszély.

Éppen ezért rendkívül fontosnak tartom azt, hogy ez a misszió folytatódjon tovább, és itt ennél a törvényjavaslatnál van lehetőség arra, hogy megköszönjük a magyar katonák bátor helytállását ezekben a missziókban, abban a 14 országban, ahol több mint ezer katonánk jelen van, azokban a különböző NATO- és ENSZ-missziókban, ahol a magyar katonák helytállnak, és azokban a békefenntartó küldetésekből, ahol ők, azt gondolom, hogy az országunk erejéhez mérten és a honvédségünkhöz képest messzemenően túlteljesítenek. Messzemenőleg a legmagasabb szuperlatívuszokban beszélnek a magyar katonák teljesítményéről, felkészültségéről a NATO, az ENSZ Biztonsági Tanács köreiben.

Jobbikos képviselőtársam is több alkalommal hallhatta a magyar katonák dicséretét egyébként például a NATO keretein belül, úgyhogy azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat alkalmas arra, hogy ne csak ennek a 200 katonának, hanem minden magyar katonának megköszönjük a helytállását, és innen is a lehető legjobbakat kívánjuk nekik, és minden támogatást megadjunk részükre, ami a mi hatáskörünket illeti.

Nagyon fontosnak tartom azt, hogy bizonyítékok vannak arra, nemzetközi szervezetek, különböző biztonsági szervezetek, titkosszolgálatok és nyilvános szervezetek is bizonyítékkal rendelkeznek arra, hogy az Iszlám Állam katonái az Európába irányuló migrációs hullámmal megpróbálnak Európába jönni, megpróbálják magukat az embercsempészek segítségével Európába juttatni. Ez nyilvánvalóan egy közvetlen veszélyforrás Európára. A közel-keleti bizonytalanság és a közel-keleti háborús helyzet, illetve a terrorcselekmények pedig egy közvetett biztonsági kockázatot jelentenek hazánkra, így azt gondolom, hogy mindkettővel foglalkozni kell.

Külön fontos, mint Magyarország diplomáciai és katonai szerepvállalását illetően, hogy a koalícióban való részvételünk, az ottani békefenntartó és terrorizmus elleni koalícióban való részvételünk fenntartásával a terrorizmus elleni küzdelemhez való hozzájárulásunk mellett tevékenyen tudjuk szolgálni az illegális migráció, illetve az azt kiváltó okok helyben történő megszüntetésére irányuló magyar külpolitikai elképzeléseinket is.

Itt a katonai szerepvállalással erősítjük a gazdasági szempontból is fontos iraki-magyar kapcsolatokat, részt veszünk a helyi keresztények védelmében, valamint az Európát is érintő migrációs válság kiváltó okainak enyhítésében. Mindemellett hazánk szuverenitásának megóvásában is kiemelt szereppel bír az Iszlám Állam elleni koalíciós szerepvállalásunk, és azt gondolom, hogy a szövetségi rendszerünkben is elismerést vált ki, hogy Magyarország erejéhez mérten vagy talán erején felül is részt vesz ebben a koalícióban. Ez mindenképpen a szövetségi rendszerünkben elismerést vált ki, és ez hazánknak mind külpolitikailag, diplomáciailag, mind katonailag igen hasznos. Így az Országgyűlés a mostani javaslattal felhatalmazást adna 2021. december 31-ig partnerképeség-építési, katonai segítségnyújtási, tanácsadási, őrző-védői és csapatkísérő feladatoknak az Iraki Köztársaság területén történő ellátására a Magyar Honvédségnek. A felhatalmazás egy legfeljebb 200 fős, váltási időszakban 400 fős, szükséges technikai eszközökkel, fegyverzettel, felszereléssel ellátott katonai kontingens átlomásoztatására terjed ki. A jövő évi költsége ennek a kontingensnek már biztosítva van, hiszen az Országgyűlés elfogadta a 2020. évi központi költségvetést. Ez körülbelül arra az egy évre mintegy 6,4 milliárd forint, és a 2021. évre vonatkozó szerepvállalás forrásigénye is a Honvédelmi Minisztérium hosszú távú költségvetésében és tervezésében rendelkezésre áll, és az Országgyűlés természetesen ezt biztosítani fogja a jövő évben is.

Azt gondolom, hogy itt egy olyan szerepvállalásról van szó, ahol van mire büszkének lenni, és sajnálom, hogy ellenzéki képviselőtársaim közül van, aki hezitál; ahogy érzem, a Jobbik képviselője azt mondta, hogy hezitál a döntésben, hogy támogassa-e ezt a szerepvállalást; ugye, Vadai képviselő asszony kerek percc kijelentette, miközben a tévébe távozott, hogy ők nem támogatnak semmiféle ilyesmit, pedig

egyébként korábban a Demokratikus Koalíció támogatta ezt a szerepvállalást. Én azt remélem, hogy a döntésig mindenki, elolvasva azokat a jelentéseket, amelyek a sajtóban fellelhetők az iraki misszióval kapcsolatban, illetve elolvasva azokat a tényleg legmagasabb fokú dicséreteket, amiket a nemzetközi közösségtől ezért a szerepvállalásunkért kapunk, megváltoztatja a döntését, és a végén támogatni fogja ezt a javaslatot. Én erre kérem önöket.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Harangozó Tamás képviselő úr, MSZP, parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szeretném azzal kezdeni, amit már többször mondtam önöknek, hogy volt szerencsém az akkori honvédelmi miniszter vezetésével, egy delegációval kint lenni Erbilben, és nemcsak Erbilben, hanem a több szolgálati helyen is észak-iraki Kurdisztánban, és megnézni, megtekinteni azt, hogy a csapataink pontosan mivel és hogyan foglalkoznak. Azt tudom önöknek mondani személyes tapasztalatból is - egyrészt csak ilyen kulisszatitokként elárulom, hogy láttam és találkoztam az akkor éppen egyedül szolgálatot teljesítő katonákkal is, ugyan nem tűnt fel a tömegben, de mindenesetre egy kuriózum volt, másrészt pedig volt szerencsém egyeztetni, beszélni, találkozni a német, olasz és amerikai társ csapatok vezetőivel, illetve a misszióvezetővel, és csak megerősíteni tudom -, hogy a legnagyobb elismeréssel beszéltek az ott szolgálatot teljesítő katonáinkról, akik valóban különböző feladatokat látnak el.

(18.20)

Ezt azért szeretném hangsúlyozni, mert az első ilyen beterjesztett határozati javaslat során még azt sem lehetett kiszedni a magyar kormánytól és a honvédelmi tárcát vezető Honvédelmi Minisztériumból, hogy valójában mit is fognak ott csinálni a katonáink.

Azt is teljesen érthetőnek és kifejezetten jó dolognak tartom, hogy missziókban veszünk részt. Teljesen egyértelmű, hogy az ilyen missziókban való részvétel a szakmai tapasztalat tekintetében óriási nyereség a magyar katonáknak. Egyrészt NATO-kötelékben - persze nem konkrétan NATO, mert ez egy külön misszió -, NATO-tagokkal közösen éles helyzetben gyakorolhatják a többnemzetiségű feladatvállalást, irányítást, vezetést és effektíve a terepmunkát is. Ezek, ahogy államtitkár úr fogalmazott, pótolhatatlan tapasztalatszerzési lehetőségek a Magyar Honvédségnek. Ezek mind olyan dolgok, amelyek miatt honvédelmi bizottsági tagként én magam arra tennék javaslatot, hogy szavazzuk meg.

De nem lehet elmenni szó nélkül amellett, hogy mi ott voltunk a határtól, a tűzvonaltól néhány kilométerre az akkori kurd vezető főhadiszállásán.

A magyar katonák ott olyan kurd, pesmerga harcosokat képeznek ki, akik egyenesen a kiképzőtáborból mentek a frontra és haltak meg tömegével. Mindezt tették azért, hogy az Iszlám Állam ellen a saját országukat és ilyen szempontból az egész NATO-t vagy akár nyugati kultúrájának is nevezhető Európát, köztük Magyarországot és Magyarország állampolgárait is megszabadítsák ezektől az állatoktól, mert ezekre más kifejezést nehéz használni. Azzal, ami ott ment etnikai tisztogatás és örület címén, akár a saját nemzetársaikkal szemben is, akiket teljesen beteg eszközökkel és módokkal kényszerítettek az Iszlám Állam harcában való részvételre, le kellett számolni.

Szeretném hangsúlyozni, hogy a magyar katonák kurd, pesmerga harcosokat képeznek ki és segítenek az Iszlám Állam elleni harcra. A magyar kormány arra kér minket, hogy támogassuk, hogy ez a folyamat folytatódjon. Mindeközben a magyar kormány és önök, fideszes képviselők a tegnapi napon még napirendre sem voltak hajlandók venni azt a török kormányt elítélő határozatot, amit az Európai Unió egyébként már megszavazott, és az EP-képviselők is, ahol kurd származású vagy nemzetiségű embereket, köztük civileket effektíve irtanak. Én nem tudom, hogy a kettőt hogyan lehet egy napon politikailag elrendezni akár az önök lelkében is.

S teszem hozzá, itt az előterjesztésben is fontos szerepet kap a keresztény és más vallási és egyéb kisebbségek védelme. Ahogy említettem, az Iszlám Állam tekintetében egy erőteljes érv, minden alapja megvan. De önök is hallották és olvasták a hírt, hogy a kurd nemzet, amelyik elég hányattatott sorsú, ebbe most hosszabban nem mennék bele... - a török határ mentén az Észak-Szíriában folyó hadműveletek közepette a török hadsereghez hú vagy azzal kapcsolatban álló milíciák konkrétan egy keresztény települést és keresztény embereket megszároltak le az elmúlt napokban. Akkor ez hogyan van, képviselőtársaim? A keleti kurdok az észak-iraki Kurdisztánban jó kurdok, azokat segítjük, a nyugaton, Észak-Szíriában a török határ mellett meg olyan kurdok élnek, akiket hagyunk kiirtani?

Nagy tisztelettel azt tudom mondani erre a törvényjavaslatra, hogy frakciónk majd többségi döntéssel eldönti, hogy támogatjuk-e vagy nem, de én magam azzal együtt, hogy honvédelmi szempontból támogathatónak tartom, politikai okokból kifejezetten rosszul érzem magam, és nem tudnám ezt az előterjesztést jó szívvel megszavazni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Demeter Márta képviselő asszony következik, LMP. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy azzal kezdjem a felszólalásomat, hogy itt, a Parlament falai között is megköszönjem a magyar katonák szerepvállalását, azt az elhivatottságot, amivel végzik a munkájukat külföldön minden egyes misszió keretében. S ahogy

azt már több képviselőtársam is kiemelte, pártállástól függetlenül, ez így is van, hogy a magyar katonák kiváló teljesítményt nyújtanak ezekben a missziókban, és rendre nemzetközi elismerésekben részesül mind formálisan, mind informálisan Magyarországgal ezzel kapcsolatban. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon dicséretes dolog.

S itt is kifejezem a reményem, hogy ezt a fajta megbecsülést a katonáink előbb-utóbb talán a kormányzattól is megkaphatják a honvédelmi politika keretében, hiszen ha az illetményekről van szó, akkor azt el kell ismerni, hogy például a honvédelmi illetményalap eltérítésre került a köztisztviselői alaptól, ezért ez 44 600 forint. Viszont itt még bőven van tenivaló, képviselőtársaim, azt gondolom, hogy akár egy új típusú, társadalmi szempontból is igazságos nyugdíjrendszerrel, amely méltányolja és megbecsüli azt a szerepvállalást, áldozatvállalást, amit katonáink tesznek, és azt a megterhelést, aminek ők ki vannak téve. Ám ez nyilvánvalóan minél további szolgálatra ösztönöz. De azt gondolom, hogy például egy ilyen nyugdíjrendszert be kellene vezetni.

De hogy visszatérjek a missziókra: rendkívül fontosak a Magyar Honvédség missziói. Elképesztően sok tapasztalat származik ebből. Nyilván nem mellékes az, hogy ezt a tapasztalatot a katonáink hogyan tudják egymásnak átadni, és hogyan tud ettől fejlődni a Magyar Honvédség. Nem mindegy az, hogy azok a dolgok, amelyek elméletben megvannak, hogyan ültethetők át a gyakorlatba. Nyilvánvalóan azzal, hogy az interoperabilitást növelik ezek a missziók, rendkívül jó szolgálatot tesznek a hazának.

Azt is szeretném kiemelni, az alapvetés, hogy a terrorizmus ellen fel kell lépni, és a szervezett bűnözés ellen is fel kell lépni minden lehető eszközzel. Viszont sajnálatomat kell kifejeznem annak kapcsán, hogy a kormány sajnós nem teljesen ennek szellemében járt el az elmúlt években. Csak nagyon röviden ideidéznék pár nevet: Ghaith Pharaon, Atiya Khoury, aki a szír diktátor Aszad pénzmosó embere és letelepedési kötvénnyel kaphatott letelepedési engedélyt Magyarországon, illetve Zaid Naffa, akinek a terroriszempontú biztonsági átvilágításon sikerült megbuknia. Ők mind-mind itt lehetnek és itt lehetek Magyarországon. Azt gondolom, hogy nem kellene kettős mércének lennie, amennyiben terrorizmus elleni küzdelemről és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemről beszélünk.

Meg kell vizsgálni, hogy milyen körülmények között kéri önök ennek a határozati javaslatnak az elfogadását itt a Házban. A körülmények: egészen konkrétan Törökország október elején katonai agresszióba kezdett az Irakkal szomszédos Szíria területén működő Iszlám Állam elleni fellépésben szerepet vállalt és a nemzetközi biztonság megteremtéséhez helyben nagyon sokkal hozzájáruló kurd fegyveres alakulatok ellen. Ezek a körülmények.

Azt gondolom, az, hogy a jelenlegi magyar kormányzat háborús bűnökhöz asszisztál azzal, hogy asszisztál és támogatja Erdoğan török elnök háborúját a

kurdok ellen, egészen vállalhatatlan. Hazugság az, hogy a kormánynak ez a fajta külpolitikai, diplomáciai - minek neveznék önök? - lépése, azt gondolom, fatális hibája bármiben is hozzájárulna a nemzetközi biztonság megteremtéséhez, esetleg a migrációs krízis megelőzéséhez vagy csökkentéséhez. Hiszen támogatnak egy háborút a kurdok ellen, akikkel megmelleleg együttműködnek a katonáink Irak területén. Egyébként minden egyes háború támogatásával csak növelik a migráció lehetőségét, a migrációs krízist minden egyes ilyen lépéssel, és azt gondolom, ezzel ténylegesen fittyet hánynak a magyar nemzeti érdekre.

Ahogy önök is említették, 2014 szeptemberében alakult meg az Iszlám Állam elleni nemzetközi koalíció, és Magyarország csatlakozását ehhez a koalícióhoz 2015 áprilisában szavazta meg az Országgyűlés. Azt is szeretném kiemelni, azon túl, hogy nyilvánvalóan küzdeni kell a terrorizmus ellen és fel kell lépni ellene, ennek is számos módja van. Ennek a formának egyik módja a katonai szerepvállalás, de nyilván nem ez az egyetlen formája. S arra is szeretnék utalni, hogy a hazai biztonsági rendszerek és lehetőségek fejlesztése mindenféleképpen szükséges lenne ilyen helyzetben is, amikor például egy ilyen javaslatához kéri a támogatást; enélkül is, de ezzel együtt meg aztán végképp.

(18.30)

A kormány viszont ezzel ellentétben sajnós inkább leépítette a hazai biztonsági rendszereket, mint hogy fejlesztette volna. Arra hadd utaljak még, hogy a Magyar Idők írta 2016 májusában „Kurd harcosok a Honvédkórházban” címmel, hogy az Iszlám Állam elleni harcokban megsebesült kurd harcosokat ápolnak a Honvédkórházban, a pesmergák magyarországi ellátására és rehabilitációjára a Magyar Honvédség és a kurdisztáni erők közötti együttműködés alapján van lehetőség.

Tehát ebből is látszik, hogy mennyire kétszínű politikát folytat a magyar kormányzat, merthogy ez egy helyes lépés, amit most idéztem, például a Magyar Időkből, viszont az, hogy egyébként ezzel együtt meg támogatják Erdoğan elnököt a kurdok elleni háborúban, egészen abszurd és fatális hiba egyébként Magyarország biztonságára nézve is.

Én tettem föl kérdést a Honvédelmi Minisztériumhoz mindezek ismeretében. Három kérdés volt, sajnálatosan nem kaptam ezekre választ, őszintén szólva, ezen már nem lepődöm meg. A három kérdés a következő volt. Törökország szíriai offenzívájának kormányzati támogatása miként egyeztethető össze a magyar katonai szerepvállalással Irak területén? A második kérdésem: miként befolyásolja a magyar katonák biztonságát az iraki kurdisztáni misszió kapcsán, hogy a magyar kormány támogatja Törökországot a kurdok elleni szíriai támadásában? És a harmadik kérdés, hogy felmondja-e a kormány a magyar-török védelmi

ipari megállapodást, miután az EU-tagállamok már bejelentették sorra, hogy minden fegyverkereskedelmi tevékenységet felfüggesztenek Törökországgal?

Egyik kérdésre sem kaptam választ, most egyébként újra benyújtottam a minisztériumhoz, remélem, hogy esetleg államtitkár úr talán, ha miniszter úr nem is, de talán államtitkár úr fog ezekre a kérdésekre válaszolni. Amíg ezekre a kérdésekre nem kapunk választ, mégis hogy kérhetnek felhatalmazást a misszió folytatásához? Milyen garanciák vannak? Milyen garanciák vannak a magyar katonák biztonságára? Nyilván az adott keretek között, hiszen pontosan tudjuk, hogy a katonák úgy vállalnak szolgálatot, hogy óriási kockázatot vállalnak.

Mindemellett nyilvánvalóan mindannyian szeretnék azt garantálni, hogy egyetlen katonának se, egyetlen magyar katonának se essen baja. De a lehetőségekhez képest eszközökkel, egyéb megoldásokkal milyen garanciát tudnak adni? És milyen garanciát tudnak adni a magyar emberek biztonságára, akik itt vannak Magyarországon?

Még azt szeretném kiemelni, hogy szomorú módon nemcsak kommunikációban támogatja a kormányzat ezt az elítélendő török politikát, és ténylegesen háborús bűnökhöz asszisztálnak ezzel, hanem sajnos finanszírozzák is. Ugyanis jelenleg ott tartunk, hogy már szeptemberben cikkezett arról a sajtó, hogy török páncélozott terepjárókat vásárol a Magyar Honvédség, ráadásul közvetítő cégen keresztül veszi. Ez megint egy olyan jellegű beszerzés, ami teljesen átláthatatlan.

Pont Németh Szilárd államtitkár úr válaszolt egy parlamenti kérdésemre, amelynek nyomán egy közérdekűadat-igénylést merészeltem ismét benyújtani, amire persze nem kaptunk választ. Egyébként ebben a perben most decemberben lesz majd ítélelhirdetés. Elképesztő, hogy minden ilyen történetért egyébként pert kell indítani. Világosan látszik, hogy egy védelmi ipari együttműködéssel finanszírozzák is Erdoğan elnök háborúját a kurdok ellen, akikkel mellel Irakban együttműködnek a katonáink.

Úgyhogy azt gondolom, van mit átgondolnia a kormánynak; nem az ellenzéknek, a kormánynak van mit átgondolnia ezzel kapcsolatban. Én arra a kérdésre várnék választ a kormány jelen lévő képviselőitől, hogy egyáltalán honnan az indíttatás, hogy növeljék a szerepvállalást. Ez konkrétan érdekelne. Az pedig egyértelmű, hogy ezzel a lépéssel, amilyen politikát folytatnak... - ugyanis a missziók persze részei egy kormányzat külpolitikájának, annak szerves elemét alkothatják, azt gondolom, egyikünk sem naiv ebben a kérdésben.

Viszont az, hogy egy kormánynak a fatális tévedéseit, hibáit próbálják meg kompenzálni a magyar katonák veszélyzónákba történő küldésével, a szerepvállalás növelésével, amit egyébként erőn felül vállal, azt gondolom, a többi nemzethez képest sokkal nagyobb a szerepvállalása Magyarországnak, mint arányaiban a kiküldött katonák a saját hadsereglétszámukhoz képest. Tehát nem arra való ez, hogy fatális

hibákat próbáljanak meg kompenzálni, és ezzel sefteljenek. Úgyhogy azt gondolom, ennek a megnövekedett kockázatnak, amit többek között pont a magyar kormányzati politika okoz Erdoğan elnök háborújának támogatásával, nem lehet kitenni sem a katonáinkat, sem pedig az itt, Magyarországon élő magyar embereket. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki. Így aztán normál szót kérő felszólalóként Arató Gergely képviselő úr, a DK képviselője, az Országgyűlés jegyzője, parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem szeretném megismételni azt, amit képviselőtársaim elmondtak azzal kapcsolatban, hogy milyen kétségeik vannak ezzel a felhatalmazással kapcsolatban. Azt szeretném csak nagyon világosan jelezni, hogy miközben rendkívül nagyra tartjuk azoknak a katonáknak a szolgálatát, akik ebben a misszióban jelenleg részt vesznek, és rendkívül hálásak vagyunk azért, amit ők tesznek, abban a helyzetben, amikor a kormány nem ad megfelelő információkat az általam megkérdezett képviselők véleménye szerint az illetékes szakbizottságnak sem erről a misszióról, és abban a helyzetben, amikor az önök haverjai, Erdoğan elnök és Putyin elnök rendkívül agresszív politikája folyamatosan destabilizálja a térséget, és amikor, hozzáteszem, ehhez a rendkívül kiszámíthatatlan amerikai külpolitika is hozzájárul, olyan kockázatokat látunk ebben a misszióban és olyan tisztázatlan pontokat, amelyek mellett nem áll módunkban támogatni ezt a felhatalmazást. Ez túl komoly ügy ahhoz, hogy egyszerűen abban bízzunk, hogy önök ezt hatékonyan tudják kezelni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kíván-e még élni valaki a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Ez nem provokatív, kizárólag kötelességből teszem föl a kérdést. *(Derült ség.)* Megállapítom, hogy nem.

Mínt hogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Államtitkár úr, parancsoljon!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Először is engedjék meg, hogy a lehető leghatározottabban visszautasítsam, hogy a kormány háborús bűnösöket, illetve háborús bűnöket támogatna. Ennek épp az ellenkezőjéről szól ez a határozati javaslat, csak el kellett volna olvasni, vagy egy kicsit képbe kellett volna hoznia magát mindenkinek, aki ilyen mondatokat szór a kormány fejére.

Másodszor, van abban valami, hogy mondjam, cinizmus, hogy pont az a képviselő mondja ezt a lehangosabban, aki arról híresült el, hogy éppen egy

misszióban lévő katona, egy hazatérő katona családját, a katona személyes biztonságát kockáztatta azzal, hogy nem nyilvános katonai adatokat hozott nyilvánosságra (*Demeter Márta közbeszól.*), mégpedig pontosan a személyes politikai karrierje alátámasztása érdekében. Az, hogy ezzel bakot lőtt a képviselő asszony, egészen más történet, de azt gondolom, jobb lett volna, ha ma éppen csöndben marad a misszióval kapcsolatban.

A harmadik megjegyzésem (*Közbeszólások az ellenzéki padsorokból.*), a harmadik megjegyzésem pedig azokra vonatkozik, akik... - azt gondolták, ugye, elmondtam, 4 földrészen, 14 országban több mint 2 ezer katonánk van különböző missziókban, és nem számoltuk ide azokat a katonáinkat, akik a NATO, az EU és az ENSZ különböző parancsnokságain, szolgálati helyen teljesítenek szolgálatot. Szóval, ide nem kell erőszakkal kivinni a katonákat, parancsal. A katonák nagy kedvvel mennek ki a missziókba, bármelyik, akár európai, akár az európai kontinensen kívüli misszióról beszélünk.

(18.40)

Én is meglátogattam a katonákat ebben a misszióban, a katonákkal beszéltem, és akik visszajönnek, azok szeretnék még többször és még egyéb missziókba is eljutni. Tehát nem arról van szó, hogy ezek a katonák lógó orral mennek oda és nagy kényszerrel teljesítik azt a szolgálatot, amit a missziós szolgálat, amit a békefenntartás, béketeremtés, támogatói katonai szolgálat jelent számukra, hanem nagyon is büszkék. Ezt itt is többször elmondták az ellenzéki képviselőtársaim is, hogy mi is büszkék lehetünk arra, hogy amikor a magyar honvédről, a magyar katonáról, a magyar katonai tevékenységről szó esik NATO-berkekben vagy egyéb nemzetközi együttműködés keretében, akkor mi mindig az első helyen végzünk, mindig a leginkább, legmegbízhatóbb, a legszorgalmasabb, a legjobban felkészült és a legjobb felszereléssel ellátott katonákról emlékeznek meg. Ez emeli egyébként nemcsak a Magyar Honvédség, nemcsak a magyar katona, a magyar honvéd nemzetközi rangját, a sok-sok évszázad alatt kivívott nemzetközi rangját és elismertségét, hanem az egész országot. Az egész ország valahogy úgy van ezekkel a missziós katonákkal, mint amikor egy jó futballmeccset vagy egy jó sportmérkőzést látunk, drukkolunk. Amikor a magyar katonáink kint vannak, akkor nem azt mondjuk, hogy ők, hanem azt mondjuk, hogy mi. Mi, magyarok itt Irakban, itt Kurdisztánban, itt Afganisztánban, itt a Nyugat-Balkánon is vagy akár Közép-Afrikában helyt tudunk állni, meg tudjuk mutatni, hogy érdemes velünk szövetekezni, aki velünk együttműködik, az természetesen jól jár ebben a kérdésben, és ezek a missziók erre egészen kitüntetett terepet és kitüntetett szerepet kaptak.

A törökökkel kapcsolatban pedig szeretném még egyszer hangsúlyozni, hogy az az álláspont, amit itt

hallottunk, az egy bevándorláspárti álláspont. Egyértelmű, hogy ha a törökök Európa felé indítják el azt a 3,6-4,6 millió közöttire becsült menekültáradatot, akkor bizony itt Európának nagyon kemény évtizedekkel, évekkel kell szembenézni. Tehát itt nem arról van szó, hogy milyen tevékenységet kellene folytatnunk, hanem egészen egyszerűen a magyar nemzet érdekeit, a magyarok érdekeit kell szem előtt tartanunk.

A pesmerga kapcsolatról pedig, hát ugye, most pont ez a határozati javaslat arról szól, hogy megerősítjük azt a kapcsolatot Kurdisztánban, Erbilben, ami egyébként kialakult a Magyar Honvédség, a magyarok és a pesmergák között. Itt nagyon helyesen elhangzott, hogy bizony itt, Magyarországon pesmerga katonákat gyógyítunk például ennek az együttműködésnek a keretében. Maguk a pesmerga harcosok, akik egyébként a kiképzésben, a tanácsadásban részt vesznek a magyar katonák által, azok rendkívül elégedettek ezzel a misszióval, és nemcsak maguk azok, akik lehetőséget kapnak erre az együttműködésre, hanem maga az egész nemzetközi együttműködésben részt vevő több mint ötven ország részéről is ezt a megaláztatást és ezt a támogatást kaptuk meg. Ennek a folytatására tettünk javaslatot most, és én arra kérek mindenkit, hogy ne fozzuk meg a magyar honvédeket attól, hogy itt külszolgálatban, külső képviselőben, ha úgy tetszik, magyar érdekeket képviseljenek, és itt is a magyar hazát tudják védeni.

Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség, közlöm önökkel.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Marokkói Királyság Kormánya között létrejött, az elítelt személyek átszállításáról szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat, valamint a **Magyarország és a Marokkói Királyság között létrejött kiadatási egyezmény kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztések T/7996. és T/7997. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Völner Pál úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, előterjesztőnek. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat célja a Magyarország és a Marokkói Királyság között létrejött kiadatási egyezmény és a Magyarország Kormánya és a Marokkói Királyság Kormánya között létrejött, az elítelt személyek átszállításáról szóló egyezmény kihirdetése. A Magyarország és a Marokkói Királyság között létrejött kiadatási

egyezmény célja Magyarország és a Marokkói Királyság között a kiadatási eljárás jogi kereteinek megteremtése. Az egyezmény meghatározza a kiadatási bűncselekmények körét, a kiadatás megtagadásának kötelező és mérlegelhető okait, rögzíti a kiadási kérelmek megküldésére és fogadására kijelölt központi hatóságokat, a kiadatási kérelem tartalmi elemeit és kötelező mellékleteit, valamint rendezi a harmadik állam részéről történő továbbadás, illetve a kiadatási kérelmek ütközésének eseteit.

Az egyezmény rendelkezik a specialitás elvének érvényesüléséről, az ideiglenes letartóztatásról, a személyátadásról, illetve annak elhalasztásáról, az ideiglenes kiadatás intézményéről, valamint az átmenő szállításról. Az egyezmény tartalmazza továbbá a tárgyak elkobzásáról és átadásáról, a költseviselesről, az adatvédelemről, a más nemzetközi szerződésekhez való viszonyról és a vitarendezésről szóló rendelkezéseket. A Magyarország Kormánya és a Marokkói Királyság Kormánya között létrejött, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény célja Magyarország és a Marokkói Királyság között az elítélt személyek átszállítására vonatkozó szabályok megállapítása annak érdekében, hogy az elítéltek társadalomba történő visszailleszkedésének elősegítése céljából saját államukban tölthessék le végrehajtandó büntetésüket.

Az egyezmény meghatározza az elítélt személyek átszállításának feltételeit, az eljárás lefolytatása érdekében megküldendő iratokat, rögzíti az átszállítási kérelmek megküldésére és fogadására kijelölt központi hatóságokat, az átadás szabályait, az átvett büntetés végrehajtásának szabályait, rendezi a tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó szabályokat a felek között, valamint az elítélt személy irányába. Az egyezmény rendelkezik az átmenő szállításról, a nyelvhasználatról, a költségek viseléséről, a más nemzetközi szerződésekhez való viszonyról és a vitarendezésről.

Az egyezmények kihirdetését törvényben szükséges megtenni, mivel az állampolgárok alapvető jogait és kötelezettségeit is érintő kérdésekben kell állást foglalni. Az egyezményekben nem szabályozott kérdésekben a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény, az 1996. évi XXXVIII. törvény rendelkezései az irányadók. Az egyezmények csak akkor léphetnek hatályba, ha a részes államok saját nemzeti joguknak megfelelően kihirdetik az egyezmények rendelkezéseit.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, hogy fogadják el a törvényjavaslatokat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Vezérszónoki felszólalások következnek. Hubay György képviselő úr, a Fidesz vezérszónoka az első. Parancsoljon!

HUBAY GYÖRGY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Hölgyeim és Uraim!

A globalizáció korában élünk, ez mindannyiunk számára világos és egyértelmű. A világkereskedelem minden eddiginél intenzívebben növekszik, az utazás felgyorsult, az információcsere időbeli korlátai pedig gyakorlatilag megszűntek létezni. Sajnos - ahogyan az ilyenkor lenni szokott - az innováció és a fejlődés nyújtotta előnyöket a szervezett bűnözés is gyorsan elkezdte a maga hasznára fordítani. Ez pedig egy olyan kihívást jelent, amire gyorsan és hatékonyan kell reagálnunk.

Nem szabad engednünk, hogy a bűnözők kihasználják a globalizáció nyújtotta kikapukat, hogy egy-egy ország közötti koordináció hiányát kihasználva elmeneküljenek az igazságszolgáltatás elől. Éppen ezért úgy gondolom, életbevágóan fontosak az ilyen egyezmények, melyek eszközül szolgálnak mind az egyes bűnelkövetők, mind a szervezett bűnözés elleni harchoz. A modern jogállam számára a nemzetközi együttműködés a határokon átívelő bűnözés felszámolásában nem opció, hanem kötelesség.

A Fidesz-frakció úgy látja, hogy ez az egyezmény megfelelő módon fekteti le a kiadatás pontos jogi kereteit, mindezt úgy, hogy közben a két szerződő ország belső szuverenitását tiszteletben tartja, pontos határokat szabva a kiadatási kötelezettségeknek. Fontos ugyanis, hogy az ilyen egyezmények kellő körültekintéssel fogalmazzanak, hiszen előfordulhatnak esetek, amikor a kiadatás problematikusá válhat. Tisztázunk kell, hogy mi történik, ha a kiadatás nemzetbiztonsági problémákba vagy emberi jogi dilemmákba ütközik. Elejét kell vennünk továbbá a politikai üldöztetésnek, ilyen esetben sem szabad együttműködést tanúsítanunk a kiadatáskérő ország felé.

(18.50)

Ami pedig az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezményt illeti, fontosnak tartjuk kiemelni annak társadalmi aspektusát. Az, hogy az elítélt személyeknek nem egy idegen országban, ismeretlen környezetben kell letölteniük a büntetésüket, jelentősen hozzájárul a társadalomba történő későbbi visszailleszkedésükhöz. Ez az egyezmény tehát sokkal több, mint pusztán logisztikai megoldás. Örülünk, hogy a törvényjavaslat általános indoklása is hangsúlyozza ezt az integrációs szempontot.

Mi tehát a Fidesz-frakcióban úgy látjuk, hogy a két megállapodás pontosan és körültekintően rögzíti a kiadatás és az átszállítás feltételeit és körülményeit. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Bana Tibor képviselő úr, Jobbik-vezérszónok, parancsoljon!

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A mai napon már volt szó olyan megállapodásokról, egyezményekről,

ezekre utaltam a napirend előtti felszólalásomban, amelyekkel kapcsolatban nagyon kritikusak vagyunk, és teljesen más a hozzáállásunk, mint a kormányé, gondolok itt a Nemzetközi Beruházási Bank, az IIB ügyére, vagyis a KGB bank kérdésére, de említhetem a Türk Tanácsnak a kérdését is, amelyről pénteken lesz majd az általános vita itt az Országgyűlésben.

Viszont az előttünk fekvő két egyezmény tekintében már egy más helyzetről beszélhetek, hiszen azt kell mondanom a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónokaként, hogy ez a két törvény teljes mértékben megfelel a nemzetközi normáknak és előírásoknak, így a Jobbik egyértelműen támogatni tudja ezeknek a kihirdetését. Azt külön üdvözljük, hogy az október 21-ei aláírás után ilyen hamar az Országgyűlés elé kerülhettek ezek a bűnüldözés szempontjából és egyéb aspektusból is fontos törvényjavaslatok.

Tisztelt Országgyűlés! A Marokkóval folytatott szorosabb kapcsolat azért is meghatározó, mivel az afrikai kontinensről érkező bevándorlók meghatározó hányada ezen az országon keresztül száll tengerre, hogy elérje Európát. Nem véletlen az sem, hogy az EBESZ parlamenti közgyűlésének történetében először tartottak ülést Marokkóban, Marrakeshben idén októberben.

A Jobbik bízik benne, hogy egyre többen fogják felismerni annak fontosságát, hogy a migrációt, egészen pontosan az illegális bevándorlás problémáját a kibocsátó országokban állítsuk meg, amihez elengedhetetlen az érintett államokkal történő szoros együttműködés. Ezek az egyezmények is ezt célozzák más fontos alapelvek mellett, így ezek alapján a Jobbik frakciója támogatni tudja a kihirdetésüket.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Nacsa Lőrinc képviselő úr, a Kereszténydemokrata Néppárt frakciójának szónokája!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az önök által már ismertetett két egyezményt Varga Judit igazságügyi miniszter asszony és Mohamed Benabdelkader, a Marokkói Királyság igazságügyi minisztere írta alá Marrakeshben 2019. október 21-én.

A két egyezmény kihirdetését célzó törvényjavaslat együttes tárgyalása, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény és a kiadatási egyezmény Magyarország és a Marokkói Királyság között egy fontos, bűnügyi együttműködést erősítő bilaterális egyezmény, amely elősegíti a két ország közötti kapcsolatot, valamint hozzájárul a nemzetközi bűnüldözés elleni hatékonyabb fellépéshez. Marokkó fontos partnerünk, Északnyugat-Afrika gazdaságilag és politikailag is talán legstabilabb térsége.

A két egyezmény nagyban hozzájárul a két ország közötti stabil, hasznos partneri kapcsolatok építéséhez, ami elősegíti a két ország közötti kereskedelmi

kapcsolatokat is. Marokkó részéről nagy az igény a magyar agrárium termékei iránt, és hazánkban egyre nagyobb népszerűségnek örvend a marokkói gasztronómia. Éppen ezért nem véletlen, hogy idén Marokkó volt a díszvendége az idei országos mezőgazdasági és élelmiszeripari kiállításnak.

A kétoldalú kereskedelmi kapcsolataink bővítésének tehát az egyik fő eleme az agrárium termékei, ugyanakkor Marokkóval a biotechnológia, a mezőgazdaságigépgyártás, a vízgazdálkodás, a digitalizáció és az innováció területén is nagyobb gazdasági együttműködést tudunk megvalósítani az elkövetkezendő években.

A magyar vízügyi és agrárszakemberek tudása, a munkájuk magas színvonala Marokkóban is fogalomnak számít. Marokkó azért is fontos ország számunkra, mert rendkívül gazdag kulturális, történelmi örökséggel rendelkezik, számos magyar turista is meglátogatja évről évre. Marokkóban kilenc világörökségi helyszín van, három világvalláshoz kötődő civilizációk lenyomata, amely páratlan történelmi örökséget eredményezett.

Ezenkívül Magyarország érdekelt egy stabil, erős Marokkóban, ugyanis Marokkó közvetlenül szomszédos az Európai Unióval, és ahogy ezt képviselőtársaim is elmondták, a migrációkibocsátó országok számára is fontos állomáshely Marokkó, így a kibocsátó országokban, akár Afrika délebbi részein, szubszaharai részein is segítenünk kell, de nagyon fontos, hogy stabil kapcsolatokat tartsunk fenn Marokkóval, mert a térség stabil országáról beszélünk. Éppen ezért a KDNP-frakció is támogatja a törvényjavaslat kihirdetését. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Gurmai Zita képviselő asszony az MSZP vezérszónoka. Parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én mindenképpen úgy gondolom, hogy ezek gondosan előkészített dokumentumok. A kedves kollégák elmondták azt, amiről én szerettem volna beszélni, úgyhogy ennek megfelelően támogatom, és természetesen ennek megfelelően a Magyar Szocialista Párt frakciója is. *(Taps.)*

ELNÖK: Példásan egyértelmű és ehhez mértén rövid vezérszónoki felszólalást hallottunk. Köszönjük szépen.

Így aztán ennek a körnek a végére is értünk. Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki. Normál szót kérő képviselő nem jelentkezett. Megkérdezem, kíván-e még élni valaki a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem.

Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az együttes általános vitát lezárom. Megkérdezem az államtitkár urat, kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Két szóban. Köszönöm szépen a frakciók támogatását. (Taps.)

ELNÖK: Nagyon köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8023. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Ismét megadom a szót Völner Pál úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának mint előterjesztőnek. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha fellapozzák az önök előtt fekvő törvényjavaslatot, láthatják, hogy az több igazságügyi tárgyú törvényt módosít. A törvénycsomag többek között módosítja a közjegyzőket, az igazságügyi szakértőket érintő joganyagot, a hagyatéki eljárásról szóló törvényt, a civiltörvényt és a bírósági végrehajtásról szóló törvényt is.

Ezeket a változtatásokat elsősorban a jogalkalmazói gyakorlati tapasztalatokon nyugvó jelzések indokolják. Emellett ugyanakkor az európai uniós előírásoknak való megfelelés is indokoltá tesz bizonyos korrekciókat, például a bizalmi vagyonkezelői tevékenységről szóló, valamint a szabadalmi ügyvivőkről szóló törvény tekintetében. Engedjék meg, hogy kicsit részletesebben is szóljak az egyes törvényeket érintő tervezett változtatásokról.

Ahogy ezt már említettem, a törvényjavaslat több kérdéskörben kívánja a közjegyzői tevékenységre vonatkozó szabályozás egyes pontjait megújítani. Ezek a módosítások elsősorban a közjegyzőkről szóló törvényt és ehhez kapcsolódóan a bírósági végrehajtásról szóló, valamint a fizetési meghagyásos eljárásról szóló törvényt érintik.

A tervezett változtatásokat egyrészt a közjegyzői törvény gyakorlati alkalmazási tapasztalatai indokolják, másrészt a közhatalmat gyakorló közjegyzőkkel szemben fennálló közbizalom megőrzése és megerősítése. Ennek érdekében a törvényjavaslat módosítja a közjegyzői fegyelmi eljárásban ideiglenes intézkedésként alkalmazható, szolgálatból történő felfüggesztés intézményét.

A jelenleg hatályos szabályozás alkalmazása során ugyanis bebizonyosodott, hogy a nem kellően pontos jogszabályi megfogalmazás eltérő értelmezésre vezethet, így a közjegyzők szolgálatból való felfüggesztésének gyakorlati alkalmazása nehézkes, és számos indokolt esetben nem lehetséges. A törvényjavaslat ezért egyértelműen meghatározza azokat a körülményeket, amelyek fennállása esetén az eljáró fegyelmi bíróság elrendeli a közjegyző felfüggesztését az arra okot adó körülmény fennállásáig.

Ezzel az intézkedéssel biztosítható, hogy azok a közjegyzők, akikkel szemben bűncselekmény vagy különösen súlyos fegyelmi vétség elkövetésének gyanúja merül fel, e gyanú tisztázásáig ne gyakorolhassák az állam által rájuk ruházott közhatalmat. Így nem fordulhat elő olyan eset, hogy a jogkereső állampolgár ügyét büntetőeljárás hatálya alatt álló közjegyző intézi, vagyis olyan személy, akivel szemben megingott a köz bizalma.

A közjegyzőkről szóló törvény számos ponton módosul amiatt is, hogy a Magyar Országos Közjegyzői Kamara gyakorlati tapasztalatain nyugvó korrekciók a közjegyzők mindennapi működését gördülékenyebbé tegyék. E pontosítások érintik a közokiratok szerkesztését, az eljárásban részt vevő képviselők, illetve segédszemélyek, például jelnyelvi tolmács közreműködését, a másolathitelesítés szabályait, valamint a hiteles kiadmánymásolat kiadásának rendjét.

(19.00)

Számottevő gyakorlati problémát okoz a közjegyzők által elrendelt végrehajtás során az alaptalanul vagy ismételten benyújtott, a végrehajtási lap visszavonására, illetve a végrehajtási záradék törlésére irányuló kérelmek kezelése. A visszaélésszerű joggyakorlás megakadályozása érdekében a javaslat módosítja a bírósági végrehajtásról szóló és a fizetési meghagyásos eljárásról szóló törvényt is. A javaslat a kérelmek benyújtását díj fizetéséhez köti, ami a félnek visszajár, ha a kérelme alaposnak bizonyul. Hangsúlyozandó ugyanakkor, hogy az említett díjfizetési kötelezettség minden esetben csak a törvény hatálybalépését követően előterjesztett kérelmekre vonatkozik.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat a már említett jogszabályokon kívül módosítja a szabadalmi ügyvivőkről szóló törvényt is. A változtatás célja, hogy biztosítsa a szabadalmi ügyvivői hivatás rugalmasabb keretek között való gyakorolhatóságát, ezáltal ösztönözze keret alakítson ki a szabadalmi ügyvivői szakma hazai és uniós piacon való gyakorlásához és fejlődéséhez. Az említett törvény módosítása emellett az Európai Bizottság által indított két kötelezettségzegési eljárás nyomán biztosítani kívánja az uniós jognak való teljes körű megfelelést is. A törvényjavaslat mindezekre tekintettel átstrukturálja a szabadalmi ügyvivőkre vonatkozó összeférhetlenségi szabályokat egy általános, a szabadalmi ügyvivők ügyfeleinek érdekeit védő összeférhetlenségi szabály bevezetésével.

Módosulnak a szabadalmi ügyvivői irodák és az ügyvivői társaságok tevékenységi, valamint részesei korlátozásai a megengedőbb szabályok bevezetése által, lehetővé téve a nem szabadalmi ügyvivőként tevékenykedő piaci szereplők magasabb szintű részeseését a szabadalmi ügyvivői irodákban, valamint társaságokban. Ugyanakkor annak érdekében, hogy megőrizhető legyen a szabadalmi ügyvivők szakmai irányítása a szabadalmi ügyvivői irodák, valamint

szabadalmi ügyvivői társaságok felett, garanciális szabályként legalább kétharmados szavazati jog biztosítása került meghatározásra, amely által a szavazati arány a lecsökkentett részesedési minimumnál magasabb arányban lett meghatározva.

A törvényjavaslat módosítja továbbá az európai közösségi hivatásos iparjogvédelmi képviselőkre vonatkozó felelősségbiztosítási szabályokat oly módon, hogy az európai közösségi hivatásos iparjogvédelmi képviselőnek a korábbi igazolási kötelezettség helyett csupán írásban kell nyilatkoznia felelősségbiztosítása meglétéről, valamint tartalmáról. Ezenfelül beépítésre kerül a törvénybe egy, a szabadalmi ügyvivők szolgáltatásait igénybe vevő ügyfelek számára nyújtott garanciális intézkedés, amelynek köszönhetően az ügyfelek tájékoztatást kaphatnak a szabadalmi ügyvivők felelősségbiztosításával kapcsolatban.

Tisztelt Ház! Az elmondottakból következik, hogy a benyújtott törvényjavaslat szabadalmi ügyvivőket érintő része azon túl, hogy egyensúlyt teremt a közérdek és a szabadalmi ügyvivők érdekei között, úgy igazítja ki a szabályozást, hogy az teljes mértékben harmonizáljon az uniós rendelkezésekkel.

Engedjék meg, hogy felhívjam a figyelmüket a törvényjavaslatnak a hagyatéki eljárásról szóló törvényt módosító rendelkezéseire! A kifejezetten az állampolgárok érdekét szolgáló változtatások előremutató célja a hagyatéki eljárások hatékonyságának növelése is. Ennek érdekében a javaslat a jelenlegi kettéosztott hagyatéki eljárási rendszer megtartása mellett néhány egyszerűsítő és gyorsító célú rendelkezést vezet be a jelenlegi folyamatba. Jogrendszerünkben ugyanis - hasonlóan más országok gyakorlatához - a hagyaték átadását megelőző úgynevezett előkészítő szakasznak kiemelt jelentősége van.

Mivel jelenleg a hagyaték átadásának előkészítését a jegyző végzi, indokolt a jegyző meglévő eljárásbeli szerepének további erősítése annak érdekében, hogy az eljárás második szakaszában a közjegyző a hagyatékot az örökösök részére mihamarabb átadhassa. A jegyző szerepét erősíti például a javaslatnak az a rendelkezése, amely számára az örökösként érintettek érdekében egy összetett tájékoztatási feladatot fogalmaz meg. A javaslat szerint ugyanis a jegyzőnek tájékoztatnia kell a feleket jogaikról és kötelezettségeikről, iratbetekintési lehetőségükről, az eljárás menetéről, az eljárás várható költségeiről, illetve fel kell hívja figyelmüket a megegyezés lehetőségére.

Az említett tájékoztatási kötelezettség előírása mellett további előremutató rendelkezése a javaslatnak, hogy a leltározás megkezdésének határideje a belföldön kiállított halottvizsgálati bizonyítvánnyal induló ügyekben lerövidül. Az, hogy már a leltározási szakaszban megjelenik az egyezségkötésre ösztönzés, az eljárást gyorsíthatja abban az esetben, ha a felek az eljárás kezdetén tisztában vannak azzal, hogy megegyezhetnek, és ezzel akár hamarabb hozzájuthatnak a hagyatéki vagyonhoz.

Az örökösöknek ugyanis lehetőségük lesz arra, hogy egymás közötti, illetve hagyatéki hitelezőkkel

való viszonylatukban egyezségi tervezetet készítsenek, és azt a hagyatéki leltárhoz csatolják mellékletként. Ennek eredményeképp a hagyaték a közjegyzői szakaszban - a jogszabályoknak megfelelő egyezség alapján - hamarabb átadható.

Az említett reformok mellett a hagyatéki eljárások hatékonyságának növelését szolgálja a tárgyalás nélküli hagyatékátadás és az egyezségkötés szabályainak szorosabb összekapcsolása is. A tárgyalás nélküli eljárás főszabállyá tételével szintén nagyobb arányban rövidülhet majd az eljárások időtartama. Természetesen a hagyatéki tárgyalásoknak a jövőben is jelentősége lesz, hiszen a törvényben meghatározott esetekben továbbra is kötelező lesz tárgyalást tartani. A tárgyalás tartását az öröklésben érdekelt is kérheti majd a jogszabályban meghatározott feltételek fennállása esetén.

Tisztelt Ház! Az elhangzottakon túl a törvényjavaslat tartalmazza a bizalmi vagyonkezelésről szóló törvény módosítását is. Ennek keretében többek között pontosítja a nyilvántartásba vétel szabályait, melynek célja, hogy a bizalmi vagyonkezeléssel összefüggő nyilvántartások esetén egyértelműen rögzítésre kerüljenek a hatáskör gyakorlására vonatkozó rendelkezések, valamint az alkalmazandó eljárási szabályok.

Az eljárási szabályok egyértelmű meghatározása mellett a bizalmi vagyonkezelőkre vonatkozó előírások szigorítására is sor kerül. A pénzmosás elleni küzdelem uniós előírásainak teljesítése érdekében a nyilvántartás vezetése során a törvényjavaslat meghatározza azokat a bizalmi vagyonkezelőkre vonatkozó feltételeket, amelyek biztosítják az ilyen pozíciót betöltő személyek alkalmasságát és megfelelőségét. A pénzmosási irányelv előírja ugyanis a tagállamok számára, hogy megfelelő intézkedéseket tegyenek annak érdekében, hogy garantálják az irányelv hatálya alá tartozó szolgáltatók, így a bizalmi vagyonkezelők alkalmasságát.

Mivel az üzletszerűen eljáró bizalmi vagyonkezelőt érintő engedélyezési feltételek jelenleg is szigorúak, a törvényjavaslat leginkább a nem üzletszerűen eljáró bizalmi vagyonkezelőket érinti. A pénzmosási irányelv rendelkezéseinek megfelelően a jövőre nézve rendelkezik arról, hogy nem viselhet bizalmi vagyonkezelői tisztséget az, akit pénzmosással összefüggő bűncselekmény miatt elítéltek. Gazdálkodó szervezetként eljáró bizalmi vagyonkezelő esetén a büntetőjogi alkalmassági feltételeket a szervezet tagjának, tényleges tulajdonosának, valamint vezető állású személyének kell teljesítenie. A törvényjavaslat értelmében a nyilvántartó hatóság folyamatosan ellenőrzi, hogy a bizalmi vagyonkezelő megfelel-e a büntetőjogi alkalmassági feltételeknek. Ezen feltételek vizsgálata erősíti a közbizalmat a bizalmi vagyonkezelési jogviszonyok tekintetében.

Az állam a jövőben fokozottabban beleavatkozik a bizalmi vagyonkezelési jogviszonyokba, ezzel garantálva a kezelt vagyonnal való gazdálkodás tisztaságát. Ha az ellenőrzés eredményeként a bizalmi vagyonkezelővel összefüggésben a feladatát érintően kizáró ok

merül fel, a nyilvántartó hatóság felhívja a jogviszony érintett szereplőit, hogy azt az akadályt háriítsák el. A bizalmi vagyonkezelői pozíció körében felmerült akadály kiküszöbölhető akár a kizárással érintett bizalmi vagyonkezelő visszahívásával, és új bizalmi vagyonkezelő kirendelésével, vagy - gazdálkodó szervezet esetén - az összeférhetetlenség megszüntetésével.

A törvényjavaslat rendelkezik arról, hogy a kizárással érintett bizalmi vagyonkezelő esetén a hivatal a bizalmi vagyonkezelési jogviszonyt törli a nyilvántartásából, de 90 napos türelmi időt biztosít az érintetteknek, hogy gondoskodjanak arról, hogy megfelelő és alkalmas bizalmi vagyonkezelő töltsen be ezt a pozíciót. Ezen határidő eredménytelen elteltét követően a törvényjavaslat értelmében a bizalmi vagyonkezelési szerződés megszűnik. A bizalmi vagyonkezelési jogviszony megszűnéséről a hivatal értesíti az állami adóhatóságot, figyelemmel arra, hogy a kezelt vagyon adójogi jogalanyisággal bír.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy az igazságügyi szakértőkről szóló törvény módosítását is bemutassam önöknek! Az igazságügyi szakértők statisztikai adatszolgáltatásának egyszerűsítésével összefüggésben a törvényjavaslat módosítja a törvény bevallás elmulasztására vonatkozó rendelkezéseit annak érdekében, hogy az átalakult statisztikai adatszolgáltatás és az igazságügyi szakértői névjegyzékből való törlési okok koherenciája megvalósuljon.

(19.10)

Az igazságügyi szakértők érdekképviseleti szerve, a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara bürokratikus terheinek csökkentése érdekében az igazságügyi szakértők munkájának értékelésére szolgáló minőségbiztosítási rendszer módosítása is szükségessé vált.

A módosítás érinti továbbá a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara legfőbb döntéshozó szerve, a küldöttgyűlés, valamint elnöksége jelölésének és megválasztásának szabályait. Az elektronizáció jegyében a választási szabályok úgy módosultak, hogy a választás elektronikusan lebonyolítható legyen, így a lehető legkevesebb költséget és időráfordítást igényeljen a kamara és a választott igazságügyi szakértők részéről.

Emellett néhány, a gyakorlati visszajelzések alapján szükséges pontosítás is végrehajtásra kerül a törvényben. A törvényt módosításokat számba véve említést érdemel a civil törvényként ismert, az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló törvény módosítása is. A törvényjavaslat a civil törvényt annak érdekében módosítja, hogy biztosítani tudja a Nemzeti Együttműködési Alap testületeinek szakmai munkája folyamatoságát.

Az elhangzottakon túl a törvényjavaslat tartalmaz még néhány törvényt módosítást, amit az időközben elfogadott jogszabályokkal való összhang megteremtése indokol. Így került be a javaslatba az átalakulási törvény pontosítása, illetve az ügyvédi tevékenységről szóló törvény apró korrekciója.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Zárás-ként hangsúlyozni szeretném, hogy a törvényjavaslat több igazságügyi tárgyú törvényt módosít. A módosítások szükségessége jórészt szakmai gyakorlati tapasztalatokon nyugvó jelzéseken alapszik, és azok az említett eljárások egyszerűbbé, gördülékenyebbé tételét, a közbizalom erősítését szolgálják, egyes esetekben pedig nem elhanyagolható szempont az európai uniós előírásoknak való megfelelés kötelezettsége sem. Kérem a tisztelt Házat, támogató szavazatával járuljon hozzá a törvényjavaslat elfogadásához. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Herczeg Tamás képviselő úr, a Fidesz vezérszónoka az első. Parancsoljon!

HERCZEG TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Ház asztalán fekvő javaslat módosítani kíván több, egészen pontosan, ha jól számoltam, 12 igazságügyi tárgyú törvényt, mégpedig oly módon, hogy a jogalkalmazás során a gyakorlatban felmerült tapasztalatok beépüljenek a törvényi szövegbe, előmozdítva azok hatékony érvényesülését.

Dr. Völner Pál igazságügyi államtitkár úr igen részletesen elemezte azt, hogy hogyan, milyen pontokon változik ennek a törvénycsomagnak a következtében akár a hétköznapi életünket is befolyásoló sok-sok körülmény. Én igyekszem azokat a pontokat elmondani, amelyeket államtitkár úr nem említett.

A közjegyzőkről szóló törvénnyel kapcsolatban azt említem meg, hogy a javaslat szigorúbb intézkedéseket kíván bevezetni a közjegyzői tevékenységet ellátó olyan személyekkel kapcsolatban, akik esetében bűncselekmény elkövetésének a gyanúja merül fel. Mindezt a közjegyzői tevékenységbe vetett közbizalom megóvása és megerősítése indokolja.

Az európai uniós normáknak való megfelelés érdekében ez a javaslatcsomag módosítja az európai közösségi hivatásos iparjogvédelmi képviselőkre irányadó felelősségbiztosítási szabályokat. Az iparjogvédelmi képviselőknél az eddigi igazolási kötelezettség helyett mostantól csupán írásban kell nyilatkozniuk a Magyarország területére kiterjedő hatályú szabadalmi ügyvivői felelősségbiztosítás meglétéről és tartalmáról. Átstrukturálódnak továbbá a javaslat nyomán a szabadalmi ügyvivőkre vonatkozó összeférhetlenségi szabályok is.

Említette államtitkár úr az elektronizációt. Itt roppant fontos, hogy a költségek és az idő spórolása szempontjából másképpen alakulnak majd a közgyűlések és elnökségi tagok választási szabályai.

A javaslat orvosolni kívánja a céginformáció iránt érdeklődőket érő sérelmeket. A Magyarország 2020. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2019. évi LXVI. törvény 2019. október 1-jei hatállyal módosította az ingyenes céginformációra vonatkozó

szabályozást. E törvény alapján ingyenesen csak szűk cégjegyzéki adatkör ismerhető meg, továbbá még ezen korlátozott céginformációk is azonosításhoz kötötten szerezhetőek be. Az eredeti jogalkotói cél az ingyenes céginformációval való visszaélést kívánta megakadályozni. A gyakorlati visszajelzések alapján megállapítható azonban, hogy a céginformáció iránt érdeklődőket érintő korlátozás olyan nagy érdeksérellemmel járna, amely nem áll arányban a jogalkotói cél eléréséhez fűződő előnnyel. Erre való tekintettel a javaslat visszaállítja a 2019. szeptember 30-ai szövegállapotot, ezáltal megszüntetve a cégjegyzéki adatkör megismerhetőségére vonatkozó korlátokat.

Szintén a jogalkalmazói igényekhez igazodva a javaslat hatályon kívül helyezi a közjegyzői nemperes eljárásokról szóló törvényben szereplő, a közgyűjtésben elhelyezett dologra vonatkozó valószínű öröklési jogcím igazolására irányuló eljárás alcímet, tekintettel arra, hogy az említett eljárás már megszűnt létezni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár úr elmondta, hogy a benyújtott javaslat növelni szándékozik a hagyatéki eljárások egyszerűsítését és hatékonyságát egyaránt, ez is egy rendkívül fontos része ennek a csomagnak.

Az előttünk fekvő javaslat a jogrendszer koherenciájának biztosítása végett a fentebb említett törvényeken kívül módosítani kívánja többek között még a bírósági végrehajtásról, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásáról, a bizalmi vagyonkezelőkről szóló és az igazságügyi szakértőkről szóló törvényeket, valamint a civil törvényt is. Itt én is megállapítom azt, hogy az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi civil törvényt abból a célból módosítja a javaslat, hogy a NEA testületei, a tanács és a kollégiumok szakmai munkája folyamatos tudjon lenni.

A jogalkalmazói gyakorlat egységesítése és a jogszabályok közötti koherencia biztosítása érdekében a Fidesz képviselőcsoportja a benyújtott javaslatot támogatja, kérem valamennyi képviselőtársamat, hogy tegyen így. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gyüre Csaba képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan törvényjavaslat fekszik előttünk, amely egy megszokott salátatörvény, ahol sok-sok-sok törvénymódosítás került egy kalap alá, úgyhogy elég nehéz, és elég bizalmatlanul forgatja az ember, hogy vajon ebben a salátatörvényben nincs-e valami elrejtve, de a címe az, hogy igazságügyi tárgyú törvényjavaslatok, és valóban, a tárgyat, a megnevezést követi is maga a javaslat.

Tehát, mint említettem, 12 darab törvényjavaslatot módosít. Az első a közjegyzők tevékenységéről szóló törvény. Itt egyértelmű, hogy mi a cél, a közbizalom erősítése, és valóban igaza van a módosító javaslat elkészítőjének abban, hogy a közjegyzői tevékenység egy nagyon nagy fokú közbizalmat igénylő tevékenység, és ha ezzel kapcsolatban bármiféle gyanú merül fel, akkor jogszerű, ha itt egy kicsit precízebben utánajárnak, hogy a közjegyző jól működik-e avagy sem. Abban az esetben, ha büntetőeljárás hatálya alatt áll, akkor bizony a közjegyzői tevékenységét fel lehet függeszteni. Tökéletesen egyetértünk ezzel a módosítással, amely ebben szerepel.

Irodavizsgálatra irányuló időtartamot szabályoz még a jogszabály, ami azért fontos, hogy gyorsabban működjenek az ügyek, tehát ezzel kapcsolatban sincsen semmi probléma.

A közjegyzők tevékenységével kapcsolatban elég furcsa helyzetet idéz elő a végrehajtási törvény módosítása, amely 15 ezer forintos díj megfizetésére kötelezi azokat, akik végrehajtási lap visszavonása vagy végrehajtási záradék törlése iránti kérelmet terjesztenek elő. Ez azért érdekes, mert most vezet be illetéket, 15 ezer forintos illetéket, de azt mondja, hogy abban az esetben, ha eredményre vezet a kérelem, akkor ezt visszaigényelheti a közjegyzőtől.

(19.20)

Itt az az érdekes, hogy a közjegyző ebben anyagiilag ellenérdekeltséget szenved ebben a pillanatban, hiszen amikor ő hoz egy döntést, ha ő a kérelemnek helyt ad, akkor tulajdonképpen elesik attól a 15 ezer forintos jövedelmétől, amelynek tulajdonképpen csak az öthatoda az övé, mert a kamarának kell befizetnie az egyhatodát. Itt ebben én némi ellentmondást látok, hogy anyagi érdekeltsége van a közjegyzőnek a döntés egyirányú elbírálásában.

A szabadalmi ügyvivőkről szóló törvény módosításban az európai parlamenti és tanácsi irányelveknek való teljes körű megfelelés elérése a cél, tehát ez is nyilván olyan, ami támogatható.

A cégnyilvánosságról, cégeljárásról szóló törvényvel, a végelszámolásról szóló törvényvel kapcsolatban már említették az előttem szólók is, hogy volt egy törvény módosítás, amely a 2019. év elejétől kezdve szűkítette a cégjegyzéki adatkör megismerhetőségét, illetve adatszolgáltatáshoz is kötötte. Ez valóban nem volt egy jó szabályozás, hiszen én azt gondolom, hogy az üzleti életben nagyon fontos az, hogy ha valaki egy általa nem ismert céggel köt bármilyen jellegű szerződést, akkor nyilván meg kell ismernie, ha gondosan jár el, hogy annak a cégnek mennyi volt az árbevétele, mennyi volt az adózás előtti eredménye, tehát lássa meg azokat az eredményeket, lássa meg, hogy kik valóban a tulajdonosai, kik azok, akik képviselhetik, volt-e ellene felszámolási eljárás kezdeményezve, van-e ellene olyan eljárás, amivel a cég vagyonát le-

foglalnák adott esetben, végrehajtási eljárást indítanak ellene. Mert akkor már, ha ilyeneket lát az ember, akkor nyilván nincs meg a kellő bizalom, és ezért is szükség van arra, hogy mindenki számára a teljes körű betekintés lehetőségként legyen, így örülök neki, hogy ez a törvénymódosítás viszonylag hamar felismerte azt a hibát, amelyet korábban a törvényalkotó elkövetett, és itt ezzel a módosítással ez korrigálásra kerül.

A hagyatéki eljárás a következő rész, amit megemlítenék ebből a törvényjavaslatból. A hagyatéki eljárással megint sokféle probléma volt. Általában az emberek nagy többsége a hagyatéki eljárásban... - elsősorban, ha bárkit megkérdeznék, hogy mi a legnagyobb hibája a hagyatéki eljárásnak, mindenki azt fogja mondani, hogy az idő, hogy milyen időtartama van egy hagyatéki eljárásnak. Nagyon gyakran fordul elő, amikor egy sajnálatos halálesetet követően egy évig gyakorlatilag nem is szólnak hozzá az örökösök, ők azt sem tudják, hogy ilyenkor mi történik, és az emberek nagyon nagy többségének fogalma sincs, hogy mi történik ezen időszak alatt, miért nem szól hozzá egy évig, másfél évig senki, nem tudják, hogy mi fog történni.

Itt nagyon helyesen gyorsítja ez a javaslat ezt a folyamatot, szűk határidőket határoz meg; illetve amit mondtam, a tájékoztatás hiánya is egy fontos szempont, amelyet ez a javaslat próbál orvosolni, és sok esetben, sok tekintetben ez a tájékoztatás már megtörténik, és itt a jegyző feladatai bővülnek ezzel a tájékoztatási kötelezettséggel, ami eléggé lényegre törő, azt gondolom, és valóban tarthatók a határidők is. Reméljük, hogy ez lényegesen rövidíteni fogja a hagyatéki eljárást.

Amit még esetleg e tekintetben javasolnék, amivel én találkoztam, hogy gyakori probléma volt a hagyatéki eljárás során - és az viszont ebben a törvényjavaslatban nem szerepel -, ez pedig már a hagyaték közjegyzői szakaszában, amikor már a jegyző átadja a feladatokat, az iratokat és a hagyatékátadás történik meg, ott is a tájékoztatásnak, ami a közjegyzőtől az örökösök felé áramlik, annak a tájékoztatásnak kellene részletesebbnek lennie, mégpedig mondom is, hogy mivel.

Leginkább abból szokott probléma lenni, ha nagyon sok a hagyatéki teher, és ebben az esetben is a közjegyzők szeretnék minél hamarabb túl lenni, átveszik, elfogadják az örökséget az örökösök, majd utána derül ki néhány hónap múlva, hogy bizony itt ezt kellene befizetni, ilyen adóhátralék van, ilyen végrehajtási jog van a korábbi örökhagyón, és tulajdonképpen lehet, hogy nagyobbak a kötelezettségek, mint amennyit az illető örökölt. Ez esetben, amikor ha valaki látja előre ezt, akkor ő visszautasíthatja ezt az örökséget, lemondhat az örökrészéről, és itt kellene a tájékoztatási kötelezettséget egy kicsit szélesebbre vonni a közjegyzők esetében, hogy világosítsák fel ezekről a jövőbeni kötelezettségekről is az örökösöket. Tehát ez az, ami még egy picit nekem hiányzik itt a hagyatéki eljárásból, amivel talán még jobb lenne a

helyzet, de alapvetően jó irány ez, ami a hagyatéki eljárást módosítja.

A következő része a bizalmi vagyonkezelőkkel kapcsolatos. Itt azért történik a módosítás, hogy az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvénynek megfeleljen, illetve fontos még az európai parlamenti és tanácsi irányelveknek való megfelelés is.

Az igazságügyi szakértők statisztikai adatszolgáltatásával is foglalkozik, amely azért lényeges, mert korábban volt egy jogszabályváltozás, ami lehetővé tette, hogy az igazságügyi szakértők a statisztikai adatszolgáltatásból évente egyet elmulasztassanak következmények nélkül, de mivel itt is változott a jogszabály, és bővített adatszolgáltatást évente csak egyszer kell leadniuk, így gyakorlatilag, ha nem lenne meg ez a szankció, akkor ki is hagyhatnák ezt a kötelezettséget az igazságügyi szakértők. Tehát itt érthető, hogy ez miért történik.

A Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara választási szabályzatával is foglalkozik a törvényjavaslat, mégpedig, hogy korunk követelményeinek jobban megfeleljünk, ezért a választás elektronikusan is lebonyolítható lenne a jövőben, amely szerintem egyébként minden területen előbb-utóbb a jövőbe vezető út.

Az ügyvédi tevékenységről is van egy rövid módosítás a törvény legvégén, ez azonban már csak egy korábbi jogszabály-módosításnak való megfelelés miatt módosítja az ügyvédi törvényt néhány ponton, és csak két szót, illetve kifejezést vesz ki belőle.

Alapvetően ez alapján én úgy látom, hogy ez a törvényjavaslat támogatható. Köszönöm szépen megítéslő figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Vejkey Imre képviselő úr, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportjának vezérszónoka, parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló T/8023. számú törvényjavaslat 12 igazságügyi tárgyú törvény módosítását a jogalkalmazói gyakorlaton, tapasztalatokon nyugvó jelzések és egyéb szakmai indokok alapján végzte el.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Most nézzük tételesen az egyes törvényjavaslatok módosításait! Figyelemmel azonban arra, hogy Völner Pál államtitkár úr expozéjában részletesen és tételesen kitért ezekre, valamint Herczeg Tamás fideszes vezérszónok képviselőtársam is, és Gyüre Csaba képviselőtársam is a Jobbik részéről részletesen kitért ezekre, ezért én csak a kiemelt pontokra térnék ki, és köszönöm mindenkinek, hogy eddig támogatta a törvényjavaslatot.

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény módosul a fegyelmi eljárással összefüggésben, a közjegyzői felfüggesztés esetköreinek bővítésével a korábbiakhoz képest szigorúbb szabályokat állapít meg. Egyidejűleg a fegyelmi eljárás során ideiglenes intézkedés

bármikor elrendelhetővé fog válni. A közjegyzői okirat megszővegezésének túlzottan formális szabályai is egyszerűsödni fognak.

Hiánypótló jelleggel biztosítja a törvényjavaslat a képviselői eljárás esetére is a képviselő aláírásának közjegyző általi pótlását. A törvényjavaslat rendezi továbbá a segédszemélyek közreműködésének szabályait. A törvényjavaslat alapján a jövőben ténytanúsítványt már a feleknek nem kell aláírniuk. A törvényjavaslat a másolathitelesítés vonatkozásában az okirat hitelességének, eredetiségének a vizsgálati záradékban való szerepeltetését csak a már elvárható módon írja elő a közjegyző számára, ezzel is megoldva azokat az anomáliákat, amik régebben felmerültek.

A törvényjavaslat pontosítja a hiteles kiadmánymásolat és bizonyítvány kiadásának rendjét, különös tekintettel a közjegyző helyettesének az esetére.

(19.30)

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény, valamint a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény módosításával a jogalkotó arra törekedett, hogy a visszaélésszerű joggyakorlást megakadályozza. A visszaélésszerű joggyakorlás megakadályozása érdekében a törvényjavaslat a Vht. módosításával 15 ezer forint összegben díjkötelessé teszi a végrehajtási lap visszavonása, illetve a végrehajtási záradék törlése iránti kérelem közjegyzőhöz való előterjesztését.

Az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény módosítása, figyelemmel arra, hogy a közgyűjteményekben őrzött vitatott tulajdonú kulturális javak visszaadásának rendjéről szóló 449/2013. (XI. 29.) kormányrendelet 2019. február 26-án hatályát veszítette, így a valószínű öröklés jogcímén igazolásra irányuló közjegyzői eljárást - kiüresedvén - meg kellett szüntetni, szükségtelenné vált ez a szabályozás.

A szabadalmi ügyvivőkről szóló 1995. évi XXXII. törvény módosításával kapcsolatban azt kívánám kiemelni, hogy a törvényt módosítás biztosítani kívánja a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006. december 12-i, 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, továbbá a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i, 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való teljes körű megfelelést.

A 2006/123/EK irányelv 25. cikkének való megfelelés érdekében a javaslat átstrukturálja a szabadalmi ügyvivőkre vonatkozó összeférhetlenségi szabályokat oly módon, hogy a jelenlegi, általános tilalmat tartalmazó, több ágazatot átfogó tevékenységek gyakorlásának teljes tilalmát tartalmazó rendelkezés helyett bevezetésre kerül egy általános, a szabadalmi ügyvivő ügyfeleinek érdekeit védő összeférhetlenségi szabály, amely mellett megnevezésre kerülnek a teljes mértékben összeférhetetlennek minősülő és a főszabály szerint nem összeférhetetlen tevékenységek is.

A 2006/123/EK irányelv 15. cikkének való megfelelés érdekében egyrészről megengedőbb szabályok bevezetésével módosulnak a szabadalmi ügyvivői irodák és az ügyvivői társaságok tevékenységi, valamint részesedési korlátozásai, lehetővé téve a nem szabadalmi ügyvivőként tevékenykedő piaci szereplők magasabb szintű részesedését a szabadalmi ügyvivői irodákban, valamint társaságokban.

A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény módosításáról pedig annyit mondanék, hogy helyénvalónak látjuk, hogy a fenti módosítás az ingyenes céginformációkra vonatkozó cégjogi szabályozást visszaállította a 2019. szeptember 30-i állapotnak megfelelően.

A hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény módosítása kapcsán fontosnak tartom megemlíteni, hogy a hagyatéki eljárások hatékonyságának növelése érdekében a jegyző hagyaték átadását előkészítő szerepének erősítése mellett az eljárás közjegyzői szakaszában is módosításokat vezetett át az eljárás egyszerűsítése, gyorsítása érdekében.

Az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény módosítása kapcsán fontosnak tartom megállapítani, hogy a Nemzeti Együttműködési Alap testületeinek szakmai munkája folyamatosságának biztosítása érdekében módosítja a tanács és a kollégiumok tagjainak tevékenységét.

Az egyes jogi személyek átalakulásáról, egyesüléséről, szétválásáról szóló 2013. évi CLXXVI. törvény módosítása kapcsán pedig azt emelném ki, hogy a módosítás szövegezési hibát javít ki, ugyanis a jogi személyek átalakulási folyamatához kapcsolódó hitelezői biztosítéki szabályozás tekintetében 2019. október 1-jei hatállyal pontatlan szövegezés került a törvénybe. A pontosítás egyértelművé teszi, hogy a jogi személy mikor nem tagadhatja meg a biztosítékadást.

A bizalmi vagyongazdálkodásról és tevékenységük szabályairól szóló 2014. évi XV. törvény módosítása kapcsán szükségesnek tartom előadni, hogy a törvényjavaslat a bizalmi vagyongazdálkodókra vonatkozóan meghatározza, hogy a bizalmi vagyongazdálkodó, illetve ilyen szervezet vezető állású személye, tagja és tényleges tulajdonosa nem lehet olyan személy, aki pénzmossással összefüggésbe hozható bűncselekményt követett el. A nyilvántartó hatóságoknak ezt folyamatosan kell vizsgálniuk. Ha a bizalmi vagyongazdálkodó esetében felmerül a kizárási ok, a hatóság törli őt a nyilvántartásából.

Az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény módosítása kapcsán pedig azt emelném ki, hogy 2019. augusztus 1. napjától szigorodott az igazságügyi szakértők statisztikai adatszolgáltatásának a kötelezettsége. Ezzel összefüggésben szükségessé vált a bevallás elmulasztásával kapcsolatos szankciók megállapítása, akár az igazságügyi szakértői névjegyzékből való törlésig is.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény módosítása azért vált szükségessé,

mert az ügyvédi törvényből hatályon kívül kell helyezni az állami szolgálati jogviszonyt tartalmazó szövegrészeket.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján kérem, támogassák a jövőben is az egyes igazságügyi törvények módosításáról szóló T/8023. számú törvényjavaslatot, a KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Harangozó Tamás képviselő úr, az MSZP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A salátatörvény számos pontja, mint ahogy itt az előbb is elhangzott, kifejezetten előremutató, támogatható javaslatokat tartalmaz. Első fele nyilván az uniós jognak való megfelelés, illetve az Európai Unió jogának a magyarországi átültetését biztosító szabályok, ezeket mindig is támogattuk, nyilván a megfelelő szakemberek ezt megfelelően előkészíteték, ezzel nyilván probléma nem lehet.

A közjegyzők, jegyzők feladatainak tekintetében persze felmerülhet a kérdés, hogy néhány esetben bizonyos önkormányzatoknál a jegyzőknek ez a feladattöbblet egyébként bármilyen más kompenzációval fog-e járni vagy fogják-e bírni. De az a része a javaslatnak, és szerintem ez a lényeg, hogy maguknak az állampolgároknak - teszem hozzá, hogy igen nehéz időszakban - mégiscsak hagyatéki eljárásról beszélünk - a jogai egyszerűbben és garantáltabban biztosítottak lesznek. Ez is mindenféleképpen támogatható.

Fideszes képviselőtársam vezérszónoklatában - figyeltem - korrekt volt, de úgy emlékezett meg a céginformáció lekérdezésével kapcsolatos díjfizetési kötelezettség jelenlegi áldatlan állapotáról, mintha az valami természeti csapás lett volna, és csak úgy bekövetkezett volna valahogy a múltban valamikor. Az a helyzet, hogy ez nem így volt. Egyszerűen a fideszes többség - bocsánat, hogy ezt mondom, szokásos, a kormányban száz százalékban megbízó, gombnyomogató üzemmódban - ezt a döntést ebben a parlamentben meghozta, önök hozták meg. Akkor is elmondtuk, hogy borzalmasan rossz döntés. Annak viszont örülünk, hogy képesek az önkorrekcióna. Csak én azért hadd jegyezzem meg, hogy ez nem véletlenül volt így, önök egy hibás döntést hoztak, de most jó, hogy revideálják.

A javaslat egészét tekintve azt tudom mondani államtitkár úrnak is, hogy az a bizalom már régen elveszett, vagy nem tudom, mikor volt meg utoljára, hogy egy 64 oldalas salátatörvényt vakon ellenzéki pártként bárki megszavazzon. Talán most nyáron is sikerült egy olyan törvényjavaslatot átszuszakolni az Országgyűlésben, amiről később derült ki, hogy néhány kereszt-visszahivatkozós szabállyal átírtak néhány olyan területet, amit igencsak nem illett volna.

Ezért azt tudom mondani a frakciónk nevében, hogy ha a jelen szöveggel fennmarad ez a javaslat, és a következő napokban nem derül ki, hogy ebben még valamilyen gorombaság mégiscsak benne van, illetve a TAB nevezetű bizottsági ülésen, ahol az utolsó pillanatban szokta a kormány és a Fidesz a különböző valódi szándékokat, így is mondhatjuk, ahogy képviselőtársam, ismét megismétlem, különböző gorombaságokat behozni, és az embereket átverni, tehát ha ez mind nem lesz, akkor megfontoljuk, hogy támogassuk ezt a törvényjavaslatot.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Arató Gergely képviselő úr, DK, vezérszónok, parancsoljon!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem szeretném ez alkalommal szaporítani a szót, úgyhogy, ha megengedik, akkor nagyjából azt tudom elmondani, hogy hasonló az álláspontom, mint Harangozó képviselő úrnak.

(19.40)

A törvényjavaslat részleteiben, amennyire ezt megismertük, és nemcsak ezt az egy törvényt, hanem azt az elképesztő mennyiségű jogszabályjavaslat-hegyet, amit volt olyan kedves ránk zúdítani a kormány és a többség, ami egyébként a parlament tekintélyét védelmezi... - de erről majd holnap fogunk beszélni, úgy látom, részletesebben. Szóval, ha ettől eltekintünk, akkor számos olyan eleme van a törvényjavaslatnak, amely akár támogatható is lenne; különösen akkor, ha legalább észszerű egységekbe sorolva az egyes törvények módosítását, megfelelő időt biztosítva a szakmai vitára és a parlamenti vitára, nyújtották volna be.

Ugyanakkor én kénytelen vagyok Harangozó képviselő úrnál radikálisabban fogalmazni abban a kérdésben, hogy egy olyan helyzetben - és bocsánat, hogy most idehozom ezt az ügyet -, amikor bizonyos hírek szerint egy képviselőtársunk által benyújtott vádirat azt is tartalmazza, hogy képes volt arra, hogy saját bűnügyeinek fedezése érdekében befolyásolja a jogszabályalkotást; egy ilyen helyzetben nem vagyunk olyan bizalmi viszonyban ezzel a kormányzattal, hogy egy sebtében beterjesztett, nagy terjedelmű, számos törvényt érintő javaslatot támogathatunk. Sok olyan részlet van, amit örömmel támogatnánk, ha ezeket a kormány visszahozná egy normális, épeszű törvényalkotási folyamatban, akkor bizonyára sok olyan pont van, amiben számíthatna a mi támogatásunkra és együttműködésünkre is. Ezt a formát azonban nem tudjuk elfogadni, és nem tudjuk támogatni. Köszönöm szépen. *(Arató Gergely újra elfoglalja helyét a jegyzői székben.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A ve-zérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces fel-szólalásra nem jelentkezett senki. Viszont előre beje-lentett felszólalóként a Jobbik képviselő asszonya, Varga-Damm Andrea jelentkezett, akit mind ez idáig láttam... - de most is látom. *(Dr. Varga-Damm And-rea a képviselői helye felé indul.)*

Úgyhogy arra kérem a képviselő asszonyt, hogy amíg én, kihasználva az időt és azt elhúzva, hogy fel-tegye a mikrofonját, próbálom a parlamentarizmust erősíteni, addig kérem szépen, hogy akkor most máris mondja el a véleményét. Parancsoljon, képviselő asz-sony!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Nagyon köszönöm a lehetőséget, hogy hozzászólha-tok ehhez a jogszabályi javaslatához. Gyüre Csaba kép-viselőtársam igen részletesen elmondta a frakciónk álláspontját, illetőleg azokhoz az életviszonyokhoz il-lesztett új törvényjavaslatokat, amelyek befolyásol-nák az eljárások jövőbeni mikéntjét, úgy ítélem meg, hogy nem kell szaporítanom a szót ily késői háromne-gyed nyolckor. Az ellenzéki képviselőtársaim az MSZP és a DK részéről ellenálláspontot fogalmaztak meg, de én úgy ítélem meg, hogy ezek nagy részben olyan adminisztratív szabályok, amelyek miatt nekem most érdemben szakmailag alátámasztott felszólalást nem kell megtennem. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kíván-e még valaki felszólalni és a fel-szólalás lehetőségével élni? *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem.

Mínhogy további felszólalásra senki nem jelent-kezett, az általános vitát lezárom. Államtitkár úr, kí-ván-e reflektálni? *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi ál-lamtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Először is kö-szönöm a támogató megnyilvánulásokat a frakciók részéről. Reméljük, hogy Harangozó képviselő úrnak majd a bizalma visszajön, ha át tudják olvasni alapo-sabban az előterjesztett anyagot.

Gyüre képviselő úr felvetése volt az a 15 ezer fo-rint. Tehát gyakorlatilag, amennyiben alapos a visszavonás, akkor a közjegyző vissza fogja fizetni. Tehát nem érdekelt abban, hogy csak azért befogadjon egy ilyen kérelmet, hogy a 15 ezer forintot megtartsa, és ezzel az ügyek számát szaporítsa tulajdonképpen, aki pedig visszaélészerűen gyakorolja ezt a visszavonást, annak nem jár vissza. Ebből persze jogviták keletkez-hetnek természetesen, de remélhetőleg egy egyszerű-sítő lépést tudunk tenni ebbe az irányba. Köszönöm szépen mindenkinek az aktív részvételt. *(Nacsá Lő-rinc tapsol.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Or-szággyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csü-törtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **Ma-gyarország Alaptörvényének nyolcadik módosítá-sáról, az önálló közigazgatási bírászkodás megszüntetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Szabó Tímea, Burány Sándor, Ko-csis-Cake Olivio, Mellár Tamás és Tordai Bence, Pár-beszéd, képviselők által benyújtott előterjesztés T/7991. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kocsis-Cake Olivio képviselő úrnak, a Párbeszéd képviselőjének, az elő-terjesztőnek. Parancsoljon!

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Akár megtisztelő is le-hetne, hogy ellenzéki képviselőként előterjesztője le-hetek annak az alaptörvény-módosításnak, aminek az a célja, hogy a közigazgatási bíróságot kivezesse az Alaptörvényből. Ha jól tudom, erre még nem volt példa az elmúlt kilenc évben, hogy egy ilyen súlyú el-lenzéki javaslatot tárgysorozatba vegyenek.

Égészen addig optimista voltam, amíg meg nem láttam a holnapi napirenden szereplő törvényjavasla-tot az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali el-járások megteremtésével összefüggő módosításáról, amiben szépen visszacsempészik az eredeti javaslatot, amit már a közigazgatási bíróságok megteremtésével akartak. Ugye, ez a javaslat arról szól, hogy a közha-talmat gyakorló szervezet már közvetlenül az Alkot-mánybírósághoz fordulhat, ha a rendes bíróság nem úgy dönt, ahogy ő szeretné; magyarul, ahhoz az Al-kotmánybírósághoz, ami teljesen a Fidesz hatalma alatt áll, és ezzel gyakorlatilag az eredeti közigazgatási bíróságokra nincsen szükség.

De szerintem érdemes végigmenni, hogy mi a ta-nulsága annak, hogy eljutottunk idáig. Ugye, mi 2018. december 12-én nemcsak a rabszolgatörvény ellen til-takoztunk és demonstráltunk, és nem fizikai erősza-kot alkalmaztunk, ahogy a házelnök büntetésében is olvasható, hanem obstruálni próbáltuk a közigazga-tási bíróságok elfogadását, mert már akkor is láttuk, hogy ez mennyire összeegyeztethetetlen a jogállam-mal. Úgy tűnik, hogy igazunk volt, hiszen a Fidesz az-óta belátta, hogy nem kellene közigazgatási bírósá-gok.

2018 júniusában fogadta el az Országgyűlés az Alaptörvény hetedik módosítását, amelyben beveze-tésre került egy új, önálló közigazgatási bíróság beve-zetése. A javaslatunk ezt kívánja módosítani. De mit is jelentett az eredeti fideszes javaslat? Amíg addig a rendes bíróságoknál lehetett pert indítani egy vitatott hatósági vagy önkormányzati döntéssel szemben, ad-dig a javaslat szerint erre már csak a közigazgatási bí-róságokon kerülhetett sor. Az új közigazgatási bírósá-gok döntöttek például adóügyekben, építési ügyek-ben, itt mondták volna ki a végső szót a tüntetésekről, sztrájkokról, de a politikailag kényes választási ügyek-ről és a közérdekű adatok kiadásáról is. Tehát mivel a politikailag kényes ügyek itt dőltek volna el, nagyon

nem volt mindegy, hogy az ítélkező bírók mennyire lettek volna függetlenek a mindenkori kormányzati hatalomtól. Ez kulcskérdés volt, ez volt az a kérdés, ami miatt legfőképpen nem támogattuk a közigazgatási bíróságok felállítását.

A legnagyobb probléma tehát a bírói kinevezésekkel volt. Az eredeti javaslat lényege röviden így foglalható össze: az lehetett volna közigazgatási bíró, akit a mindenkori igazságügyi miniszter akart, addig, amíg az igazságügyi miniszter akarja, és általában úgy döntött volna, ahogy az igazságügyi miniszter azt akarta volna. Az akkori miniszter, Trócsányi László, az előterjesztő válasza erre az volt, hogy személyi kérdésekben rendkívül korlátozottan dönthetett volna, és minden döntése a nyilvánosság előtt zajlott volna.

Láttuk azokat a döntéseket, amelyek a nyilvánosság előtt születtek, és amik arról szóltak, hogy a független állami intézmények élére kiket neveznek ki. Láthattuk, amikor a köztársasági elnököt, Áder Jánost megválasztották, aki a Fidesz volt frakcióvezetője, ő hivatott a nemzet egységét megtestesíteni. Aztán láthattuk, amikor az Állami Számvevőszék vezetőjét megválasztották, a Fidesz volt képviselőjét, Domokos Lászlót, tegnap is itt volt, majdhogynem végigölegette az egész Fidesz-frakciót. Úgy néz ki, már csak a látszatra sem adnak. Aztán láthatjuk az Alkotmánybíróságot, hogy volt fideszes képviselők, volt fideszes miniszterek ülnek benne, és láthatjuk a döntéseket is, hogy egy irányba mutatnak. És láthatjuk a legfőbb ügyészt is, aki a Fidesz volt képviselőjelöltje, és láthatjuk a döntéseit. Na, ezek után kellett volna nekünk abban bízunk, hogy a Fidesz nem pártkatonákat fog jelölni a közigazgatási bíróságokra.

(19.50)

A másik probléma az anyagi függetlenség volt. Ez a Velencei Bizottság kritériuma volt, és kívánsága is volt, hogy ez teljesüljön. Itt is a mindenkori igazságügyi-miniszter gyakorlatilag szabadon állapíthatta volna meg a közigazgatási bíróságok költségvetését, ráadásul a munkáltatói jogokat is a miniszter gyakorolhatta volna a törvényszéki elnök felett.

De a legelkeserítőbb az egészben, hogy gyakorló egykori jogászok tűzön-vízen védtek ezt a javaslatot. No, nem elsősorban Trócsányi Lászlóra gondolok, aki a nevét adta ehhez, és utána csodálkozott, hogy nem fogadták tárt karokkal Európában, hanem például a miniszterelnök úrra vagy a házelnök úrra, bár a házelnök úrról tudjuk, hogy mi a véleménye a fékek és egyensúlyok rendszeréről. De ők mind egykori Fidesz-alapítók, akik joghallgatóként a Bibó Szakkollégiumba jártak. Én biztos vagyok abban, hogy nem ezt tanulták a Bibó Szakkollégiumban. Valószínűleg azzal kezdték a tanulmányaikat, hogy az alkotmányjogban elmélyedtek, Montesquieu-ben elmélyedtek, és a hatalmi ágak szétválasztását tanulták meg. A hatalmi ágak szétválasztása a hatalommal való visszaélés in-

tézményesített gátja, vitathatatlanul ez a demokratikus jogállami berendezkedés alapja. Ezeknek az ágaknak a hatáskör tekintetében intézményi, személyi vonatkozásban is el kell válnia egymástól. A törvényhozó hatalom törvényekkel korlátozza a bírói hatalmat és a végrehajtói hatalmat, a végrehajtó hatalom a törvényhozó hatalmat korlátozza esetleg a parlament felosztatásával, új választások kiírásának jogával, a bírói hatalom pedig ellenőrzi a törvényalkotás alkotmányosságát és ezen keresztül a törvényalkotókat. Ez a demokrácia fundamentuma. Önök sokszor hivatkoztak az utóbbi napokban arra, hogy az önkormányzati választás bizonyítja, hogy itt demokrácia van, hiszen az ellenzéki pártok megnyertek pár nagyvárost.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amíg önök ilyen javaslatokkal állnak elő és ilyen javaslatokat akarnak elfogadni, mint ez a közigazgatási bíróság, addig nem beszélhetnek arról, hogy itt teljes körű demokrácia van. Teljes mértékben szembement a hatalmi ágak elválasztásával ez a javaslat. A Fidesz ezekkel az elvekkel ment szembe a közigazgatási bíróságra vonatkozó javaslatával.

Hogy az átlagemberekhez is közelebb hozzam ezt a kérdést: a hatalmi ágak szétválasztása őket is védi attól, hogy a mindenkori kormány hatalmaskodjon felettük. Ilyen volt például, amikor a magánnyugdíjkat vették el, ilyen volt, amikor a kordedvezményes nyugdíjat vették el. Ha lett volna egy független Alkotmánybíróság, akkor ezeket valószínűleg nem sikerült volna ezektől az emberektől elvenni.

Az a legszomorúbb az egészben, hogy a Fidesz nem azért változtatott az álláspontján, és nem azért vont vissza a közigazgatási bíróságokat, mert az ellenzéki pártok számos alkalommal elmondták a parlamentben és a parlamenten kívül, és nem azért, mert az emberek többsége, akiket az ellenzéki pártok képviselnek, azt gondolta, hogy ez rossz irány, hanem azért, mert a Néppártban azt mondták, hogy ez már túl sok, ezt már nem szabad. Magyarán, maguknak fontosabb volt a Néppárt véleménye, mint a magyar képviselők, a magyar emberek véleménye. Gulyás Gergely nyilatkozta azt 2019 májusában egy kormányinfón, hogy azért van szükség a közigazgatási bíróságok visszavonására, mert egy olyan európai és nemzetközi vita keretében áll, ami a bírói függetlenséget kérdőjelezi meg. Ez a legelkeserítőbb az egészben. Arra kérem a fideszes képviselőket, hogy ha legközelebb egységesen, ilyen elánnal szólalnak fel az ellenzéki képviselők egy alaptörvény-módosítás ellen, akkor ennél komolyabban vegyék figyelembe a véleményünket.

A Párbeszéd annak érdekében nyújtotta be az Alaptörvény nyolcadik módosítását, hogy az Országgyűlés tiszta vizet öntsön a pohárba. Ha a fideszes képviselők valóban elálltak a független bíráskodás elleni támadástól, akkor módosító indítvány nélkül fogadják el a Ház előtt lévő módosítást, ugyanis ez nem szolgál mást, csak visszaállítja az Alaptörvény hetedik módosítását megelőző változatot. Arra kérem a tisztelt

telt Házat, hogy támogassa a javaslatunkat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem államtitkár urat, hogy a kormány nevében kíván-e most szólni. *(Dr. Völner Pál: Nem.)* Jelzi, hogy nem. Ebben az esetben, tisztelt Országgyűlés, vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként Herczeg Tamás képviselő urat, a Fidesz vezérszónokát hallgathatjuk. Parancsoljon!

HERCZEG TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy az előző javaslatcsomagnál se gondoltam úgy - ezt dr. Harangozó Tamás képviselőtársamnak is mondom -, hogy egy katasztrófa, egy kivédhetetlen sorscapás vagy eleve elrendelés volt az oka annak, hogy ezt a korábban említett jogszabályt vissza kell vonni, ugyanúgy természetesen most sem állítom ezt.

Az előttünk fekvő javaslat célja a nemzeti jogrendszer koherenciájának biztosítása érdekében az, hogy az önálló közigazgatási bírászkodás fel nem állítása jegyében módosuljanak az Alaptörvény rendelkezései. Magyarország Kormánya a közigazgatási bíróságokról szóló 2018. évi CXXX. törvény Országgyűlés általi elfogadásával úgy döntött, hogy helyre kívánja állítani a kommunista rezsím által 1949-ben megszüntetett önálló közigazgatási bírósági szervezetrendszer. A magyar jogtörténetben első alkalommal egyébként 1896-ban a XXVI. törvénycikk hívta életre a királyi közigazgatási bíróságot, amely megfelelő színvonalon töltötte be társadalmi funkcióját. Emellett szeretném megjegyezni, hogy az Európai Unió tagállamainak egy részében ma is vannak közigazgatási bíróságok.

Annak a jogszabálynak a történetével kapcsolatban, amiről most szó van, annyit talán érdemes elmondani, hogy az elmúlt évben megszületett a jogszabály, aztán valóban 2019 áprilisában egy módosításra került volna sor, ami a bírók függetlenségét erősítette volna meg. Aztán 2019. május végén hozott a kormány egy olyan döntést, amely szerint meghatározatlan ideig elhalasztotta volna a közigazgatási bírászkodás bevezetését. De mivel valóban folyamatosan a hazai szakmai és civil közélet, illetve az európai nemzetközi fórumok keresztüzében volt ez a csomag, ezért aztán úgy döntött a kormány - s erről néhány héttel ezelőtt már az Igazságügyi Minisztérium állásfoglalása is napvilágot látott -, hogy nem vezeti be a közigazgatási bíróságokat a kormányzat, tehát a jövőben is egységes bírósági szervezetrendszer marad Magyarországon.

A törvényhozó hatalom az Alaptörvény hetedik módosításával alkotmányi szintre emelte a közigazgatási bíróságok létjogosultságát. Most a Ház napirendjén fekvő javaslat a kormány szándékával is összhangban - ezt szeretném megjegyezni, mert fontos, hogy a kormány szándékával is összhangban -, valamint a

jogrendszer koherens voltának biztosítása céljából vissza kívánja állítani az Alaptörvény 25. cikkének normaszövegét a hetedik alaptörvény-módosítást megelőző állapotba, tehát úgy, ahogyan képviselőtársam az imént ezt megfogalmazta. Ezzel alkotmányi szinten is rögzítésre kerül az önálló közigazgatási bírászkodásról rendelkező részek hatályon kívül helyezése.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előbb elmondottakkal összefüggésben tehát a módosítás értelmében törlésre kerülnek az Alaptörvény normaszövegéből egyrészt az Országgyűlés feladatairól rendelkező 1. cikkben a közigazgatási felsőbbbíróság elnökének megválasztására vonatkozó, továbbá a köztársasági elnök feladatairól rendelkező 9. cikkben a közigazgatási felsőbbbíróság elnökének személyére vonatkozó javaslatátétel szövegrészek. A módosítás értelmében szintén törlésre kerül a 24. cikk (2) bekezdés e) pontjából az a rendelkezés, hogy a közigazgatási felsőbbbíróság elnöke jogosult a jogszabályok Alaptörvényvel való összhangjának vizsgálatát kezdeményezni az Alkotmánybíróságon. Ehhez kapcsolódón pedig értelemszerűen a 24. cikk (5) bekezdés b) pontja alapján a közigazgatási felsőbbbíróság elnöke részére nem fog fennállni az utólagos normakontroll indítvány benyújtásának a lehetősége. Az Alaptörvény 25. és 26. cikkeit is vissza kell állítani a hetedik módosítást megelőző állapotba, az egységes bírósági szervezetrendszer további fenntartása érdekében.

(20.00)

Továbbá a közigazgatási bíróságokra vonatkozó átmeneti rendelkezéseket is szükséges hatályon kívül helyezni, természetesen az előbb említett cél érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! A benyújtott javaslatban szereplő indokokra, illetve a képviselőtársam által mondottakra, az elhangzottakra tekintettel, a jogrend koherenciájának és a megfelelő alkotmányos keretek szem előtt tartásával a benyújtott javaslatot a Fidesz képviselőcsoportja támogatja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Gyüre Csaba képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hát, tényleg egy történelmi pillanat itt az elmúlt kilenc év távlatában, mert nem olyan sok példát tudnánk felhozni, ahol az ellenzéki képviselők javaslata vagy egy ellenzéki képviselőcsoport javaslata így menjen át az Igazságügyi bizottságban, aztán sürgősséggel bejőjön ide, a plenáris ülésre, és itt eddig még mindenki támogassa, sőt még netalán az is elő fog fordulni, hogy meg is szavazza majd a kétharmados többség ezt a törvényjavaslatot.

Egy kicsit meghökkent mindenki az Igazságügyi bizottságban, amikor ezt tárgyaltuk. De hogyan fordulhatott elő egy ilyen dolog? Hogyan fordulhatott elő ilyen dolog, mert valljuk be, hogy ez nem a rendeltetészerű magatartása a Fidesz-KDNP-frakciónak. (Közbeszólás a Jobbik soraiból: Üzemzavar.) Igen, üzemzavarra ad okot, ahogy itt képviselőtársam mondja. De az az igazság, hogy ebben semmiféle üzemzavar nincs. Azt gondolom, ez éppen kapóra jött a Fidesz-KDNP-nek, hogy azt a törvényjavaslatot, ami óriási gözzel, gőzhenger módjára lett itt becsatolva, és ezt védték folyamatosan, szinte vérüket áldozva a politika csatamezőjén, a korábbi igazságügyi miniszterünk és a fideszes képviselőtársak is védték, ez most, hogyan mondjam, kicsit ciki lenne, hogy ebből úgy kell kihátrálni, hogy önök lesznek majd azok, akik visszavonják ezt az önök által beterveztett módosítást.

(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Azt gondolom, jelen pillanatban politikailag kapóra jött önöknek ez az előterjesztés. Ezért is fogadták el. De egy kicsit menjünk bele abba a vitába, hogy mi is volt ez, mert számtalanszor lefutottuk már, de az előterjesztő részéről is sok okot hallottunk, hogy mik is voltak az előzmények, és mi volt az, ami idáig vezetett, és miért is vált önök számára kellemetlenné ez a tervezet.

Ha kiindulunk onnan, és én a viták során mindig el szoktam ezt mondani, hogy Handó Tünde, az OBH elnöke mondta el itt, a pulpituson annak idején, amikor az éves beszámolóját tartotta, olyan 2017 környékén, amikor kitért a bíróságok közigazgatási joggyakorlatára, hogy a közigazgatási eljárás európai szintű Magyarországon. Sőt, nemhogy európai szintű, hanem Európában az egyik legjobb. Akkor azt mondta el, hogy éppen a második helyen van, a következő évben pedig azt mondta, hogy az első helyen van a közigazgatási igazságszolgáltatás Magyarországon.

Önök ehhez hoztak egy teljesen új törvényt; nyilván, ami tökéletesen működik, Európában a legjobb, azt meg kell reformálni, nehogy már legyen valamilyen olyan terület, amiben olyan jók lennének, mint amilyenek a közigazgatási bíróságok. Hoztak egy olyan jogszabály-módosítást, ami számtalan, de számtalan helyen vértett, és önöknek a legfontosabb indokuk az volt, hogy ez a magyar nemzeti hagyományokon alapul. Hogy már a XIX. század végén ez mekkora magyar újítás volt, hogy bevezettük az önálló közigazgatási bíróságokat, hogy ez milyen jól működött Magyarországon, és 1896-ban igenis ez a törvény mennyire előremutató volt.

Hát, már akkor is rámutattam arra, hogy az akkori törvény sem volt előremutató egyáltalán. Az akkori kormány is egy menekülő útvonalnak találta ki a közigazgatási bíróságokat, azért, mert ugyanúgy, mint ahogy önök is, félnek a bíróságok függetlenségétől, félnek attól, hogy bizonyos ügyekben, amelyek a

kormány számára rendkívül fontosak, a bíróságok nem olyan ítéletet fognak hozni, ami önöknek kedvező, hanem olyat, ami a törvényeknek megfelelő. Önök ettől féltek. Ettől féltek, ahogy 1896-ban is az éppen akkori kormány is ettől félt, és egy olyan közigazgatási bírósági rendszert akart felépíteni, talált ki, amelyben az igazságügyi miniszter nevezte ki a közigazgatási bíróság bíráit, ő nevezte ki ennek vezetőit, és ő hívhatta vissza ezeket a vezetőket.

Annyiban még pozitívabb volt és előrébb mutató volt az 1896-os törvény, hogy akkor még azt mondta, hogy a tanácselnöknek mindenképpen korábbi ítélőbírónak kell lennie, aki ezeket a szakmai tapasztalatokat már megszerezte, nem pedig a közigazgatásból bevont szakember, aki soha az életében nem ítélkezett. Önöknél még ez sem volt meg, önöknél az első variáció az volt, hogy legalább 50 százalékban kívülről jövőeknek kell lenni. Aztán, amikor önök már látták azt, hogy ezzel nem lesz probléma, ezt nyugodtan ki lehet venni a törvényből, mert amikor körbement az országban az, hogy a jelenlegi közigazgatással foglalkozó bírók át akarnak-e jönni a közigazgatási bíróságra, kiderült, hogy a székhelyen lévők, ahol lesznek az új székhelyek, ott akarnak lenni, de már az 50-80 kilométerre levő bíróságokra nem nagyon akaróznak átmenni a bírák. Így nyugodtan be lehet majd emelni annyi közigazgatási szakembert, akit majd a miniszter fog kiválasztani, hogy azzal a többséget bőven megszerezzék a közigazgatási bíróságokon.

Azt mondom, nagyon súlyos probléma volt, nagyon súlyos visszalépés volt ezt a törvénytervezet, amit önök benyújtottak és el is fogadtak, amit minden ellenzéki párt ellenzett. Hogy miért volt ez visszalépés? Azért, ahogyan az előterjesztő, Kocsis Olivio is elmondta, mert a hatalmi ágak elválasztása, egy ösdemokratikus alapelve sérült súlyosan ebben a törvényben. Akkor, amikor a végrehajtói hatalom a bírói hatalom fölött befolyást szerez, méghozzá döntő befolyást szerez, és gyakorlatilag irányítani tudja. Önök azt mutatták az elmúlt kilenc évben, a Fidesz-KDNP-kormányok politikája nem szólt másról, mint arról, hogy Magyarországon mindent, ahol hatalom van, ott mindent bedaráljanak, és egyértelműen a kormány álláspontja érvényesüljön. Amit Orbán Viktor meghatároz, annak kell történnie minden szinten.

Önök kezdettől fogva megindították ezt a harcot a bíróság ellen is. Kezdődött a bírák kényszernyugdíjazásával, amiből önöknek ugyanúgy ki kellett hátrálni. Megmondta az Európai Unió, hogy ilyet nem lehet csinálni, és sorban vesztették el a pereket a strasbourgi bíróságon, ahol sok tíz milliós kártérítést kellett megfizetni a kényszernyugdíjazásba küldött bíráknak. Itt, amikor interpelláltam miniszter urat, elmondta, hogy milliárdos összegű volt az a kártérítés, amit ebből kifolyólag ki kellett fizetni. Na, de hát Orbán Viktor miniszterelnök úr ezt kitalálta, akkor azt végre kell hajtani akkor is, ha a demokrácia alapelveibe ütközik a dolog.

Ugyanúgy egy következő állomása volt ennek, a legutolsó állomása, akkor találjuk ki, hogy vegyünk ki

egy egész rendszert az egységes bírói rendszerből Magyarországon. Már ez is hihetetlen, hogy miért legyen két önálló rendszer. És az eredeti elképzelés az volt, hogy pótlékokban már legyen magasabb a fizetés, jobban becsüljük meg azokat a bírakat, nyilván nekik érje meg az, hogy itt dolgoznak, és féljenek attól, hogy ebből kikerülnek. Ebben a rendszerben is megvolt az, hogy az igazságügyi miniszternek megvolt a kinevezési jogköre, bárkinél, ha nem is indoklás nélkül, de indokolással, bárkinél, aki elő van terjesztve, megváltoztathatta volna az akaratot, és az általa megjelölt személyt nevezi ki bírónak a közigazgatási bíróságon, ugyanúgy bírósági vezetőknél is meg lett volna ez a lehetőség. És ugyanúgy voltak a belső önkormányzati rendszerek is felállítva, hogy a kormánynak mindenütt többségi befolyása lehessen, amit önök úgyis tagadni fognak, mert azt mondják, hogy nem így van, de ha kiszámoljuk, akkor látjuk, hogy így van, hogy ott is meg lett volna a többségük. És azzal, hogy bármelyik bíró visszahívható akkor, amikor az igazságügyi miniszter úgy látja, hogy azon a poszton túl sok bíró van, akkor nyilván ezt a bírót vissza lehet hívni, bármikor megszüntethetjük.

Mit látunk? Azt látjuk, hogy a miniszter, a mindenkori igazságügyi miniszter kezében van a bíróság, ő irányítja a bíróságokat, és ezzel körülbelül 150 évet léptünk vissza, Magyarország ezzel a törvénnyel a jogfejlődés terén körülbelül a XIX. század első felének jogfejlődésére lépett vissza. Tehát 150-180 évet léptünk vissza. Ez egy nagyon súlyos probléma volt.

Ezek után önök ezt keresztül akarták vinni, keresztül is vitték. Egy nagy probléma volt: lehetett látni, hogy az Európai Unió ezt semmilyen formában nem nézi el önöknek, azt, hogy az utolsó hatalmi ágat is kormánybefolyás alá akarják vonni. Itt volt a Velencei Bizottság, vizsgálta, önök azt mondták, hogy a Velencei Bizottság nem látott semmilyen problémát, mégis, a Velencei Bizottság hosszasan sorolta azokat a problémákat, amiket ez jelentett. De ugyanígy jelezték a magyarországi bírósági szervezetek is az ezzel kapcsolatos kifogásukat.

(20.10)

Sőt, még Handó Tünde és az OBH is egy körülbelül 15 oldalas bírálatot fogalmazott meg az önálló közigazgatási bíróságok felállításával szemben, és nem tudom, hány pontban szedte össze az érveit, hogy miért nem szabad ezt a rendszert felállítani. Nyilván utána hatalmi szóval Handó Tünde fejére is lett kopintva emiatt, aztán egy év múlva, amikor keresztülment ez a törvényjavaslat, már ő is más álláspontot képviselt, szembemelve a saját korábbi álláspontjával.

És úgy jutottunk el oda, hogy végül önök, a Fidesz, az európai porondon bizony bajba kerültek, mert sok tekintetben elkezdték vizsgálni Magyarország jogállamiságát, a 7. cikkely és egyebek alapján

ezek a vizsgálatok folytak. És önök, miután felfüggesztésre kerültek a Néppártban, az Európai Unióban - illetve önfelfüggesztésre, ahogy önök mondják -, belátták, hogy bizonyos esetben engedni kell.

Az egyik ilyen lépés volt az, hogy nagyon kapóra jött önöknek ez az üresedés az Alkotmánybíróságban, hogy Handó Tündét, akire rá lehetett fogni, hogy a bírói függetlenség megtépzésének a legfőbb eszköze az önök részéről, eltesszük az Alkotmánybíróságra, szépen lemond az OBH-elnöki tisztségéről, és akkor szépen nyugodtan ezt keresztülvisszük, hogy akkor már nem Handó Tünde van itt, és az új OBH-elnök majd biztosan el fogja mondani szépen az elveit, hogy semmiféle bíróifüggetlenség-tépzésről Magyarországon nem lehet szó, ilyen nem lesz. Önök ezt el fogják mondani nemzetközi téren, hogy lecsértük, már más van; itt majd megtörténik az alaptörvény-módosítás. Már ebből is visszakoztunk, és ezeknek a nemzetközi kényszerítő körülményeknek a hatására lépnek vissza.

Ennek az őszinte szándékában én az önök részéről semmilyen formában nem hiszek. Én azt gondolom, hogy az első bejelentést is, amikor önök megtették, hogy felfüggesztésre kerül a törvény hatályba lépése, és itt megszavaztuk, még akkor is annak a lehetőségét vizsgálták, hogy nemzetközi szinten milyen lehetőség van arra, hogy mégiscsak kijárjuk azt, hogy húzzuk az időt egy kicsit, hátha egy kicsit csillapodik a nemzetközi közvélemény nyomása a Fidesz-KDNP-re, az Orbán-kormányra, és akkor majd szépen mégiscsak keresztül fogják vinni ezt a lépést önök. Hát, úgy tűnik, hogy nem lehetett, ezért most már önök is beletörődtek e téren a vereségbe.

És ezért is jött önöknek kapóra, hogy na, akkor az önálló közigazgatási bíróságokat most már, ha ez a szándék, és tényleg nem tudják keresztülvinni, akkor töröljük az Alaptörvényből is, abból a gránitszilárd-ságú Alaptörvényből, amelyet már nyolcadízben fogunk itt módosítani. Sajnos - két mondatot azért még erről is mondanék - a legfőbb probléma az volt vele, hogy akkor, amikor elkezdtek ennek az Alaptörvénynek a vitáját annak idején, 2010-ben, majd folytattuk, és felállt ennek az előkészítésére egy eseti bizottság is, akkor önök azt a látszatot keltették, hogy ez konszenzusos alkotmány lesz, egy olyan, amit majd összehozunk. Mindenki örült és boldog volt, és hittünk abban, hogy lesz. De aztán a NER rendszere, a nemzeti együttműködés vagy nem együttműködés rendszere, hogy senkivel semmilyen formában együtt nem működök, ezt jelentette a NER-rendszer az önök részéről, ez azt jelentette, hogy hiába fogadtunk mi el egy alaptörvény-módosítást, hiába szavazgattunk mi annak idején arról a Delegációs teremben, pontról pontra, legalább száz pontról, hiába adott be a Jobbik is maga száz alaptörvény-módosítást, hiába adott be akár több százat a többi ellenzéki párt, önök abból - egyetlenegy szó híján - semmit nem fogadtak el, hanem már csak direkt is annak az ellenkezőjét.

Én nem tudom, hogy egy alaptörvény... Korábban éppen az Igazságügyi bizottság Spanyolországban

járt, ahol az ottani új alaptörvénynek, az alkotmány-nak az elfogadását tanulmányoztuk, Balsai István volt igazságügyi miniszter úr vezetésével. Ott is elmond-ták azt, hogy a legeslegfontosabb, és akkor lesz időt-álló egy alkotmány, hogyha az konszenzussal jön létre. Önök erre nem törekedtek. *(Nacsá Lőrinc: Senkinek nincs többsége...)*

Mi hittünk abban 2010-ben naivan, hogy az a jobboldali konzervatív keresztény eszme, amiről azt gondoltuk, hogy itt az Országgyűlésnek legalább a 80 százaléka képvisel, valahol meg fogja hozni azt a kon-szenzust, hogy el tudunk menni közösen egy irányba. Hát, önök ezt a sorompót lezárták, azt mondták, a NER azt jelenti, hogy senkivel semmit, ezt jelentette az önök részéről, és az Alaptörvény is erről szól.

Azért is van az a probléma, hogy már nyolcadszor módosítjuk az Alaptörvényt, és már sokkal többször kellett volna módosítani az Alaptörvényt. Ez csak az önök ellenállásán múlik, hiszen az ellenzéki pártok már számtalan javaslatot adtak, hogy miben kellene az Alaptörvényt módosítani, de amennyire nem fo-gadták el annak idején a módosító javaslatainkat az eredeti alaptörvényt szöveghez, ugyanúgy nem fogad-ták el folyamatosan. Ez most csak azért történik most is, és csak azért kivétel, mert ez jelen pillanatban nemzetközi szinten az önök érdekeit szolgálja.

Ezért támogatják, ezért került be, ezért lett sür-gösségi eljárással idehozva, és ez önöknek jól fog mu-tatni a kinti bizonyítványán. Én pedig örülök annak, hogy ezzel valahol az ország fog előrelépni. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Völner Pál ál-lamtitkár úr jelentkezett. Megadom önnek a szót.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi ál-lamtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képvi-selőtársaim! Tisztelt Ház! Nem kívántam hozzászólni, de néhány olyan megjegyzés elhangzott, amit szerin-tem jó, ha minél hamarabb helyre teszünk.

Először is, az előterjesztő részéről volt olyan megjegyzés, hogy sértette volna a hatalmi ágak füg-getlenségét, különállását ez a javaslat. Csak szeretnék rámutatni, hogy több európai államban működnek közigazgatási bíróságok, miniszteri igazgatás alatt vannak igazgatási szempontból ezek a bíróságok. Ha Ausztriát, Németországot, Csehországot nem tekint-jük jogállamnak, akkor persze lehet ezzel vitatkozni, de szerintem ne magyarazzunk bele olyanokat abba a törvényjavaslatba, amik egyébként nem is tárgyai a mai alaptörvény-módosítási javaslatnak, és a holnap-i nap folyamán tárgyaljuk annak a kialakuló részleteit, amik tulajdonképpen a felfüggesztés, illetve a hatály-balépés elhalasztása miatt voltak.

A bírói függetlenséggel kapcsolatban is elhang-zott Gyüre képviselőtársam részéről, hogy gyakorlati-lag egy alávétettségi helyzetbe kerültek volna azok a bírák, meg hogy külön bérezésük lett volna. *(Dr.*

Gyüre Csaba: Így van.) Szerepelt a törvényjavaslat-ban, hogy egységes bírói jogállás van, valamint a mi-niszternek semmiféle olyan jogköre nem lett volna, itt akár a visszahívás szó elhangzott, vagy nem tudom, ez sületlenség... - bocsánat. Tanult kollégámnak mon-dom, hogy tessék elolvasni *(Dr. Gyüre Csaba: Elol-vastam!)*, és jogászként mondja, de nincs leírva ez a szó benne *(Dr. Gyüre Csaba közbeszól.)*, az egységes bírói jogállás pedig szerepel benne. Ezért gyakorlati-lag nehéz úgy vitatkozni, hogyha nem arról vitatko-zunk, ami le volt írva. Elhangzott, hogy az OBH-t kri-tizálta - az nem ez a javaslat volt, az egy korábbi kon-cepciónak a megvitatása, tehát nem a munkabizottság által kidolgozott javaslat volt.

A Velencei Bizottság is elhangzott. A Velencei Bi-zottság legitimnek tekintette a miniszteri igazgatás formáját. Furcsa is lenne, mert akkor több európai ál-lamban gyakorlatilag azt lehetne mondani, hogy a mi-niszteri igazgatási forma nem a jogállamiság keretébe illeszkedő, amiben jelenleg mi akkor jól állnánk, a többiek pedig nagyon rosszul. Gyakorlatilag több pontosságot kérnék, és ha a tárgynál maradunk, ak-kor szerintem gyorsabban is haladnánk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormányzó pártok pad-soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most folytat-juk a felszólalásokat. Megadom a szót Nacsá Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezér-szónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja ré-széről: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisz-telt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Én magam is láttam az Igazságügyi bizottságban testközlemből képviselő-társam arcán a meglepettséget, amikor volt egy értel-mes javaslata, és átment a bizottságon. Ez így termé-szetes. *(Moraj és közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiból, köztük: Aha! Ez volt az első értelmes?)* Az, hogy máskor nincs ilyen értelmes javaslat, arról én nem tehetek, azt saját magával vagy a pártjával kell megvitatni.

Én a felszólalások alatt, főleg Gyüre képviselő úr felszólalása alatt végignéztem a Jobbik, az LMP, az MSZP és a Párbeszéd Facebook-oldalán az elkövetke-zendő eseményeket, és egyik helyen sem láttam, hogy aggódó tüntetést szerveznek különböző európai uniós országok nagykövetségei elé. Szépen megnéztem eze-ket a Facebook-oldalakat, és sehol nincs olyan ese-mény, hogy önök aggódó tüntetéseket szerveznének európai uniós országok nagykövetségei elé, hogy ná-luk működik közigazgatási bíraskodás, vagy náluk az igazságügyi miniszter nevezi ki egyébként a bírákat, és menti fel a bírákat. *(Közbeszólások a Jobbik pad-soraiból.)*

Számtalan helyen ez az európai gyakorlat, nálunk nem ez, és egyébként helyesnek gondolom, hogy ná-lunk nem ez, de számtalan európai országban így van, és önök ott nem aggódnak, nem kezdenek el tünteté-

seket tartani, szolidaritási molinókat feltartani az elnyomott osztrák, cseh, finn és német állampolgárok mellett, akiknek a bírói függetlenségi rendszere önök szerint a sárba van tiporva, hiszen ezt az analógiát használják. Megszoktuk önöktől a kettős mércét, de ha ezt az analógiát használják, akkor tessék ott is aggodni.

Gyüre képviselő úr többször elmondta már ezt a példát. Több ilyen vitát lefolytattunk, a közigazgatási bíróságok felállításának elhalasztásáról szóló vitát meg a felállításáról szóló vitát is.

(20.20)

Gyüre képviselő úr azt állítja, hogy ha valami olyanhoz visszanyúlunk, ami régen működött, és egy kommunista rezsím megszüntette, az visszaveti a jogrendszerünket 150 évvel. *(Dr. Gyüre Csaba: Senki nem mondta!)* Szerintem a konzervatív politika alapelve az, hogyha valami érték volt a múltban, és az jó volt, akkor azt megőrizzük. Megőrizzük. Ön szerint ez visszaveti 150 évvel a jogrendszerünket azért, mert valami a kommunista rezsím előtt működik. És tetszik tudni, képviselőtársaim, hogy mi volt benne az 1940-es évek végén, amikor a kommunista rezsím megszüntette a közigazgatási bíróságot, mi volt benne az indoklásban? Az volt benne, hogy mert az túl messze van a végrehajtó hatalom ráhatásától, ezért kell megszüntetni a közigazgatási bíróságokat. Ez volt benne a kommunisták által benyújtott törvényjavaslat indoklásában, és erre ön azt mondja, hogy ez visszavetne minket 150 évvel valahová a sötét középkorba, vagy nem tudom, önök mit gondolnak erről a világról.

Azt gondolom, amit elmondtam az elhalasztásról szóló vitánál is, hogy helyes akkor az elhalasztásról szóló döntés azért, mert a közigazgatási bíróság, persze köszönhetően félig az önök nemzetközi aknamunkájának is, olyan nemzetközi politikai keresztútba került, ami veszélyeztetné a bírói hivatalok független működését, a bíróságok független döntéshozatalát, és egy nemzetközi nyomásgyakorlásnak a színtere lenne a bíróság. Éppen ezért ez nem megengedhető, ezért döntött egyébként helyesen a kormány az elhalasztásról, most pedig azzal, hogy itt a koherencia kijavításra kerül *(Dr. Varga-Damm Andrea: A koherencia kijavításra kerül? Most komolyan?)*, ezzel... A koherenciát helyreállítjuk, helyreállítjuk a koherenciát - elnézést, képviselő asszony, viszonylag régóta vagyok itt, most már reggel óta -, tehát a koherenciát helyreállítjuk, ez egy helyes lépés, én azt gondolom.

És az is helyes, hogy amikor az igazságügyi miniszter asszony bejelentette ezt a döntést, akkor azt is elmondta, hogy a mostani törvénytervezet, ami itt van a Ház előtt, egy minimális átalakítás mellett világos keretet biztosít majd a közigazgatási bírásoknak, gyorsítja majd a jogorvoslatok lezárását, és kiszámíthatóbbá teszi a joggyakorlatot, amely törvényt még ebben az ülészakában, itt ősszel el fogunk fogadni. Én

azt gondolom, hogy ez egy helyes cél, de azért azt vissza kell utasítanom, hogy Gyüre képviselő úr azt mondja, hogy itt a teljes bírói rendszer a végrehajtó hatalom alá van rendelve, és a végrehajtó hatalom mozgatja és befolyásolja, és nem tudom, mi. *(Dr. Gyüre Csaba: Ezt szeretnétek!)* Lehet, hogy ha önök kormányra kerülnének, ez lenne a gyakorlat. Szerencsére ezt nem kellett megtapasztalnunk az eddigiekben; meglátjuk majd, mit hoz a következő időszak.

Szerintem ez a törvényjavaslat is annak a példája, hogy ha vannak érvek, ha van vita, akkor mi tudunk változtatni, mint ahogy most is, és egyébként Gyüre képviselő úr is hozott már példát, amikor egyébként a kormány meg tudta változtatni az álláspontját, vagy a parlamenti többség meg tudta hozni az álláspontját. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Már hallom, ahogy nemzetközi térben ezt fogjátok mondani.)* És szerintem főleg a spanyol példával példálózni, ahol a választáson kínkeservesen félévente választanak, mert senki nem tud tisztességes parlamenti többséget összehozni, és nyilvánvalóan a parlamenten kívüli pártok is szükségesek nagyjából az alkotmányozáshoz, mert egyszerűen nincsen semmiféle többség. Bennünket 2010-ben a választók alkotmányozó többséggel ruháztak föl, ezért nemcsak jogunk, hanem kötelességünk is volt egy új Alaptörvényt elfogadni, mert a választók ezzel hatalmazták föl bennünket, egyébként részben az önök mostani nagy barátjának, Gyurcsány Ferencnek a tevékenysége nyomán ezzel hatalmazták föl bennünket a választók. Azzal vádolni bennünket, hogy ez a felhatalmazásunk nem volt meg, az nyilvánvalóan politikailag is egy hangulatkelés, de az igazságtól nagyon-nagyon messze áll.

Úgyhogy én láttam képviselőtársam arcán a meglepődést, de én örülök neki, és nyilvánvalóan a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan, és remélem, a többi frakcióhoz is hasonlóan mi támogatjuk ezt a törvényjavaslatot.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hát, lehet természetesen hosszan és kimerítően érvelni amellel, hogy ez a javaslat milyen körülmények között került a parlament elé, és a kronológiai részt szerintem olyan szépen összeszedte az előterjesztői expozéjában képviselőtársam és jobbkos képviselőtársam is, de egyvalamiben nem értek egyet. Önök azt mondják, hogy kapóra jött a Fidesznek politikailag ez a javaslat, ennél szerintem egyszerűbb a helyzet. Tehát a helyzet szerintem az, hogy egyszerűen nem vették észre, hogy ezt a törvényjavaslatot be kell nyújtani. És ne mosolyogjon képviselőtársam, az a helyzet, hogy kettőszáz államtitkár közül egy nem vette észre, hogy az Alaptörvényt, ha már elhalasztják,

és ha már decemberig halasztották el, akkor talán módosítani kéne. Ezért aztán sebtében kapkodva a Fidesz-frakció vezetője személyesen, meg mindenki más a bizottsági ülésen interjúvolta az ellenzéki képviselőket is, hogy gyorsan, sürgősséggel elfogadjuk-e ezt a javaslatot, mert december 31-ig bizony ezt el kéne. Szerintem ez döbbenet.

Az, hogy most ön mit mond politikailag, hogy volt egy jó javaslata az ellenzéknek, ez egy... - szerintem tükörbe kell nézni, és ez a dolog elrendeződik.

Szerintem ez sokkal súlyosabb. Idén nyáron elmondtuk itt a parlamentben, hogy nagyon nehéz szívvel szavazzuk meg azt a törvényt, ami elhalasztja a közigazgatási bíróságok bevezetését, mert, és akkor is itt elmondtuk, egyébként az Alaptörvénybe önök beleírták, hogy ilyen van, tehát minden, ezzel ellentétes alacsonyabb rendű jogszabály alkotmányellenes helyzetet eredményez. De akkor azt mondták, hogy ideiglenesen halasztják csak el. Teljesen világos volt, hogy miután bejelentették, hogy véglegesen letesznek a közigazgatási bíróságok felállításáról, azt az Alaptörvényből ki kell venni - hát, a világ szégyene, hogy egy alkotmányban olyan szabály van, amire maga a kormány meg a parlamenti többség is kimondja, hogy olyan nem lesz! Gondoljon már bele, képviselőtársam, az van beleírva, hogy ilyen van, oszt' nincs! És még csak nem is lesz. És erre ellenzéki képviselők ezt úgy..., hát, nem is tudom, mikor nyújtottátok be, november végén, közepén, nem tudom, de talán valamit kéne már csinálni. A kormány miért nem nyújtotta be ezt a javaslatot egy időben azzal, államtitkár úr, amikor a kormány híres képviselői bejelentették, hogy végleg lemondanak erről a pontról?

Egyébként meg szerintem teljesen mindegy is, nyilván nagy örömmel mindenki meg fogja szavazni, és nem fognak felállni a közigazgatási bíróságok. Ettől függetlenül a helyzet továbbra is az, hogy Orbán Viktor kiadta a parancsot, hogy a független bírásokozást a kormánynak maga alá kell gyűrtie. Nem tűri ez az ember, hogy tőle függetlenül ebben az országban bárki döntést hozzon. *(Nacs Lőrinc: A paranoia betegség!)* Látom államtitkár úr fejét... *(Derűltég az ellenzék soraiban.)* De az Igazságügyi Minisztérium elmúlt kilencéves tevékenysége nem predestinálja önt arra, hogy ezt az állításomat kétségbe vonja. Tehát nemcsak a kormányon belül nem tűri miniszterelnök úr, hogy bárki más döntést hozzon rajta kívül, hanem a társadalomban sem és a hatalmi ágak közül sem.

A holnap reggel tárgyalandó törvény ennek egy egyébként szégyenteljes, gyalázatos megnyilvánulása. Hogy önök most akkor azt gondolják jó fideszes módra - ugye, Orbán Viktorról tudjuk, hogy majd a jogászok elrendezik, oszt' jó napot -, hogy ha ez a közigbíróság itt fennakadt mindenkinek a torkán, akkor csináljuk ilyen bindzsisen, „majd okosba' megoldjuk”. Okosba' megoldották, hogy fideszes pártkatonákkal telerakták az Alkotmánybíróságot, holnap okosba' megoldják, hogy az alkotmánybíróból egyből a Kúria tanácselnöke lehessen, akkor is, ha egyébként még csak bíró sem lehetne! És közben ugyanebben a

törvényjavaslatban elő fogják írni, hogy a Kúriának a jogegységi döntése szó szerint kötelező lesz minden ítélkező bíróra, aki, ha nem úgy dönt, akkor személyesen fog felelni ezért, és egyébként jól emlékszem, fizetésmegvonás vagy valamilyen más büntetés is járhat neki ezért. A kör bezárult: más megoldást választottak arra, hogy megtörjék a bíróságok függetlenségét.

Azt a megoldást választották, ami egyébként Handó Tünde küldetése volt, de csak igazgatási ágon tudott belekontárkodni - most majd a Kúria jogegységi döntéseivel és akár alkotmánybírók, akár mások oda kinevezésével meg fogják oldani azt a mintát, amivel a magyar ügyészséget kézzel vezérlik Polt Péter kinevezése óta -, hogy elfoglalják a tetejét az intézménynek, és olyan függelmi viszonyokat alakítanak ki és olyan szabályokat, hogy gyakorlatilag hierarchikus módon a vezető bármit megtessen az alárendelt szervekkel, ami a bíróságoknál soha nem volt divat, és egyetlenegy demokráciában sem divat. Igazgatási oldalon sem sok helyen, de aztán ítélkezési oldalon sehol.

Úgyhogy ne papoljanak itt nekem, legyenek kedvesek, arról a világbéke-jelenségről, hogy most rájöttek, hogy van egy jó ellenzéki javaslat! Meg arról se, hogy belátták, hogy amit eddig csináltak, az nem feltétlenül volt jó. Az a helyzet, hogy a nemzetközi nyomás hatására, jó öreg fideszes szokás szerint át akarnak verni mindenkit, hülyének néznek mindenkit, és akkor is azt fogják csinálni, amit maguk akarnak, és akkor is legázolnak mindenkit, aki egyébként még maguktól függetlenül ebben az országban bármilyen döntést meghozhat.

(20.30)

Persze, ez a holnap reggeli törvény tartalmi része, de ehhez szorosan kapcsolódik, mert ennek a törvénynek a következménye egyébként.

Természetesen a remek javaslatot meg fogjuk szavazni, egyébként pedig továbbra is azt gondolom, hogy szégyelljük magukat. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Arató Gergelynek, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A képviselő asszony elvárásával szemben rendkívül visszafogott leszek *(Derűltég az ellenzék soraiban.)*, és egyrészt ellenállok annak a készletetésnek is, hogy történelmi távlatokba meredve elmondjam azt, hogy ezt mindannyian megmondtuk itt mi is, meg mindenki, aki ért hozzá, és ennek ellenére önök itt erőlködtek ezen a dolgon, nem lehetett elmagyarázni önöknek azt, hogy ez nem működik, nem európai, nem jogszerű és nem jó, ennek ellenére próbálkoztak velem, érvelhetett itt bárki bármivel.

És annak is ellenállok, hogy elmondjam a holnapi beszédemet még ma (*Derűtség az ellenzék soraiban.*), mert - szemben Harangozó képviselő úrral - szeretnék hagyni holnapra is izgalmakat. (*Derűtség az ellenzék soraiban. - Dr. Harangozó Tamás közbeszól.*) Ja, értem!

Így aztán engedjek meg, hogy azt mondjam, hogy örvendetes az, hogy véglegesen lettek a közigazgatási bíróságoknak arról a fajta elképzeléséről, amit korábban beterjesztettek, és amit átverték erőnek erejével, mindenfajta szakmai ellenérvet és józan ész megcsúfolva; szerintem ez egy jó hír, ennek együtt örülhetünk, ezt támogattuk. Én nem kutatnám azt, hogy miért várták meg azt, amíg ez valamelyik ellenzéki képviselőnek eszébe jutott, lehet, hogy úgy van, ahogy Harangozó képviselő úr gondolja, csak elnézték, lehet, hogy úgy van, hogy miután bejelentették, hogy visszavonták, már kínos lett volna vállalni azt a partnereik, a nemzetközi partnereik előtt, hogy egy ilyen javaslatot a parlament elé sem engednek - majd az államtitkár úr, ha már az expozéban nem tette, lehet, hogy utólag elárulja nekünk a megfejtést. (*Dr. Völner Pál Kocsis-Cake Olivióra mutatva: Nem én vagyok az előterjesztő!*) Bocsnát, nem expozéban, hanem a kormányzati hozzászólásban nem említette; majd remélhetőleg elárulja nekünk ezt a megfejtést.

A lényeg az, hogy ez egy örvendetes fejlemény, és megnyitja vagy megnyitná a lehetőséget az előtt, hogy érdemi szakmai vita folyjon egyébként a közigazgatási bíraskodás hatékony, hasznos és leginkább a bíróság függetlenségét garantáló módjáról. Merthogy egyébként melleleg - csöndben mondom - sosem mondta az ellenzékbeli egyikünk sem azt, hogy önmagában a közigazgatási bíraskodás külön ágként való megjelenése ellen vagyunk. (*Dr. Völner Pál: Na! - Nacsá Lőrinc közbeszól.*) Mindannyian azt mondtuk el, hogy olyan módon, úgy, ahogy ezt önök akarják, na, úgy elfogadhatatlan és elképzelhetetlen. (*Nacsá Lőrinc közbeszól.*)

Ha már Nacsá képviselő úr ekkora izgalomba jött (*Derűtség az ellenzék soraiban.*), akkor neki szerényen azt jelezném csak, hogy, tisztelt képviselő úr, egy jogrendszer, az nem egy intézményből áll. (*Nacsá Lőrinc: Így van!*) Önök mindig mindenre találnak valami csodálatos példát, nyugodjon meg, amikor az önök haverjai más módon a lengyel igazságszolgáltatást akarják a hatalmuk alá hajtani, akkor ugyanúgy tiltakozunk az ellen is. Szeretném elmondani önnek, hogy az sem tetszik, és még valószínűleg tudnánk példákat sorolni, de az kicsit hosszú vitát eredményezne.

Tehát összefoglalva: ezt a javaslatot örömmel támogatjuk, örülünk annak, hogy önök legalább nyilvánvaló alkotmányos zavart nem kívánnak létrehozni. Annak nem örülünk, hogy semmit nem tanultak ebből a történetből, de erről majd többet holnap. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Igazán nem akarom az időt húzni, csak van néhány olyan dolog, amit illik azért - a legdurvábbakat - kijavítani. Itt fizetésmegvonásról beszélt a képviselőtársunk, de szeretnék mindenkit megnyugtatni, olvassák el a tervezetet, szó nincs benne ilyesmiről.

A jogegységi döntések a bíróságokra kötelezőkre, amelyeket a bírák hoznak, tehát nem a kormányzat, nem a parlament, senki nem kötelezi őket semmire. Éppenséggel pont a saját munkájuknak a segítése érdekében került be ez a könnyebb megfogalmazás, hogy gyakorlatilag ne csak esetenként kerüljön rá sor, hanem folyamatosan az egész joggyakorlatot, jogalkalmazást elemezve a Kúria be tudjon tölteni egy ilyen irányító szerepet.

Arra részére a dolognak pedig, ami szintén elhangzott kérdésként - bár kicsit így elébe mentünk a holnap tárgyalandóknak -, hogy miért nem nyújtotta be a kormányzat, egy nagyon egyszerű magyarázatot tudnék egyébként mondani. Hamarabb nyújtotta be a Párbeszéd a maga törvényjavaslatát, mint ahogy az egyfokú járásbíróságokról szóló törvénynek a benyújtása történt, amelyhez kapcsolódóan megtörténhetett volna. Természetesen választhattuk volna azt a megoldást is, hogy leszavazzuk azt a beadványt, amelyet a Párbeszéd nyújtott be. Ez egy remek alkalom, hogy párbeszédet folytassunk (*Derűtség.*), és mondjuk, ne a paranoia érvényesüljön. Úgy látszik, Harangozó képviselőtársam is olvasta az egyik megnyilatkozást, amelyben szerepelt, hogy negyven fölött a paranoia az életöszön jele. (*Derűtség.*) Megnéztem éppen az interneten, betöltötte már a képviselő úr a negyvenet (*Dr. Harangozó Tamás közbeszól. - Derűtség.*), talán ezért van ez a vehemens hang. Köszönöm a figyelmet. (*Dr. Harangozó Tamás közbeszól. - Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Kocsis-Cake Oliviónak, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezérszónokának.

KOCSIS-CAKE OLIVIO, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nem kívánok továbbit hozzáfűzni a mondandóhoz, majd a zárszóban reagálok, ahogy a kormánypártiak szokták (*Derűtség az ellenzék soraiban.*), a reakciókra, hiszen a Párbeszéd-frakció álláspontja megegyezik az előterjesztő álláspontjával. Köszönöm szépen. (*Derűtség az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalásoknak a végére értünk.

Most normál időkeretben megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor megtudtam ma este itt ezt a remek

dolgot, mert másik bizottsági ülésen voltam, és nem az igazságügyin, akkor bennem, a fejemben abban a pillanatban megjelent ez a párbeszéd, ami ezt a Párbeszéd által benyújtott *(Nacsa Lőrinc: Gyüre Csaba!)* javaslatot követte; meglátta valaki, akinek meg kell látnia, és feltették a kérdést: hogy tudjuk ezt a saját hasznunkra fordítani? Mert hát valóban, elfelejtkeztünk róla, hogy az Alaptörvény szerint 2020. január 1-jén meg kéne hogy kezdődjön ezen bírósági rendszer működése, és hát annyira terheljük a törvényhozást hetente 34 törvényjavaslattal, hogy nem fért el közte ez az egyszerű dolog, hogy az Alaptörvényből ki kéne venni azt, hogy január 1-jén neki működnie kellene.

Aztán megszólalt a fideszes csengő, és az első válasz: figyeljetelek, hát szívességet tudunk tenni Karácsony Gergelynek, mert ugye, mi most eléggé ellentétes oldalon vagyunk, és hát meg tudjuk mutatni, hogy neki van itt egy ellenzéki pártja ebben a parlamentben, és milyen gálánsak vagyunk vele, hogy egyébként kilenc év alatt ez az első ellenzéki javaslat, amit engedünk tárgysorozatba venni *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)*, sőt még azt is megengedjük, hogy sürgősséggel tárgyalják, pedig még decemberben is hozhatnánk erről döntést, merthogy január 1-je előtt bármikor meg lehet ezt szavazni, még december 31-én is. Hát, azt fogjuk mondani, hogy nem is vagyunk mi annyira ellenségesek Karácsony Gergellyel és pártjával.

Aztán a következő, megszólal Varga Judit igazságügy-miniszter: hát, én ezt úgy el tudom adni a nemzetközi térben, amikor a demokráciadeficitet vizsgálják! Hogy mi nem vagyunk demokratikus jogállam? Hogy mi nem engedünk az ellenzéknek semmit? Hogy mi csak rá akarunk kényszeríteni a társadalomra mindent? Hát, nézzék meg, beadta ezt a kezdeményezést egy ellenzéki párt, és mi azonnal támogattuk! És azt tudja mondani a kötelességsgézi eljárásnál meg a demokrácia állapotát vizsgáló bizottság előtt az igazságügy-miniszterünk - merthogy ugye, ő most az európai ügyek gondozója is -, hogy, hát, gyerekek, tessék, nézzétek meg, mi pont ebben a kérdésben, amiben fél Európa összefogott ellenünk, és följelentettek minket az atyaúristennél is, látjátok, nekünk még csak be sem kellett nyújtani, az ellenzéki párt benyújtotta, és mi ezt soron kívül jóváhagytuk, tárgyalni engedjük! Nézzétek meg, hát Magyarországon nem működik a demokrácia?! Hát, hogy meri ezt valaki is kétségbe vonni?

Az tehát a helyzet, hogy egy csapásra legalább öt legyet ütnek le, és cinikusan azt mondja az államtitkár, hogy egyszerűen előbb nyújtotta be, mint azt a másikat. De, bocsánat, abban a másikban nincsen ilyen jogszabályi javaslat, hogy az Alaptörvényt vizsgálja! *(Dr. Völner Pál: Ahhoz kapcsolódik!)* Hát, már bocsánatot kérek, ennek a kettőnek az égarda világban semmi köze egymáshoz! Történelmi pillanatot élünk át ezekkel a dolgokkal.

Én egyet tudok mondani: az a frakció, amely az SMA-s betegeknél az alapképzését, teljes körű támogatását nem tudom, hányszor szavazza le ebben a parlamentben, piti, önös érdekeinek megfelelően fogja,

és egy ellenzéki javaslatot átereszt, és azt mondja Nacsa képviselőtársam: koherenciaütközést küszöböl ki. *(Derűltég a Jobbik soraiban.)*

(20.40)

Az azt jelenti, Nacsa képviselőtársam, hogy ha ön azt mondja, hogy a koherenciaütközést küszöböli ki *(Nacsa Lőrinc: Ki is javítottam!)*, hogy maga az alaptörvény-módosítás volt a koherenciazavar. Ön ezt mondja!

Az más kérdés, hogy ezt nem érti, mert nem jogász. Ha koherenciakérdést hoz ide, akkor az azt jelenti, hogy az, amivel ön meg akarja oldani, annak az alapja egy koherenciazavar. Hát, azt mondta most Nacsa képviselőtársunk pár perccel ezelőtt, hogy a közigazgatási bíróság létrehozatala és ennek érdekében az Alaptörvény módosítása volt maga a koherenciazavar.

Egyébként igen. Egyébként igen, az tényleg maga a koherenciazavar volt, így van. Küzdöttünk is ellene, hogy ez ne menjen át, küzdött fél Európa, hogy a közigazgatási bírászkodás ilyen formában, hangsúlyozom, ebben a formában, mert nem a közigazgatási bírászkodással van probléma, hanem ezzel a formával, valóban, tényleg maga volt a koherenciazavar. Úgyhogy rendkívül meg vagyok nyugodva.

Minden egyes alkalommal, amikor nagyon fontos életviszonyokat, széles társadalmi rétegeket érintő javaslatainkat, amiről csak azt szeretnénk, hogy legalább tárgysorozatba vegyünk, legalább beszéljünk róla, nem fogják megszavazni, minden alkalommal azt fogom mondani, a piti üzleteiket megszavazzák és a társadalom széles rétegeit érintő kérdéseket meg nem, csak azért, hogy azt mondhassák Európában, hogy lám-lám, itt működik a demokrácia. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ami a közigazgatási bíróságokkal történt az elmúlt hónapokban, az, mondhatjuk, hogy a Fidesz kormányzásának a tökéletes lenyomata. Az ötlet ugyanis alapvetően nem volt ördögtől való, azt ugyanis nehéz vitatni, hogy a rendszer ma nem működik tökéletesen, és alapvetően reformra szorulna.

A probléma viszont az, hogy a Fidesz célja nem az volt, hogy hatékonyan és törvényesen működjön a közigazgatási rendszer, hanem hogy bedarálják a bíróságokat, és bosszút álljanak a Kúrián, amiért az szembe merne menni a nemzeti együttműködés rendszerével, és többször a törvény betűjét és nem pedig a politikai akaratot nézte. Ez nem reform volt, a célja egy pillanatig sem az volt, hogy Magyarország jobban működjön vagy igazságosabb legyen, a célja csupán

annyi volt, hogy a NER hatalma tovább terjeszkedjen, és erőt demonstráljon a lázadó bírakkal szemben. Végül pedig magát buktatta le a Fidesz azzal, hogy az önkormányzati választás után visszavonták az egész javaslatot, elismerték, hogy ez nem reform, hanem csupán a NER-nek a terjeszkedése.

Ha a kormánypárti képviselők hittek volna abban, hogy ez a magyar emberek érdekét szolgálja, akkor egy ilyen vereség után nyilvánvalóan nem visszavonták volna, hanem felgyorsították volna a törvénynek az elfogadását. A valóságban olyan sebességgel hátráltak ki a javaslat mögül, hogy még azt sem vették észre, hogy ez a gránitszilárdságú Alaptörvényben is benne maradt.

Az LMP frakciója természetesen támogatja, hogy kerüljön ki az Alaptörvényből a közigazgatási bíróságok létrehozását lehetővé tévő rész. Azt várjuk, hogy a kormány is támogassa ezt a javaslatot, és ezzel bizonyítsák, hogy nem csupán a vereség utáni zavarukban mondták be a javaslatnak a visszavonását, hanem ezt komolyan is gondolták.

Az világosan látszik, hogy abban a formában nem akarják már megvalósítani a közigazgatási bíróságokat, lényegében az elkülönült, önálló közigazgatási bíróságot leveszik a napirendről. Viszont ki kell emelni a holnapi vitát és azt a törvényjavaslatot, ami a holnapi napon itt szerepel a Ház előtt, hogy lényegében a járásbíróságokról szóló törvénnyel eljárási szempontból próbálják azért a módszert visszacsempészni, és próbálják megoldani azt az eredeti célt, amiről itt több képviselőtársam már beszélt, úgyhogy én nem szeretnék bővebben belemenni, hogy lényegében bedarálják a bíróságokat.

Én reményemet fejezem ki, hogy ez ugyanannyira nem fog sikerülni, mint ahogy ez az eredeti javaslatuk. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Megadom a szót az államtitkár úrnak. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Na, most megkapod a magadét!)*

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Csak két pontosítást szeretnék tenni. Az egyik, hogy az alaptörvény-módosítást nem lehet más törvénnyel egy csomagban benyújtani, ezt talán a képviselő asszony is tudja. *(Dr. Varga-Damm Andrea: De, még egyben!)* Tehát egy másikkal tudtuk volna benyújtani. Itt utaltam arra, hogy ennek a csomagnak a számát megelőzte a Párbeszéd által benyújtott csomag, tehát igazából nem lett volna elegáns, ha ahelyett benyújtottunk volna, mert nyilvánvalóan akkor az lett volna, hogy az nem jó, amit az ellenzék nyújt be.

Nagyon furcsák önök, mert hogyha befogadunk egy ellenzéki kezdeményezést, akkor az a baj *(Dr. Varga-Damm Andrea: Nana, nana!)*, ha nem fogadjuk be, akkor pedig az a baj. Tehát akkor gyakorlatilag ezek szerint visszkapjuk azt a kezdeményezést, hogy nem tartanak igényt ilyenfajta gesztusokra a jövőben.

(Taps a kormánypárti padsorokból. - Dr. Varga-Damm Andrea: De! Azt mondtam, hogy most innentől kezdve ez lesz!) Tehát akkor a parlamenti többség ne fogadjon be a továbbiakban ellenzéki javaslatot. Nagyon sajnálom, hogy ez a konszenzus alakult ki a szemben lévő frakciók között.

A másik része a dolognak, hogy az Alaptörvény-nél elhangzott, hogy ez egy égetően és sürgetően azonnali feladat volt. Tessék figyelmesen elolvasni: a felsőbbbíróságok felállítására nincs időpont kitűzve az Alaptörvényben, tehát valóban, ezzel a csomaggal együtt be lehetett volna nyújtani a kormányzat részéről is a módosítást. De ugyanakkor ha az elmaradt volna, semmiféle december 31-ei határidő vagy semmi más Damoklész kardjaként nem függött volna a magyar jogrendszer felett, és nem lett volna koherenciázavar, hogyha ez nem történik meg.

Sajnálom, hogy eddig ez a hangulat alakult ki ezen kezdeményezés befogadásával kapcsolatban. Remélem, az elkövetkezendőkben itt a vita során vagy akár a bizottsági munka során nagyobb konszenzusra tudunk majd szert tenni. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány dologra szeretnék reagálni, ami itt elhangzott akár az én felszólalásommal, akár más felszólalással kapcsolatban.

Azt már megkaptam a korábbi vitában, hogy én ne hivatkozzam a szocializmus idején íródott tankönyvekre, mert ott olyan emberek írták a tankönyveket, akik a kommunista eszmék és a szocialista eszmék hatása alatt nem tudtak reálisan gondolkodni, és nem reális véleményt fogalmaztak meg a régi közigazgatási bíróságról.

Idézném a tankönyv szövegét, ez az 1886. évi XXVI. törvényről írja: a közigazgatási bíróságokat elválasztotta a bírósági rendszertől, de a kormány saját felügyelete alatt központosította, és a közigazgatási bíróságot a kinevezéseken, előléptetéseken keresztül függő helyzetben tartotta. Na, erre mondták önök, hogy persze, ez a szocialista ideológia, s a többi, ezt hagyjuk figyelmen kívül.

De elővettem Trócsányi miniszter úrnak az akkori exozéját, amit itt elmondott. Többek között több mindenről is beszélt, például azt mondta, ami szerintem egy rendkívül cinikus nyilatkozat volt, hogy az új közigazgatási bírósági rendszer jobban megtestesíti a végrehajtó hatalom önkorlátozását, és hatékonyabb ellenőrzést biztosít a közigazgatási döntések felett. Hát, éppen az ellenkezőjéről szólt ez a törvénytervezet.

De önmaga is hivatkozott jogtörténészekre az exozéjában, többek között Szabó József jogtörténészt emelte ki. Én elővettem, hogy Szabó József mit ír erről az 1886. évi XXVI. törvényről, és idézem Szabó Józsefet, akire Trócsányi miniszter úr is hivatkozott. Azt

mondja, hogy az 1886. évi XXVI. törvénycikkben a hatékony közigazgatási jogvédelem hiányaért a történelmi felelősség a korabeli politikai elitet terheli.

Mi van ebben? Egyértelműen az, hogy nem volt meg a hatékony közigazgatási jogvédelem, és a korabeli politikai elitet terheli, mert akkor is a maguk javára akarták gyakorolni a hatalmat, és a bírói függetlenséget akarták a befolyásuk alá vonni.

Nacsa képviselőtársam azzal vádol engem, hogy ami régi és magyar és benne van a régi magyar történelemben vagy jogtörténelemben, én azt azért akarom eltörölni, mert én azt réginak tartom, és attól még, hogy jó, én azt rossznak tartom? Erről szó sincs, én ezt soha nem mondtam, egyetlenegy mondatomban sem állítottam ilyesmit, hogy bármit, ami régi hagyomány és érték, azt mi nem becsülnénk. Ha valaki becsüli a régi hagyományokat és értékeket, én azt gondolom, hogy az itt leginkább a Jobbik-frakció az, és semmivel nem vádolható, hogy mi ebben bármiben támadtuk volna.

Mi azt támadjuk, amikor valóban annak a jogszabálynak a mondanivalója egyrészt nem XXI. századi, hanem XIX. századi, annak is az első fele, másrészt olyan hatalmi érdeket képvisel az a jogszabály, amely a XXI. század demokráciájában elfogadhatatlan, és nem magyar nemzeti érdeket szolgál, hanem kizárólag kormányzati érdeket szolgál.

(20.50)

Államtitkár úr sületlenségnek nevezte, amiket én itt állítottam a közigazgatási bíróságokkal kapcsolatban a miniszter jogköreiről. Hát, én elővettem a törvényt, és ha nem is azt mondja, hogy visszahívja, de azt mondja a törvény szövege - a 61. § (4) bekezdését idézem -, hogy a miniszter a személyi ügyekkel kapcsolatos feladatkörében - igaz, hogy a közigazgatási felsőbíróság elnökének javaslatára - dönt arról, hogy a bíróság hatáskörének vagy illetékességi területének csökkenése olyan mértékű-e, hogy ott a bíró további foglalkoztatása nem lehetséges. Tehát a miniszter dönthet arról - jó, vannak korlátok -, hogy a bíró további foglalkoztatása nem lehetséges, és ez benne van a jogszabályban, de áthelyezheti nyugodtan máshova, bárhova, megvan arra a joga. Ezáltal a személyi kérdésekben olyan döntési jogköre van, amivel bőven lehet félelmet kelteni a bíróban, lehet őt befolyásolni, nem beszélve a kiosztási rendszerről, és a többi, és a többi, amivel - állítom - bizony sok probléma lett volna.

Azán Nacsa képviselőtársam beszélt arról, hogy mi kétségbe vonjuk azt, hogy lett volna a Fidesz-KDNP-nek 2010-ben alkotmányozási felhatalmazása. Soha nem mondtuk azt, hogy nincsen. Még azt sem mondtuk, hogy ne legyen új alkotmány. Egyedül a Jobbik Magyarországért Mozgalom programjában szerepelt, a 2010-es programjában az, hogy Magyarországon új alkotmányra van szükség. Egyedül a mi programunkban szerepelt, és mi voltunk azok, akik

nem zsákbamacskát árultunk, hanem előre megmondtuk a választóknak, hogy ha nekünk adnak felhatalmazást, tőlünk mit várhatnak. Mi elmondtuk, hogy új alaptörvényt szeretnénk, és itt egyezett a Fidesz, a KDNP és a Jobbik véleménye; a többiben már nem egyezett, mert nem tudtunk konszenzusra jutni semmiben.

De azért még egy dologra felhívnam a figyelmét Nacsa Lőrinc képviselőtársamnak, aki azt mondja, hogy nekik nagyon megvolt ez az alkotmányos felhatalmazásuk. Jogilag gyakorlatilag nem volt meg egyébiránt, mert az akkori alkotmány azt mondta, hogy új alkotmány elfogadásához, illetve a koncepciójának az elfogadásához négyötödös parlamenti többségre van szükség. Úgy nevezték a miniszterelnököt, aki ezt belerakta az alkotmányba, hogy Horn Gyula, mégpedig akkor, amikor az MSZP-nek és az SZDSZ-nek együtt megvolt a kétharmada, és abban az alkotmányos rendben azt mondta Horn Gyula, és azzal volt indokolva a törvényjavaslat, hogy most, hogy megvan a kétharmados többsége a parlamentben, nem lenne sportszerű, ha az ellenzéki pártok kizárásával változtatnánk meg az alkotmányt.

Ez nagyon érdekes, hogy majd ezután önök becsatoltak egy, az alkotmánybíróságokról szóló (*sic!*) törvénymódosítást, amelynek a zárórendekezéseibe belecsempészték egyetlenegy kis mondatot, amelyben azt mondták, hogy jelen törvény hatálybalépésével egyidejűleg az alkotmány 24. § (5) bekezdése hatályon kívül helyezésre kerül. Akkor úgy az ember nem értette, hogy biztos az Alkotmánybíróságra vonatkozó valami van benne, majd figyelmesebb olvasás után kiderült, hogy önök becsempészték, hogy a négyötödöt a parlament kétharmaddal szüntesse meg, hogy legyen az alkotmányozási felhatalmazása a Jobbik nélkül is, vagy bármelyik más ellenzéki párt nélkül is a Fidesznek.

Ez így volt. Önök csempészték bele, és titokban akarták keresztülvinni, aztán itt nagy botrány lett belőle a parlamenti vitában, amikor kiderült, hogy egy salátatörvénybe csempészték bele azt az alkotmánymódosítást, amellyel a négyötödöt kétharmadra cserélték, hogy önök egyedül a nemzeti együttműködés rendszerében, senkivel nem egyeztetve, senkivel nem megtárgyalva, hozhassanak alkotmányt.

Én úgy látom, ezekből egyértelműen látszik, hogy azok az állítások, amelyeket elmondtunk akár erről a törvényről, akár az alkotmányról, akár az Alaptörvényről, illetve annak elfogadásáról, azok állnak, és itt bizony számtalan sok ellenzéki képviselő kifejtette azt az álláspontját, hogy miért érdekük most önöknek mégis ezt a módosítást véghez vinni. Én annak örülök, ha önök csak kényszerből is, de most az egyszer önök is a magyar nemzet érdekében fognak megfognak tenni, és a magyar nép érdekében fognak megszavazni egy törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. (*Nincs*

jelentkező.) Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Kocsis-Cake Olivio képviselő urat, hogy kíván-e hozzászólni mint előterjesztő. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó.

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Pár reakció az elhangzottakra, elősorban államtitkár úrera. Önök többször csinálják ezt, hogy hivatkoznak arra, hogy egy másik országban van ilyen, és teljesen jól működik. Csodálkozom, hogy jogászként ezt csinálják, hiszen ön is jól tudja, hogy nem lehet összehasonlítani különböző országokat jogrendszer szerint, alkotmányos berendezkedés szerint. Már a jogtörténetük is teljesen más. Az, hogy önök állandóan megfogják a legocsmányabb, legrosszabb törvényeket, idehózzák és ezeket összegyűrik, ez a Frankenstein-jogalkotás. Nem kérünk az önök Frankenstein-jogalkotásából. Ez így elfogadhatatlan.

Nacsa képviselőtársam mondta, hogy ez egy értelmes javaslat volt, és azért jöhetett. Képviselőtársam, ha fél évvel ezelőtt adjuk be ezt a javaslatot, akkor nem volt értelmes? Tehát attól függ, hogy mi értelmes javaslat, hogy mikor adjuk be? *(Dr. Völner Pál: Ha nem aktuális!)* Akkor a jövőben próbálkozunk még pár törvényjavaslattal *(Dr. Völner Pál: Ha értelmes!)*, remélem, hogy hasonló pozitív hozzáállást lehet találni. Az Alaptörvényt is szívesen módosítanánk jó pár helyen. Kérem, akkor legyen kedves majd azt is támogatni, és ne fél év múlva, amikor éppen a kormány érdeke azt kívánja.

Egyébként az ötlet onnan jött, hogy önök többször csak azt hangoztatták, hogy elhalasztják a közigazgatási bíróságokat, és gondolkoztunk, gondolkoztunk, hát, igazából úgy néz ki, hogy nem mondtak le róla, aztán majd amikor kevesebb lesz a nyomás, vagy amikor majd az Európai Néppárttal lejátszották a meccset, akkor vissza fogják csempészni, és ezért adtuk be, hogy még véletlenül se jöhessen ez vissza, hiszen csak egy alaptörvény-módosítás lehet ennek a gátja. Hát, sajnos visszajön holnap reggel, de az már egy másik vita.

Én arra kérem a képviselőtársakat, hogy támogassák ezt a javaslatot. Egyébként már ezért megérte, hiszen ez egy elég unikális pillanat volt a magyar parlamentarizmusban, hogy egy ellenzéki alaptörvény-módosítást ilyen lelkesen támogattak a kormánypártok. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **a temesvári népfelkelésről való megemlékezésről** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A Németh Zsolt, Zsigmond Barna Pál, Pánczél Károly képviselők által benyújtott előterjesztés H/8034. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Németh Zsolt úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

NÉMETH ZSOLT (Fidesz), a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tamási Áronnak van egy rövid elbeszélése Erdélyi társaság címmel, amelyben egy magyar, egy román és egy szász legény kerül egy asztalhoz egy kocsmában, és mindenkinek a dallamát elfurulyázzák a román legény szép, háromgyűrűs furulyáján, és közösen borozgatnak. Aztán a szomszéd asztaltól felpattan egy román őrmester, elveszi, és rátapos a furulyára. A közös kincset törte össze, te balga! - kiált rá Lőrinc, a magyar legény.

Ez az elbeszélés a diktatúra esszenciája Közép-Európában. A harmincéves temesvári forradalom emléke és szellemisége olyan örökség, amely ma is összeköti, össze kéne kösse a magyar és a román nemzetet. Mégis a román forradalom értelmezésében mind a mai napig nem született meg egy általánosan elfogadott közös értelmezés, még Románián belül sem. Meggyőződésem, hogy a román-magyar közös értelmezés Temesvárról a két nemzet közötti megbékélés előrehaladásának folyamatában fog megszületni. Harminchárom évvel az ötvenhatos forradalomhoz kötődő és a magyarországi forradalomhoz hasonlóan véres kézzel megtorolt romániai megmozdulások után 1989. december 15-én Temesváron és az azt követő napokban Románia-szerte ismét romániai magyar, román emberek fogtak össze közös szabadságukért. A szabadság iránti vágy és a szabadság melletti kiállás kötötte össze a két népet már 1956-ban is. Ötvenhat inspirációként, előképként és mintaként is szolgált számos vonatkozásban '89 decemberének Temesváriján.

(21.00)

Magyarok és románok közös élőlánccal védelmezték Tőkés László temesvári magyar református lelképásztor lakását a diktatúra erőszakos szervei ellen, amelyek azt akarták megtorolni, hogy a fiatal lelkész a világ nyilvánossága előtt nyíltan, arcát is vállalva beszélt a Ceaușescu-rendszerben élők szenvedéseiről, a diktatúra természetéről. Nem túlzás azt állítani, hogy a diktatúra a szovjet típusú kommunista diktatúrák talán legsötétebbike volt. Ebbe hozott fényt egy református lelkész Istenbe vetett hite és bátor, prófétai szókimondása.

Románia polgárai, köztük sokan életüket áldozva, akik emlékének egyébként az országgyűlési határozat megkülönböztetett tisztelettel adózik, tehát Románia polgárai hősiessé álltak ki a vallás- és lelkiismereti, a gyülekezési és szólásszabadságért, országuk visszakérdéséért a szabad világba.

A kelet-közép-európai rendszerváltozás utolsóként érte el Romániát, de máig érthetetlen módon egyedülként erőszakos és véres jelleget öltött. Magyarország lélegzetét visszafojtva követte az eseményeket. A 80-as években az erdélyi magyarságra nehezedő fokozódó nyomás egyre nagyobb figyelmet váltott ki az anyaországban. Az együttérzést jelentősen fokozta a menekültek ezreinek és tízezreinek

megjelenése 1986-tól elkezdődően, annyira, hogy a magyarországi rendszerváltozás 1956 mellett talán legfontosabb témájává nőtte ki magát a külhoni magyarság ügye, ami aztán az 1988. júniusi falurombolás elleni erdélyi tüntetésben csúcsozott ki, egy évvel Nagy Imre újratemetése előtt.

A magyar társadalomban '89. december 22-én egyszerre tört elő a nemzeti összetartozás elementáris érzése az erdélyi magyarsággal és a román többségi társadalom iránti együttérzés. December 22-étől hosszú konvojok indultak, és szállították az ország polgárai által spontánul gyűjtött segélyadományokat a diktatúra elnyomó gépezetével harcra szálló romániai embereknek. A lyukas román zászló '89 decemberében éppúgy szimbólummá vált Magyarországon, mint a lyukas magyar zászló 1956 Romániájában. Mi, magyarországiak is tudtuk, amit a romániai forradalmárok, hogy tartósan csak együtt lehetünk szabadok.

Szimbolikus összekötő kapocs, hogy a sok román és magyar áldozat mellett magyarországi áldozata is volt a román forradalomnak. December 23-án Aradon egy orvlövész megölte Tóth Sándor gépkocsivezetőt, aki egy magyar segélykonvoj sofőrjeként érkezett a városba. Román és magyar áldozatok között nem volt és nem lehetett különbség.

Amit 1956-ban még meg tudott akadályozni az erőszak, '89-ben győzedelmeskedett a közös szabadság, Magyarország és Románia ismét elfoglalta a helyét a szabad nyugati világban. Amit 30 évvel ezelőtt elértünk, az ma közös felelősségünk. A magyar és a román emberek közös felelőssége egymás és a többi európai nemzet szabadságának védelmezése az EU, a NATO és más euroatlanti struktúrák keretei között.

Nem feladata az előterjesztésnek értékelni az elmúlt három évtized román-magyar kapcsolatrendszerét, az erdélyi magyarság helyzetét. Ami állítható, hogy amit nem értünk el, azt a párbeszéd hiányával magyarázhatjuk, viszont amit elértünk, azt éppen a párbeszéddel hozhatjuk összefüggésbe. Azt azonban rögzíthetjük, hogy komoly feladatok tornyosulnak előttünk a román-magyar viszony és az erdélyi magyarság jövőjének biztosítását illetően továbbra is.

Tekintettel a két nemzet érdekeire és a közös szabadságért életüket áldozók emlékére, a '89-es romániai forradalom kitörésének évfordulóján az Országgyűlés hitet tesz a két ország közötti együttműködés, párbeszéd és szövetség megerősítésének szükségessége mellett.

A romániai forradalom idején magam is útra keltem, és kopogtattam a régi családi barát, Tőkés László szilágymenyői kényszerlakhelyének ajtaján december 23-án hajnalán, és hoztam el üzenetét, amit még aznap a Magyar Televízió le is adott. Ezekben a napokban barátaimmal, így David Campanale BBC-s újságíróval, kézdívsárhelyi fiatalokkal együtt találtuk ki a bálványosi szabadegyetem gondolatát, ami először nemcsak magyar-magyar találkozásként, hanem kifejezetten magyar-román találkozásként is működött. Tusványos gondolata Temesvár szellemiségének a meghosszabbítása, nem véletlen, hogy Tőkés László e

rendezvény nélkülözhetetlen résztvevője 30 esztendeje.

Nemcsak Temesvár, de Tőkés László szerepének értékelése is a magyar-román kapcsolatok tükré. Tőkés László a forradalom kirobbantójaként állt Románia teljes lakosságának a szemé előtt. Tagja lett a forradalmi tanácsnak, felszólalt az átvett televízió adásában. Magyarként megkapta Románia legmagasabb kitüntetését, a Románia Csillagát. Sajnos ezt az egyértelmű és számunkra megkérdőjelezhetetlen szerepet is megkérdőjelezte a román politikus, amikor megfosztották a kitüntetésétől. Ma ott tartunk ebben a folyamatban, hogy a román állami kitüntetés visszavonása ügyében tett panaszát a bukaresti ítélőtábla elutasította, az újabb fellebbezési tárgyalást pedig az ügyben 2020. június 4-ére, a trianoni békediktátum centenáriumára tűzte ki. Talán nem állunk messze az igazságtól, ha nem nemes gesztus gyakorlását feltételezzük a dátum kitűzése mögött.

A magyar állam nagykeresztel és becsületrenddel fejezte ki elismerését Tőkés László személye iránt. Szerepének hasonló értékelése szintén biztos jele lesz annak, hogy kétoldalú kapcsolataink ígéretesen megváltoztak.

Mi, a javaslat előterjesztői a magunk részéről a magyar-román kapcsolatok paradigmájának a temesvári folyamatot tekintjük. A többi irányt, mint amilyen a 90-es fekete március vagy az úzvölgyi magyar-ellenes eseményeket átmenetinek és leküzdhetőnek látjuk. Valójában ugyanis két, egymásra utalt nemzete vagyunk Közép-Kelet-Európának, nagyon közel álló értékekkel és érdekekkel.

A jelenlegi román miniszterelnök, Ludovic Orban, Orbán Lajos félig magyar, vallása unitárius, beszéli a magyar nyelvet. A 30. évforduló mellett ez a friss fejlemény is egy kínálkozó lehetőség arra, hogy szó szerint szót értsünk egymással, és visszatérjünk az egy irányba mutató temesvári folyamathoz, Temesvár ugyanis kötelez. Találjuk meg újra a közös furulyát, amin megszólalhat a román és a magyar dallam egyaránt. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypartti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megkérdem, hogy a kormány nevében kíván-e hozzászólni államtitkár úr. *(Vargha Tamás jelzésére:)* Jelzi, hogy igen. Vargha Tamás államtitkár úré a szó.

VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! 30 évvel ezelőtt, 30 esztendővel ezelőtt ebben az időben Kelet-Németország, Csehszlovákia és Magyarország talán már túl voltak a rendszerváltó hajnalhasadáson. Visszafordíthatatlan folyamatok indultak el akkor, amelyek aztán a kommunista diktatúrák összeomlásához vezettek.

1989 decemberében azonban románok és romániai magyarok még együtt szenvedték az önkényuralom fagyos mindennapjait. A magyar kisebbségi lét

megkettőzte ezt a szenvedést, hiszen a hatalom határon túli honfitársaink nemzeti önazonosságát is támadta, és az anyaországtól erőt meríteni ekkor még igen-igen nehéz volt.

De akkor Temesváron, majd szerte az országban románok, magyarok és szászok együtt, egymással összefogva vívtak küzdelmet egy jobb sors, egy élhetőbb közös élet reményében. Tőkés László, a fiatal lelkes, a román titkosrendőrség szoros ellenőrzése ellenére ott akkor egy szikrát lobbantott. Ott és akkor valamiféle földöntúli reménytől vezérelve Tőkés László kiállt, és kitartott, harcolt és győzött. Harcolt és győzött együtt román és magyar. Ruházaton, autókon összefont kéksárga-piros és piros-fehér-zöld szalagokat fűjdogált a szél.

(21.10)

Aztán a szél viharba váltott, elsöpörte a diktatúrát, majd később újfajta szelek kezdtek fújni, hidegebb szelek, az összefont szalagok eltűntek, és ez a közös remény csalódásba fordult.

Áder János elnök úr a Máértnek címzett ünnepi beszédében így fogalmazott. „Az eltelt harminc év nekünk azt jelenti, hogy felnőtt immáron egy generáció, amely szabadságban született. Persze, ez a nemzedék is megívta, és ezután is meg fogja vívni a maga küzdelmeit. De valahányszor nehézséggel küzd, gondolhat azokra, akik egykor a saját egzisztenciájukat, szabadságukat és akár az életüket is kockára téve mondták ki a magyarok igazságát itt, a Kárpát-medencében. Harminc esztendeje az üldözöttekből közösségi vezetők lettek. Szüneteseik, küzdelmeik hitelessé, a megmaradás peremén való egyensúlyozás pedig erőssé tette őket.” Mi pedig elismeréssel adózunk példás kiállásuk és a magyarsághoz való ragaszkodásuk előtt.

Tisztelt Országgyűlés! Tőkés László kiállása és kitartása, Temesvár egyszerre jelkép és üzenet. Jelképe a két nép közötti együttműködésnek és annak a párbeszédnek, amelyről Németh Zsolt elnök úr is beszélt az imént. És üzenet, hiszen azt üzeni nekünk, hogy azok az eszmék és elvek és azok a magyarságot megillető jogok, amelyekben akkor ott, 1989 telén egyetértettünk, a jövőben a gyakorlatban is meg kell hogy valósuljanak.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország Kormánya támogatja az országgyűlési határozati javaslatot, kérem, támogassák önök is, és köszönöm megtisztelő figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót elsőként Pánczél Károlynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

PÁNCZÉL KÁROLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisz-

telt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Előljáróban szeretném elmondani, hogy a temesvári népfelkelésről való megemlékezésről szóló határozati javaslatot a héten a Nemzeti összetartozás bizottsága egybehangzó igen szavazatokkal támogatta, már a tárgysorozatba vételét.

Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy az emlékezetpolitika egy rendkívül fontos dolog. Számos eleme vannak ennek: lehetnek ezek köztéri szobrok, emléktáblák, közterületek, terek, utcák elnevezése vagy éppen az ilyen parlamenti határozatok vagy emléknapi és emlékei, mint amire az elmúlt időszakban sok szép példa volt. Szeretnék itt fölidézni két olyat, aminek a jelentősége abban áll, hogy több nemzet fiait képes volt összekötni. Ilyen az ebben az évben zajló II. Rákóczi Ferenc-emlékvé, amely összekötött szlovákokat, felvidéki magyarokat, kárpátaljai magyarokat és ruszinokat, zempléni magyarokat és erdélyieket egyaránt, illetve szeretnék egy olyanra is célozni, amelynek a vitája majd holnap lesz, a Zrínyi Miklós-emlékvé, amely összeköti a magyarokat, horvátokat és akár a stájerokat Ausztriában. Hősök, események, amelyekre büszkék vagyunk, ezekről szól az emlékezetpolitika, amely megerősíti a nemzeti öntudatot, az identitást, és egyben a magyar megmaradás záloga is a Kárpát-medencében.

Tény az a román forradalom kapcsán, hogy a román forradalom gyújtópontja, a szikrája Tőkés László és a temesvári magyarok. Tisztelt Ház! Ez a közelmúlt történelme, és a közelmúlt történelmére napjainkban is emlékezünk Magyarországon. Hiszen zajlik a „30 éve szabadon” eseménysorozata, ahol emlékezünk a rendszerváltásra, az egypárti diktatúra megszűnésére, a vasfüggöny lehullására, Európa újraegyesülésére. Magyarországon emlékezünk, ahogy már Németh Zsoltól is hallhattuk, a falurombolás elleni tiltakozásokra, amely megelőzte a magyar rendszerváltást, Nagy Imre és mártírtársainak újratemetésére, a nyugati határzár lebontására, és szerte Európában vannak a 30 évvel ezelőtti eseményekről megemlékezések, ünnepek.

Ilyen volt Lengyelországban idén tavasszal, amikor emlékeztek a kerekasztal-tárgyalások megkezdésére, amely egyébként egy minta volt a tárgyalásos alapú magyar rendszerváltás számára is. De Csehországban most a hétvégén voltak ünnepek, melyekben a prágai bársonyos forradalomra emlékeztek. Fordulópontok, helyek, események, melyekre emlékeznünk kötelesség.

1989-es helyzet Romániában. Az előterjesztőtől sokat hallhattunk erről az időszakról, mégis muszáj szólni arról, hogy ugyan 1985-ben Európa keleti felén is elkezdődött az enyhülés, hiszen az akkori Szovjetunióban megkezdődött a gorbacsovi peresztrojka és glasznosztj, ennek azonban semmi hatása nem volt Romániára. Romániában a Ceausescu-féle diktatúra tovább erősödött. Drákói szigor volt az országban, egy rendőrállam volt titkosrendőrséggel, besúgók tízezreivel, és Románia akkor élehetlenné vált, nyomor, sze-

génység, élelmiszerhiány. Ehhez jött még a falurombolás, amit ők cinikusan településrendezésnek hívtak, és arra szolgált egyébként, hogy a magyar és a maradék szász közösségeket felszámolják.

Ilyen körülmények után tört ki a forradalom 1989 decemberében, melyet megelőzőtt december 11-én az akkori Magyar Televízió Panoráma című műsorában a Tőkés Lászlóval készült riport, ahol Tőkés László lelkész beszámolt az őt ért támadásokról, bírálta a diktatúrát, és nemzetközi segítséget is kért. December 15-én elterjedt a hír Temesváron, hogy a Securitate megtette az előkészületeket Tőkés László kilakoltatására, és itt kezdődött a forradalom. Az állambiztonság által zaklatott Tőkés László melletti szolidaritás, az őt védő pár száz fős élőláncból lett napokon belül százezres tüntetés a városban. Temesvárról terjedt a forradalom a Bánságra, Erdélyre, majd országos méretű népfelkeléssé vált. Ez egy véres forradalom volt. Ellentétben a magyar, a lengyel átalakulással, ez egy véres forradalom volt, Aradon, Temesváron, Lugoson, Kolozsvárott vagy Nagyszebenben már az első napokban több mint 200 áldozatot követelt. És a karácsonyi ünnepek alatt és az év végéig tartó ünnepi időszakban az ünnep helyébe a terror lépett, hiszen ezer civil és egyenruhás vesztette életét.

Természetesen nem feledkezhetünk meg a megnyilvánuló magyarországi szolidaritásról, hiszen ahogy Németh Zsolt képviselőtársamtól is hallhattuk, autókaravánok indultak meg gyógyszer szállítmányokkal, élelmiszer-szállítmányokkal már a karácsonyi ünnepek alatt, ami folytatódott a következő év tavaszán is, és valóban, ártatlan magyar áldozatot is követelt ez a véres forradalom.

Visszatérve Temesvárra, 1989. december 20-án már százezer fős tüntetés volt Temesváron, a hadsereget visszavonták, így elmondhatjuk, hogy Temesvár volt az első szabad város Romániában. Románok, magyarok, szerbek és németek által lakott város volt az első szabad város.

Tisztelt Ház! Romániában ma, így a forradalom után 30 évvel, elmondhatjuk, hogy többpártrendszer van. Zárójelben: olyan, amilyen, hiszen tíz év alatt hét kormánya volt. De Románia ma az Európai Unió tagja és az észak-atlanti szövetségnek is a tagja. Elgondolkodhatunk egyébként azon, hogy vajon teljesültek-e az akkori szándékok, a 30 évvel ezelőtti szándékok, amelyek arról szóltak, hogy emberi méltóság, vallás-szabadság, nemzeti kisebbségek jogai teljesültek-e vajon maradéktalanul azóta. Valahogy úgy vagyunk ezzel, mint a száz évvel ezelőtti gyulafehérvári nyilatkozattal. Ott is megígérték minden szabadságot a nemzeti kisebbségeknek; hasonlóképpen elmondhatjuk, hogy sajnos a 30 évvel ezelőtti célkitűzések még nem érték célba és nem valósultak meg Romániában.

(21.20)

Tisztelt Ház! Azonban el kell mondjuk, hogy a temesvári forradalom olyan örökség, amely összeköti a magyar és a román nemzetet. Ezt valóban lehet együtt

ünnepelni, és lehet közösen megemlékezni. A párbeszéd, az együttműködés vezethet el a problémák megoldásához, hogy megvalósuljanak azok a Partiumban, Erdélyben élő magyarságot érintő kisebbségvédelmi jogok, amelyeket 1989 karácsonyán egyetértés övezett.

Nem szeretnék beavatkozni és nem is tehetem a beavatkozást a román belügyekbe, és talán túl naivitás is, de talán még megélhetjük azt, hogy december 1-je helyett december 15. lesz Románia nemzeti ünnepe, mely nem elválaszt minket, hanem összeköt. 1989. december 15. Temesvár, a román forradalom, Tőkés László és a temesvári magyarok megérdemlik és méltóak az emlékezésre.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Bencsik Jánosnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

BENCSIK JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy jeles kezdeményezés fekszik most előttünk, amely arra hívja fel a figyelmet, hogy 1989 decemberében Romániában magyarok és románok vállt vállnak vetve álltak ki a szabadság és a zarnoki Ceaușescu-diktatúra megdöntése mellett. Fiatalok és idősek, hívők és nem hívők, magyarok, románok, németek védelmezték testükkel a fiatal Tőkés Lászlót, Temesvár református lelképásztorát, akit a diktatúra erőszakos szervezetei el akartak hurcolni lakásából. Bátor kiállásuk valóban példaértékű, egyúttal érdemes arra, hogy minderről határozat formájában is megemlékezzen a magyar Országgyűlés.

Ugyanakkor a javaslat szövege kapcsán van némi hiányérzetünk, ezért három módosító indítványt fogunk benyújtani. Reméljük, hogy ezek fognak találkozni az önök támogatásával.

Elsőként arra fogunk javaslatot tenni, hogy a jelen határozati javaslat ne csupán a románokról és a magyarokról emlékezzen meg, hanem Románia minden nemzetiségéről, hiszen a magyarokon és a románokon kívül németek, szerbek vagy éppen cigányok is szép számmal vettek részt a forradalomban és a Ceaușescu-rendszer megdöntésében. Ezt már csak azért is fontosnak tartanánk a szövegbe beemelni, mivel Temesvárt a történelmi hagyomány szerint - ahogy arra Pánczél Károly képviselőtársam is utalt - négy nemzetiség alkotja, a román, a magyar, a német és a szerb.

A második módosítónk egy olyan kiegészítés, amely utal arra, hogy a határozati javaslat elfogadásával az Országgyűlés támogatja megemlékezések, konferenciák szervezését, szakmai és szépirodalmi művek, valamint audiovizuális anyagok megvalósítását. Ez véleményünk szerint az évforduló közelsége ellenére is szükséges és lehetséges.

Harmadrészt a határozati javaslat nagyon helyesen utal a nagy reményekkel kecsegtető román-magyar együttműködésre, amely alapja lehetett volna

egy új Románia megteremtésének. Egy olyan új Románia megteremtésének, amely elismeri államalkotó nemzetiségeit, őket nemzetbiztonsági kockázat helyett szövetségesként kezeli, Magyarországra pedig fenyegetés helyett stratégiai partnerként, összekötő kapocsként tekint. 1989 decemberében egy olyan Romániában reménykedtünk, ahol lehet értelmes párbeszédet folytatni a székelyföldi vagy az érmelléki autonómiáról, ahol szabadon lehet tanulni minden magyarnak az anyanyelvén az óvodától az egyetemekig, ahol lehet szabadon használni nemzeti lobogóinkat és címereinket, és ahol a magyar vállalkozók ugyanolyan eséllyel indulhatnak, mint román vagy bármilyen más nemzetiségű versenytársaik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy nagyon sok Romániában élő magyar honfitársunk, de románok és más nemzetiségű állampolgárok is bánják, hogy a temesvári folyamatok csupán néhány hónapot éltek meg. 1990 márciusában ugyanis a román állambiztonság, a Securitate a politikai elit beleegyezésével és segítségével véres pogromot provokált Marosvásárhelyen, aminek következtében magyarok ezrei hagyták el Erdélyt, tovább gyöngítve az ott élő magyar közösségeket. A fekete március lelki sebeit a mai napig nem sikerült begyógyítanunk, ennek hegeit a mai napig magán hordozza az erdélyi magyarság. Egy félmondat erejéig talán erre is utalhatnánk a határozati javaslatban.

Már csak azért is lenne ennek létjogosultsága, mivel három évtizeddel a kommunista diktatúra összeomlása után ma újból fennáll a veszélye az etnikai alapú összecsapásoknak keleti szomszédságunkban. Elég csak az úzvölgyi katonatemető elleni barbár támadásra gondolni, ahol felheccelt sovíniszták román titkosszolgálati támogatással indítottak rohamot a védőláncot alkotó békés magyarok ellen. Nem véletlen, hogy az úzvölgyi események kapcsán az erdélyi magyarok körében egyre többen a fekete március megismétlődésétől tartottak, és sajnos nagyon úgy fest, hogy az új román kormány sem igazán partner a helyi magyarság számára sérelmes ügyek mihamarabbi megoldásában.

Mindent összevetve: fontosnak tartjuk a határozati javaslat alapvető pozitív üzenetét a magyar-román párbeszédéről, de legalább ennyire fontosnak tartjuk azt, hogy kifejezzük sajnálatunkat, hogy a 30 évvel ezelőtti együttműködés útjára a mai napig nem tudtunk visszatérni. Kérem tehát tisztelt képviselőtársaimat, hogy ha egyetértenek vele, támogassák módosító indítványainkat, mint ahogy mi is nyitottak vagyunk az önök módosító javaslataira. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Nacsa Lórincknek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LÓRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim!

Mindenekelőtt szeretném megköszönni Németh Zsoltnak és képviselőtársainak a kezdeményezést, illetve azt, hogy ő maga harminc éve a magyar-román párbeszéd szószólója, kezdeményezője, és amikor ez nem volt éppen a csúcson, akkor sem az ő hibája volt, hanem a másik fél fogadókészségével volt sokszor a probléma.

Mi a KDNP részéről természetesen támogatjuk a temesvári népfelkelés hőseiről való megemlékezést és a megemlékezést célul kitűző országgyűlési határozati javaslatot. Mi, kereszténydemokraták határozottan kiállunk a határon túli magyarokért, és elismeréssel adózunk az akkori események szereplőinek, Tőkés László püspök úrnak és a temesvári magyar és román hősöknek, akik elindítói voltak a harminc évvel ezelőtti romániai demokratikus folyamatoknak és átalakulásoknak. A temesvári magyar és román emberek hatalmas bátorságról tettek tanúbizonyságot, amikor 1989-ben felekezetre való tekintet nélkül közös élőlánccal védelmezték Tőkés László magyar lelkész lakását a diktatúra erőszakos szervezetei ellen.

Őszintén meg kell mondanom, hogy én ezekről az időszakokról csak elmesélésben értesültem, mert amikor ezek az események történtek, akkor én még nem éltem. Később aztán a szüleim és nagyszüleim sok mindent meséltek erről az időszakról, és sok minden közös emlékezetben családi téma is volt, s aztán a helyszíneket magam is meglátogathattam, így ez a későbbi emlékezetben él bennem.

A bátor temesváriak a zarnoki diktatúrával való szembenállással hitet tettek a demokrácia, a lelkiismereti és vallásszabadság, az emberi és kisebbségi jogok mellett. A ma már természetesnek vett szabadságot, ahogy 1956-ban Magyarországon, úgy 1989-ben Romániában sem adták ingyen. A temesvári magyarok és románok 1989-ben nyíltan szembe mertek szállni a kommunista diktatúra teljes erejével és hírhedt, kegyetlen titkosszolgálatával. A temesvári népfelkelők testi épségüket, személyes szabadságukat és életüket is kockáztatva kiálltak meggyőződésük mellett, ami maximális tiszteletet és megbecsülést érdemel.

A harminc évvel ezelőtti temesvári események értékét az is növeli, hogy magyar és román nemzetiségű emberek fogtak össze a szabadságért. Ehhez a közös alaphoz, ehhez az összefogáshoz, a közös szabadság-szeretethez kellene mindig újra és újra visszatérni, hiszen ezek olyan közös pontok, a közös furulya, amit illik ápolni, őrizni és talán időnként felújítani. A magyarok és románok 1989-es közös fellépése a véres diktatúrával szemben ma is jelképe a magyarok és románok szabadság iránti szeretetének és a két nemzet egymás iránti kölcsönös tiszteletének.

A KDNP részéről tehát támogatjuk a határozati javaslatot. A temesvári népfelkelés magyar és román hősei és áldozatai ma is példaképek, akik hozzájárultak az egységes, szabad Európához. A temesvári hősökre és az áldozatokra emlékezzünk méltó módon! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(21.30)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Harangozó Tamásnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Ez a határozati javaslat valóban egy lélekemelő és történelmi pillanatról emlékezik meg. Egy olyan pillanatról, ahol valóban vallási felekezetre vagy éppen nemzetiségre tekintet nélkül egyszerre mozdultak meg az emberek a diktatúra ellen és a szabadság érdekében. Ezért a Magyar Szocialista Párt ezt a javaslatot jó szívvel támogatni fogja.

Arra kérem Németh urat, aki kezdeményezője ennek a javaslatnak, és a Fideszen belül egy hosszú ideje meghatározó külpolitikus, hogy azt a sok szépet és jót, amit ma itt a parlamentben hallottunk a két nép barátságáról, összevetve azzal, ami itt a Jobbik vezérszónokától elhangzott azokról a folyamatokról, amik az utóbbi időben Romániában a román és a magyar együttélést megnehezítik, kérem, legyenek felelősséggel, a kormány legyen leginkább felelősséggel a jövő évben, tekintve, hogy egy nagyon-nagyon nehéz év lesz a két nép életében.

Minden politikai erő, legalábbis minden szélsőséges politikai erő abban lesz érdekelt, hogy ne a határozati javaslatban egyébként megjelenő együttélés és barátság uralkodjon Romániában, hanem a két nemzet összeugrasztása történjen meg. Ebben a magyar kormánynak óriási felelőssége van. Ennyivel szerettem volna kiegészíteni, támogatjuk a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mindannyian, akik többé-kevésbé már felnőtként éltük meg 1989-et, azt hiszem, mindannyian emlékszünk arra az érzésre, amikor végre láttuk azt, hogy az utolsó igazán kemény és igazán kegyetlen kommunista diktatúra a szomszédságunkban elkezdt repedezni és összedől. Emlékszünk arra az érzésre, ami szerintem akkor minden magyarra jellemző volt, arra az iszonyatos megkönnyebbülésre és boldog érzésre, ami eltöltött mindannyiunkat, amikor azt láttuk, hogy talán egy új történelmi korszak kezdődik.

Egy olyan történelmi korszak, amit az az örült nacionalizmus és mesterséges szembenállás, ami különösen a Ceaușescu-időszak utolsó időszakát jellemezte, amikor embereket fosztottak meg jogaiktól csak azért, mert egyik vagy másik nemzeti kisebbséghez tartoztak, amikor az egész magyar közösséget és nemcsak a magyar közösséget, hanem a német közösséget is folyamatos retorzió és represszió érte, amikor a románokat is sújtó szabadságelvonnás és elnyomás a

magyar közösséget talán még jobban sújtotta, hogy véget ér ez az időszak.

A határozati javaslat igen méltó módon emlékszik meg arról a szép pillanatról a történelemnek, amikor, azt gondolom, mindannyian el voltunk telve reményekkel abban, hogy elkezdődhet egy olyan időszak, amit a párbeszéd jellemez, amit az együttműködés jellemez, amiről valóban elnök úr beszélt az előterjesztésében. Azt hiszem, mindannyiunk szívéből beszélt. Azóta sok minden történt. És még egy dolgot hadd tegyek hozzá. Nem volt ebben politikai különbség akkor, abban a pillanatban a baloldal és jobboldal között, a keresztények és az ateisták között, nem volt a baloldalon belül sem. Nagyon sok embert ismertem, akinek iszonyatos megkönnyebbülés volt, baloldali meggyőződésű embert, aki örült annak, hogy végre vége van annak a szörnyűségnek, ami a szemünk előtt történt Romániában.

Azóta nagyon sok minden történt. Sok minden történt a magyar belpolitikában, ami elválaszt minket ebben a kérdésben is, és nagyon sok történt Romániában is, ami elválasztja az akkori szereplőket egymástól, az akkori együttgondolkodókat egymástól. De annak van értéke és értelme, hogy felidézzük azt, hogy volt egyszer egy ilyen pillanat. Hogy ne arról elmélkedjünk, hogy hogyan vált a politika játékszerévé a határon túli magyarság ügye, mert nyilván ezen csak összeveszni tudunk, ezen csak egymásnak feszülni tudunk. Hogy ne arról elmélkedjünk, hogy hogyan játszik össze egymással néha a két ország szélsősége azért, hogy egymást is erősítse. Ne arról elmélkedjünk, hogyan jelennek meg régi rossz reflexek, hanem hogy hitet tegyünk amellett, hogy van egy álmunk Közép-Európáról. Egy olyan európai térségről, amiben kibékíthetőek, feloldhatóak a történelmi ellentétek, ahol senkinek sem kell üldöztetéssel, hátránnyal szembenéznie azért, mert ilyen vagy olyan nemzeti vagy más identitást vállal. Azt fontosnak gondolom, hogy felidézzük ma ezt a pillanatot, hogy felidézze az Országgyűlés ezt a pillanatot. Remélem, hogy meg fogjuk találni a szövegezésben is azokat a megoldásokat, amelyek minden politikai oldal számára megfelelőek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Amennyiben nincs további hozzászólási szándék (*Nincs jelentkező.*), az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, Németh Zsolt képviselő urat, kíván-e még hozzászólni. (*Jelzésre:*) Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Nem kívánok hozzászólni, csak szeretném kifejezni örömeimet, hogy elszállt a magyar Országgyűlés fölött egy angyal, és egyetértünk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Ezzel napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom.**

(Az ülésnap 21 óra 36 perckor ért véget.)

Arató Gergely s. k.
jegyző

Földi László s. k.
jegyző

Dr. Lukács László György s. k.
jegyző

Dr. Vinnai Győző s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)